

SUN KU - Tõe valgus

Lihtsad kaalutlused tehtud hea meelestatus, palju iseseisvust, sügav, huvitav, nagu me näeme koostoime, millest väga head ideed tulenes Ma lähen jutustada lugu moraal või moraal lugu...See lugu räägib kahest eeslist, kes olid reisir läbi vana Jaapani, avastuste ajal, hall eesel oli koormatud soolaga, väga raske koorem; Must eesel juhtis karavanit sihtkohta, sest tal oli väga kerge koorem, ta kandis õnnelikult käsil, tee oli väga ränk. Hall eesel ei suutnud seda enam taluda ja oli peaaegu suremas, kui ta komistas ja kukkus suurde veepaaki, sulatades pool koormast. Kadedusest ajendatuna viskas ta end ise vette, lootes sama saatust.

Käsn sai veega läbi imbuda, nii et mustanahalisel mehel oli peaaegu võimatu püsti tõusta ning loogiliselt võttes langes ta kurnatusele ja suri.

Vanaisa lood

Armastus on nagu vikerkaar, see ei ole alati olemas, kuid see ilmub alati! Utoopiline kaoseteooria sõnastatud $1=1+1=2:2=1$ multifaktoorse armastuse vikerkaare utoopiline spiraal lõpeb maksimaalse energiaüksuse kiirgusega, õitseb päikeseks - maa hingab välja, päike inspireerib samu värve maailma värvimiseks - mina hingan välja, sa inspireerid sama armastava olemise õhku, et ma olen kõik värvid sinu maailma värvimiseks! Kõik algab sellest, kuidas me tunneme asju ja on asju, mis ühendavad, teised eraldavad, kuid tõde ei varja fakte. Minu esimene mälestus on mul lihtsalt ainult mälestused, kus ma ärkan imbunud helge päevaga ja valmistan end valguse jõuga ette, et tulla pimedusest välja ja jagada jõudu ja energiat kogu tähtede kogukonnale. Ma hakkamõtlemas, kas ühel päeval olin ma välg? Kui ma oleksin ühel päeval äike, kas see oleks hävitav, hirmutav, lärmakas, halastamatu või oleks see helendav, ilus, särav ja energiline. Igal kiirel on erinevad omadused nagu inimestel, erinevad tegutsemisviisid, erinev valgus, mis on iga kiir/olend unikaalne ja eksklusiivne. Noh, kui üks päev oleks üks kiir, siis oleks see vähemalt originaalne. Igal kiirel on oma tegutsemisvorm, nagu ka inimestel, igal hetkel ilmneb see tegutsemine murdosa hetkest. Meil on kiirel/olendil tegevus, me võime muuta selle suunda ja sihtkohta. Seoses saatustega, ja esimest korda kutsun ma Jumala nime, ühel päeval oli mul vestlus uskumustest ja usust ühe koraani järgijaga, kes rääkis mulle järgmise loo, mida ma kirjeldan: sa annad käest kätte täringumängu ja palud ägedalt Jumalat, et sa saaksid maksimaalse tulemuse ja sa said minimaalse tulemuse. Lugu võib kokkuvõtta, aga kes viskas ikkagi täringut? Aga peale selle loo tahan ma teile öelda, et

meil on tegevus ja meil on välg/olend, mis tegutseb koos meediumiga, igaüks viskab täringut oma energia/vorm/käitumine. Ma teadsin, et saab olema transformaator ja et asjadel saab olema säravate jõudude tasakaal, mis muudab reaalsust. Uuendatud energia ja et need, kes elavad rahulolematust rahuloluga, hakkavad muutuma kõikideks värvideks, et värvida oma maailma. Ma ärkasin teistsuguses reaalsuses kui tavaliselt ja kirjutamisvaldkondade uurimine selle raamatu kaudu pidi laiendama mu olemust. Mõtisklen selle üle, kuidas mõte edastatakse ja võrdsustan seda valguse ja selle jõuga. Me kõik mõtleme erinevatest vaatenurkadest, on voolu, mida järgida, ja hingel on häirehetki, viis, kuidas me neid vaatame, ei ole alati naiivne ja energia laieneb. Mõtted, mis on häiritud väärkäitumisega, on jäädvustatud ja hääl üheskoos kõlab valjemini kui paljud hääled, sõnad on väljendus kunst, sellest hetkest tekib inspiratsioon. Südamelöögil on oma rütm, mis laieneb läbi veenide. Represseerimine toimub vaikselt, sest kõigel on oma q. Me kõik mõtleme kurja ja mõnikord oleme sunnitud vaikima, "aga me kõik mõtleme", mälestused ei ole alati olemas ja ma ütlen, et ärge praktiseerige vihkamist, sest see on halb. Meil kõigel on väljendusvabadus, kuid mitte kõigel meist ei ole seda õigel ajal, midagi ja ausam kui tõde, meil on erinevad väljendusvormid ja hästi olla on tasakaal. Tasakaal on rutiinide tsükkel, närvilisus on tasakaalustamatus. Inimestele meeldib kommenteerida. Igaühel on puhtus universaalne armastus tekitab kaastunnet. Päike on energiaallikas, ebanormaalne on see, et midagi ei juhtu, igaüks unustab, kui ta tahab ja alati on mitu vaatenurka, palju ideid, vähe veendumusi... On asju, mis on parandamatud, sest kõik on allutatud ebaõiglusele. Armastus on rõõmuallikas ja alati üksi ja kaitstud: on olemas

inimesed, kellele ei meeldi mõelda, kuid teadvus on latern, mis valgustab meid.

Meil kõigil on pahed, mõnikord on meil hirmud, me kõik ütleme ja teeme rumalusi. Ma ei kirjuta kellegi eest, meil kõigil on midagi, mida me ei taha mäletada, aga hea on teada, kui me oleme kurvad ja seda alati tunnistada ja mitte midagi varjata, sest meil kõigil on haavatavusi, me kõik tunneme rõõmu millestki ja kui võimalus varitseb, siis avame selle ukse. Alati on tunne teise suhtes, kuid "keegi ei kuulu kellelegi" ja seega on kõigil õigus särada. Sõprus on alati hea algus, et sõber teine mina. Järgige oma instinkti, mida näete positiivset. Meid kõiki saab armastada ja armastus on valguse generaator, kui meid armastatakse, peame austama seda tunnet, armastama üksteist ja suurendama sündimust, alati sõnadega ristteel mängides, kahtlemata antagonistlik fraas, kuid selle loogika, et vältida kannatusi. "mis vanadel inimestel ei ole tarkus, vaid arukus", nii et kuulake! Kas kõik teavad head ja kurja? Me hoiame käes, et otsus olla hea või kuri, hullumeelsus on mingi mõistuse, tõesti teadmised on olulised!!!? Kui võimalik, et lõpetatakse elu kool... Ma muudan end teie jaoks, minu jaoks ja nende jaoks, kes mulle meeldivad. Muutus evolutsiooni jaoks. Kaabel, mille kaudu läbib elavat ärevuse voolu, elektriline, jookseb läbi kehade, toidab lootust ja midagi uut ja hämmastavat, mis jätab meile staatilise liikumise, kuid kiirendatud ja äreva mõtlemise. Liikumisest halvatuna tõuseb pinge, mis raamib meid reaalsuses ning kontrollitud ja mõõdetud liigutustega laskume alla mõtlemise redelitest, kus me üksteisega ühendust võtame. Just sellel mõtlemise redelil liigitame käitumisviise, nägusid ja liigutusi.

raamitud elu hetkede laskumisel ja tõusmisel, tuled toidavad eskalaatorit, mis peatumata viib teid selle XXI sajandi reaalsuse hullusse, energiad, maagia, fantaasiad, kõik näilise harmooniaga, kuid olge ettevaatlik astmetega, kõik ei lähe elu eskalaatoril üles, on olendeid, kes ronivad astmeid, mis tõstavad ennast ja üle kõige keegi liigub ja toetab neid, kas sellest piisab või on see tasakaaluküsimus? Jõudude tasakaal on põhiline liikumiste tasakaal, tõusud ja mõõnad iga olendi tasandil, kuid kõik ei vääri seda, et me läheme alla või et meid toetatakse tõusul, pingutused ja püsivus on põhilised, tõuse siis ohvrimeele, ilma vigastusteta ja peatusteta ja see viib teid mõtlema olendi valguse juurde. Ilma tasakaalustamata väliseid jõude, mis võivad anda teed, sammud on kindlad ja toidetud kaablid lootuse jõuate kõige olulisem elektrikaabel elutsükkel, et energia, mis toidab maa. Minu elektrikilp oli see, mis juhib universaalse voolu positsioone ja saatusi. See oli päikesevalgus, mis valgustaks maise looduse hämaraid sisemusi. See, mis juhtus, oli see, et ma tundsin koidikul õrna kurbust, mis tuli koos õhtuga, ma elasin, elustasin ja sündisin uuesti, ma olen ta, võimas päike (päike)*, kiirgav allikas, mis langeb nagu tilgad maapinnale, selles elu ja heleduse allikas. Minu tuletorn, mis otsib lakkamatult, pöörlevalt ebanormaalsuse liikumist. Ma hakkan tundma esimesi elektritõmbeid ja müravad närvid vilguvad südame elektritõmbeid. Elektromagnetilised lained, mis lähevad edasi-tagasi mõtted lainetavad ringi ümber lainete. Elektrivool jookseb läbi mu keha vool, mis viib mind lainete vooluahelasse. Elektriimpulss on langenud ja mind raputavad impulsid, mis ringlevad elektriliselt, ma olen alati teadnud

et tõde, kui see avastatakse impulsi poolt, särab eredalt, ilmub pimedus ja vaigistatakse helendava olemistunde poolt piinatud hääled, küünal süttib sulatatud vaha kogunenud valu. Elektrilised ukSED avanevad vaikselt helisevalt, kuid sulguvad, ilma et neil oleks aega avaneda. Elektriline mootorsaag lõikab vihkamise elava tumeda juurega. Elektrirotsingi helendav suits, mis kustutab mälu, elektromagnetiline turbulents sumbub mõtetes, turbulentne lõpmatu elektromagnetism. Nad ulatuvad nagu elektrifitseerivad kiired, mis paralüseerivad meelt, omades valgust, elektrifitseerivat välgumustrit, katkendlikud tuled vaevavad minu läbikäiku katkematut voolu. Läbipaistmatud tuled valgustavad imelisi olendeid pimedas valguses. Elektrijuhtmed jooksevad läbi minu vibreeriva keha täis energiat. Ma lähen üles ja edenen 10. elektriahelale ja seal on elektrikatkestus', korrumppeerimata isegi pimeduses on elektrikatkestus ja see langes elektriliselt ekstaasi ja tundmuste sõnadele. Lõigatud helendavad lõikud ja helendavad kaja, helendavad valguse haaravad murduvat häält, helendavat hämarust, kus pilgud varjutavad silma orienteeritud kõndivaid olendeid. Seal on fluorestsentsi ja nad õitsevad ja langevad nagu äikesed kõigis suundades ja suundades. "Pimestus" ja need torkavad välgud ähmastavad teiste tunnete ja pilkude rõõmu. Hõõgumine ja ristikaared sügaval teie hinges, mis hoiavad kinni aatomite, dünaamiliste ja hõõgivate löökidega. Nagu särin, mis vasardab minusse tunnete ebakõla, mis nõuab tugevat ja otsustavat valgust, minu hämaruses puudumisel, milles ma õrnalt kokku kerin, oma olemuse teravates tuledes, ja õrnalt rõõmustan nagu välk. On ähvardav valgus, nad ähvardavad neid tuled

toibuvad, mis meid piinavad ja lasevad meil ohtu ette näha? On olemas valgus, see valgus, mis saadab sind bukoolilistel hetkedel ja, suutmata sellele vastu astuda, hirmutab sind saladusse. On intensiivne punane valgus, mis blokeerib kiirenevaid närve. Impulssideta meelte teravad ja saastavad löögid levivad, kaaslase valgus, mis valgustab seda, mida kaaslase valgus ei anna ega tunneta. Äike krigiseb ja purustab müra, mis januneb naudingut. Võimsad tuled mõistavad võõraste elude juhatamiseks hääled. Nagu võimsad ja rebenevad kiired, mis lõikavad sidemeid, mida on võimatu siduda, hämaras valguses, milles nad varjutavad teadvust, milles nad tungivad mahukatesse kiirtesse. Intensiivselt valgustavad mustade udude valguse helendav kosmiline, läbitungiv ja sügav kosmos, mis rahustab hinge unustust. Välgud kuumenevad ja pimenevad ning muutuvad liikumatuks ja vaikseks, kuid see krigiseb ja müra, kui see juhtub, on hingetu ja ülevoolav, mis nakatab elamise ja kohalolu raevu teiste tulede ja valgustuste või isegi lihtsate mööduvate, kuid silmatorkava pimeduse hingetõmbeid ja mis murrab kõige elektrifitseeritumaid vaikusid. See välk, mis kustutab teie teadvuse, mida tähistab kõnekate ägede väljastamine ja mis kiirustab tähelepanuta jäetud tegevuse mõttes võimaluse olla paigal hetkel, kui teine välk kukkus selles maailmas. Ma mäletan oma vennaga tehtud foto järgi (täna ripub minu toas) ja olen kohas, kus ma sõin neid põrgulikke vahvleid, millele ma hiljem viitan. Siis valguse tuhk, need tuhkad, mis märgistavad sind ägedate ja tugevate rauade kuumusega vaid ühest löögist, on saastunud mineviku ja kõikehõlmava tuleviku valguse tuhkadega, mida sa ei unusta. Hetke impulss lõikab sind ja levib aeglaselt, rebenedes ja tulvil, öeldes sulle

kontrollib sind ja viskab sind valguse kaevu, mis uputab mälu ebakohaste sõnadega ja valab välja oma valgusejanu. Leegitsevad on magnetilise keha põlev tuhk, mis säriseb ja vilgub sinu südames, mis põleb iha millegi järele, mehelik ja mehelik või siis naiselik ja sensuaalne, see kahesuguse isiksuse solvang, mis ei anna teed ühele ega teisele poolele. Need valguse tuhkad soojendavad sünget ja kergemeelset ja on oma soojuses vihmade kaitse alla neelatud ja, mis levivad üle mandrite ja aegumatu ruumi tungivad meisse ja kinkivad meile luksuslikke arusaamu ja annavad meile lugematuid ja masendavaid naudinguid. Ärevus istuva naudingu keemia, kuid mitte koorunud, vaid naiivsetele nägudele sissepressitud. Võõras tunne ja olemise emotsioon, see tunneb imeline ja särava ja leevendab kokkutõmbed, mida tunnevad liigsed, liigsed, mis suunavad meid teise dimensiooni, see areneb, toidab pahe ei taandu ei võnkuma või pörkuma hullu juuksed eitamine. Hüpnootiline valgus ja näpuotsad tunnetavad tunded, mis lasevad meil ette näha soovile järeleandmist, viib meid dünaamiliselt ja usub, et see on olemas, selle poolt oleme võetud ilma krediidita ilma võlgnevusteta, stagneerunud kui hüpnootiline elu transtsendentne olendid, mis takerduvad kuiva purskkaevu, deliriosne kulnud koormatud häbematus ja tühisus. See viib meid uutele väljakutsetele, mis on mõtlemises võrdsed erinevad reaktsioonid, reaktsioonid, mis on mõnikord mõõtmatu, kus me seisame silmitsi puhta sooviga omada, olla võimeline, olla sellest toidetud ja mitte ajendatud nagu lahtised savitükid, mis kuumutamisel kokku tulevad.

Minu teine mälestus on täpselt üks foto, kus ma olen riietatud kombinesooni, kus mul on samad riided nagu esimesel fotol, mis on täna minu toas, ma olen in

Açoreira auto peal Mäletan, et kukkusin vanaema trepile, kus olid mõned linnid, mida kasutati sissepääsu juures kärbeste jaoks. Mäletan, et nimetasin vanaema maad kärbeste maaks seal oli palju rahutust eeslid või hobused alati möödusid. Minu isa, kes omas sinist autot, kus minu teine mälestus sündis, oli datsun. Minu "vanamees" jutustas alati lugu, lugu tema sõnul mu vanaema ja eesli vahel, kes ei kuuletunud talle, vanaema hammustas teda kõrva. Täna jutustades loost, mida sa kohe loed, ei kukkunud ühtegi hammast välja. Ma nägin oma vanaema rindu ainult üks kord ja see oli minu vanemate voodi all olevas peeglis. See oli parim lapsepõlvevits, mis mul oli kuni kõige hullemate õudusunenägudeni, õudusunenägusid nägin ma kohutavalt, Ma arvan, et see võib olla kõige hullem, millest saab lapsena unistada, mis on lõpuks surm, surm ja ainult nagu enne surma või surematu see valgus, mis on jagatud liikumisest võõrandunud kehade vahel ja kõigub kahe tee vahel, mida on lihtne valgustada, kuid ilma igasuguse eluta, elab kibeduses ja õuduses süsteemse hüpnoosi, mis toidab ja arendab meid. Teadlikult on see nii intensiivne, et see kustub ja isegi eksisteerib kustutatult. Psühhedeelsed silmused põimuvad julgete äikesekiirte mürasse, mis toetavad ja võimendavad ebanormaalsust, mis tuleneb sellest, et meid ümbritseb kogu see psühhedeelne äike. Noh, siin jääb kõik sidusaks, ilma potentside ja kaaludeta, järeleandmine oleks ainult ettekäändeks ebanormaalsusele, mustale äikesele, mis on puuris ja kiirgab kõige kummalisemat ja sügavamat urinat mõistuse neeldumisest, sest see kustutab ennast, krigiseb ja nihkub ilma minimaalse saladuseta, nähtavasti psühhedeelsete tulede maailmas, mis vaevavad seda, kes tahab silmist kaotada või nautida skaalalisi naudinguid.

eelarvamustega toonitud stagneerunud kalduvärvidega, soovimatu looming või pelgalt järeleandmine. Läbipõimunud mõttefragmentide vaimus, killustunud on tõepoolest kõik need, kes kujutavad ette teist maailma, eemal häiretest, mis ärritavad meid nagu silmade kriimustamisel või lihtsalt silmade pilgutamisel. See teisest liikumisest vöörandunud liikumine hõõgutab ja pulbitseb meeled, mis on kaugel ja unustavad lihtsat tõsiasja, mida tähendab olla liigutatud või ärritatud. Äike on psühheedelne ja peletab vaimud eemale, ilma et need ilmneksid ja kuna neid ei ole olemas, on see paralleelne reaalsus kuulujuttude ja leppimatus nagu moorumees, ja siin ei sööda keegi kummalisi isiksusi ja kognitiivseid eeleksistentsi, kuigi seda tegelikult ei eksisteeri. Seega on kõigel ebareaaalsel aegumatu ajalugu, kuid tal on, midagi, tal on hirm, hirm, mis kistab meid 5-dimensionaalsesse horisoni, polügoonilisse ja lineaarsesse, kuid mis ei ole vastuvõtlik ega isegi vastuvõtlik mingile jäljele, jäljele, mis esindab transtsendentse ja apoteootilise mõtlemise poolsfääri. Ideed ei õitse ega kasva abstraktse mõistuse filamentides, vaid juba nähtud ja kaunistatud tegelaste impulsid, imitatsiooni ja hetkega kohanemise liikumised, kuid kõik teadlikult ja minimaalselt kalkuleeritud. Ilma kalkulatsioonita on see reaalne ja ettearvatu, seega on see nii eheda spontaansusega, et mõelda on absurdne. Möödunud aegade pead jahvatavad ja jahvatavad, juba kollasteks lehtedeks tuhmunud ja bibliofiilide poolt söödud, kes ilma igasuguse järjekindlusega hirmutavad mälu ja tehtud ja võltsitud vananenud oma mõõdupuuks. Ümbritsetud mõõteriistadest, õnnitlevad end sildistavad abexinid ja naeravad Abessinia äikesed. Need, kes elavad mineviku valguses, manitsevad, need, kes surevad väljaspool, tungivad sisse

taevakehade silmapaistev asjaolu, et toimub, vahetu. Kuid need kõik on tehnilised asjad, rohkem või vähem intensiivsed, kuid need on energeetilised kiirgused, mis ei sobi kokku minevikuga, isegi mitte eelmise hetkega. Mälestused, mis seetõttu kiirgavad kahjulikke kiirgusi, mis aga ei ähmasta ühtegi mõtet, mida tahetakse süütada igal hetkel, impulsi või hetkel. Kuna minevik ristub oleviku, hetke, impulsi, sekundi või murdosa, kuid ei mõjuta seda, oleme seetõttu alati ajas, sest võimas valgus on puhas ekstaasi vool, mis lõikab nagu tuul näkku, midagi seni kavatsustest ja liikumisest eemaldatud tegemise või olemise röömu ümber, sest see, mis on olemas ja loeb meie olemuses, on klõps, mis lihtsa pilgu kaudu edastab oma mineviku valgust, valgust rohkem või vähem intensiivne, higi eelmiste elude, kuid mis ei juhi põhimõtteliselt lahti liikumise ülejäänud impulsid, ilma maskita, elas teise, hetkeks mitte nagu need, mis lihtsalt roomavad ümber tuled mineviku ja klammerduvad midagi. Noh, see on sünonüümne saastumine, kiirgus, ei aitäh! Seega ei ole midagi tugevamat, kui valgustada hetkes ja olla igal ajal kogu jõuga, kuid keegi ei ole parem kui keegi teine, see on tõesti võitluse küsimus, ja ärge andke mulle seda kaasasündinud valgust, sest igaühel on, janus tahte ja kujutlusvõime ja puhas energia arengu ja loomise, maagilised värvid peegelduvad kollase päikese varjundites. Tegelikult ei ole palju valgust, on ainult allesjäänud eksistentsi fookused ja tasakaalustatud viis objekteerida, seda, mida ei saa näha. Nii et seda ei ole olemas, see ei ole reaalne, see on millegi vili, mis aitab meil teadvustada. Aga mis kurat on teadvus? Mis on tegelikult teadvustatud või teadvustamata? Siin on barjäär, mis ei ole materialiseerunud poolt

Ükskõik, mis mõttes ja kuidas seda ka ei mõistetak, me kõik liigume selle hetke poole. See asi, et püstitame etteantud tõkkeid ja väidame, et need on ületamatud hoovused, kuigi tegelikult ei ole tõkkeid tegelikult olemas! Kõik on seega kujuteldav, me kõik elame selles samas voolus illusioonidest, teiste vaimude janu, mis ei mõjuta meid tegelikult, sest on, või tegelikult ei ole barjääri vahel soov alateadvuse alati olemas teadvuses ja et me reserveerida ainult meile, ainult tühjus, on jah kujuteldav taevaste olendite, mis elavad nagu öeldakse valguses minevikus, enamuse poolt, et kaalutletud, et üks pidi olema kaalu või mõõt, kuid veel kord, kes nad on, et sekkuda. Üks jälgib ja vaatab päeva, kuni see hääbub, ei ole midagi loomulikumat kui see läbipaistev valgus, millega me hea meelega kohaneme. Konformismid, vasturääkivused, konfliktid, pelgalt järeleandmised, mis toimivad hoiakute ja teadliku probleemaatika akumulatsioonina, kuid mitte nii sügavalt, sest nad on loomulikud. Loomuliku ja transtsendentse vahel ei ole vähimatki kokkupõrget, nii et normaalne kaasab meid ja paneb meid tundma end kergelt ja rahulikult, kõik on loomulik: õhk, rõõm, mis kaasab meid, see, mis lööb ja jookseb ja ennekõike puudutab, õrn puudutus neile, kes hindavad kerguse puhanguid. Energia juhitud tuumas, võimas allikas kiirgab meid, muundab meid, psühholoogilised mutatsioonid, vaadake siis, et see tuumaenergia mõjutab meid. See elujõuline valgus kasvab oodatavas olendis, kes tegelikult ei kannata, vaid tungib, nagu paabulind, sisse impulssidesse, mida tajutakse ja mis viivad meid tegutsema või mitte tegutsema, impulss, see dünaamiline ja selge plahvatus. Seega kasutame maksimaalset eksponenti oma tugevuses, nad on tavalised agendid, mis parandavad, murenevad sambad võimatu tasakaalust välja, sest see on ümberkujundamise jõud. Ja miski ei ole tugevam, kui olla

muundunud, see muutus millekski, mis tõstab meid üles ja kaitseb meid saastumise eest. Mäletan, et esimesel päeval nutsin ja ei tahtnud koolieelsesse lasteaeda minna, kuid peamiselt pärast seda nautisin sõprussuhteid, mängisin oma sõpradega. Lapsena oli tavaline, et kõrge palavik tekitas tavalise õudusunenäo, selle, kus mind haarati ahelatest kinni ja langetati põlevasse katlasse, kuid deliiriumiga arvasin, et satun põrgusse, kuid äkki ärkasin üles ja pääsesin viimases loenduses, mis toimus. Ma tean kunagi, et ma õppisin ka kuuma ja külma eristama, kuuletudes oma vennale, kes pani käe küttekeha järgi kõige külmemale osale ja tema kõige kuumemale osale, tulemus: ma sattusin põletatud paremale randmele, mis meenutab mulle 666 või metsalise märk uudishimust minu viimane telefon lõppes 666. - Midagi paneb meid peatuma, kui me ei taha jätkata, kuid miks lõpetada, kui see on tegevus, mis avaneb ja tekitab emotsioone, aistinguid ja stiimuleid, kui keegi reageerib ja reageerib meile, tegevus mu sõbrad, kannatlikkus ja intelligentsus, et mõista teist vastanduvat olendit. Miks lasta negatiivsetel energiatel meid halvata, nagu oleksime lapsed, kellel pole vastust, julgus, mu sõbrad, sõna on see, mida hinnatakse ja kes on mõistuse kohtunik, kes on normaalne või ebanormaalne, mitte keegi! Meil kõigil on usk ja mul on fezada, millest jääb soovide ja kõiketeadva ja praeguse soovi kahtlus, kuid nagu harf, mis vihjab ja petab, edastab sireenide helisid hallutsinatsioonilise kaja. Mitte midagi enam kui lõõgastust kuulda rääkides kuuleme me kaks korda rohkem kui me räägime ja vaikus on tegevus ja mitte naiivsus või kontrolli puudumine, vähesed suudavad vaikimisele vastu seista ja seda tuleb proovida. See võib olla isegi piinav, kuid see vastab paljudele subjektiivsetele ja objektiivsetele küsimustele, seltskondlik vaikus on tumm, kuid see võib toimida täiusliku relvana kontrollimatutele,

himu impulsiivsus ja janu, need, kes ei suuda end kontrollida. Rahunege ja kuulake, kuulake vaikust enda sees.

Ükskord püüdsin linnu, sidusin nööri triikimislaua külge ja andsin talle leiba, vett... Ja sel päeval suri mu elav mänguasi. Minu esimene püügi mängimine lõppes halvasti, kui mu vend oli minu taga, sundides mind sinna "nurka" tormama, kus ma pea murdsin, isegi valkjas kude oli näha. Ma kõndisin umbes 4 km mäest üles, et suitsetada kentucky'd 12,50 dollariga nendel kohtumistel sõber sõi lambid, klaasid, mis iganes tuli, tsirkus oli hiljuti külast läbi käinud. Minu esimene harjutus jalgrattaga ekshibitsionismis oli koos vennaga, me mõlemad, ma ei suutnud läbida mõnda telliskivi ja sattusin tema poolt haiglasse. Peaaegu samal ajal peksis mind üks rase ämm ja siis osalesime koos vennaga marmorikuulide varguses, kosta väikesele vargale, kellest hiljem sai minu sõber ja kelle vend oli küla kõige hullumeelsem. See sõber ei olnud minu sünnipäevale kutsutud, kuid ta hoolitses selle eest, et kinkida mulle oma elu esimene ja ainus lego. Mõned päevad enne minu 1. pühitsemist läksin koos sõbraga sotsiaalkeskusesse ja varastasin patuse vahvli. See oli alles algus. Siis hakkasin peitusemängu mängima ja nõnda varjasin oma parima sõbra ema eest, jättes ta üksi majja, teades pärast, et ta on hirmul, ja kutsudes meid, avasime ukse. Sõpradega mängisime jalgratastega, autodega, marmoriga ja meile meeldisid seiklused... Ühel päeval käisime pühapäeval janeiras (traditsioonilised portugali pärimuslaulud) laulmas ja saime raha ja kulutasime seda kohe ära, mäletan, et pakuti chouriçasid (suutsutatud seavorste) ja muud suutsutatud toitu.

Ma vahetasin selle välja, kooli mänguväljak oli ehitusjärgus, kus oli palju liiva ja auke, aga ma julgesin välja minna, kui jõudsin klassi ja esimest korda mind "löödi" sellise julguse eest, ma julgesin oma käe ära võtta, enne kui õpetaja mind lõi, teist korda õpilaste ees andis ta mulle andeks ja teeskles. Juba 4. klassis müüsin oma klassikaaslastele isa kollektsioonide kaaned, nagu need lisad, mis tänapäeval ajalehtedes on. Mäletan esimest nõidumist, kuhu ema võttis mind, isa ja venda, ma nägin, kuidas nõid puudutas nende suguelundeid ja ta ei julgenud ja ma vihkasin teda. Ma olen üks jõulud koos oma nõo ja vennaga ja ta saab esimeselt pink floydi lp - seina, suur nõo. Meenutada 1. Kommuniooni mais 1986 kirikus freixo de espada à cinta, oli intensiivne jalutuskäik kitsaste kingadega. Tuli aeg lahkuda Estarreja, jättes maha sõbrad ja tuttavad, suutsin oma lahkumist kõigi eest varjata, kasutades ära, et lahkusin veidi enne 4. klassi õppeaasta lõppu, saades kompensatsiooni hilisema kirjaga õpetajalt, kes oli üllatunud minu vaikimisest. Kui ma Estarreja valda saabusin, läksin elama Pardilhosse, kus elasin paar kuud, sealt algas minu igapäevaelu, ma tean, et tol ajal oli see, mida täna nimetatakse kiusamiseks, minu ohvriks ja ma kartsin seda, ma kartsin seda isegi siis, kui sõitsin kodust kooli bussiga, seal oli üks, kellel oli maitse "suppi märjaks teha"! Esimene töö, mida mäletan, oli isa auto pesemine ja arve kirjutamine kirjutusmasinal, ta maksis mulle. Astusin 5. klassi erivolitusega, st. minu eestkostja allkirjastatud vastutuse tähtajaga, et astuda 5. klassi kooli c+s Avanca, kuna mul ei olnud miinimumvanust. Ma isegi rullisin üles

Ma kasutasin ainult tualettpaberit ja suitsetasin - ma isegi soovisin, et kogu maailm peatuks õigel ajal, et saaksin nautida pangaröövi jne... Aga sel aastal sain oma esimese diplomi, kus oli kirjas, et õpilane oli osalenud koolikrossis 1988/89, platseerudes 15°, mitte halvasti kellegi jaoks, kes polnud veel täiskasvanud, tundsin end ka piisavalt täiskasvanuna, et hüpata võrku ja minna sigaretti ostma. Ma kõndisin ilma jalgrattapiduriteta ja kulutasin kingapõhjad, kui hakkasin tõsiselt suitsetama, võlgnesin oma naabrile hiiglasliku s.g, Estarreja parimale tavernale, nii et varakult eelistasin buffet'i ja ei söönud sööklas. Mäletan, et esimene matuseriitus, millel osalesin, oli minu vaese papagoi, kelle tiivad olid maha lõigatud... Ma mängisin õues ja ronisin okaspuu otsa, kui hüppasin maale ja purustasin papagoi! Siin algavad minu järeلمid; ma jäin nutma selle looma kaotamise pärast, ma lõpetasin mõne mosaiigi kogumise ja maetasin ta sinna. Kõik väga hästi, aga järgmisel päeval tuli kass selle järele! Selle loo tulemus lõpeb koeraga, kes oli palunud jõulukinki, kuid leiti hulkuvana minu maja ukse eest, me tervitasime seda "teko" ja ta sai lõpuks käsu rünnata sihtmärgiks olevat kassi, minu teko tappis lõpuks kassi. Ma isegi lõin uudishimust kiviga sülitit ja see lõhkes.

Oma esimestel tööpäevadel oli mul lõbus pagariäris, kus ma töötasin, mis nalja... Ma võtsin ajalehe vannituppa lugemiseks ja suitsetasin ühe või kaks sigaretti, kuid tol ajal, et mitte jääda oma venna ja õemehe kätte, olin nii hirmul, et viskasin paki autos aknast välja. Mul oli kogemus varihundiga: olin eksinud, kuid leidsin. Kaitstud, kuid ainult omal valikul. See toidab oma osavust keemiliste tahkete ainete ja hädavajaliku veega.

Oma "varju" puhtuses sukeldub ta seikluste järele ja oli maandumine, karikatuurne. Hundina oli ta kaitstud, kuid ainult hoiakuga, uppunud näilisse üksindusse. Täna ma kirjutan karikatuurse hundina, seisan tema maailmaga silmitsi ja tõlgendan seda. Sõltumatu sõber ei ela ilma oma metsiku, kuid heategevusliku iseloomu tõeline algaja elu, embrüo in caricuao kus ma lõpetasin on veri noorte lojaalne, aus ennekõike kartmatu iseloomu, äge oma olemuselt, kuid lojaalne ja sõber ja lugupidav tema kaaslane ja sõber. Seetõttu ustav reisikaaslane ja kaaslane alati tõlgendada kiindumuse ja vaikuse. Ma elasin temaga piisavalt kaua, et teada varjud karikatuurne "tänavatel" ja firma. Aga ma nägin hundis julgust ja ta lõi vaikiva usalduskaaslase sõbra ja põhikirja sideme nagu tema vabadus. Kui üks asi oli hundil olemas, siis see oli vabadus, ta oli, üksi, üksi! Ja vaba! Varjuhunt särava energiaga inimeseväline olemisviis. Oma pealesunnitud haukudes oma metsikus iseseisvuses geenide loodusest. Otsustasin jagada vastavat vaimset turska, üksi jõuluõhtusööki loboga, või parem varihunt karikatuurina, mis samal ajal ühendatud ühe taldrikuga vabalt üheskoos vennalikult jagades ka vastavat jooki. Kas me oleme üksi omal valikul? Loomulikult! Me oleme vabad mõtlema nii, nagu loodus meid kujundab. See oli kingitus mulle sel jõulul, karikatuuri hunt, kuid ta metsik kaasasündinud geneetilise keskkonna tõmbab oma kromosoomide mõttes vaba olek puhtuse oma looduse. Mõistatuslik, mis puudutab eluviisi, kuid mida toidab janu elada ja nautida oma üksildast külge, kuid vabana igasugustest piirangutest ja sundustest. Mina ja hundi vari oleme sõbrad, ebatüüpilised on oma ebatüüpilises tegutsemisviisis teiste sundides, me oleme

vabalt emakeele käest ja nii me kasvatame ja indutseerime seda, mida nad meile sisseimbuvad. Havanna klubi on oma olemuselt hullumeelsus sama revolutsioonijanu, et võtta meie olemise üle, siin on vaba, kuid üksildane pakt koostöös loomainstinktiga.

Kui ma olin noorem ma kutsusin oma vanaema Surucucu, ühel päeval mängides palli teko, et ma olin hüppas, mis tundus talle nagu 30 cm, sest ta oli madal ja langes 2 meetri kõrgusel, ma jooksin helistada mu vanemad, kui ma sain seal väike oli ellu jäänud, et jõulud mu vanavanemad olid kodus, mul oli arutelu minu vanemad ja isegi ütles mu vanaema enne tema surma, et koer. Ma jõudsin, kus ma olen linna, täna linna estarreja ja ma hakkasin käima 6. klassi donaciano koolis, siin kohtasin oma suurt teismeliste kirg, mis tähistaks mind kogu mu nooruse. Ma veetsin rohkem kui 10 minutit vahtides minu isa armuke ja ma arvasin, ma arvasin, et kui ta tegi isegi vähimatki müra ma oleks mõned probleemid.

Mulle meeldis mu vend alati, kuid kord lõi ta mind löögiga ja vigastas mu isa identiteeti, kui ma oma pidžaamas mööda Estarreja vallas Pardilhó tänavat ära jooksin ja sattusin maja tagaosas põõsaste juurde. Ma pidin oma tavapärasel pühapäeval väljasõidul isegi meikima, sest mu näol olid jäljed. Sõitsin ilma piduriteta ja kulutasin pidurikingad ära, müüsin jalgratta, millega sõitsin ilma rehvideta, ainult vanne, mille vanaisa mulle andis, ja müüsin selle kaalu järgi, kus teenisin selle eest 300 dollarit. Selles koolis sain kaks miinust, ühe matemaatikas ja teise käsitöös, ma ei olnud kunagi aru saanud, et olin käsitöös nii kehv. Loomulikult kaasates ühiskonda ja selle tavadid, hakkasin 1989. aastal mängima

Jalgpallurina alustasin ründajana, lüües oma pika karjääri jooksul kolmest väravast ühe, kuid see oli treeningmängus Ovarense vastu. Siis, kui kasvasin, liikusin tagasi keskkaitse positsioonile, siis vasakule äärele, siis paremale keskkaitsele, siis keskkaitsele, kuni jõudsin kaitse keskkaitse ja libero positsioonidele. Karjääri lõpus tunti mind kui kurikuulsa anti-fair-play sportlast, pean veel registreerima 2. värava, mis löödi päeval, mil palusin treeneril olla meeskonna kapten ja mängida keskväljameheks, sellel mängul lõi värava, tegin vahet ja läbisin vahemaa keskväljalt vastase väravani, tehes väravavahile "püksisöödu". Mõtlesin, et võtan jalgpallimängudesse näpud, et võita liigutusi väljakul.

1990/91 käisin Estarreja gümnaasiumi 7. klassis, olin selles koolis halvasti integreeritud, sest olin mässumeelne ja edastasin loo, et ühel päeval masturbeerisin klassiruumis, ajalooõpetaja andis mulle patriootilise raketi kandjaks hüüdnime - see oli Iraagi sõja ajal, ma jäin surmavalt läbi 4 hindega. See, mis mulle kõige rohkem maksma läks, oli portugali keeles, sest see oli esimene ja ainus minu koolikarjääri jooksul. Otsustasin naasta Avanca kooli, kus olin teinud 5. klassi. Pärast 1991/92. õppeaastat hakati mind koolikaaslaste seas kutsuma "AIDS-iks", sain isegi halva käitumise maine, kuid minu kooli edu võimaldas mul selle aasta läbida. Kui mind sel ajal küsiti, miks ma Estarrest Avancasse tuln, ütlesin, et mind oli Estarreja koolist välja visatud. Mul oli kombeks teha madala tihedusega diskettidesse augud, et nende mahtu kahekordistada.

Ma käisin oma "jalgrattaga" Estarrejast Avancasse tundi ja läksin siis sihilikult Ovarisse, et varastada supermarketist närimiskummi ja komme. Parim mäng, mida ma kogu oma karjääri jooksul mängisin, oli pärast otsest ja see oli beira-mari vastu, klubi kaubik tuli mulle isegi koju järele. Ma panin sõbra võileivale kärbesid "minete", esimesed pornofilmid, mida ma nägin, hämmastasid mind, ühel naisel oli riist ja tissid korraga midagi, mis pani mind mõtlema, teine oli madudest ja angerjatest, stseenid minu isast ... Estarreja ja Avanca reise vahel oli mul nende jaoks cp-pass, kuid kuna tubakasõltuvus hakkas süvenema, siis selle asemel, et osta pass... Olin juba selles faasis, et ainult stoppisin, et oleks vahetusraha tubaka jaoks ja käisin koos kolleegidega pagariäris pool rukkist söömas ja liitrit õlut joomas. Vanaisa juures tulistasin survepüssist pauku ja plii pritsis ja oleks peaaegu mind tabanud. Ükskord läksin sünnipäevapeole, põletasin närimiskummi ja see muutus mustaks, nii et inimesed uskusid, et see on hašiš. Enne trenni minekut kutsusin oma sõbrad koju ja varastasin isalt pudelid šampanjat ning me jõime enne trenni ja mitu korda visati meid välja. Ühel päeval sai üks neist sõpradest nii palju purju, et ta pidi haiglasse minema. Tema isa helistas isegi minu isale ja kaebas. Jalgpalliklubis oli meil eriline treening, see oli, meie vastane Aveiro rahvusmeeskond, kes otsis uusi talente. Mul oli suurepärase treening ja see oli siis, kui nad panid mind treeningule Aveiro valikusse ja ma tõesti sain koha. Ma mängisin ründajana, vasakul äärel, ja ma olin asendusmängija, kes oli rohkem

Hiljem oli see FCPorto jaoks. On 11-07-1992 alla-13 valik oleks kohtumine, kus silmitsi valik Aveiro valikuga leiria sulgemine hooaja 91-92, see oli siin selles mängus, et mul oli minu võimalus ja sisestatud teise poole nagu teatas igapäevane Aveiro, teisipäev, 14. juuli 1992 - Aveiro, 2 - leiria, 1 "mäng valdkonnas spordikompleksi s. Jacinto. "Tagasipöördumisel riietusruumidest sisenes Aveiro meeskond väljakule teise otsustavusega. Erinevalt esimesest poolajast, kus leirialased domineerisid, võttis Aveiro mängu kontrolli enda kätte ja vastase kaitset paremini ära kasutades andsid nad tulemuselt "volti". Nad said tasa, Filipe Moura kaudu, kes lõi kaarega värava põhja". Ma isegi ei teadnud, mida ma selles mängus tegin, mäletan, et jooksin palju, kuni ei saanud palle kätte, olin kas liiga aeglane või liiga kiire, aga lõpuks lõin selle, mis oleks olnud minu jalgpallurikarjääri 3. värav, sel aastal ei olnud rahalistel põhjustel rahvusmeeskondade vahelist turniiri, kas ma oleksin võinud rohkem areneda? Kunagi ei tea. Saabus 1992/93. õppeaasta, kui käisin 8. klassis c+s Avanca koolis, ja ma suitsetasin juba igal vaheajal, olin juba mässumeelne, kõrvalekalduva käitumisega. Ma ütlesin sõbrale, et ma käisin sõjakoolis, ma sisenesin prantsuse tugiklassi sisse WC-istmega peas, öeldes, et ma olen härra WC-istmega, ma ei julgenud oma isa silmadesse vaadata enne esimest internatsiooni, ma närisin enne jalgpallitreeningute lõppu koju minekut rohtu, esimene ja viimane kord, kui mind peksti, ma mängisin algajate treeningul, "ma võtsin ühe" ja lõin teda ja ütlesin talle, et oodake mind väljas, et ma võtan rohkem, ja ta ootas.... Isegi mu pea läks vastu

Ta sai hüüdnime "Pardilhó". Mul on oma esimene disko pööningul ja ma nimetasin seda ku*. Ma ronisin läbi katuseakna üles ja mul olid isegi tekid katusel muuhulgas, sõpradega suitsetasin mitu korda villa, koos nuno sõbraga jõudsin piiride äärde korstna lähedale, üks öökull tuli välja ja paiskas mind tasakaalust välja ja viis mind peaaegu katusele alla. Vihane sinine kiir tungib minu olemusesse särava energiaga, mis võrsub eelarvamuste ja sallimatuse määndunud poorides, milleni see sinine kiir jõuab. Kõikide olendite poolt toodetud valgus rullub üles häbematute kunstiteodega, mida on raske mitte kaugele venitada süütute kunstlikkustega. See laserkiirgus on läbiv ja tungib nähtamatult isegi nähtamatusse ja märkamatusse. See on nägija ja meisterlik valgus nägijale endale võõrastes eeldustes ja ristteedes. Tajumatu ja süütu provotseerib see oma kiirte kaudu mõtete ja eelarvamuste imbumist, mis on mürgine tema enda mürk ja selle vastumürk. Atmosfäärivalgus, see suits, mis tungib räbaldunud mälestuste räbalatesse manteldatud meeltesse suunda ja tegevust, tegevust, seda mootorit, mis jahutab aeglase ja massiivse kooskõlastamata meele meeletu mõtlemise ešeloni. Läbistades hetke tegevusetuse, erutub see ja jagab end aju ja põneva valguse vahel rändavate elektriliste stiimulite vahel. See intensiivistub hüpnootiseerivas ja halvava kehamassiga, nagu riimide vallandaja sõnades ilma nexusetä. Need kõrgelennulised tuled sisenevad mis tahes pea otsa inseneri. "mõnel inimesel on väikesed ahvid, teistel lihtsalt pööningud ! "Teised tuled, mis varjutavad peasissekäiku, ma soovin, et ma saaksin tungida mälestuste, mõtete, elatud elude ilma suurte põhjusteta, kuid paljude

mälestused. Mälestused, mis valgustavad igavesti avatud või suletud kiristu... Varem sain VHS-kassette ja kuna mul polnud raha, mida maksta, üürileandmine levis ajas ja võlg kasvas, magasin harva, kui mõtlesin, mis ma võlgu olen. Mul olid kassetid kuude kaupa kogunemas. 1993. aastal hakkasin tahtma oma raha ja pärast kutset otsustasin minna tööle mänguautomaati. Tol ajal olin 15-aastane ja mul oli juba palju autoriteeti, sest ma hoidsin ruumis korda ja keelasin alla 16-aastastel siseneda. See oli siis, kui ma puutusin esimest korda kokku hašišiga, mida ma järgnevatel 17 aasta jooksul tarbisin. Selles keskkonnas puutusin kokku teiste reaalsustega, kuid eitasin ja keeldusin alati heroini ja kokaiini tarvitamisest, andes teada, et kui ma seda kogu elu tegin, siis mitte meelega või tahtlikult, või mind võidi "õõnestada", kuid ma ei tarvitanud neid kunagi. Mul oli tarbimisele ebasobiv suhtumine ja olin juba kuulus "kunstnik", olles 1993/1994. aastal 9. klassi lõpuaktuste kooli lõpupeo saatejuht.

Generaator, armastusgeneraator või armastusgeneraator, mis toidab seda mitte-virtuaalset lihalikku iha ja seda läbipaistvat ja janustavat suudlus emotsionaalset põimumist, mis on oluline emotsionaalsete ja elektriliste sidemete energiatega arendamiseks. See generaator toidab egosid ja isiksusi varjatud nägudega igapäevases kujutamises nagu hommikusöögi või õhtusöögi võtmine või vesi, mis toidab igapäevaelu energiat. Ilma maskide või pisarate mõtete, me sobitame tegelikkuses armastuse energiat või armastuses elektrifitseeriva ja lõikava energia läbitungiva ja esindava pilgu armastuse ja üksinduse energiat, mida üks elab toidab kaabel, mis ei ole kunagi lahti ühendatud, parandamatu, kuid tõeline energia, alati! Alati elektrifitseerivad pilgud, mis janunevad iha ja

mingi päevade monotoonsusest leiutatud kannatlikkus ja kallutatud näod, mis ei esinda selles elektrilises keskkonnas midagi, need on lahtised niidid. Julge kujutlusvõime sünnipärase ja ohjeldamatu reaalsuse mootoriga, kuid hetkelise kontakti lämmatusega. Vältimatu kontakt mootoriga elu, mootor, see reaalsuse konsensus reaalsus, mis on ja ei ole olemas, kuid võõrandunud teistest reaalsustest peaaegu tajumatu teadliku soovi jaoks, kuid see on olemas! See on seal alati olemas vahetu võimalikkuse mõttes, seetõttu ei saa vahendid olla vesised, kui mitte libedad vahendeid ja olemasolevaid vahendeid genereeriva armastuse mõtetes; kuna genereerivale armastusele on ta alati seotud ja otsimas mingeid teisi vahendeid, mis ei ole virtuaalsed ja kontrollitud just selle olemisega, mis on allaandja, siis ei saa ta võõranduda oma genereeritavast naudingust ja paljuneb neis alati kohalolevates hingeklompide nägudes, mida sa oled alati tahtnud lämmatada. Sest sa ei saa võõrandada ühtegi tükki, sest energia on üks ja multikultuurne oma rahulolu mõttes, rahulolu, mis arendab erinevaid reaalsusi, sest me oleme virtuaalsed ja kujuteldavad, ainult teiste juuresolekul või peeglissee ise peidame uut reguleerivat energiat neutronite vaimus, kes on need tõelised valguse loomad. Valgusdraakonid võivad süttida ja see vool, mis läbib meid ja elavdab meid iga päev, annab meile jõudu ja säravate ja kõndivate olendite miimikat, jah! Andantes, sest selles võib olla valguse jõud või haige ja terveneva rõhumise jõud, mis astub vastu dualistlikule ja rõhuvale reaalsusele. Ärge laske end alla sellele negatiivsete pooluste voolule, mis imbub alateadvusse ja vähendab negativistliku kriitilise isiksuse sügavaid valusid, vaid toituge positiivsusest ja keemiliste ja antikemiliste vooluringide transtsendentaalsusest, mis toidab vaimu vaimu

uuendused ja saavutused, saavutused, mis on isiklikud ja mittekohustuslikud kui meeletute võidujooksude toitjad, mis ei ole suunatud mingi naudingu poole, vaid mis tõmbavad meele mõtte lainetesse ja selle edasiandmisse. Mõtete edastamine on reaalne ja arendab vooluringe, mida keegi ei saa eitada, ja neil vooluringidel on vool, mis levib alistatud tunnete ja naudingute ajatuimas õhus, sest me kõik oleme väliste stiimulite beetablokeerijad, kuid need võimendavad meie elujanu. Need impulsid mõjutavad seega meie mõtlemist ja mõnikord juhtuvad või tekivad konfliktid mõtetes, kuid nad võivad tuua õnne, mis koos prootonite erutusega viib meid välise reaalsuse juurde. Sinine valgus vallandub tugevatest emotsioonidest sinine valgus, mis ületab sillad ja trepid ja imbub tunnete jõudu, mida ta toidab, arendades seda vaimset potentsiaali, kus ta tervitab oma ülitundlike kiirtega ilu läbipaistvuse ilu kõnekas sõprus, mis igatseb midagi "sinist", tugevamat, intensiivsemat ja arendab meis tähtkujusid sügavate hargnemistega tunnete ja võõrandumise selles Hertzi laines. See vägi mõjub elutunnetusest ilmajäävatele, sügavale ja kestvale sõprusele mõjuva türkiissinise mõttemaailmaga kalduvale meelele, see kannab endas haruldase ja toonase ilu maagilisi kiiri hulluse ja naudingu armastajate haruldast ja toonivat ilu. Hämaruse intensiivsuse filamentides arendab ja edastab ta tervitavat ja kaitsvat energiat kurjuse ja naudingute agoonia ja vaikusega, ei, see ei ole mask, mis meid eksitab ja viitab abstraktsele mõtlemisele, see on pigem tugev ja intensiivistav valgus tegelikust ja kujuteldavast naudingust, kuid mis mõjutab ja mõjutab alati neid, kes kannavad end selles ja jäävad piirideta sisemise ja kestva sõpruse jaoks. Ta armub ja justkui ilma mõistuse, kuid

See toimib emotsioonide toiduna, see tuleb ja toob naudingut ja iha, see nauding on kaloriline ja tungib kõigesse selle põhivärvi erutuse meeletusse, mis lamab ja kerib üles energiatega akumulatsiooni, mis aja jooksul tühjeneb, kuid ei kao praeguses tulevikus, see tähendab, et see on alati olemas, kaitsev, see ei lase meil areneda särava kontrollimatu naudinguga tasandil.

1994. aastal alustasin elektrikuks õppimist ja siis sain ma ka hüüdnime "faiska", nagu mind mõned ikka veel nimetavad, sest sain lõdvalt juhtmest voolu ja lõpuks polnud elektrit. Hakkasin öösiti välja minema ja esimesel ekipaažidisko-reisil 1994. aastal sai minust "kupeepüüdja". Mäletan siiani seda päeva, mil tegin vere alkoholtesti ja tulemus oli üle 2,0, enne kui tööle hakkasin. See öö oli fantastiline, ma lõpetasin kõik pudelid diskos ja mind kandis koju üks juhtidest, pea rippus välja ja seal ta jättis mind koju, see oli imeline, sel suvel viimasel ekipaaži aastal jõuan ma baarmenina lõpuni, kes teeb shotte ja asendab keset ööd baarmene, kes ei suutnud seda enam välja kannatada. Ma lahkusin avanca ja jõudsin ovarisse, 1994/95. õppeaastal astusin 10. klassi José Macedo Fragateiro kooli spordialal, olin alati üks kehvemaid kehalise kasvatuse ja spordi alal, see oli tingitud ka minu halvast käitumisest, mul oli isegi arstitõend, mis ujumise ajal viitas allergilisele reaktsioonile kloorile, aga mida ma ei osanud, oli ujumine! Mul oli jalgpallimeeskond nimega "les bufons", ehk farsid, ja mul õnnestus isegi raha koguda nende jaoks estarreja kaubanduskeskuses. Ma tegin keskkoolis enne globaalsete katsete sooritamist praktikat, kus "allveelaevad", õllesegu ja

koogid muutusid naeruväärseks.

Kui olime teel Albufeirasse kooli lõpetama, lahkusin supermarketist vankriga, mis oli täis õlut, mille viisime tagasi korterisse, kus täitsime tühjade pudelitega alusplaati. Oma sõbranna sünnipäeva ajal furadouros jõin end nii purju, et jäin laua ääres, kuhu oli just suppi tulnud, magama ja kui mind äratati, oksendasin õhtusöögilauale. Siis sõidutati mind koju ja ma tahtsin jääda peole, mitte koju. Kui ma olin kaheksateistkümneaastane nägin filmi Transpotting ja mulle meeldis alati väga naljakas, et mees siseneb tualetti ja sukeldub kaka merre ja mitu korda vanaemaga rääkides meeldis mulle rääkida, et mis minust välja tuleb, et kaka, see on ainult sitt minu keskkooli kiusajad, kes kiusasid isegi vanemaid, nad olid tõesti hirmutavad, minu venna pulmapeol 3 pudelit rummi ja palju pauke ja haarasid rulood, et hommikul oksendades. Ma sain jalgpalliturniiril tšetšeenide meeskonna meistriks ja jätkasin oma arengut. 1995/96 olin juba 11. klassis José Macedo Fragateiro koolis ja mul õnnestus üleminek 12. klassi, kuid matemaatika ja füüsilise keemia taga ei õnnestunud mul kunagi järele jõuda. Hüppasin ühest klassist aknast välja ja tulin uksest sisse, öeldes, et olin käinud vannitoas. Vahepeal jooksin ja kurtsin palju lihase üle, et hiljem pidin 1996/97. aastal tegema herniaoperatsiooni, olles ühe aasta ebaõnnestunud olin minema ajateenistusse ja sõjaväekontrollis peeti mind kõlbmatuks, kurtsin, et ma ei saa joosta, sest jalad valutavad.

jalad. Oma sõpradega tegi ta tri-turbosid või 3 filtrit. Ma provotseerisin bulling olukordi, mis mõjutavad kooli "tagumist" gruppi, kes olid need, keda ma kutsusin eta. Edendasin 4 ja 5 inimese kohtumisi Ovaris lõunaajal, tõelisi rünnakuid kokku tulnud külaliste sõnavabadusele ja koos oma parima liitlase nunoga sundisime gruppe mingisugusesse kiusatusse. Transkribeerin järgmise avalduse: "Töötas 1997. aasta juuli, august ja september 1997. aasta juulikuus, augustis ja septembris põhihariduse 1. tsükli lastele mõeldud tööprogrammis "aktiivne puhkus" järelevaatajana. Santaremis, pärast seda, kui olin öelnud, et lähen näitusele, läksin mõnede sõprade juurde, isegi pugusin ja sittusin, olles oma bokserid aknast välja visanud. Ootamine ja tema, ta kõndis ringi soovides, soovides, hüpates, hüpates ja suitsetades, ta kõndis ilma sihtkohta minemata. Ärevus varieerub vanusega, kuigi inimene elab alati väga ärevuses, oodates midagi, me tahame alati midagi, kõik meis on tahtmatult meie enda tahtmise teele sattunud. Sel aastal koostas järgmise valimisettepaneku: me kandideerime suure otsustavuse ja vastutustundega gümnaasiumi José Macedo Fragateiro õpilasesinduse valimistel. Meie eesmärk on edendada kultuuri- ja vabaajategevust, et vääristada seda kooli, mis vajab nii palju sisemist ja välist kehtestamist. Selle eesmärgi saavutamiseks teeme ettepaneku: -

kultuuri- ja spordiürituste edendamine kogu üliõpilaskonnale, nimelt noortenädal, jalgpalli-, korvpalli- ja võrkpalliturniirid (meeste ja naiste). Igakuiste arutelude korraldamine, eesmärgiga koolitada ja teavitada õpilasi ühiskonna probleemidest - koolilehe loomise soodustamine - liikmete koolitamine - lauajalgpallibasseini soetamine - noortenädala korraldamine koos erinevate tegevustega - kontakti loomine "meediaga", et reklaamida meie kooli tegevust ja eelkõige õpilasesinduse algatusi. "Kampaania ajal jagasin õpilastele kondome ja hoidsin kontakte tervisekeskusega arutelude jaoks, mis olid planeeritud, kuid mida ei toimunud, sest tervisekeskus tahtis, et õpilased jääksid tundidest ilma, et osaleda. Kampaania loosungi all "me anname teile oma näo!" "järgige meie samme" ja isegi "mängige meie muusikat", plakatitega sotsialistliku partei, mis toetas seda kampaaniat, tehes peakorteri kättesaadavaks, nad tahtsid vastukaalu, st võitlejat partei jaoks, jagati võitlejate kaarte, kuid mitte ükski võitleja ei võitnud seda poliitilist jõudu meie ühingu. Mis puutub teistesse projektidesse, siis täitevnõukogu ostis lauajalgpallibasseini ja jättis endale poole 20 eskuudost, mis iga mäng maksis. Avamispäeval, ja ma tsiteerin: pärast valimisi, mis toimusid 14. jaanuaril 1998 kella 10 ja 20 vahel. Osalesid kaks nimekirja, a ja b, mille esindajad on kantud kandideerimistoimikusse, ja nimetatud toimingu toimus tavapärase korra raames. Pärast valimiste lõpetamist, kus

740

õpilased, hääled loeti. Tulemused olid järgmised: kümme tühja häält- viisteist tühja häält- viissada seitse häält nimekiri a- kakssada kaheksa häält nimekiri b. Häälte põhjal oli esimeses hääletusvoorus absoluutne võitja nimekiri a. Pärast seda esitamist ei ole positiivne saldo. Samuti tuleb mainida, et eelmise ühingu varandusse kuulusid üks kirjutuslaud, üks metallkapp, üks tool, üks jakk ja kaks malekomplekti (mittetäielikud). Päevad pärast kampaaniat ringles koolis anonüümne süüdistus, kus mind nimetati kuningas lõvi ja al capone'ks, sest mõnikord teesklesin tunnis neid tegelasi, minu jaoks läks asi keeruliseks, sest ka täitevkoogus peeti mind hašišitarbijaks ja ühe kooli psühholoogi sõnul olin ma peategelane. 1998. aasta lõpus alustas Psp Ovar uurimist ja toimus politseiuurimine. Olin just jointit suitsetanud, kui ma politseijaoskonda sisenesin. Ma eitasin, et ma suitsetasin ja et ma olin seda proovinud ja see ei meeldinud. Sel aastal umbes ballil on kahtlused ja süüdistused selle õhtusöögi maksmata jätmise kohta, ebamoraalne asi, sest see maksti järgnevatel päevadel minu tolleaegse parima sõbra esimese tööga, nimekiri, mis jooksis aastal

järgmine kartis, et me ei olnud maksnud õhtusöögi eest, mis oli tehtud, kuulujutte. Jaanuaris 98 olen kutsutud nädala hariduse, tõi mälestusi tema exa. Jorge Sampaio president vabariigi, mis määratud foto järgmise pühendus "grupile Aveiro, eriliselt A.E. kooli José macedo fragateiro, sõbraliku kallistusega" nädala hariduse 24. jaanuar 1998 - eesistumise vabariigi, mul oli lõunasöök seisis muuseumis elektri, kus ma tervitas senhor president. Samal aastal sain võimaluse töötada disko a pildrinha furadouros, seal baarmenina lõbustasin kliente pudelite ja žongleerimistrikkidega, mis meenutavad mulle filmi "kokteil" oli üks öö, mil ma sittusin end täis ja mul oli tunne, et disko oli põlenud uskudes seda isegi pärast ärkamist, kui ma näen end täiesti räpane viskan oma aluspüksid aknast välja, Need kukuvad kohviku päikesevarjule, paar päeva hiljem toob mu sõbra ema puhtad aluspüksid tagasi, öeldes, et äkki need olid sealt ülevalt alla kukkunud. Joomegi tihti koos elukaaslasega kaks pudelit kuldset streiki ja ühe absindi. Siis ühel peol teenindasin klienti ülemuse ees ja hakkasin klaase täitma, valades vedelikku üle kogu leti ja mind vallandati kohe. Üks juhtidest oli koos kliendiga ja ma serveerisin neile kaks šotti, mis kõik maha roiskusid, ja ta ütles mulle lihtsalt: ära sealt ära kao! Olin oma venna parima sõbra pulmas, suitsetasin vannitoas rohtu ja olin nii purjus, et panin kinga lauale ja mängisin mobiiltelefoni rolli. Öösel alati kaasas klaasid ja hasis, mida ma tarbisin ma kasutasin kirjutada valemiga Einstein kaante kooli 1998-1999 monho baar - baarimees siin olin mõned

kuud serveerimise klaasid. Saavutasin 2. perioodi lõpupidu, nagu tavaliselt konkurent diskoteek Fénix metia 900 inimest, monho esimesel peol jõudsin 700 inimest vastu peaaegu 200 inimest, kes jäid konkurentide peole, see oli edukas. Pärast pidu viisin kõik ühingu elemendid välja õhtusöögile, makstes monho omanikule õhtusöögi ja andmata talle enam raha peo eest. Sel aastal alustasin oma allahindlusi Philipsi töötajana, tehasetöölisena, kus töötasin kaks kuud peaaegu kahe nädalase puudumisega. Sel ajal sain tööd uniteca/quimigal. Olin baarmen/meelelahutaja oma žongleerimistrikkidega disko dacasca ja siin tarbisin oma esimese "närimiskummi" murdsin selle kaheks ja võtsin seda erinevatel päevadel pooleks tundus, et midagi ei teinud ma keha kiirusega, nagu näiteks terve ajakirja sirvimine ja mitte midagi lugemine või koju jõudmine ja muusika peale panemine ja mitte suutmatus sammu pidada. See oli esimene ja ainus kogemus nende ainetega. Disko dacascas ütlesid suhtekorraldaja ja turvamees, kui nad mind järjekordseks tööpäevaks peale võtsid, et eelmisel päeval olin pudelite ja mu žongleerimisnumbriga ühe kliendi pähe löönud ja ta oli haiglasse läinud. Kuna olin 3 tundi hiljaks jäänud, kui olin sõbrannaga, siis jõuan kohale ja mind asendas joogipüüdja ja vallandati kohapeal. Estarreas avati uus baar, kus ma olin aastatel 1998/99 baarimees/baarikangelane, ühel neist öödest laenutasin raamatut "ustest" ja "ameeriklane" suri, ta ja minu raamat jäid rongi alla. Tegin isegi 100\$ deposiidi, et saaksin 1.000\$ välja võtta...2 aastat uksehoidjana ja kuni nad põletasid

uksele mootorrattabensiiniga, kuid ma ei provotseerinud ega sattunud kellegagi kokku. Ma korraldan réveillon 1998/1999 kell kangelased baar organisatsiooni faiska & sõbrad ma kutsun kõik mu sõbrad aastavahetuse. Ma saadan kõik baarikliendid lahkuma enne südaööd baari ja aastavahetuse sulgemist. Ma lähen rocks bar ovar kus mind rünnatakse, kuna ma reklaamin teist üritust asutuse sees, ma esitan politseile kaebuse ja nad lähevad baari, kus neile öeldakse, et ma lõhkusin tuha sees, puhas vale. Ma isegi läksin prokuratuuri, kuid ma ei jälginud protsessi tunnistajate puudumise tõttu. Aastavahetusel 98/99 - kangelased baari av. Visconde de Salreu Estarreja panin kokku programmi, kus: 12 kellu ühel ööl [ja päeval] ...d.j.'s on control resident sergius guest d.j. Vitinho ja incognito. Keset pidu ja selleks, et kodus riietuda peo ja mu sõprade ilmumiseks, viskasin kõik kliendid baarist välja, kus olin sel aastalõpu ööl uksehoidja. Oma mõtetes sean kahtluse alla tähestiku järjekorra ja arvan, et ab või abba olid kaugel ees, mõtlen, et luua meeste vahel turvasüsteem, nagu silmapilk või puudutada ja tunnetada teist ja kõik kiirustada, et näha, mis on valesti või kannatada ja aidata. Ma vaatan televiisorit ja mõtlen, et joonealused sõnumid sisaldavad sõnumeid minu meelest. Ma vaatan f.t.v. kanalit ja mõtlen, et sel päeval saan Nobeli preemia. Ma mõtlesin kord, et ma söön inimelundeid ja see oli toidupood kilode kaupa sel päeval ma mõtlesin, et purunenud klaas tänaval on teemandid, ma vaatasin filmi snatch / porcos e diamantes kinos Aveiro, kui ma mõtlen, et ma olen filmi näitleja, ma hakkas oma kingi maha võtma ja kinosaalist sisse ja välja minema, see oli minu film. Estarrejas põgenesin ülimalt vabalt jõe äärde ja

Ma mõtlen puude otsa ronimisest, panen pool keha jõkke ja mõtlen, et ma olen geenius ja et härra Vabariigi President vaatab mind, mul on kontaktid lehmadega, kes karjatasid ja ma püüan neile oma mõtteid edasi anda. Ma arvan, et nad varastavad minu ideid ja et nad tahavad mulle halba teha, ma hakkas tundma kummalisi asju, isoleerun, ma tegin selliseid asju nagu kogu toa pöörlemine, lugesin psühholoogiaraamatuid, et püüda mõista, mis minuga toimub, mul hakkasid tekkima deliiriumid, jälitusmaniigid või et mind jälgib ja kontrollib kas televisioon või päevalehed, Ma isegi arvasin, et mu isa ostab mulle baari ja et ta on maailma suurim, ta tegi ainult kummalisi asju, mis panid mu vanemad tõsiselt muretsema, selles üldises segaduses kutsus keegi GNR-i ja tuletõrjujaid, kes toimetasid mind ikkagi haiglasse, kust ma põgenesin tunde triivides, kuni mind leidsid GNR-i sõdurid, kes ütlesid mulle: "Mind viidi Aveiro haiglasse, hiljem Coimbra psühhiaatria erakorralise meditsiini osakonda. Võetakse tuletõrjujate poolt kandraamile seotud, pärast vestlust arvan, et mulle tehakse süsti ja ma lähen tüdrukute juurde pärast vestlust psühhiaatriajuhiga, kuid mulle tehakse ainult süsti... Kui ma ärkan, olen psühhiaatriaosakonna toas! Ma jooksin ära, võtsin takso ja sõitsin Coimbrast Estarrejasse, kus käskisin taksojuhil oodata ja läksin ema hoiatama... Järgmisel päeval võetakse mind psühhiaatrite poolt saadetud pillid, teadmata, et see on mõeldud selleks, et mind halvasti tunda, paludes neid viia mind haiglasse, viibisin üle 20 päeva füüsilise ohjeldamise režiimi all, st vööga voodi külge seotuna! Estarrejas tundus intermarche'i vastuvõtt nagu kutse siseneda naabermajja, ma isegi sisenesin aeda, arvates, et olen

Nad tegid isegi kaebuse, kuid siis ütles GNR, et nad tõesti otsivad mind ja viisid mind haiglasse. Haiglaravi bülletääni järgi - psühhiaatriline teenistus - patsient võeti sellesse haiglasse 1999-01-03 ja vabastati 1999-02-15 - normaalne haigus. Coimbra haiglas sai ta esimese numbri superinteressante, kus oli mees pöördunud paberid ja oli nimi sparks. Osales jalgpalliturniiril, mis toimus psühhiaatriateenistuses - mehed huc 11. veebruaril 1999 Coimbras minule lähenes psühhiaatria juhataja, kes suitsetas minuga ja pani tuha plastikust tassi ja petis mind, öeldes, et ma saan edu, saan naisi ja reisida, kui lõpuks tuli õde ja ma mõtlesin endale, et te võtate mind mõnele peole ftv ja see on ainult seks, kui lõpuks oli see süst, mida ma võtan järgmisel päeval, kui ma ärkasin, leidsin end toas ma ei tea kust, Ma lahkusin haigla piiridest, minnes mööduvate autode ja valgustatud majade suunas või kus oli liikumine, arvates, et politsei suhtleb minuga, mind viis lõpuks tagasi üks härrasmees, kes sõitis mööda ja nägi mind pidžaamas, ma palusin neid mind vabastada ja anda mulle vastutuse mõiste allkirjastamiseks, mida kogu meditsiinipersonal ignoreeris, kuigi ma olin täisealine. Sealt väljumine oli nagu maavärin minu sotsiaalses elus, ma muutusin järgmisteks aastateks hapraks, mul olid isegi hirmud nagu: kohvikusse minek, kartes, et tass kukub maha ja inimesed kommenteerivad minu nime.

1999. aastal jagasin 3. ametnikuna posti ja tähitud kirju, sel ajal pleegitasin juukseid, jagasin posti autoga ilma kirjata, tehase territooriumil, kus olin

sõites 30km/h, tahtsin esimest korda tunda, kuidas auto isegi avarii korral pörkab pörkeraud ja ma pidin seda tõesti põhjendama.

Ma ei maga, sest ma ei taha magada ma tahan elada siin on takistus, mis ei lase mul magada ma lähen selle vastu unetus.

Ma registreerusin externato luís de camões, palusin portugali keeles 11 väärtuse ekvivalentsi ja läbisin uuesti kursuse keskhariduse kapitaliseeritavates ühikutes. deklaratsioon ipj, töötasin teabeanimaatorina, stipendiaadina, 01. märtsist 1999 kuni 05. veebruarini 2000 käisin koolides, et reklaamida noorte tervislikku käitumist. Hakkasin nägema pornograafiat internetis ja puutusin kokku jututubadega. "oma ülesannete täitmisel näitas ta huvi ja dünaamilisust, täites oma ülesandeid korrektselt, nimelt hoolitsedes kasutajate eest, levitades noortele huvipakkuvat teavet, ajakohastades infovahendeid ja võttes ühendust Portugali noorteinstituudiga", Aveiro, 09. märts 2000. Ma läksin Tenerifele üksi viimastel päevadel hakkas mõtlema oma elu naisele ja kirjutan 3 postkaarti nimega raquel Mamede - Bombarral Portugal ja mõne päeva pärast saan temalt telefonikõne albufeira ma simuleerin halva tuju koos sõbrannaga aja ma lähen korterisse, et olla koos raqueliga ja mõne tunni pärast leian end koos endise. Olen keset ööklubi koos sõbrannaga hüppab ühelt rõdult teisele hoiatades mind eks. Mõne hetke pärast hüppas ta ka ja tuli mulle vastu ma põgenesin korteri elutuppa ja peitsin end oma tolleaegse parima sõbra linade alla ja ta küsis kus on Philip ja ma tulin linade alt välja ja

Ma ütlesin, et ma olen siin, ta jooksis korterist ära, ma ajasin teda mööda tänavaid taga ja isegi komistasin teda, et teda rahustada, ja ta jäi põrandale. Ma sain korduvkeskhariduse diplomi 1999/2000 lõpliku hindega 16 20-st - ovar 11. detsember 2000, ma tegin eksami interdistsiplinaarses ruumis ja lahkusin keskel ja lõpetasin väljas, pärast seda andsin selle teisele õpetajale, kaks päeva hiljem läksin tema kabinetti vabandades aususe puudumise pärast ja õpetaja võttis teise eksami ja pani hinde 20, õpetaja poolt kasutatud maksimaalne hinne oli 16 20-st. Portugali keeles sain hinded 11, inglise keeles 15, prantsuse keeles 15, interdistsiplinaarses valdkonnas 17, filosoofias 18 ja informaatikas 18, eksamitel pettesin, seega sain kursusel heakskiitu. Õppimise ajal töötasin hotellis "meia-lua", olin töötaja, ametikategooriaga "2. aasta vastuvõtu praktikant" alates 8. veebruarist 2000 kuni 31. maini 2000 "omandasin teadmisi selles hotellis vastuvõtu/vastuvõtu ja baari sektsioonides. Ta näitas kogu selle aja jooksul suurt õppimisvõimet, ebatavalist pühendumist, samuti vastutustunnet. Me kiidame tema kättesaadavust ja tema suhteid meie kõigiga. Ovar 28/07/00. siin ma magasin hotellitubades, pidasin baaris pidusid ja käisin vastutavate isikute äraolekul basseinis. Mul oli distsiplinaarmenetlus ühe baarikolleegi ründamise eest, sest ta tekitas minus alaväärsustunde, kuna teadis, et olin psühhiaatria haiglas olnud. Siis läksin Lissaboni ja sain tööd baaritellerina imavizi kaubanduskeskuses asuvas kohvikus. 2000. aasta oli ja ma käisin kaubanduskeskuses asuvas diskos, kus ma tantsisin hiliste tundideni, kujutledes end tollal parimaks tantsijaks.

sheratoni hotelli ees, see pudel oli minu 2. kogemus keemiliste ainetega, kuid ma ei teinud seda enam kunagi ega otsinud seda elus. Osalesin 2001. aastal Estarreja personalikarnevalil - entrudo või mitte midagi! Entrudo või mitte midagi! deklaratsioon ovar linnavalitsus - kultuuri, raamatukogu ja ajaloolise pärandi osakond. On deklareeritud, et ta teostas ülesandeid haldusassistent, reglemendi lepingu tähtajaline, vahel august 06, 2001 kuni mai 30, 2002, teenuste teenindamine avalikkuse Ovar linna raamatukogu ja muuseumi júlio dinis - ovar maja "mida ta tegi suure vastutustundega ja visadus" see oli dokumendid raamatukogu ja ma tegin kaduma register "kadunud juhtudel" 2001 - GNR haigla leiria vahel leiria ja lahing on denonsseerimine raadio teel veoautojuht, mis oli häiritud liiklust, bt kutsutakse kohale, pärast seda, kui nad pukseerivad auto, ütlevad nad, et trahvi ei ole, nad kutsuvad tugevdused ja viivad mind käeraudades leiria haiglasse. In caldas da rainha ma arvasin, et nägin snaiperid ja inimesed vaatasid akendest. 26/11 kuni 07/12 2000, infante d. Pedro haiglas 2001 - ma olen ilma litsentsita dgv ma naasen koju koos sõidukiga, kuid juba ilma litsentsita ja kunagi sõita uuesti ma saan kirja kohtult karistades mind trahvi väga raske rikkumine (ilma miinimumi) perioodi 30 päeva, ma võtan litsentsi dgv mis hoiab seda ja ütleb, et võtta teised, sest see seadus on autojuht vähem kui 2 aastat. Ma isegi keerasin oma toa pea peale ja arvasin, et mind filmivad kaamerad ja et mind jälgivad spioonid. Leiria ma arvan, et Interpol töötab minuga, kui ma panin 5,01 senti. Ükskord panin 5,01 senti bensiini ja maksin 5 eurot, arvates, et olen avastanud võidu ja miljonäriks saamise valemi. Tol ajal arvasin, et mul on vene spioonid auto all.

Ma arvan, et ma olen mustkunstnik ja et ma juhin autot, mille mõistus ja aju on liimitud auto masinaga pidevas pöörlemises, mis paneb mind riskima keset teed aluspesu all pörgatava palliga, mis seikleb mind, et pall lasti Caldas da Rainhas ja tabas maapinda väljaku ees ja tõusis selle katusele. Mind küsitletakse GNR brigaadi b5 käsk pidada piirkondades Coimbra ja Aveiro hakkamata ideid tagakiusamise ja panna ajalehti auto, mis on pukseerida tellimusel bt leiria. Deklaratsioon liscont - konteinerite operaatorid, töötaja kategooria praktik haldusalas. Hetkeks ma lamasin tualetis liscont, mul oli 2 kuud ilma hašišiži suitsetamata ja kui ma tagasi tuln, mu pea valutab ja probleemid hakkasid varakult lahkuda liscont sügav armastus, kannatanud armastus tundus ka unustatud sügaval pool kadunud kahetses ja elas. Ma reisin pilvede all ma lendasin taeva all ma olin planeedil marsil ja Jupiteril marsil, ma otsustasin sind armastada ja Jupiteril ma tahtsin sind ja see on minu olemus, lendasin penaltist planeedile seal oli jõudu, seal oli energiat, rõõmu oli midagi mis edastas armastust lille kujul. Sellel oli päikese jõud, see liikus nagu päikeselill, sellel oli oma tahe lakkamatus otsingus midagi kuuma, see oli unistus, vallutus, eesmärk, kõik kirglik, ilma mõõtmata oli see grandioosne, hämmastav, lühidalt, väga armastav. Vaatasin aknast välja, märkasin horisonti, möödusin silmadega üle mäe, vaatasin ette, nägin sinu tähte, see säras, sädeles, tõstsin silmi, nägin kuud, see oli minu ja sinu, see oli maastik, reis, ma nägin sind reisimas üle maa ja mere all, ma saatsin sind, me reisisime, me vallutasime üksteist üle maa ja mere all, see oli ainult kuuvalgus. Ma igatsesin sind, tahtsin, ihaldas, armastasin, mõtlesin, tundsin. Ma igatsen sind ja tahan sind saada.

Siin, soovides sinuga kohtuda, armastades sind, alati sinule mõeldes ja sinu kohalolekut tundes, sind igatsedes ja ilma sinuta olles, sind mõeldes, soovides, tundes ja armastades sind ilma sind nägemata, sind soovides viie meelega: nägemine, mis näeb sind ilma kohalolekuta, haistmine ilma sind lõhnata, kuulmine ilma sind kuulmata, maitse ilma sind maitsmata ja puudutus ilma sind puudutamata. Mälestus, et sinu pärast ma kannatasin, tundsin, armastasin, elasin, ei armastanud kunagi teist ma suudlesin, sinus, nägin, sisenesin sinusse, on armastus, mida ma alati mäletan. 30 mai 2003 abielu armastus mar filipe moura 02 juuni. Lisboa - Madrid havana Madrid 09 Jun. Lissabon 10 Jun. 2003 Ma lähen Kuubale ja Havannas ostan 100 dollariga marihuaanat, mis on tegelikult sitt. Olin 4 kuud ilma jointide suitsetamiseta enne kui liitusin, siis suitsetasin ja pea valutas, sellest algasid intriigid ülemusega ja ma lõpuks võtsin haiguslehe ja läksin tööd otsima. Kunstiteaduskonnas magasin klassiruumides ja suitsetasin oma jointid. Câmara Municipal de Lisboa biblioteca orlando ribeiro hirmus kokkupuude noorematega, mul tekkis foobia nendega koos tegevusi teha. Pärast seda, kui tahtsin selgitada mõningaid kahtlusi ülemuse tehnikuga, ütlen, et ma astun tagasi ja võtan haiguslehe - saatsin Iseli presidendile kirja, kus kirjeldati fakte, nimelt ei lubata siseneda tualettidesse ja jätta juustu rösterisse, ma lahkusin... Kirjutasin oma rahulolematuse rahuloluga ctt postkaardile ja saatsin selle endale kätte. Saatsin vabariigi presidendile kirja, kus annan aru oma viimase 8 aasta kohta. Töötus, võtan ühendust sotsiaalkindlustuse kodanikupoega lissabonis, kes ütleb mulle, et mul ei ole õigust töötushüvitisele, kuigi tegelikult oli mul see olemas, vaidlen oma naise ja anämmaga ning sõidan rongiga farosse, mõttega lennuki peale luxembourgisse.

rääkida durão barrosoga euroopa liidus, et ta annaks mulle tööd. Kulmineeruda lihtsalt veel üks hetk, hetk, mis tuleb sellest sinu mõttest, ilmselt me kõik ei eksisteeri mitte ainult voorusekujutisena, vaid funktsioonina, mis on välimus või seisund mõistus ei sure hetkel, kui kogu füüsiline eksistents lõpeb ja äkki kõik kustub, või see võiks kulmineeruda.

Ma kuulsin käsu hääli, mis käskisid mul enesetappu sooritada, hetk enne seda olin öelnud oma naisele, et ma olen "häkker", et mul on elukutse, ma kirjutasin paberile, et ma alati armastan neid, ma läksin minimarketisse, et osta kaks pudelit mõrumandlit ja jõin selle koos mitmete tablettidega ära. Kui mu naine tuli sisse ja nägi, et mind kallistab see olukord, ta kutsus inem ja tuletõrjujad saabusid varsti ja nad andsid mulle oliiviõli ja kui ma ärkan, olen ma haiglas mähkmega. Päevi hiljem ütlesin oma naabritele, et see oli narkootikumide koostoime ja nad isegi ütlesid mulle, et lähedalasuvas kohvikus, kui see ei olnud üks kohv, mida ma kasutasin 02/2007 1. enesetapukatse.

Kui mu hing minus aurustuks, ei jääks järele muud kui salajane, fantaasiale võõras rusu. Tekkinud allakäigust, hõljub veel ühe, konkreetse hetke tühisus. Puudumine, kui ma puudutaksin ja näeksin sinu maailma, oleks räpane, ilma tundlikkuse, vähemalt kellegi uskuva tümpsuta, ületaks mu reaalsuse. Minu lihtne kurbus on nagu kõik õnn saavutatav kui saavutamatu. Maagiliselt, ilma irooniata ühel päeval ütlen sulle, puuduta ja tunne mind, kui sa vaatad mind ja sa näed, kes ma ei ole ja mida ma ei tundnud kunagi nii palju kannatusi, midagi rohkem ei taha, surnud sinu eest minu kaudu minu eest kirjutasin nii palju ma kannatasin ja kunagi suri ja

por ti nunca perdi perdi só senti ser junto a ti num ardente fósforo que queimima a dor que em me encerra quando tudo queimar. Ma ei ole sind kunagi ära võtnud, pealegi ütlen sinus, et sa kannatad, sest ma ei ole sind kunagi maha jätnud ja tean, et ma armastasin sind ja armastan sind alati. Ta on ravitud Curry ja Cabrali haiglas, kus ta oli "koomas" ja ilmub ärkvel ja näeb end ainult mähkmeid kandes, ma ei mäleta vestlust psühhiaatriga, kes aga annab mulle pärast nõusoleku allkirjastamist korralduse tema vabastamiseks. - Ma mõtlesin viskamise loomade akendest korruste ja oli ideid hävitada või tappa inimesi uskumatu häireid tundsin lõigete keha ja rebenemised väga häiriv seisundi ja emotsionaalselt ärritunud soov, ma palun teid anda mulle suudlus nagu need, mida te teate? Anna mulle varjatud suudlus, nagu need, mida me varastasime teineteiselt, kui soov kasvas anna mulle suudlus, pehme, nagu see, sa tead. Õrnalt, magusalt sulle. Ma annan sulle suudluse minu poolt. Kogu lugupidamisega, lubage sulle ja mulle! Mida sa arvad minust ja mina sinust? Ma olen sulle tänulik, et oled mind lugenud, ehk mõistnud mind! Mööda osa kaalutlusi, kui sa oled juba lugenud mind nad on juba võtnud ära oma elações vähemalt ilukõneline kingitus lahti pakitud seaduslikul tunnil juba masse kukk või mängu kukk siin kohutav küsimus!? Refleksioon kommunikatiivse ekstaasi mõistetav minimaalne ja lihtne kaja vaikus, mis liigutab meid ära tegude on sõnad valu isegi lihtsa kirgliku tagasilükkamise. Füüsiliselt ületamatu takistus, kuid mitte hormonaalse ja vaimse keemia helendava olemuse poolt. Taevakehad tungivad meile täiusliku armastuse õitsenguks. Otsides armastuse küüsi, sest rikkus seisneb mitmekülgsete olendite mõistmises ja alati millegi lisamisega sellele vaatepunktile. Veel üks täiendus, veel üks juurdekasv, see soov kaastunde ja helluse järele, mis pagendab meid enesehinnangule

esindaja sotsiaalsetes ringkondades. Ühe ja jagamatu mina perspektiivist vaadatuna ei ole ükski tahe võõrandunud, ükskõik kui palju tahteid ringis ka ei tekiks. Seda kuldset ringi, hea usu ning truuduse ja austuse, ennekõike kohusetundlikkuse liitu, ei ole olemas. Me oleme puhtad ja metsikud oma käitumises, ja miski ei ole isekam kui mina, mis just oma olemisega tungib alati oma vaatepunktiga teise sisse. Kui mõistus süttib lihtsast ideede vastasseisust, tuleb meil pöörduda terve mõistuse poole. Millal me peaksime järele andma või ego teisele vahele panema. Pole midagi banaalsemat kui tagasi lükata seda, mida me ei taha, see on lihtne. Armastada ja armastada on tunda teist ja mitte mind. Konstruktivne suhtumine meie vahelisse sidemesse olemusse. Instinktiivsesse käitumisse sissepressituna mõtleme ainult mina, siis mina ja muide jälle mina. Konfliktid, sest üks on mina, mis on muundunud "mina" ja kunagi ei ole päris kindel, kui palju "mina" tuleb taluda, enne kui teisele järele anda. See on mingi meie juurde tulemine, mis on alati avanev. Vaadake, millise mina-seltsiga teid maskeerib ja millisel tasemel isekus on. Noh, enese soomusrüü saab ühel päeval nii katki, et olemasolevad "sina", mis on "mina" pluss "mina", lõhuvad soomusrüü. Armastus: armastus võidab kõik. August 2007 lahutus... Paisuv valgus - see langeb ja paisub, lahjendab ja laieneb vallutamatu iha hargnedes, sest see on illusioon nagu kõik välimused, mis siis varisevad kokku, kui puutuvad kokku välise reaalsusega. Kingitud pahatahtlikkus ja võltsitud sporaadilised hullumeelsuse episoodid pulbitsevast soovist nagu armastus, mis laieneb ja saastab, hõivab kõik mõtted ja laseb end valitseda ja domineerida, see on elavdava energia vahetus, helendav sisu on olemas. Valgustatud taevas, miski pole tugevam kui soov saavutada valgustatud taeva täiuslik tasakaal, sest see on tähed, mis annavad elu ja liigutavad mõtteid

ideed või faktid, soovist kuni konkreetseteni, ei ole midagi ilusamat kui taevas, mida valgustavad tähtedevahelised energiad, mis nõuavad pidevat tähtede vahelist suhtlemist, ja tähtede võimsus on ainulaadne. See hirmutab mind, kuidas energiad tuhmuvad leegita suitsuks, see ei taha tõlgendada kosmilist reaalsust. Ma olen pettunud, kui elujõudu surutakse alla kohanemisega ja tunnete kristalliseerumine on kahtlemata poliitilise korrektsuse mask. Oo hing muutu maagiliseks ja lenda üle meelte, millel ei ole impulsiivset voolu tõe faktide ja pideva mutatsiooni asju, muutus on etapid ja tsüklid, mida kõik läbivad ja arenevad, kuid mitte kunagi hirmu ja tunnete kannatuste teel. Vabastage ennast ja laienege ja kannatage eelkõige elu mutatsiooni, seda muutust, mis meid ajab. Elu valgus, uppuge hulluse kirgedesse. Miks? Instinktiivselt armastame ja tahame, et meid armastataks, kired ja pettumused sillutavad teed erinevatele illusioonidele. Hõlmatud ja vaimustunud ma keskendun ja keskendun kogu tõeliselt armastamise metoodikale, see läbistab igasuguse valetamise. Alasti armastatud olemise tegevusväljas seisame silmitsi tõelise olemise identiteediga, seetõttu nõuab armastatud olemine meilt sügavat teadlikkust sellest, miks meid armastatakse ja samas on vajalik dihhotoomia, et me tahame tagasi anda ja ka armastada, see dialektika eeldab, et $1+1=1$, kui loogiliselt ei saa keegi midagi nautida. Seega loogiliselt $1+1=2$, õige, kuid käitumine ei ole produktiivne, kui tulemuseks ei ole hoiakute ja väärtuste ja käitumise tehniline sidumine üldiselt, seega siis on üks positsioon keset armastuse elu. Mõistetud ja tahetakse seda tõe on ainus allikas rõõm, või individualistlik olend tahab teist tegevust, tegevus mõistetakse tõelise vabadusena. Noh, ma ei ole kogenud

Ma ei taha olla absoluutselt kindel, seetõttu kujutan end aeg-ajalt eesliks, ja tänapäeval on raske eesleid saada, kuid on olemas kunstlikud eeslid, mis petavad neid, kes end tõeliselt sellesse rolli asetavad, tehke ise omad järeldused. Ma ei ole siin selleks, tegelikult ma kardan hullu asju ja hoiakuid, mida ma ei tee, sest hull on hull ainult teatud tingimustel ja teiste poolt hinnates hull, mis sageli sõltub "elupaigast". Sellest mõttekäigust veidi kõrvale kaldudes tahan öelda, et ma olen hull, ma eeldan, et olen meeldinud mitmele inimesele ja sealt, et me ei ole kunagi täidetud, me tahame rohkem armastust ja rohkem ja rohkem armastust, miks nii palju armastusambitsiooni, nagu ma panin küsimuse. Ma võtan selle tagasi, öeldes järgmist, me kõik oleme vabad, et sooritada hullumeelsusi armastuses, me oleme haavatavad ja sageli manipuleeritud. Me tahame uskuda, et see on tõsi, et me armastame, miks, sest meid on armastatud, see tunne, mis äratav kiindumuse ja käivitab elutarkuse

11/2007 2. enesetapukatse pillidega, eskaleerumine Curry ja Cabrali haiglas niipea kui ma sisenen haiglasse lähenevad mulle õed "nii et sa üritad end sel tunnil tappa bensodiasepiinidega?!", pärast analüüsi olen intravenoosselt võtan nõela välja ja veri purskab välja.

Elada surnuks elamise või suremise vahel? Oh, vabandust, kas see sobib? Muidugi, kes pole kunagi ennast tapnud? Kõik me oleme juba hetkeks elamise lõpetanud, kõik me eranditult mõtleme, et me sureme ja siis elame, see on naeruväärne vastuolu. Pärast oma sünnipäeva püüan minna "üle", ärkan 20 tundi hiljem täiesti moonutatud ja rahustatud, ma jäin ellu, aga

kord. Osalesin avalikul konkursil ja mind hinnati kolmest arstist koosneva meeskonna poolt haldustehniku ametikohale ja sain hindeks 17,41, millega sain konkursil teise koha, eelmisel ööl ei olnud ma maganud ja olin suitsetanud rohkem kui 10 jointti, intervjuu oli varahommikul. See oli Porto arstiteaduskonnas. Päevi hiljem läksin isegi sinna, sest mul olid enesetapumõtted ja kus mind isegi ei nähtud, ma ootasin, aga ma väsisin ootamisest. Valgus juhtis mind igapäevaelu ekstaasi voolu poole, valgustas mulle ebatervet ja ebamõistlikku tulevikku, sest siis jah, äikesed kukkusid minusse ja lõhkusid nagu dünamiit, mis on riisunud matusevõimust. Siis jah paranesin ma välja ranguse ja täpsuse kalorilisest soost. Aga ma ei tea, kas see valgustab mu minevikku, sest ma kardan, et sellel pole energiat. Seega on kaks poolust, kaks äärmust ja mind tabas positiivne ja tervendav, mitte must ja kummitav. See valgus pärineb tunnete selgusest ja ratsionaalsuse hämarusest vahetu ja impulsiivne, ilma üleminekuta ja läbipaistmatu meelte, mitte tunnete põimitud või naelutatud emotsioonide, elamise rõõm ja nautida täie jõuga, mis liigutab meid maa peal ja annab meile võimu ei, haarata talent teil on ja jõudu nagu sinine kiir lõikamine ja ventilatsioon elamata lämbumistest ja pahatahtlikest ja läbitungivatest mõtetest, mis ohverdavad meid nagu varjud, kõik on liikumine, kuid see on olemas ja justkui paljastab end, tungib nägemismeelde ja näitab meile mõtte selgust läbi aja vaikuse, ja justkui vaikides kõvendab ta arvamust ja naudib ingliskeelset võimetust, mida teised edastavad negatiivsete või positiivsete energiatega kaudu. Mõtte kiirusel, vahetu, sekundi, murdosa, hetke, ja hetk on hetkeline, seega ei olegi

lõikused maal ega kõige naeruväärsemas käitumises, sest igaühel on õigused, olgu need siis positiivsed või negatiivsed. Juba musta faiska rebenemise efekt toimub tundlikkuse neutraalses pooluses ja kantakse elava energia hullumeelsuses, mis januneb naudinguga ja valgustuse järele, nii et ma soovitan teid kasutada oma energiat, et teid tabab valgus ja see hägustab põlevat naeratust nagu tuhk, ilma soojuseta, kuid meeletu, kui ärritatud. Teisest kvadrantist on meil sinine kiir, mille häirimatu mõte on jõulukuusetuled ja stress, mis ajab meid segadusse. See on see üleminek, mis seisab vastamisi pragmaatiliste energiatega, mis ei ole purskuvad, vaid takistavad meid kogemast hetkelist, äike segab ja mõjutab silmapaistvalt helilainet, mis tekitab ülehelikiirusi, kuid mitte nii võimsat. Mis on reaalne ja tundub ebareaalne. Elu, igavene hoidke see paneb end sinna ja siis ei ole võimalik sellega silmitsi seista, seda vältida või sellega manipuleerida on terror dissident, mis kihutab ja kulmineerub ühe punkti halvatus meelega loomine, kujutlusvõime või lihtsalt maalida õitsev kriips roheline tooni ja haarata elu, et toon elava õitsemise, siin on marker, mida sa alati tahtsid osutada, elada intensiivselt.

01/2008 Ma teen tätoveeringu tähtedega

Darklightning ja säde õlavarrel ja ütlemine power of light'08 pärast seda tätoveeringut ma enam kunagi ei proovinud elu vastu

2007-11/2008-01 - Commercial fast fone Ma olen parim klient boss ostab 5 mobiiltelefoni firma, peatub ilmub tööl. Estarreas raamatukogus puuetega inimeste parkimiseks reserveeritud kohas istusin ja panin maha, viidates oma protestile...

sellest, kuidas teistsuguseks olemine eeldab, et ei ole teistsugune, st. see lõppes kaebusega raamatu enda suuruse üle, mis algas ja lõppes ning oli täidetud plagiaadiga "teistsuguseks olemise" raamatust, mis oli poeriulil sissepääsu juures, mis ühe päeva pärast oli täis hea kasvatuse ja etiketi reegleid, mille stendil oli üle 20 köite. Estarreja raamatukogus 02/2008 käin sinise kiivriga tööl ja avalike tööde töötajana kirjutan ruumi uksele: minus valitseb kannatajate vaikus. Ma ähvardan oma venda surmaga ja mind viiakse selle süüdistuse alusel ametivõimude poolt psühhiaatrilisele hindamisele. Ma lähen omal algatusel haiglasse visconde de Salreu, kus mind võetakse vastu patsiendina, tekib arutelu kus ja selle üle, kas olen haige või mitte, see on, et arvutisüsteem võttis mind ainult haigena vastu?! Teen ettepaneku minna Coimbra psühhiaatria haiglasse, saabudes järgmisel päeval koos gnr sõjaväelastega, kes mind koju sõidutasid. Läksin sõnalöögi alla ja jäin enam kui 10 tunniks tummaks. Otsin valgus- ja helitehnika koos 100-vattiste võimendatud kõlaritega ja panin oma magamistoa akna kaudu maksimaalsel helitugevusel CD-d anti-Dantase manifestiga, mis rääkis José de Almada-negreirosest, Orpheuse futuristlikust luuletajast ja kõigest muust. H.U.C. - Coimbra Ülikooli haiglate statsionaarne bulletin - psühhiaatrilise teenuse mehed - patsient, kes võeti sellesse haiglasse 2008-02-02-02 ja vabastati 2008-02-18 - normaalne haigus, vahetab oma toakaaslase mähkmeid, teise ma vaidlen temaga ja siis lahkun keset ravi. Juhatatakse võimude poolt haiglasse, mulle pannakse käeraudad ja mind ei näe isegi psühhiaater, mind sunnitakse vastu tahtmist kinni pidama ravist, seotakse kandraamile ja antakse süsti. Võtsin laenatud raamatud ja

Ma viskasin need raekoja järve ja võtsin sel päeval oma särgi seljast, näitasin oma tätoveeringut valguse väe joonistusega väljas massi ees, jätsin isegi 15 eurot rongkäigule. Estarreja kultuurinõunik kutsus mind välja, et kui ma ei anna raamatukogust võetud raamatuid üle, algatatakse kriminaalmenetlus, ja mis kõige hullem, CD oli kriimustatud ja rongkäigu päeval visati raamatud raekoja purskkaevu.

Kui ma haiguse tõttu tummaks jäin, mõtlesin ma plaani, et hoida mitme miljoni dollari suurust saladust, mõtlesin, et ma ei räägi, sest ma ei taha, ma jään tummaks, minu pojal, kellel on minu poolt käsitsi kirjutatud araabia raamat, saab olema maailma suurim aare.

Coimbra osakonna paberil diagnoositi mul skisofreeniline psühhoos - võib-olla ma ainult arvan, et ma olen nüüd skisofreeniline... Kuulasin õdede koosolekul vestlusi, kõige targem abiline märkas, et ma kuulan ja ütles kolleegidele, et nüüd on minu kord... Ma olin kirjutanud vormi "põgenemisoht" "hoia pidžaama" ja mõtlesin, et see on naeruväärne, kas ma üldse kunagi põgeneksin pidžaamas?! Et sellest sundinternatsioonist pääseda, olen kohustatud allkirjastama kohtudokumendi, kus on kirjas, kuidas ma kavatsen kohtlemist järgida. Vestlusel Aveiro haiglas ütlesin, et soovin, et mind raviksid minu pseudonüümiga "valguse isand", et ma söön ainult puudelt langenud puuvilju ja et mulle ei meeldi või ja maasikamoos. Mis oli seal tavalistes söökides. Mõtlesin enesetapu sooritamise viisidele, nagu näiteks end avastamisstandardilt alla viskamine jne...

Elu, ma tunnen kannatusi, mis takistab mind näha, ma tahaksin olla tõeline käitumine alati lojaalne, kuid nagu kurb kloun olen vale naeratus, rõõmu sisemine,

ei allu välisele. Ma tunnen kõikumist, mis sunnib mind lahkuma tavalisest kohast, reisima ja viibima punktis, kus ollakse kaugel oma nägemisest. Ma tunnen kurjakuulutavat sammu, ebaloomulikku nähtust, kuid nagu metsloom, tunnen ma metsikust ja kiirusega rebin välja, kägistan ja tapan, nagu oleks mingi loomupärane jõud mind hetkeks ette määranud, et ebaõnnestun. Reisil, jäljetult jääb pilt mässumeelne, vihkav ja tõeliselt patune, siin on vande taevas temperatuuril aeg, see vägivaldne impulss õitseb ja kasvab, see ei ole midagi muud kui halb hetk, kogu metsikus kulmineerub ja täiustub, ma riietun klouniks ja itn mütsiga - teavitada Portugali kohvikusse Venezuela. Ma lähen CTT (postkontor), et võtta kohtust kiri, ütlen töötajale, et oma haiguse tõttu ei saa ma alla kirjutada, teen oma sõrmejälje, see tähendab, et olen jäänud ilma kirjata. Coimbras, haiglas, nagu ka hotellis, leidsin ukse käepidemete külge pandud papitüki, millel oli kirjas: "Ärge segage! Ärge häirige!" Kandsin seda randmel ümber haigla ümbruse ja leidsin end korjates puulehti, ning lehtedest ja õietolmust tegin sigarette, mida olin laenanud Tomáselt, kelle hüüdnimi oli "langevarjur".

Ma lahkusin haiglast nädala pärast mind viiakse haiglasse uuesti lugu psühhiaatrilise hindamise all käsu GNR of ovar - Coimbra panin näituse ohjeldamise tool koos põhiseaduse pakutud assamblee vabariigi ja avatud kaitseväge osa puudumisel asutused. Ma lülitan valguse sisse ja välja, öeldes valguse võimu, lülitades välja lülitid Coimbra haigla, ma osta super huvitav ja seal tuleb suur teema käsitletud päritolu kuradi "hashashin / vulto". Kuna psühhiaatriaosakond on segatud ma isegi oli suuseksi patsiendi meeste toas ja magamistoas. Ma olin

Aveiro haiglas ja ma hingasin läbi 5 cm laiuse avatud akna. Ja ma tahtsin lihtsalt hingata õhku, mis puhus, ja ma nägin aeda ja inimesi, kes jooksid ja nautisid ja ma tahtsin lihtsalt hingata... Tunda vabadust

Jätakuvalt: eluviis Tõelised lood

Nelson brás pereira

See, mida kuulutatakse, milleks see on määratud. Eluviis, see tähendab, et see on kõik, mida me pärimis oma esivanematelt, siis meil on ülesanne, paljuneda, kui me jõuame täiskasvanueas, mis on kuulutatud ühiskonna seadustega, kus me elame demokraatias.

See on kõik, mida me saame omandada, teadmised, see on kõik, mida me otsime, kui me teame, mida me oleme ehitanud.

Miks?

Sest kui me tegeleme ühiskonnas, kuhu meid on mõistuse jõul sisestatud, peame alati elama nii, et olla aktsepteeritav olend, et ühiskond ise näeks meid kui härrasmeest, me ei saa olla alatu, vaid ainult väarikam, kui me võime olla; selleks me elame, me teame ka, et on vahel abi.

Miks?

Sest me oleme olendid, et teenida üksteist, sellepärast ongi omandatud probleem, et rääkida tõtt, kui kurjad asjad on minu jaoks suuremad.

Miks?

Sest me võime olla sotsiaalne olend, kuid me võime elada ka metsiku olendina.

Kui meid ei pekse võrdsed olendid.

Aga on ja jääb alati kahtlus, usaldamatus, mis meid alati kummitab, mille järgi meid õpetatakse, mille järgi meid õpetatakse ja seda teed me käime, kuni me oleme kindlad, et me tõesti usaldame, siis teenime ennast hästi, sest me teeme head.

Me tahame rõõmustada kõiki lugejaid, kes oskavad lugeda raamatuid, neid minu raamatuid, mida leiate igast raamatupoest, kus võite olla võlutud teemadest, mida soovite kuulata ja lugeda oma magamamineku ajal.

See on hea seltskond, nad ei loe ega näe kunagi selliseid tõeseid aruandeid.

Nagu need, kes tunnevad, et ma annan tõelisest kogemusest, mis on juba eksinud, kuid teadsid, kuidas terveneda kõigist kurjadest, mis on mind saatnud.

Mis on selle väljaande teema?

Lendavad aruanded, võib-olla see on teema, mis ei ole liiga šokeeriv, me ei taha lugejaid šokeerida, kuid aruanded on tõesed ja neid räägitakse nii, et neid kogeti lähedalt.

Sest mul oli kogemus seaduse sees, uskudes, me kujutame ette tuhat ja üks asja, me tunneme nahas loomainstinkti tõelist tunnet.

Me tahame võita jõuga ja me tunneme, et peame seda tegema.

Väljaspool seadust, see olend, mida me kõik oleme õppinud, võib meid leida ja selle raskusega kaasneb see, kuidas me oleme harjunud koos elama, sest vaatamata kõigele kurjusele, mida

mida me saame teha, ei saa seda kunagi pidada kurjaks.

Ma arvan, et igas olendis toimub reinkarnatsioon.

Ambitsioon elada, mida me tahame, on elada viisil, mida me peame lihtsaks, kuid mis ei ole lihtne ja muutub raskeks, kui me satume seaduse trellide vahele ja kui meil ei ole raha, et maksta headele advokaatidele, siis maksame kõrgemat hinda.

Miks?

Kui me ei armu nalja, ei saa me ka nalja.

See on minu lugu, lugu noorest mehest, kes on Portugali isa poeg, kuid kes on sündinud Aafrikas, kuid kes on üles kasvanud Pontinhas, pärast isa ja ema lahkuminekut.

Sellest ajast algas minu tegelik elu, kus ma tahtsin elada lihtsalt ja nagu ma eespool mainisin, võib lihtne muutuda raskeks.

Miks?

Sest ma olen alati uskunud, et seadus soosib meid, kui me näitame meeleparandust.

Aga kui faktid on 100% tõestatud, kas seadus, mida reguleerivad kohtud, kus kuritegu saab ainult tõeliselt tõestada, et see tõesti juhtus, et peale erinevate tegurite, mis ilmselt segadust tekitavad lugeja.

Miks?

Sest neil oleks raske lugejale edasi anda tõelist tunnet sellest, kui valus on see, et ei saa andeks ja et on võimalus maitsta kuriteo toimepanemist ja tunda end

kurja, mida me teeme.

Kui ühiskond on meid hüljanud ja me oleme see naabruskonna välimus, mida kõigile meeldib vaadata.

Miks?

Sul on silmad otsimiseks, mis tuleneb individuaalsetest võimetest. Sest me oleme alati sündinud pärandiga, et elus edasi liikuda, nii et me saame ka õpetada ja edasi anda kibedat elukogemust, ja ma maksan ikka veel selle eest!

Ma sündisin Aafrikas, mul oli kolm õde: Elvira, Cândida ja Sao. Siin on hea algus, lugu, mis võiks olla hiilgav lugu, kuid juhtus olema mitte nii hea elulugu.

Ma ei tundnud palju pahatahtlikkust nende meeste poolt, kes seda funktsiooni täidavad, nn vangivalvurite poolt, ma pidasin neid alati vaenlasteks, sest ma ei pidanud tahtma leppida sellega, et ma tõesti oleksin saanud selle kohtuprotsessi ära teha.

Ma olen oma eluteel mitmeid kuritegusid toime pannud.

Ta kasutas seda terminit, mis oli slängis, kellega me tegelesime, see oli üks slängi vorm, või me võime ka termin orienteeritud.

Need olid kohad, mida me otsisime, ja meie eluviisi tõttu olid need alati sadamakai, kus ei olnud vägivalda või kus vägivalda ei leitud ahvatlevalt või provokatiivselt, sest me tõesti tunneme end hästi selles, mida me teeme. See ei ole ühiskonna silmis hästi näha, sest ükski ühiskond ei aktsepteeri, et teised võivad elada kuritegevusest, kui seda ei nähta kui vajadust tarbida aineid, mis

võib tunduda kohutavalt halb, kuid need on olemas.

Ja sellisena on meil kõigil oma pahed, kuid sellisena võtame alati halvasti, kui meile ei meeldi midagi, mis oli meile alati tajumatu, kui halb, kuid see on suur nägemus kohtadest, kus me kõik oleme kasvanud, nad on meie vahendid ja kooseksisteerimine teeb meie kujunemise tahavad ja millel on ambitsioon elada hästi ja olla parem kui teised.

Seal oleks palju valivusi nagu lastel, kellega ma üles kasvasin, aga nende laste seas oli üks tüdruk, ta meeldis mulle alati, sest ma kohtusin temaga, tema sünnipäev oli samal päeval kui minu oma.

Ta meeldis mulle alati, alates päevast, mil ma teda kohtasin, ta meeldis mulle alati, ta elas palju koos minuga ja ta elas palju koos minu õdedega, meil oli suhe, mis oli väga tema, see ei olnud armastus esimesest silmapilgust, ma usun ja usuksin, et kunagi ei tule sellist naist, nagu ma seda armastasin, kui ma teda esimest korda suudlesin, tundsin end nagu tõeline lõvi, meile kõigile meeldib ennast näha savannis.

See, kellel on õigus kõigile meestele võrdsele elule, et saada naine ja luua perekond.

Kuigi ta aktsepteerib seda eluviisi, mida ma olen elanud, ja see armastus on ainult kord elus, ma ei tunne end targa inimesena, ega ole ennast kunagi selliseks pidanud, aga ma kohtasin neid kõiki, nad olid ühel või teisel moel integreeritud, me kõik peame ühendama, ma maksin suure arve, aga see kõik oli sellepärast, et ma tahtsin head elu.

Olin hea selles, mida tegin, hakkasin tegema röövimisi, alustasin kõige lihtsamatest röövimistest, tegin mõned relvastatud röövimised. Aga siis ma degradeerusin kokaiini liigse tarvitamisega, ma tundsin end hästi suitsetades ja ma ei ole

tahtis lahkuda.

See ajas mind deliiriumisse, aga ma ei rünnanud kunagi kedagi oma röövimiste käigus, kui ei oleks olnud mingit reaktsiooni, siis ei oleks mul olnud vaja vägivalda kasutada, ma oleksin alati pidanud kohtute trellides leevendama.

Ma tean, et kes vihma käes kõnnib, see saab märjaks, ta tahtis lihtsalt raha kätte saada või tuua kaasa toodud väärtasju.

See varieerus kohati, kuna ma kasvasin pontinha, Lissabon oli minu jaoks alati lõbus, ma vaatasin seda linna, nagu ma olen lugenud ajalooramatuid, ajaloolise ja kultuurilise väärtusega linn.

Ma nägin, kuidas areneb hea elu, et ma saaksin elada täisväärtuslikku elu, kui sellist, teisisõnu, ma tahtsin lihtsalt raha, ma teadsin, et mul läheb hästi, ma tahtsin lihtsalt raha ja ma tundsin end nendes tegudes halvasti, ma tahtsin lihtsalt rahuldada oma sõltuvust ja tunda end sotsiaalselt, sotsiaalses keskkonnas, olla hästi koos inimestega ja tunda end normaalselt, normaalselt sotsiaalses keskkonnas, suhetes inimestega.

Ma tundsin end domineerivana, arvasin, et olen lõvi mannekeenis, kes vallutab oma territooriumi ja domineerib elu üle. Nii seisin ma silmitsi eluga, kui mul oli naine! Noh... Ma suhtusin sellesse eluviisi positiivselt, et see võib inimestele kahju teha, ma ei kahjustanud kunagi kedagi nii, et teisi jõhkralt hävitada ja jätta nad ilma.

Ma ainult kasutasin ära hetkeolukorda ja tegin seda ainult raha eest, et kiiresti saada kokaiini suitsetada, kuid ma alati pikendasin seda, mis oli paratamatu, mis on see, mis ei ole inimesega sündinud või isegi võib-olla saame pärida, et põhjus, et õppida, kuna see on

inimene, kes joob alkoholi ja suitsetab narkootikume, reageerib pärilikkusele, mis jääb viljastamise tagajärjel geenide paljunemisele.

Ma ei ole selles küsimuses "ekspert", et seda kõike dešifreerida ja edastada lugejale see tähendamissõna, mis on selline, et sellest rääkida, sest ma pidin sellest rääkima, need on eluviisid. Mõnikord nähakse neid heas valguses, mõnikord halvas valguses.

Miks?

Sest õpitud eluviis, nagu ma eespool mainisin, ei ole alati võimalik tegutseda pahatahtlikult, see tuleb andestada, olla hästi kiidetud!

Miks?

Kuna me elame sellest, standarditest, me elame tunde ja tunne käsib elu, siis on see ambitsiooni vorm, et meil oleks hea elu.

See suhe algas, olin 22-aastane, olin sõjaväes, kuid ma ei tahtnud minna, kuid seadus ütles nii. Ja see oli siis, kui mul oli tõeline suhe, kirg, mida ma ei saa kunagi nagu Cristina, ja siin algas suhe, mida me kõik püüdleme, me kõik tahame leida oma tõelist paremat poolt.

Ma elasin intensiivselt, tundsin, et kui ta oli minust eemal, ei tundnud ma end hästi, ja siis kasutas ta ilmselt ära, et tal oli minu üle veidi rohkem võimu.

Ma armastasin seda tüdrukut, ma olin armukade, kuid see ei olnud haige armukadedus, see oli terve armukadedus ja selles armukadeduses ei olnud mingit tõelist haiget pahatahtlikkust, mis võiks panna mind sundida kedagi oma pealetungiga minuga koos püsima.

Miks?

Ma arvasin, et ma olen üksi ja kui ma kaotan ta, siis kaotan ma oma elu naise, kuid see juhtus. Mina tahtsin minna ülemisse naabruskonda ja tema tahtis minna campo pequeno diskosse, me tülitsesime ja siis me läksime lahku, võib-olla ei olnud see tema tahe, tema vanem vend ei võtnud seda suhet kunagi hästi vastu. Mul oli temaga tüli, aga see oli enne, kui ma hakkasin tina armastama, aga see möödus oli hetkeolukord, aga ta meeldis mulle, aga ta ei aktsepteerinud minu eluviisi, ta ei öelnud mulle kunagi, aga ta ei näidanud ka kunagi, et ta on minu poolel, teades, et ma olen hea.

See ei teinud eriti haiget, kuid ta ei aktsepteerinud minu suhet oma õega. Ta elas minuga ainult kontekstist tulenevate asjaolude tõttu, me elasime samas naabruses, nii et meil oli see suhe, see meie kasvatuse suhe.

Tema ema oli Nelasest, Dona Conceição, tema isa ma ei tea, aga ta oli hea mees, Raul.

Ta õppis elama ainult oma naise kulul, ühel hetkel kuulutasime teda naabruskonnas naabruskonna inspektoriks, ta oli laps, aga tal oli juba ajataju, ta juba õppis.

Ja siis nägin kiiresti, vaatamata oma noorele eale, et pean võitlema elu ja selle eest, mis mul on: isa, ema, maja, toidust ei ole mul kunagi puudust olnud, ega olnudki. Sest hoolimata väikesest palgast, mida mu ema sai, maksis ta 11 tuhat eskuudo üüri eest ja mu isa maksis ainult üüri, kuid toidust ei olnud kunagi puudust.

Nii et see oli lõpu algus, see tähendab, et võõrandumine võib viia unustusse, ma arvan, et see oli see, mis

jäi õpipoisiks, pidin isa kaotamisel reageerima samamoodi nagu tema.

Ma vaatasin teda kui kangelast, võitlevat meest, tagasihoidlike inimeste poega, vanaema Elvira oli see, kellega ma elasin kuni 6-aastaseks saamiseni, kuni läksin kooli, mis juhtub ma harjusin vanaema juurde, ma lõpetasin kooli, sõltumata isa otsesest saatmisest, kuid tol ajal ei olnud mu silmad veel laialt avatud, kuid mul oli ajataju.

Ma tajusin hetke.

Need on ühed kõige puhtamad kontod, mis maailmas eksisteerida võivad. Miks?

Tänapäeval võib igaüks oma eluviisi eest seista, sõltumata oma positsioonist või sotsiaalsest hierarhiast.

Seepärast algabki sealt, et kedagi ei saa tegelikult ilma konkreetsete tõenditeta, s.t. konkreetset viisil, milleski süüdistada.

Miks?

Nii reguleeritakse seadusi ja meil kõigil on juurdepääs, me ei tohi tappa, varastada ega vägistada.

Aga me võime minna tagasi inimkonna algusesse ja sellised sündmused järgnesid üksteisele, sest ajalugu põhineb sellel.

Me oleme järjepidevus, see järjepidevus, mis on alati pidev, see, mis on määratud.

Ja see on absoluutne kindlus, et me elame põhjuse pärast, me ei ole maa peal jäämise ja eksisteerimise jätk.

Ma ei tea, see võiks teemat varieerida, aga see võiks lugeja lugemise teel olla, see võiks tähelepanu eemale viia tegelikust juhtunud loost.

Kuid need on tähendamissõnad, mis kogu raamatu vältel on alati olemas, sest me täpsustame paremini ja muudame arusaadavaks kogetud olukorrad.

Miks?

Nii et me näeme, et see kõik oli ühiskonnas, kus oli alati terve elu ja mõistmine, osa ühiskonnast, sest teiste silmis võime olla isegi Juudas, kuid elus on üks väga oluline asi, mida me külvame, see on vilja, mida me lõikame.

Aga edasi minnes tuleb sind hästi kohelda, olla eeskujuks, minu isa nägi mind alati ja tahtis mind näha kuningana, aga ma olen kuningas, sõdalane, kes ei saa alati võita ja ma alustasin väga noorelt.

Kui ma mainisin, et lihtne ei ole lihtne, vaid raske, siis see on see, kus ma kutsusin jahti.

Pärast seda, kui ma olin teda löödud laksu näkku, tundsin ma, et ma olin teda kaotanud, ma tundsin seda silmis, hiljem üritas ta minuga uuesti kokku saada, kuid ma ei nõustunud sellega ja siis algas tõeline kuriteo lugu, kuid mul oli juba minevik, ma olin juba lahutatud, kui ma istusin kuus kuud Santaremi sõjaväe vanglas, see oli sõjaväe vangla.

Toona oli Arnaldo süüdi mõistetud, see tähendab, et selle inimese lugu sobib minu teele vanglateskeskkonnas, raamatu pikemalt mõistab lugeja tegelikku sotsiaalset keskkonda, antud juhul

Vanglas olles sai ta kuus kuud hiljem paavsti poolt armu.

See kõik oli investeerimine, et ma saaksin elada head elu, ma olin juba tiinast lahku läinud. Ja mida ma tegin? ma proovisin oma õnne.

Ma sain isegi Pontinha metroos töötada puusepa abina. Mustanahalised kartsid mind, töötasin koos Cabo Verdest pärit mustanahaliste, heade inimestega, kes tahtsid paremat elu, mida neil oma päritolumaal ei olnud.

Nad otsisid Portugalist paremat elu, mida nad oma kodumaal ei saanud, nii et nende otsingud viisid nad oma kodumaalt välja rändama.

Portugali oli selle läheduse tõttu lihtsam otsida.

Ma hakkasin tundma Cabo Verde elanike lähedust, elamist koos nendega, Cabo Verde elanikke nimetati halbadeks inimesteks, sest nad pidid võitlema ebavõrdsuse vastu ja kui nad siia Portugali jõudsid, olid nad inimesed, keda ei võetud hästi vastu, sest ülemeresõda oli möödas ja sel ajal olin ma veel laps, olin väike poiss, ma ärkasin üles ja hakkasin tegema seda, mida keegi ei taha pojalt, ma hakkasin rändama, ma ei olnud kunagi rändaja, ma olin rändaja.

Ma juba valdasin oma minevikukogemust, nägin oma vanemate lahkuminekut, kui olin 8-aastane, ma juba õppisin, ja sellisena teadsin juba, et see ei lähe mulle korda, ma tundsin võõrandumist mehega, kes oli minu kangelane.

Nähes seda kaotust, sain juba noorena aru, et pean aitama oma ema, kuid ma tõesti armastasin oma isa.

Iga suvi veetsin temaga, kuni olin veel 17-aastane

Ma jätkasin hiljem, kui olin sõjaväes, kuid siis algas loomulik tagasiõmbumine.

Sel ajal oli ta Figueira da Fozis transporditeenistuse koolis, kus ma veetsin koos temaga oma puhkuse.

Minu isa oli raske mees, tal oli raske lapsepõlv, ta kaotas oma isa 14-aastaselt.

Minu isa teatas, et tema hüvastijätt oli armastav, see oli see, mis talle meeldis, sest see oli kiire hüvastijätt, sest hüvastijätt, ta ei näe oma isa enam kunagi, kuid ta kasvas üles raskelt, aidates oma ema, ta oli poeg, kes elas kõige kauem oma ema juures.

Ma elasin oma vanaema juures 6 aastat, aga kui kõva ta oli, ta oli tulnud põhjast, kasvas kõvasti üles, ei lasknud oma lastel kunagi nälga jääda.

Sel ajal oli ta kaevur. Ta otsis maagitehinguid, kuid seal ei õnnestunud, ta oli ka jalgrattur, sel ajal astus ta sõjaväe juurde ja jätkas seal oma karjääri.

Ta sai normaalseks inimeseks, ta sisenes sinna elutingimustest, sest ta kindlustas selle, mida me kõik peame kindlustama, enesekindluse.

See juhtus, sest ta oli kõva mees, sõber, sõber oma lastele, kuid ta ei olnud paljusõnaline, kuid ta oli lugupidav ja aus.

See on see, mida ta tahtis mind alati jätta, aga see oli, seal oli, see oli eraldatus, ma triivisin natuke eemale, ma ei jätkanud edasist jälgimist, kuidas olla ja kuidas elada, raskusi ületada ja elu takistuseks kindlustas ametikoha

tööd, et kindlustada tulevikku, et olla võimeline paljunema, nad kõik on head lapsed, me oleme väärt, et olla tema lapsed, kuid ka seal oli puudus arusaamine ja lojaalsus minu poolt, ma sain kelmiks, nagu ma olin öelnud.

Selle tunde psühholoogiline piitsatamine ainult süvendas mind, sest ma ei suutnud enam kunagi näha, et head tuleb praktiseerida, vaid kuna ma sain ainult kurja läbi eraldatuse, siis oli mu mõtetes ainult kurja.

Ja nii läski kõik kuni hukkamõistva aktini. Kust see algas?

Ma olin juba lahkumineku üle elanud, siis hakkasin üksindusse sisenema, aga see oli minu eluviis, mis mul juba minevikust oli ja seal tundsin end turvaliselt pettumuse murest, mida olin tundnud, aga seal ma vandusin, et sa jäta mind, ma ei anna ennast enam kunagi üles.

Ma läksin oma eluviisiks oli tarbida ja varastada ja siis ma ikka otsisin teda ja otsisin teda mitu korda ja siis ta tahtis mind jälle vastu võtta, ma ei tea, sa panid mind kannatama, ma ei taha seda tunnet enam, see oli valus, aga ma pidin alati elama ja ta on mul ikka veel olemas.

Ta on ikka veel minu mõtetes, sellepärast elasin nii palju aastaid vanglas alati teda silmas pidades, ta oli alati minu olemuses olemas, sellepärast on mul nii palju lugupidamist selle kire vastu, ma ei ole veel kordagi sellist elanud.

Linhó, pärast kolme kuud ennetava ma sisenesin linhó vangla süüdimõistetetu, minu lugu seal algab vapruse poolt piiratud olendi vapruse poolt, mida, milles me peame tegelema maailma teiste, mis juhtub on järgmine, kui ma teadsin, et tee võib olla väga pikk kloostriks, ma pöördusin džunglisse, et hakkama saada, see oli tee

lihtsam on tegelda, nendega, kes kuritegusid sooritavad ja vanglas on, see on maailm, kus valitseb lolluse seadus ja kui sa lollustega tegeled, siis pead oskama nendega toime tulla, aga kui sa oled liiga tark, siis võid kukkuda, sellepärast ei pea elu seal viima ei maale ega merele, see oli minu pääsemine, see oli meetod, mille ma valisin, mis pani mind võitma, kuid minu algus saab olema pikk ja see oli murelik algus, sest ma nägin end ilma naiseta, ilma vabaduseta, ma nägin end lõksus, eksinud ja ma olin noor, ma mõtlesin kõigele, mis võib juhtuda nende aastate jooksul, mida ma võin seal veeta. Mida ma siis tegin? Alustasin siis austuse saavutamise, see ei ole lihtne, kuigi ma ei taha sattuda vägivaldsetesse konfliktidesse, need juhtuvad, sest nad läbivad rutiini, mida ma hiljem mõistsin, rutiini, mida nähes ma olin vastumeelne elama, ma ei ole kunagi mõelnud, et inimesed võivad üksteisele nii palju kahju teha, sest mõned müüvad narkootikume, teised on tarbijad, sest elu vanglas, mis keerleb ümber monopoli on narkootikumid, sest nii hakkasin heroini suitsetama, Kuna ma olin juba vanglasse sattunud kokaiini ülemäärase tarvitamise eest, otsustasin hakata heroini suitsetama, kuid naljaga pooleks, vaata, ma hakkas heroini suitsetama, kuid kui ma märkasin, et ma olin juba sõltuvuses, ei suutnud ma midagi teha, kuid ma õppisin, kuidas seda teha, kuid seda räägitakse hiljem, nii et algus oli see, et elu vanglas vaatamata reaalsusele, mis põgeneb naudingutest, ma ainult leppisin heroini tarvitamisega, sest ma teadsin, et ma abstraktselt mõte seksist, mind toideti kemikaaliga, mis ei lase mul sellele mõelda. Mul olid platoonilised armastused nagu on seaduslik ja ma sain suurepäraseid, kuid see on midagi, mis on garanteeritud, kuid sellest ei piisa, et lihtsalt katsetada, sellest ei piisa, et lihtsalt tahta suitsetada, seal on alati see aspekt, et tahetakse olla juhid, et näha teisi alates

Ma otsustasin, et ma ei tunne kellelegi kahju, sest ka mina olin seal, ma maksin õigluse võlga, kuid minu tee oli väga halb, kui ma oleksin seda õppetundi varem õppinud, oleksin võitnud ja mitte kaotanud, sest ma oleksin lahkunud keset karistust, kuid minu pilt oli põletatud, ma olin üsna viidatud, on olemas aruanne minu läbikäimisest nende aastate jooksul vanglas, see oli lõpu algus, raske algus, mille pärast ma ei saa kahetseda aastaid, mida ma suitsetasin narkootikumi, see aitas mul vabastada suure vajaduse, mida me kõik tunneme, see on loogiline, et saada naudingut, et vabadus oleks võimalik kõndida ja seda nautida, kõigi nende aastate jooksul oli mul ka armastusi, mida ma ehitasin sees, kuid see jääb hiljem, nüüd ma räägin teekonnast, mis on pikk, ma ei tea, kuidas kõik alustavad sissepääsu, kui nad on süüdi mõistetud, mis on heaolu otsimine, isegi kloostri sees, kuid see kõik on subjektiivne, sest meie heaolu ei pruugi meeldida neile, kes meid vaatavad, see võib mitmel pool mitte meeldida, esimene võib olla varastatud, teine võib saada orjaks, töö, kolmas võib saada lapsehoidjaks või koduperenaiseks päevaks, vangla sees on nii palju erinevaid inimesi, et alati ei saa teada, mis läheb hinge sees või mis igale meeldib, paljud valivad head, et mitte kahjustada, aga selle kõige taga on veel tähtsam punkt, sõprust ei saa kunagi, mitte kunagi osta, isegi kui selle eest makstakse vangla sees, vastasseis on vangla sees väga raske, seal on neid, kellel pole midagi, vastasseis vangla sees on nõrk, ühelt poolt nõrk ja tervikuna tugev, ma annaksin tuhat miljonit või mida iganes ma peaksin andma, et tagasi minna, et pääseda, aga ma tahtsin seda teed käia, ma tahtsin käia rasket teed, see oli tee, mida ma alati võtsin

mõista, minu pool oli alati rohkem psühholoogiline.

Sellest ajast peale ei leidnud ma enam kunagi vanglas hea teed, ma ei uskunud heasse, ma nägin ainult kurja. Miks see nii oli? Sest ma tundsin end vastikult, sest teiste silmis olin ma midagi muud kui piranha, piranha on slängisõna, mida me kasutasime, see tähendab laiskur, selline, kes ei taha pühenduda muule kui sellele, milleks ta on alla andnud, ta järgib alati selle teed, kes annab alati järele jumalale, sellest tuleb jõud, lootuse ja usu usk, ja ma kandsin seda alati endaga kaasas, ma nägin seal sees mõrvu.

Aga ma ei hoolinud sellest, ja nad lasid mul elada, nad ei püüdnud mulle kunagi halba teha, tõtt-öelda, ja just nii see kõik algaski, ma olin väga ebastabiilne, ettearvamatu, ja kooli direktor julgustas mind õpinguid jätkama, aga selle ma lõpetasin, ainult et mitte kõigil, kes õppisid, ei olnud pere toetust, garanteeritud toetust.

See on alati olemas, kui see on tagatud seadusliku elamisviisiga ja on võimalik nõuda, mis iganes on vale, sellepärast seda nimetatakse garanteeritud toetuseks, seaduse raames on nad need, kes annavad meile vale, kui meid surutakse ja lüüakse süsteemi poolt, sest raha puudumisel surutakse meid süsteemi, kus kui on raha, läheb kõik väga hästi, õiglus toimib, sest kui ei ole, on see juba kadunud.

Ükskõik kui palju nad sind usuvad, nad ei saa midagi muuta, sest nad on ametnikud, ja nad lihtsalt peavad teatama, et nad ei saa tegutseda, ilma õiguses sätestatud nõueteta, et on denonsseerimine uurimise avamisele, aga kui nad peaksid avama

Ma olin alati turvaline, sest ma teadsin, kuidas vanglas liikuda, ma teadsin korrumppeerunud valvureid, neid, kes vedasid narkootikume vanglasse, mõned pääsesid sellega, teised sattusid vanglasse.

Mõnda neist politseinikest, kes arreteeriti, ma juba tundsin, ma paistis välja ja mul oli episood ühega neist, Alfredo, ta oli öö mees, öö kuningas, ööklubi operaator, see on tõeline maffia kuningas, ta väärrib paremat elu, ta oli endine politseinik, aga ta järgis kuritegevuse teed. Ma olen väga õnnelik, et mainin teda oma raamatus, sest ma õppisin temalt mõned asjad, kuigi ta oli politseinik ja mul oli temaga koos üks vähem positiivne episood minu elus, mind üritati tappa Linhó vanglas, ainult sel ajal olin ma juba veteran, olin seal viis aastat teeninud. Ma tundsin kogu personali ja nad kõik tundsid mind ja see episood oli kogu vangla jaoks halb, seoses vangidega, sest ma olin neile kõigile stiimuliks, ma olin neile eeskujuks, keda nad nägid minus, et tagada järjepidevus kloostriks, sest me pidime seal olema, Ja kui ma eespool mainisin, et Cabo Verde omad oleksid minu liit, siis ma ei eksinud, tegelikult nad tahtsid selle episoodi eest tasuda, nad püüdsid mind tappa, mind kutsuti olema mees eesotsas, kuid ma ei tahtnud kasutada kellegi liitu, ma lihtsalt tegin talle selgeks, et kui ma teda tahaksin, siis oleks ta surnud.

Kuid saatuse ironia tõttu ei juhtunud sellest midagi, nad ainult peksid teda, nad ei tapnud teda, ta lunastas end ja püüdis minu sõprust temaga tugevdada, kuid ta teadis enda sees, et ta ei unusta seda episoodi kunagi, ma andestasin talle ainult seda, et ta oli alandlik ja eksis selle peale, mida minu kohta räägiti, mitte vangide, vaid vangivalvurite teenistuse poolt, ja

suunas, sest ta teadis, et ta ei saa mind võita, ta maksaks varakult surma, nii see oli, et ma lasin tal kõndida ja kui ma mõistsin, et ta on alandunud, siis õppisin teda austama ja aktsepteerima, sest ta ei oleks elus, kui ma teda ei tahaks, aga ta ei olnud seda väärt, see oli lihtsalt kõrge hind, mind kritiseerisid tavalised vangid, kes vihkasid politseid, mind põlgasid.

- nelson kuidas sa seda meest aktsepteerid?

Ma aktsepteerisin teda, sest lisaks kõigele oli ta professionaal, ta omandas võimsaid vaenlasi keskkonnas, kus ta elas, olles politseinik, tal oli palju teadmisi, ta tundis tipptegijaid ja ta teadis võimsaid inimesi, kes võiksid aidata, ta ähvardas mind, et ma ei räägiks enam selle inimesega, muidu nad ei saaks enam meie ja meie austust, aga ma lasin tal elada, ta oli üks meie hulgast, kapeverdlased, keda ma mainisin, olid nelson ja carlos, nad elasid täpselt selles piirkonnas, kus ma üles kasvasin, nad olid minu õlg, millele toetuda, ja asjad, mis tulid välja, tulid hiljem, ja nad tahtsid näha selle indiviidi mahalaskmist, aga ma lasin tal minna, ma ei taha sellest indiviidist midagi, vaatamata kõigele ei ole mul midagi tema vastu, ja nende vendade lugu carlos, lasti psp agent maha, ta oli viidatud, ta oli väga pekstud, ta mängis minuga malet, ta oli "ekspert" selles asjas, ta oskas ainult raha eest mängida, ma ütlesin talle alati, see ei ole seda väärt, me mängime armastuse eest särki, aga tol ajal oli ta juba hästi, Mind sponsoreerisid manuel ja romão ja badona, me tegelesime nagu vennad, oli vastastikune abi, meie vahel oli kõik, keskel, kus kuritegevus varitseb igal sekundil tuhandikuni, seal on palju asju ja mõnikord võid sa sattuda keskele ja pärast seda, kui me olime seda teinud, otsustasin minna oma teed, tegin palju eskortide sees

vangla, see tähendab, et ma tagasin mõnede heaolu, ja teenida oma, see tähendab, et üks käsi peseb teist.

See oli moto, vastastikuse abi moto, aga alati oli oht sattuda olukorda, kui meid kutsuti, Linhos oli mõrv, ma ei seadnud seda kunagi kahtluse alla, need olid head päevad ja rõõmupäevad, sest ma olin isegi otsustanud seda teha, ma ei suutnud seda teha, ma mõtlesin alati iseendale, ma ei mõelnud kunagi teistele.

Kõik läks väga kiiresti kuni minu üleviimiseni juutide orgu pärast kaheksa aastat linhoos, nad ei tahtnud mind kunagi ja võtsid mind hästi vastu, nad tahtsid mulle kahju teha, kuid nad austasid mind, nad ootasid alati minu hoolimatust, mida ma neile kunagi ei andnud. Oli üks naine, kes oli juriidilise osakonna ametnik, ta meeldis mulle ja ma andestasin talle, aga ma andestasin talle hea meelega, see päev, mil nad mulle lõksu panid, oli just see aeg, mil ma olin võimsam kui kunagi varem, ma ei rääkinud nendega politseiga palju, see oli oht, ma olin kõigeks valmis.

Sõltumata kurjast, kurjast, mis võis juhtuda minuga tänu sellele, et, ma võtsin hariduse, mis põhineb tulevikus ja sellega ma võiksin elada, see on tugev tegur, et olla nii, ja olla harjunud sellega ja võtta õpetus, et elu on selline, me elame, et surra me lihtsalt võtta, kuid kui ma viidi üle vale de juutide, aga kõik see jäi maha, algas uus tsükkel, see oli minu eluviis ja mõtteviis, mitte lubada mingit kuritarvitamist, mul oli oma iseloom, ma keetsin vähe vett, ja kui ma jõudsin vale de judeusesse, otsustasin võtta uue kursi, ma tahtsin vabaneda mineviku õudusunenägudest, kuigi mul olid need, minevikust, mul tõesti ei olnud neid, see oli lihtne viis öelda, mis läheb sinna, aga see ei ole päris nii, mis läheb sinna, see läheb sinna, läheb sinna;

lihtsalt lasta end lahti, lasta end lollitada fantaasiasse, et me tõesti oleme domineeriv olend ja saada kogu galaktika omanikuks, see tähendab, et kõik on düsfunktsionaalne ja kõik on selleks ette valmistatud, sest nad on tööandjad ja nad ei kontrolli töötajaid oma seiklusi varastada ja olla võimeline ütleva, et see on seadustatud, see on pettuse viis, üks hetki, mida ma kõige rohkem ülistan ennast lino oli minu vallutus, sest lisaks oma nime tagamisele platsil. Mul oli veel üks asi, see oli hetk, kus oli kõik või mitte midagi, kus polnud pääsu võitmisest või surmast, see oli minu moto, mis oli minu sees, jõudu elada ja nautida seda, mida mul ei olnud, kui olin vangis, ma ei kasutanud kunagi põhjendamatut vägivalda oma kaaslase suhtes, ma peaaegu nutsin pisaraid, Ma ei kasutanud kunagi põhjendamatut vägivalda oma kaaslase suhtes, ma peaaegu nutsin pisaraid selle kurjuse pärast, mida ma nägin teiste kaaslase poolt, kelle üle domineeris vägivald ja kes olid võib-olla sunnitud tegema seda, mida inimkaubitsejad tahtsid, kuid ma ei järginud raskemat teed, kuigi ma klammerdusin heroini, ma vandusin endale, et vanglas elamiseks oleksin valmis tapma ja elama väärikalt, et nad ei häiriks mind lõpuks, Lõppkokkuvõttes on see kõik hetke vasturääkivused, millega tuleb toime tulla, kuigi minu soov ei olnud luua vaenlasi seal, kus neid ei ole ja kõndida halvasti koos endaga, olid need, kes püüdsid mulle kahju teha, juhtkonnale ei meeldinud ma, nii et siis nad tegid seda, nad saatsid oma informaatorid, et nad oleksid kogu aeg kohal, kui ma olin avatud, Neil oli halb südametunnistus, kuid üks asi jäi mulle silma ja pani mind muutuma, ma tuginesin palju õpetajatele, kes mul olid, ma tundsin platoonilist armastust mõnede vastu, ja see oli siis, kui kõik läks hästi, kuid paat

siis pöördus see, nad haarasid mind ja panid mind juutide orgu, see oli raske pärast kaheksa aastat vangistust linhos, ma jätsin tohutu ajaloo vangla tasandil, sest ma tundsin neid kõiki ja nad tundsid mind ja sellepärast nad ei tahtnud mind kunagi sada protsenti karistada, mind karistati sageli distsiplinaarkaristustega, mõned agressiivsuse ja teised sõnalise agressiivsuse eest valvurite suhtes ja nii sain aru, et tegelikult oli mul tegemist maffiaga, mis oli võimsam kui mina, kuid tegelikult ei olnud nad rohkem kui mina, neil olid ainult raamatud ja diplom, mis tegi ühe teistmoodi kui mina, sest siis nad juba olid, ma mängisin palju turn the ball, oma lõbuks, tegelikult mängisin kõike, mida oli võimalik mängida, ma mängisin kõrgeimat trumpi, mida saab kunagi mängida, pikatähe ässa, mõned inimesed ütlesid mulle, et mul võib selle kaardiga halb õnn olla, ajad muutuvad ja siis hakkasin aru saama, et elu ei ole vangla sees, vaid väljaspool, aga ma ei tahtnud seda kunagi sisendada, aga ma teadsin, et see on minu tugevus; Algas dramaatiline lugu, mis lõppes mõrvaga, seal oli kolm venda ja nad kõik kasutasid heroini ja heroini oli nende jaoks hetkevajadus, nad olid sellest sõltuvuses, nad olid narkomaanid.

Kuid sügaval sisimas olid nad tagasihoidlikud inimesed, neil oli hea süda, sest nad vajasid abi, sest elu, mida nad elasid, ja ka mina elasin, oli raske.

Aga kõik see on eluviisi tulemus, see, mis liigutab asja, sest ma isegi tegin luuletusi seoses kogemuse ja kontekstiga, kõik need

Nad palusid minult luulet, kas see oli, et kirjutada oma sõbrannale, mis iganes see oli, nad palusid minult alati luulet, kuid ma kaotasin oma tee ja see oli tarbimise ajal, et ma võtsin selle eluviisi, ma tean, mida ma tean ja ma ei taha kedagi õpetada, sest mul oli selleks kogemus minevikus, see tegi minust kangelase, kes sattus prügikasti ja suutis üles tõusta.

Kõik taandus sellele, kogemuste, eluviiside, kuidas me pidime saama narkootikumi suitsetada, sest kui seda pakuti ja anti mulle, siis ma ei ostnud seda, minust sai diilerite kupeldaja, et müüa, nad pidid tagama minu igapäevase pohmelli, pulbriga, et ma saaksin suitsetada, siis sai minust diilerite sutenöör, mulle anti sellepärast hüüdnimi, nad kõik tahtsid mind aidata, nad andsid mulle narkootikume müüa ja ma kasutasin neid, mul oli suurim vaba aeg, mis ühelgi narkomaanil võib olla, olles sõltuvuses ja suitsetades narkootikume.

Kuid mind tunti oma sportlikkuse ja treenituse poolest, sest ma treenisin iga päev ja see ajas inimesed, kes mind nägid ja vaatasid, segadusse.

See on alati ootamatuse ennustamine, ma ausalt öeldes harjusin selle eluviisiga ja mul oli raske pärast vanglat integreeruda sotsiaalsesse keskkonda, sest see on keskkond, mida me teame, see on väga väike ruum, kus igapäevane kooselu viib meid kõiki üksteist tundma, kuid füüsiliselt.

Me kõik tahame olla vastutavad, sest me tunneme, et meil on selleks õigus.

tahame vallutada ruumi, kus me saame olla kindlad endas, olla sisestatud keskkonda, kus me alati tegeleme hirmuga, kuid see ei ole hirm, see on lihtsalt veendumine, me saame olukorrast üle, teades, kuidas olla, teades, kuidas rääkida, teades, kuidas olla kõige pimedamas äris, mida saab mõelda, narkomaailmas, on väga suur, See on tohutu ja tohutult suur kõik, mida saab mõelda, kui rääkida kuritegevusest, nii et kõik, mida saab mõelda, mis ei teeni kasumit, viisil, mis on väidetavalt õige või mis on vastuvõetav ühiskonnale ja seaduse silmis, siis algab vaidlus, me kõik tahame võita, isegi kui selleks peame leiutama, antud juhul varguse, salakaubanduse, lühidalt öeldes, raskeid süüdistusi, See on ka ekspluateerimine, kui on krooniline sõltuvus, kus sõltlased ise teavad, et neil ei ole väljapääsu, nad on väga arglik sõltuvusfaktor, neid käsutatakse, nad on allutatud, nad väljapressivad raha perekondadelt, kes tunnevad valu, nähes poja sõltuvust heroiinist, ja nad eeldavad, et kõik, mis saab kaotada inimväärikuse, teisisõnu, kaotada kõik meie saadud hariduse väärtused, olla keegi elu, elada nii, nagu meid on õpetatud elama, sest need on väärtused, mida me oleme harjunud järgima sotsiaalset korda ja eetilisi väärtusi, mida meie vanemad meile jätsid ja mida me kuulutame, ükskõik kui palju lapsi me ka ei sünnitaks, see on haridus, mida me õpetame, on alati elu pikendamine.

Piiblis on kirjas, et me oleme sündinud sigimiseks, kuid me võime ka lugeda piiblist, et Kain tappis oma venna Aabeli, kuid teda õnnistati ja talle anti andeks, ta sattus eksitusse. Vahel juhtub elus, et me oleme

indutseeritud eksitus, fataalne, mis on kirjutatud korralikult, sest see oli kirjutatud kogemuse ja vormi seaduste, et ta elas ja kasvas üles.

Miks?

Mõistuse jõud võidab alati, ja kõik otsused, mida inimene võib elu kohta teha, ei pruugi mõnikord olla kõige õigemad, sest neid kõiki kaalub üks tegur: laimamine, see, et ei ole naljakas ja ei lange armu, et on see, keda kõik tahavad põlata, alandada; Nad tunnevad end niimoodi hästi ja kui puudub majanduslik võim, oleme alati piiratud mängimisega, sest eeldatakse ka, et see on mäng, st on neid, kes ütlevad, et sa pead oskama mängida need on populaarsed ütlused, et õnn tabaks sind ja annaks sulle seda, mida sa otsid, hea olemine, endaga hästi olla, osata aidata, sest meid on õpetatud ka seda tegema, me jagame ühist elu oma vanematega, oma vendade, õdede, vanavanemate ja vanaisadega, sest see on meie põlvkond, sest me oleme nende järeltulijate jätk, nähes meid nende järeltulijatest genereerituna, see tähendab, et nad teavad, et meil on võime tunda ennast, et nad on meie ja nad on meie, kes on alati meie poolel, kuid nad ei meeldi kunagi vaadata, et on liige perekonnas, mis ei saa neile meeldida, neil on pilt, et säilitada elu oli tehtud see viis edenemise, liidu, heaolu, kellelegi ei meeldi olla või näha kedagi, kes on meie perekonnast või meie lähedastest, sest lõppkokkuvõttes oleme me kõik inimesed, me peame üksteisega toime tulema ja perekondlik keskkond tahab meid mõnikord liiga palju tervitada, nad tunnevad, et nad on selle omanikud, mida nad on tekitanud ja nad teevad sellest eluviisi, mis on kirjutatud kõikidesse

teoloogiline lugemine, mida saab lugeda, s.t. religioonide uurimine.

Me kõik saame moraalitunde, on õige, et need, kes tunnevad sellist ustavat lähedust, kes teevad kõike selle ümber, et näha meie head, meie lähedasi, näha neid hästi, ükskõik, mis ka ei juhtuks, ja ei taha neile kunagi halba, pidades silmas seda pilti, mida nad säilitavad ja mida neile õpetati, väärtusi, millest nad juhendusid, ei luba neil heita pilku heale olukorrale, mis oleks ehk lahendatav, kui seda ei mõistetakse mõnikord valesti. See on, kõik väga ilus ja meedia edastab seda ka niimoodi, nagu fassaadi näitame ilusat pilti, neid survestab ka võim, mida me kõik aktsepteerime valitsemist, väga raske teema, kuid see on seotud kõige sellega, mida kajastatakse, see on olemas, me oleme olemas, me jätkame, haridus antakse ka neile, kes väidavad end olevat mõistuse omanikud ja mõnikord nad edastavad ja tahavad lahkuminekut, neil kõigil on ühine üks asi, et säilitada heaolu, heaolu, mis võib anda neile meisterlikkust kõigest, et nad võivad püüelda ja tahavad heaolu ühiskonnale, kuid kõik nad on elanud ja kasvatatud isa ja ema, neile on antud sobivad tingimused, et nad saaksid areneda karjääri, mida üks püüdleb, kuid nad ka ei suuda, kuid nad alati unustavad ja juhinduvad kujutluspildist; Ma olen hoidnud seda kõnet, sest minu elu on tohutu, ma olen palju õppinud, ma olen arendanud seda, mida pidin arendama, kuigi ma olin vanglas, ma ei mõelnud kunagi lõppu, ma tahtsin alati otsest kontakti asutuste töötajatega, kus ma olin, minu vanglakarjääri võin seda nii nimetada, seda tõlgendatakse paremini sõnaga nii, aga see peab olema, seda tuleb tõlgendada kõige ausamalt ja

siiras, mis on elus olemas. See on seotud kahepoolsete suhetega, need on suhted, mida reguleerivad kõik rahvad, need on ühenduse huvides olevad küsimused, et kaitsta kaupu, nii et me saame anda heaolu, mis on maailmas kehtestatud, vabadus on kõige raskem teema, millest rääkida, me võime anda kogu oma vabaduse, kõige ilusam asi maailmas, see on suurim rõõm, mida me võime elus saada, see on vabaduses olemine, me peame oskama ületada kõik takistused, mida me võime elus kohata. Neid on tohutult palju, ma võiksin alustada peamisest: sotsiaalne hüve, meil kõigil on üks ühine asi, me meeldime iseendale, me võime olla koledad, ilusad, see ei ole oluline, me harjume koos elama, välimus ei ole kõik; mõnikord, hea välimuse taga leian ma vähem hea poole, kuid see oli apollo pool, ilu pool, mida kirjeldas nietzsche, et ma järgisin tema autobiograafiat, ei ole mingit peamist põhjust, ilu pool on see, mis paneb meid unistama, mis paneb meid jumaldama, see toob kõike head, kuid seal on, hea käib kõrvuti kurjaga, nagu nietzsche kirjeldas, seal oli dionüüsiline pool, see tähendab, hea ja kuri kehastuvad inimese instinktis, kui me räägime kõigist olenditest, kes eksisteerivad maa peal, kes iganes nad ka ei oleks, kas poliitikud, kohtunikud, linnapead või ühenduste presidendid, igaüks võib olla, isegi telesaatejuhid võivad olla karismaatilised ja olla tänutundega, kuid ka keegi ei saa andestada, õigesti öeldes, andustus, meil kõigil on põhjus ja kui küsimusi esitatakse, peame eeldama, et kõik, mida me teeme, et seadused, mis reguleerivad ühiskonda ja et sõna seadus saab teha õiglust. See on siis, kui nad said õiguse mitte karistada ja olla määratletud seadusega, sest

kõik see sobib, väärkohtlemine on olemas, on olnud ja on olemas on proloog.

Ja proloog tuleb transtsendentsusest, ülestõusmise õppimisest, me kõik elame, sest me teame, et transtsendentsus on rohkem kui ülestõusmine, see on olemine, võime olla, õpetada ja omada kõike, kuid on olemas võtmesõna, mis tähistab seda kõike: filosoofia, eluviis, elamise rõõm see on see, mis moodustab ühe transsendentsi teguri, me jätkame olla ja me jätkame elada samamoodi, evolutsioonis olemise olemine on loodud, hüljatud olemine ei tee kedagi kurjaks õnnistatud hea, mida me võime praktiseerida on jumalik, see, mida me õpime, see on meie saatus me õpime kõik on jäänud meile pärand suurtest väärtustest, nii et nad kiidavad ennast sõnades nad kirjutavad, kuid see kõik on ülistamine, et säilitada võimu ja olla ülenduses, sest kõik see võiks olla ilus, kui see tõesti kõik oli täidetud ja see on kirjutatud see oli väga hea.

Miks?

Me astuksime inimliku mädaniku kõige laiemale teeale, me oleme legaliseeritud demokraatia orjad, kes kasutavad ära olukorda, kus nad on suletud ja allutatud rangematele reeglitele; mõnikord ei reageeri samamoodi nagu normaalselt rahustavalt, nimetatakse olemise ületamiseks, ümberkujundamiseks olemise kõige julmemale küljele, seda ma tundsin, ma õppisin kogemusest, et viha on elatusvahend, et elada ja ellu jääda on näha ja nii on tõestatud teaduse väärtused, mis domineerivad kui turvaline viis elada, kui see peab olema nii, me ei saa põgeneda küsimus, meie omadused, mis meid moodustavad on erinevad, kuid kõik tulevad samast, müstifikatsioon, ei ole täiuslikumaid olendeid

kui keegi teine, igaüks teab, kuidas elada, selleks on vaja garanteeritud ja usaldusväärset tuge kogu olemusele, me töötame koostöös, maksame raha välja, et teistel oleks parem elu, töötus, õiglane põhjus, see on kogemus, mida te kõik minuga jagate, ma olen nimetanud seda lugu olemise jätkumise, see saab olema selle väljaande pikendus.

Kõik algas pärast seda, kui mu vanemad olid lahku läinud, mind võeti vastu nunnakolledžisse São Miguelis, see oli kolledži nimi, ma veetsin puhkust koos isaga ja see oli seal lähedal, kuid pärast lahku minul ei olnud isaga head suhted, ja sealt algas kõik, mu ema oli pärast lahku minekut Pontinha'sse elama, ma olin umbes 10-aastane, kui ma saabusin ja Pontinha tundma õppisin, ma jooksin kolledžist ära, ma ei leppinud selle eluviisiga, kuid nad võtsid mind kinni, Ma olin süütu, ma teadsin, et seaduse jõud on olemas, mu isa oli sõjaväelane, ma julgesin teel läbi lugude, mida mu isa mulle rääkis, et ta oli mees, kes oli integreeritud sõjaväeteenistusse, ta teenis rahvast, kõva mees, nagu ma juba mainisin, kuid ta lasi end kaasa viia oma kirglikust armastusest teise naise vastu, hea mees, füüsiliselt tugev, ka intellektuaalselt, ma sain sellest kasu, olles pärinud tema geenid, ta oli mulle kangeline, see kõik oli õppimine, mis hiljem tuli ümber.

Miks?

Domineerimist ma teadsin, et ma võin teha, alates lahkuminekust, kuna ma jäin ema juurde, muutusin iseseisvaks, mu ema sai armastaja, töönimene, ta töötas postkontoris ja töötab, ta on väärt mees, sealt algas ka see, mul oli vaja ema aidata ja ma sain domineerida, sest see kõik oli hästi käsitletud, ma kahetsesin seda, ma nutsin, aga

Ma võitsin, ma arvan, et see on kõige sobivam teema, ma armastasin neid nagu mitte kedagi teist, õnneks on neil hea, neil on oma elu, oli normaalne, et oli vaidlusi, aga neil oli alati õigus, mina olin see, kes magas ülestõusmisest, kes tahtis rohkem, ma tahtsin omada ilma midagi tegemata, ma arvasin, et see on lihtne.

Ma hakkasin tööle, et aidata oma ema, kuid peagi mõistsin, et ma ei lase end valitseda, nii et hakkasin tööle casqueiro (pehmedaja abilise), kes valmistab vormimiseks ja polsterdamiseks vajalikku struktuuri.

Seal töötas üks inimene, kes oli kaste, mees struktuurist, kes polsterdas diivanit, ta oli robustse välimusega, ja ma ei tahtnud enam temaga leppida, agressiivsed kõneviisid, seda olin juba kogunud oma isaga, nii et otsustasin olukorra ümber pöörata, Tundsin, et mul on võimekus edasi elada, see ei painanud mind, kuid ma oleksin võinud end sel päeval häbistada, sest ma ei tahtnud talle haiget teha või teda vigastada, kuid enda kaitsmiseks viskasin käe suurust kivi, kuid ma viskasin selle kõrvale, ma tahtsin anda hoiatuse.

Nad võtsid mind seal ikkagi vastu, ma jätkasin seal tööd, siis lahkusin omal valikul, aga ka omanik suri hiv-haiguse tõttu, see oli olukord, mis mulle ei meeldinud, ma nägin teda haiguse all kannatamas, aga ma alati austasin teda, ma kaotasin töö, ma hakkasin aktiivseks, see on, slängis kasutatakse kui olla suunav, ja mitte taluda ülemusi, me tahame iseseisvust, ma tundsin end nagu lõvipoeg ja käitusin nii.

1996. aasta märtsis leiti mind, avenue metros, metros oli juba toimunud rida röövimisi, seal toimuvate kuritegude kohta oli tehtud denonsseerimisi ja juhtus, et üks psp möödus ja tuli küsima meilt isikut tõendamist ja see oli kõik, oli juba eelmine, nädal varem olin olnud benfica superjaamas süüdistatuna lugeja röövimises, aga mind saatev mees, ricardo, oli ettevaatlik, kogenematu, ta oli tulnud ovarist, ta ei tundnud linna, aga ta tundis end, ta oli narkomaan, ja tol ajal, kui ma kokaiiniga tegelesin, arvasin, et on hea mõte omada turvakangi, see tähendab, et kindlustada mind hästi tulevikuks, see tähendab, et on jõud, liit edasiminekuks.

Aga nüüd tuleb siia sisse struktuur, üks peamisi tegureid inimese lojaalsuse võime, algab röövellikkus, nii ma avastasin, mida ma juba teadsin, et sa ei saa usaldada, kui sa ei tea, aga minu kogemus oli suur, see oli tohutu, ma olin kindel endas, ma olin hea selles, mida ma tegin, ma olin juba teinud mitu relvastatud röövimist, ma valisin tee, et ma ei tee kellelegi kahju, vaid saan lihtsalt raha.

Milleks?

Et elada, astusin sellesse eluviisi ja märtsis 1996, täpsemalt 28. märtsil hoiatati mind vahistamismääruse kohta, millest väidetavalt teatati, pean ainult lisama selle teema sissejuhatuse, nädal enne seda, kui mind oli Benfica superjaamas vahistatud, leidsin end autos sees magamas, omanik oli õhujõudude kolonelleitnant, mees, kes oli juba välismaal olnud, ma magasin seal, kuid mul oli ikka veel pontinha maja, tegelikult olin sel ööl koos ricardo, ja me varastasime lugeja ja magasin auto sees,

meid üllatasid ja äratasid üles psp agendid, nad kuulusid benfica superrühma, aga ma ei kurtnud ja ütlesin ricardole, et ta ei kurtnud, et ta peab olema tugev ja ütlemata lõpuni ei, vastupidist ei olnud, aga ta hoiatas mind, et politsei võib tulla, aga ma rahustasin teda, ütlesin, et kõik on ok, ma jõin palju viskit ja mulle oli magada ja ma ei tahtnud koju minna ja ma elasin seal lähedal. See juhtus, see oli kõige hullem kahtlus, mida mees võib tunda, kui ta õpetab ja treenib hetkeolukorda, mis võib juhtuda, sel päeval pääsesin ma sellega. Ta suutis järgida minu reeglit, et tal ei ole midagi öelda, kuid nad ei olnud veendunud ja läksid kõik parkimiskohad läheduses, et teada saada, kas nad teadsid mingit röövimist, sinist cd-mängijat, kuid me olime varem mitu kuritegu toime pannud ja kõik olid sisestatud röövimisse ja röövimisse, me läksime küsitlusele avenue underground, politseijaoskond asus marquês de pombal, Lissaboni suurlinna politseijaoskond, meid küsitleti, ma ei öelnud midagi, ma ei tea ricardo vestlust, kuid kuna mul oli juba ajalugu, mis oli läbitud eelmisel nädalal ühesuguses olukorras, usaldasin.

Sel päeval lahkusime politseijaoskonnast, mul polnud midagi öelda, ma usaldasin tema ütlusi, et ma saaksin sellest pääseda, ma olin sel ajal saamas juhiluba, ma töötasin, kuid sain juba töötasu abiraha, ma jätkasin juhiloa saamist, ma läksin koodi tegema, ma läbisin selle, ma juba sõitsin, Ma tundsin end hästi, mul oli väga hea tunne ja siis oli see, et mulle anti kätte, ma sain kohtunikuametist vahistamismääruse, nad võtsid mind kodus kätte, ma olin tulnud jõusaalist, ma olin üle kuu aja treeninud, kui ma läksin kohtusse, ma sain aru, kui mind küsitleti markiisi politseijaoskonnas, kui mind küsitleti politseis

marquês de pombal ma ei öelnud midagi, aga ricardo ütles kõike, ma läksin edasi oma avalduse tegemiseks, faktide tuvastamise etapis oli see kohtulik uurimine, mul ei olnud neile midagi öelda, midagi ei olnud tõestatud flagrante tegur. Nii et ma ei saanud seda otsust aktsepteerida, see oleks olnud nagu ennast välja anda, võib-olla oleks olnud parem olla teisiti, rääkida tõtt, olla koostöövalmis, kahetseda, aga ma hindasin ennast oma tarkuse järgi, ma tahtsin ka õiglusega mängida, kohtunik, kes mind mõistis, oli mees, kellel oli elus probleeme, üks tema tütardest suri üledoosi ja teised ülejäänud lapsed olid samuti narkootikumidest sõltuvuses, mind hoiatas advokaat, kas ma räägin tõtt või muidu saab minust kõva pähkel, aga ma usaldasin ennast.

Ta ei kaitsnud mind, nagu ta oleks pidanud tegema, ta ei teadnud, kuidas toimida seaduslikus korras oma kohustuste täitmisel, mida ta peab seaduse esindajana täitma, sel ajal ei olnud mul isiklikku advokaati ja mulle ei antud kunagi ühte, ma pidin selle advokaadi palkama pärast vahistamist, pärast seda, kui mind süüdi mõisteti, pärast seda, kui mulle tehti karistus, ma palkasin selle advokaadi, see oli kogu energia, mida ma tahtsin koguda, ma teadsin, et ma olin ristteel, seal olid tunnistused ja ma ei tahtnud seda võtta, ma maksin kallist hinda, koostöö puudumise eest ja see kõik viis minu suure veendumuse juurde ja ma isegi mõtlesin end tappa.

See oli minu jaoks kurb päev, ma vandusin endale, et ma elan üle iga ebasoodsa olukorra, mis võib minu teele tulla, see oli minu jaoks kõige jaoks lõpu algus, ma kaotasin oma vabaduse mõni aeg tagasi, ma võtsin raske keti ja suutsin ellu jääda.

Just võidu ajal õppisin kunsti, et minu kaudu suudan oma kaitset tõsta, kõik austasid mind, sealhulgas ka haldusvõim, mis on see, kes täidab vangla asutuse funktsioone, sest

sellega on see

kui me tahame võita midagi, mida me peame tegelema, nad on omanikud tükk, see tähendab, et nad omavad territooriumi nad domineerivad, nad arvavad, et nad on nii, nad on käskida teha, mida tuleb teha, järgida tee lojaalsus, sõltumata, kuidas see võib tunduda, võib olla ja et igaüks võib olla, kuid seal on alistamine, mis on diskvalifitseerimine, kui nad hoiavad seda positsiooni, nad arvavad, et nad võivad olla olukorra peremehed, nad ei ole resigneerunud kõige lihtsamale olendile, kes peab elama, see on prognoos, mida nad õppisid ja katastroofid, mida nad sooritasid, mitte üks, mitte kaks, mitte neli, nad olid erinevad, väga mitmekesised ma nimetasin neid kõige õnnetumate ristilöömiseks, kuid ma tõstsin oma moraali, sest see on alati olnud kõrge, see kõik algas, kui ma jõudsin instituuti.P. Linhole oli raske sissepääs, väga raske, olin täis raevu ja võidutahet, ma isegi mõtlesin põgeneda, kui mul oli võimalus seda teha, mul õnnestus säilitada, kõik sellepärast, et ma sain austust veteranid, kes olid l.p, ja nad olid minu jaoks tõelised tugisambad, et õppida elu kloostri, ma võitlesin, ma võitlesin, mul õnnestus, kui see ei oleks nii, oleksin ma unustuses, kõik mäletavad mind, kõigile meeldib mind mäletada, ma olin iseloomulik pilt, minust sai sünge ja külm juht, kes ei osanud armastada ja nii ma vallutasin vanglas au, need olid külmad teod, kes pidid oskama elada ja jääda maa peale, et võita. Kiiresti demoniseerisin kasvatajatele, abilistele, valvuritele ja otse, et nad aitaksid mind võita rasket lahingut, ma ei tundnud toetust lihtsalt vaatasin hetke asjaolusid ja abi oli barbaarne, juhtus see, mida ei saanud juhtuda, ma muutusin iseendas deemoniks, kuid ma ei otsinud probleeme ma lihtsalt tahtsin elada ja ellu jääda, see oli hetke asjaolude tõttu.

Isabel oli kooli direktori nimi, kellega ma säilitasin terve ja meeldiva lugupidamise, ta oli alati minuga kaasas, aitas mind alati, kuid hiljem sai minus raevu, kuid ma austasin teda alati. Ja see kõik oli tingitud tugevast survest, mida avaldas haldussüsteem, mille direktori nimi oli João G. See mees, kes oli tulnud välismaalt, ta pääses minema, kui teda üritati tappa, tema lugu on hästi teada, ta juhtis linhó haldust mitu aastat, kuni pärast minu üleviimist, ma tundsin teda hästi ja ta oli isegi mees, kellega võis rääkida, ta oli suhtleja, ta oli huvitatud teemast, ta tõlgendas mind valesti, võib-olla asetäitjate tõttu, mind nähti hästi professionaalses tsükli, seltskonna tasandil austasid mind kõik ja see direktor tahtis oma karjääri tippu, see tähendab, et ma olen siin, et domineerida, ma olen siin, et võita iga hinna eest, mind nähakse hästi, see oli tema eesmärk, muu hulgas ta võiks öelda rohkem. Üks põhjusi, mida ta kõige rohkem kaitses, oli narkokaubandus, talle meeldis aidata narkomaane, kuid ta nõudis selle eest raha, ta mängis seadusega, tal oli võim mõjutada ebakindlate ja tingimuslike väljumiste ja avatud režiimi väljumiste kohaldamist, ta ei olnud halb mees, ainult need, kes võtavad enda järgi, ei degenerereeru ja ma valisin raskema tee, tee, mida kellelegi ei meeldi käia, aga ma valisin selle tee, et minna seda teed, mis oli mulle ette määratud, kui me räägime saatusest, siis mõnikord saame õigesti aru, me ei jää väga kaugele tegelikkusest, mul oli lapsena palju unenägusid ja need olid unenäod, mis muutusid õudusunenäoks, läbipääsu kõrbes olin ma juba ette näinud, ma olin juba näinud oma tulevikku, aga see kõik oli mulle kujutatud unes, minuga olid kaasas nõiad, keda kutsuti sellisteks, nad andsid mulle edasi selle

unistused, sest nad pidid läbima, naise võim oli suur, see aitas mind, kuid uudishimu tekkis pärast minu vahistamist, mul oli suur vaidlus oma vennaga ja tahtis olla parem kui ta, terve vaidlus ta tahtis olla ja on võrdne minuga. Tol ajal käisime jahil veemadu vastu sihtimas, me mängisime snuukerit, mõnikord seisime vastamisi kõvade vastastega, kuid alati võitsime, ma teadsin, et ta on hea, täna on ta sõjaväes leitnant. Minu isa suutis mind kõige otsemalt toetada, ta andis neid üle, ta aitas teda väljaõppes, kõik sellepärast, et oli eraldatus. Me oleme keset minu sisenemist Linhosse, see oli vapper, kohe sissepääsul tahtsid valvurid mind põhjalikult tundma õppida, see oli tavaline sisenemine, kui me räägime sealsest õhkkonnast, see oli otsiv keskkond, nii valvurid kui ka vangid tahtsid võita, seal oli hea direktor Manuel, kuid ta oli korrumppeerunud, aga ta ei teinud kellelegi halba, ta lihtsalt võitis ja tegi oma tööd ja aitas ka, kolm aastat olin selle direktori all 1996-1999, ta eemaldati direktori kohalt, aga sai koguduse nõukogu esimeheks, aga ta ei suutnud kunagi vabaneda sellest, mis oli viinud teda linhost lahkuma, ta oli hea mees, ta tahtis kõigi heaolu ja samal ajal ei teinud ta kellelegi halba, oli vaja töid, b-tiivas peeti mörvarite tiiba, see sai hüüdnime mörvarite tiib, kõige eest, infrastruktuuri eest peal ja kui vastuvõtul salongis vesi kukkus, see oli tingitud infrastruktuuri mõõtmete puudumisest, me pidime oma vihmavarjud lahti hoidma, sest me elasime korrumppeerunud keskkonnas kuni selleni, et direktor võttis vastu ettepaneku, mis põhines raha, mida ta sai ära kasutada vanglateenuste peadirektoraadilt, ta pääses kergelt, ettepanek põhines sellel, et

treeningväljaku, st jalgpalliväljaku parandamine, see oli mudane, väga raske mustus, see oli tema hüüdnimi, ta võis seda ka lohakaks nimetada, aga ta oli hea, ta oskas ka käia, ta oskas süsteemiga manipuleerida, kui oli korrupsioon paigas, siis pidime hetkest kinni haarama, Ma olin poolel teel 16 aasta pikkuse karistusest, olin kaheksa aastat istunud saladuse usalduse eest, kuid see ei lõpe parimal viisil, sest oli neid, kes oleksid kahjustatud, sest nii pidi see olema, see on osa süsteemist, süsteem on nii üles ehitatud, peab olema põhjendus, ja sellega möödus veel üks aasta, See oli kolmas aasta, mil ma olin Linhos ja tuli tõeline korrupsiooni dilemma, narkootikumide müük, mida lubas direktoraadi juht, nad juhtisid kõike, kasutades vangi, keda nad usaldasid, võimsat narkodiilerit, kes oli teeninud head elatist narkootikumide müügist, tema nimi oli luís torres, tal oli isegi laps vanglas, oli pakkumine firmalt Skip teha ja täita kotid ja maksta neile xis, mind kutsuti sinna tööle, ma ei nõustunud sellega, et mehed, kes kavatsesid seda funktsiooni teostada, lubasid maksta narkootikumides ja nad hoidsid raha, mis seejärel arvutiga üle kanti, siis tekkis tõeline probleem manuel t.. direktor kuni selle ajani; ei olnud palju teha, oli kohtulik uurimine, olid tahtlikud ülekanded, teisisõnu, puhastame oma maine, aga nad ei suutnud seda kõike puhastada, nad läksid kohtusse, kohtulikul uurimisel olid süüdistatavad ja suur hulk tunnistusi, aga ma ei andnud tunnistusi, mind isegi ei kutsutud selleks, ma ei kavatsenud ka palju öelda, ma tahtsin lihtsalt kaitsta oma hüve, ma tundsin, et tasub rohkem tegeleda asjaga, ma võin sellest midagi võita, kui ma vaikin, niipea kui ma teadsin, et ma oleksin

maksavad karmi hinda.

Vanglateenistusest jäeti välja valvur varblane, ülem amorim pidi olema ennetähtaegselt pensionile, manuel t. Ta jõudis ikkagi koguduse presidendiks.

Juhtkond muutus, joão g. Ta oli järgmine nimi, kes järgnes p.e. juhtimises. Tal olid ambitsioonid, liiga suured isegi selle konteksti jaoks, kui b-tiivas algasid tööd tingimuste ümberkujundamiseks, pool tiiba oli tööde tõttu suletud, leidsin end kambas koos carlosega ta oli ülikooliprofessori ema poeg, ta oli kooli direktori sekretär, kuid ta oli aeg-ajalt narkomaan, varastas ta õpetaja koti, et tal oleks raha kasutada, ta oli krooniline narkomaan, ma tundsin tema vastu kaastunnet, sest ma nägin, et ta alati kaotas, ta ei suutnud areneda, ta oli resigneerunud tarbimisele, kuid ta oli intelligentne, ta oli arukas inimene, kuid narkokaubanduses olid mustad bossid, tal oli nendega probleeme, ta palus isegi kaitset, kui ma temaga koos kambris olin, aga see on naljakas, et keegi ei rääkinud minuga kunagi ega nõudnud raha, võlgu, mida ta pidi maksma, ma isegi kaitsesin teda, aga ta oli reetnud ja jättis mulle herooinivõlga mehele, kes oli teda juba võlgade eest peksnud, ma aktsepteerisin ja olin talle võlgu, ma ei kartnud, sest herooin muutis mind metsikuks olendiks, täielikuks domineerimiseks, sellest ajast alates pidin ma elama rasket elu, see oli minu raevu tipp, kui ma nägin kedagi kannatamas, sest nad kõik andsid mulle põhjust, mul oli mitu kaklust kättpidi, nad ei suutnud mind võita, ma võitsin asja, nad kõik vajasid pärast seda minu toetust, et toimida ja müüa ja olla hästi endaga, mul oli tasuta herooin, see rahuldab mind, sest sellel olid suurejoonelised väärtused, see oli kaaslane, see oli sõber

ja ma kaitsesin asja, aga mul oli väga vihane asi, et keegi ei ole mulle vastu vaielnud, kuigi ma olin heroini peal. Nad kõik õppisid mind austama, nad olid poisid kuritegelikust elust, nad kõik tundsid üksteist selles keskkonnas, kuhu meid sisestati, neid austati, nad ise vihkasid mind, nad pakkusid mulle heroini, et ma saaksin minna õppima, see oli ainus viis, kuidas nad arvasid, et mul on terve amet ja ma saan õppida, see oli tarbimise tsükli jätkamine, ma tundsin end hästi, ma olin sellega harjunud ja see võttis minult soovi süüa ja seksida, see oli ideaalne viis veeta oma aega kloostri, ilma et oleksin pidanud muretsema seksi ja söömise probleemi pärast.

Mind viidi 1998. aastal Vale de Judeosesse ja läksin tiserikursusele.

Ma läksin otse kinnipidamisasutusse, see oli nn režiim 111, karm režiim, kus me ootame uurimist, mis võib viia distsiplinaarkaristuste või tagajärgedeni, ma maksin, ma maksin selle eest, et nõuda õigust, mis mul oli, mis oli televisioon, raadio, kuid nad võtsid kõik selle minult ära, ja kõik tundsid mind nime järgi, mida ma oma televiisoriks nimetasin, Susana oli mulle andnud mu ema, see oli suurejooneline, sest mul oli alati televisioon oma kambris. Mõnikord ma mõtlesin selle välja, ma võtsin selle, ma panustasin seda, ma rentisin seda, et saaksin seda tarbida neil päevadel, kui ma end nõrgemana tundsin, aga mul oli selle vastu ääretu armastus, ma oleksin valmis seda tapma, kui keegi selle mulle ära rikkus, ma tegin seda paar korda, kui ma ei tundnud end hästi.

Ma astusin sisse 111 ja mind kuulas vanglaülem, vanglaülem Amorim, mosambiigi päritolu, kuid portugallane, pikk mees, kuid peenike, mitte halb mees, ta tahtis lihtsalt, et territooriumi domineeritaks, ta tahtis, et see oleks vaikne, ta oli

nii et ta ütles mulle, et lõpeta selline jutt või me saame pahaseks, ma ütlesin, et jah, ma võin pahaseks saada, ma olin valmis seda tegema, see oli siis, et ma lahkusin ülemuse kontoris, s.t. tema töölauda, ma olin töötanud seal palju aastaid, valvur baptista, jõi palju, kuid aus, ta ei tahtnud kedagi kahjustada, ta oli nagu boss, ta tahtis olla hästi, mind üllatas see valvur, ta üritas mind rünnata, ta ei suutnud, seal olid veel mõned teised valvurid, kes olid seal, pbx ja nägid segadust, nad piirasid mind ümber ja üritasid mind uuesti rünnata, nad ei suutnud, see kestis veel paar minutit, aga nende pealehakkamine oli minu vastupanu, siis ilmus üks 50ndates aastates valvur, raudne valvur, ta rääkis minuga, ütles mulle, et lõpetan ja et keegi ei kavatse mind rünnata, aga ma olin juba rünnanud valvurit batista ja vangla juhatajat boss amorim, ma ei tekitanud neile suurt kimbatust, ma teadsin, et ma kaotan, siis ütles ta mulle, et sa lähed käeraudadega turvapaviljoni, mind käeraudadega käest kinni pandud boss, tema oli see, kes seda käskis, raudne valvur käskis seda ja ma läksin turvapaviljoni, boss käskis mul käeraudad maha võtta ja käskis mul minna kambrisse, sest ma oleksin turvapaviljonis kuni juurdluse lõpetamiseni.

Ausalt, ma sain austust mees, ta oli mees oli boss, ta andis eeskuju, kui institutsioonid, mis esindavad jõud repressioonid, tuleks hästi käskida, et need kõik, nii et kõik tunnevad end hästi. Minu jaoks oli ta kõige inimlikum ülemus, keda ma olen kunagi kohanud, kohtasin karistust, nagu oleks loogiline, ma peaksin maksma teo eest ise, kuid ma sain ka nende austust, nad lõpetasid sekkumise otsese elu, et on vaja ellu jääda, isegi vangla sees üks elab, ma nimetasin seda ebasoodsaks kohaks, identne olemine lause järgi ise, et koht, kus ei ole midagi, me elame lihtsalt elamiseks, kuid me peame olema

uskuge mind, ma olin juba kuulnud mõrvast, seal oli mitu mareações, see on slängisõna, mida kasutatakse kriminaalses elus, see tähendab mõrva, nii et ma olin juba toime pannud mõned olukorrad, mis võisid vanglateskkonnas valesti minna, Ma kohtusin temaga, kui ma teenisin karistuse turvapaviljonis, ma nägin noormeest, kes oli juba paar aastat vana linhó, ja ma puutusin temaga kokku anda mulle sigaretti, kuid ma jätsin ta üksi.

Komisjon ei saanud teda näha, sest olime nii hilja, et meil oli võimatu teda näha.

see oli asjaolude hetk, see oli hetk, noh, ma olin teda seal näinud, ta oli seal, b-tiivas, tiivas, mida peeti mõrvarlikuks, ta oli a-tiivas, rahulikus tiivas, seal olid kinnipeetavad, kes töötasid ja tahtsid vanglas olla rahulikud, aga seal olid kasutajad, seal olid narkodiilerid ja seal oli üks, kes on tänaseni vanglas, tema nimi on Delfim, ma selgitan tema lugu kohe, ta otsis mind üles, ma nägin teda kiiresti, kui ma temaga esimest korda kohtusin, ta oli arukas, hea poiss, aga tal oli olnud ka metsik lapsepõlv, sest tema vanemad olid läinud teed, ta läks tagasi Cabo Verdele, ta otsis paremat elu, ajalooliste sidemete tõttu, mis on olemas teadmistes ja sellisena vaadatuna oli neil kõva elu, nad ei elanud väga lihtsat elu, nad pidid elama ungarlaste kvartalis, kvartalis, kus elasid peamiselt Cabo Verde elanikud, majade ehitus ei olnud väga hea... kuid nad pakkusid miinimumtingimusi, et nad ei maganud tänaval, et neil oli katus pea kohal, kui viletsad nad ka ei olnud, nad olid haritud, majad olid puhtad ja neil oli korralikkus nagu neil, kellel oli tõeline haridus, kuid seal oli sotsiaalne ebavõrdsus, nad pidid kõvasti tööd tegema ja need inimesed ongi

head inimesed, neile meeldis oma lapsi hellitada, aga neil ei olnud nende jaoks aega, nad pidid töötama, et neil oleks aus elu, hea elu, see on nende oma ja mõnikord võib vöörandumine põhjustada šoki, lapsed hakkavad kasvama, nad veedavad palju aega eemal oma vanematest, õigustatud nõudmine, kui sa tahad olla täiskasvanud, olla iseseisev, olla iseseisev, otsida, mis on hea, aga ta langes narkootikumidesse, see oli selline kontakt, nagu mul oli, kui ma teenisin aega, Aga siis ma lasin selle ära, kuna ma kaotasin silmside ja kuna mul ei olnud aega otsesemaks kontaktiks, ma ei mäletanud teda, aga ta tuli minu juurde, ma olin B-osakonnas ja tegin palju sporti ja ta möödub minust ja ütles, kas ta tahab mängida kaarte, tüüpiline Cabo Verdia mäng bisca, ja ma sõbrunesin temaga seal, aga see kestis palju kauem, see kestab tänaseni, aga siis ta juba tarvitas heroini, ja siis meenus mulle, et ma olin teda näinud intendente, seal tehti pimedaid tehinguid, mustal turul, kus kõik on korras, kui keegi ei tee kellelegi halba, see oli metsikus ajas, et ma mõistsin esmapilgul, et see poiss oli arukas, tal oli hing, tema välimus kujutas suurt rasta, metsikut, kuid hästi koheldud, see oli pilt esimesel hetkel, kui ma teda nägin, ja ma mõistsin, et ta oli poiss, keda ühiskonna silmis sellisena nähti, seadusevastane, mees, kes elab ühiskonna äärealadel, kuid meile kõigile meeldib kindlustatud heaolu, et olla võimeline end kindlustama, et olla võimeline hoolitsema oma heaolu eest, inimese võrdsuse eest, kus tasub öelda, et me kõik elame koos kõige selle, mida oleme loonud, kuid me teame ka, et hea käib kõrvuti kurjaga, teod, mis võivad tulla sellest, mis toob kaasa kõige raskema elutee, ta oli üle viidud tiib a tiib b, ta jäi kambriasse

et samal hommikul pärast öösel üleandmise tiquinho tagasi tiib a, ta oli teinud kokkuleppe suunas, teha koostööd, pannes teise härja pähe, see on teine väljend, mida kasutatakse ka slängis, mis tähendab jätta teine rippuma, Sel ööl rääkisime läbi akna ja suutsime niimoodi üksteisega ühendust võtta, olime väga lähedal, ja ma kuulsin palju müra kambris, see äratas mu tähelepanu, vangla sees peab meil olema ohu tajumine, see paneb meid elama ja aitab meil võita, see toob meile hinge, mis tahab olla, hinge, mida me kõik tahame kehastada, tugevat hinge täis julgust ja osavust ja kavalust.

Sel õhtul enne järgmist hommikut rääkisime läbi akna, kui kuulsin müra, küsisin:

- kes on seal?

Ta ütles mulle, et ma olin kuulnud mingit müra:

- ma olen Hugo, ma olen siin pluss Tiquinho.

See oli nende viis sanktsioneerida teda, selle eest, et nad olid pühendunud samal päeval, et nad olid üle viidud tiib b, see oli rutiinne oli siis, et ta ütles mulle, kui nad avavad ukсед sel juhul rakud tulevad minuga tiib a, kuid ta käskis mul vaikida, kuid ma arvasin, see oli umbes hugo, ta oli staar, ta oli mees hetkel, ta oli sõltuvuses heroiinist, ta nõudis, et kaubitsejad varustavad teda uimastitega ilma rahata,

See oli kohustus, ta nõudis seda, mässumeelne poiss tohutult, siis juhtus rünnak, ma lasin ukсед lahti ja ei läinud välja, aga ma teadsin, et ta teeb seda, ma teadsin, et tal oli olnud mingi kuumus a-tiivas, slängisõna kuumuse kohta ka, mida võib mõista kui kuritegevuse slängis rutiinset sündmust, et need, kes käivad vihma käes, saavad märjaks.

Siis lahkusin kambriast, tegin oma tavalist rutiini, et söön hommikusööki, siis lähen trenni, lähen kooli, lähen tundidesse, sel hommikusöögihommikul oli kummaline, et ma ei näinud neid, sest see oli minu rutiin, et ka neid otsida, ma olin sõltuvuses, aga mitte veel tõeliselt sõltuvuses, aga ma olin juba teinud mõned röövimised ja olin juba raha välja pressinud, hommiku jooksul tulid nad mulle rääkima, poisid, kes olid samuti tarvitajad, neid kutsuti piranhasideks, nad otsisid elu ausamalt, kuid alati petlikult, sest sõltuvus viis neid ka selleni, hugo läks tiquinho turvapaviljoni, kuid ilmus veel üks zé bola, ta elas chelas ja mul ei olnud temaga kunagi hea tunne, sest ma andsin talle emílio bairro alto'le mõned püksid dressipükst ja ta tahtis emíliot röövida. ta teadis, et püksid olid minu omad ja oli mind juba mitu korda provotseerinud, kuid ma ei hoolinud kunagi, ma ei pööranud kunagi tähelepanu, neil oli vastik tüli. emílio bairro alto kasvas üles just seal bairro alto's ja ta oli uljas, me olime samast kasvatuses ja ta tahtis kaitsta seda, mis oli minu oma, ta tahtis kaitsta au olla bairrista ja olla lapsepõlves seotud: Zé bola oli robustne ja kaalus umbes 90 kg., Emílio oli kuiv, tüüpiline Aafrika poiss, kuna ta oli kõhnem, ta kaitstes oma au ja seisis silmitsi olukorraga.

arutelu, see ei olnud lihtne, kuid ta teadis, et tal on mõistust elada ja ta pidi selle küsimuse üle elama. Pärast seda, kui Zé bola oli oma dressipüksid maha võtnud ja hoidis neid käes, vaidlesid nad; Ma teadsin, et Emilio võidab, aga ma ei arvanud, et see nii lõppeks. Ta tahtis teda kolmandalt korruselt maha saata, ta haaras tal jalust, Emilio tegi seda, mida ta oli õppinud, viimases hädas, mina olen see, kes peab ennast päästma, ta haaras tal kaelast ja sundis teda seda murdma, see tähendab, hetkel, kui ta haaras kaelast, ei lasknud ta lahti, ees oli käsipuu või kambrite sissepääsu juures, See ei pakkunud palju turvalisust, sel juhul sai see ettearvamatu, alates esimesest hetkest arvasin, et nad kukuvad, ma ennustasin tegevuse ootust, kuid siis mõtlesin ja mul oli veel mõned sekundid pärast seda, kui ma nägin ja ennustasin ja arvasin, et seda ei juhtu, kuid see juhtus, Emilio haaras oma kaelast ja ei lasknud lahti, ja selle jõuga, mida Zébal tegi, ta konjugatsiooniga kaks monumentaalset jõudu, Nad kukkusid 3. korruselt, ma isegi arvasin, et kahju oleks suurem, ma isegi arvasin, et üks neist võib selles olukorras surra, kuid õnneks nad päästeti, mõistuse jõud võidab alati, ma arvan, et see on elu, ma olen teemast ära jooksnud, et olla võimeline seletama kogu seda kurssi, mis võeti, selles kontekstis, kus me alati kohtume inimestega, Me hoiame kontakti, sest nad on need, kes aitavad meil rääkida ja arutada olukordi, kõik on meeldiv, kui seda nähakse ja tehakse nii, meil võib olla isegi elu, mis on seotud narkomaaniaga, kuid me tunneme end hästi, sest me oleme sõltuvuses narkootikumidest, kuid me oleme inimesed, kes arutavad väga erinevaid teemasid, alates kõige banaalsematest, alates kõige lihtsamatest nagu jalgpall kuni kõige teaduslikumate, me loeme palju, et me saaksime siis

arutada, see oli alati meie tugevus oli lugeda, hästi hästi, kui ma lahkusin kaugemale tagasi siin lihtsalt tahtsin näidata, miks ma ütlen, et mul ei olnud kunagi hea "tunne" koos zé bola, zé bola murdis käe, et emilio midagi juhtus temaga, oli vigastamata, kuid oli sel päeval magab haiglas, ennetamiseks. Mul oli hea meel, et nad pääsesid sellest, andestasin talle teo, kuid ma tean, et ta alati pahandas mind, kuid ma mõistsin olukorda ja lasin tal minna.

See oli sel päeval hommikul, võib-olla kella 11 paiku hommikul, et Zé bola oli samuti läinud turvapaviljoni, ma teadsin, et Hugo oli temaga koos, ma olin teda paar korda näinud, nad olid turvapaviljonis ja nad võtsid vanglas kõige rangema karistuse, seda nimetatakse lonkamiseks, see on isolatsioon, sul ei tohi midagi olla oma kambris peale põhiliste asjade, sul on rätik, sul on mõned linad, sul on raamat, mida lugeda, sul ei tohi olla tulemasinat oma kambris ja sa oled 23 tundi päevas kinni, sellest on alati raske üle saada, aga lõpuks me harjume nende sanktsioonidega, sest me oleme seda varemgi läbi teinud, et oleme kinnipidamisasutuses, oleme arestimajas ja elame sellises olukorras, aga meile ei meeldinud niimoodi elada, me teadsime, et see, kes kõnnib vihma käes, saab märjaks.

Kõik kurja oli see ja neile, kes olid karistuse läbi ja asjad lõpetaks, kuid ei, hugo röövimisel pistis delfim kaks korda kõhtu, nad kohtlesid meest halvasti, röövida teda vähe asju, paar grammi heroini ja umbes 30 contos, see oleks umbes 10 grammi, mees, kes maksaks oma hüüdnime delfim, patinhas, patinhas, sest ta oli arreteeritud röövimine rong, nad tegid surnud mees, see oli

See oli tippröövel, sest tegemist oli suure rahasummaga, see oli ülemäärane summa, tol ajal vedasid rongid raha pankadest Sintra ja Lissaboni vahel. Röövimine toimus just seal, Sintra-Lissaboni rongi väljumisel ja seal oli üks surnud mees, aga nad ei suutnud kunagi tõestada, et ta oli see, kes pani toime mõrva, nad ei suutnud kunagi tõestada, et ta oli mõrva tegelik peategelane, aga ta mõisteti süüdi ja kogu oma vanglaelu jooksul oli ta allutatud mitmetele reididele, mis tulid ja said temalt narkootikume, ta ei andnud kellelegi narkootikume, see tähendab, ta müüs neid, ta hoidis oma narkootikume, ta sai seifid kambris, ainult piitsaga said nad sinna, aga see on nüüdseks.

Tal oli hüüdnimi pardipoeg, ta sai selle hüüdnime sellepärast, et ta ei usaldanud kedagi, ta ei andnud kellelegi, ta teadis, et üks käsi võib teist pesta, see tähendab, et ta oskas anda, ta oskas aidata, kui inimesed temalt abi palusid, ja Hugo oli mässumeelne poiss, ta oli klammerdunud. Järjekord järgnes pärast neid sündmusi, delfim viidi coimbra, tiquinho vale de juudid, vahepeal ka mina; see oli 1998. aasta, täpsemalt 27. juuni, ma olin hugost juba lahku läinud, ta oli teises kambris, olid tegurid, mis viisid selleni, teised seltsimehed, kes teda otsisid, olid piraadid, sest iga päev varastasid nad umbes 30-40 grammi, et suitsetada ja tarbida, nad meelitasid rahvast sellega, et nad olid alati orienteeritud, seda nimetatakse narkomaania järelmaks ja see oli sel ajal, kui ta lahkus lonkadest, me otsustasime, et jääme ühte selli, aga need piraanid rääkisid minust alati halvasti, sest nende jaoks olin ma üks kivi rohkem teel, see võttis neilt manööverdamisruumi, sest nad teadsid, et ma olin

Tõeline lits, ma meelitasin endale sõpru, sest ma teadsin, kuidas nendega läbi saada.

Ma teadsin, kuidas anda mulle konvivalentsuse konteksti ja see oli, et need sellised inimesed, kes koos elasid minuga asjaoludel hetkel, nad ütlesid minust halvasti, nad rääkisid minust halvasti, kõik kavatsuses juhtida ära, mida laps korraldas, nad tahtsid tähelepanu neile ja nad tahtsid tähelepanu neile, et nad võiksid olla neid olla hästi, teisisõnu, et alati kange ära võtta, ma ei viitsinud ennast sellega, ma teadsin, et elu oli selline, et igaüks tahab olla hästi ja olla tänulik oma kasu eest enda kasuks, aga nad olid alati need, keda ma alati vajasin, nad vajasid ka mind, me saime ühtseks jõuks, see tähendab, et kui nad tahtsid röövimist, siis nad said meie abi, aga selle eest pidid nad ka maksma ja see oli aeg, kui mind viidi üle kursusele vale de judeusse, mul oli juba kaks või kolm kuud muidugi, kui hugo rasta viidi vale de judeusse, kui hugo rasta saabus, võtsin ta vastu nagu venna, sest mul oli temaga juba sõprussuhe, vale de judeuses on neli tiiba - tiivad a, b, c ja d. mina olin tiibas d, olin tiibas koos delfimiga, kes oli juba coimbrast vale de judeusse üle viidud ja seal ma ütlesin hugole, kui ta tahab minu kambrisse jääda, ta tahtis, kuid oli veel üks küsimus, mida ta kartis, sest ta oli juba üritanud delfimi tappa linhos, ta tahtis meest kolmandalt korruselt alla saata, ja tema nõbu Bento takistas teda seda tegemast, aga ta ei tahtnud minu kambrisse jääda, mitte sellepärast, et ta ei tahtnud, vaid ta kartis Delfimi kättemaksu, ta oli juba mitu asja teinud vanglas, ta oli lugupidamine, ta oli mees, kes võttis kergesti kättemaksu, ta oli sellisena tuntud, aga ma ütlesin talle, et unusta see, mees ei võta kättemaksu

ti, keegi ei saa kättemaksu, mul oli delfimiga hea suhe ma ütlesin talle mitu korda, et mulle ei meeldi see, mida nad temaga tegid ja ta oli öelnud mulle, et ta on juba unustanud.

Ma käisin kursusel ja need ülekanDED tulid linhos toimunud peksmisest, hugo rasta ja cadete olid süüdistatavad linhos toimunud mõrvajuhtumises. Me olime üsna noored linhóst tülles ma võiksin nimetada kõik nende nimed, aga ma ei hakka mainima ainult mõnda neist, tiquinho, jonhson, tõeline jalgpallur, ta esindas kõiki meeskondi ketidelt, kus ta oli või oli olnud, toni gaivota, ta oli üle viidud, sest ta oli ka linhos narkodiilereid röövinud, oli ka zé tó, ma olin temaga palju koos elanud, ta ei olnud veel vanglas, ma elasin temaga ühe katuse all, koos sõpradega, mul oli oma ja tal oli oma.

Aga selle loo uudishimu oli minu jaoks vastupidine, ma käisin koos tüdrukuga, kes oli hobuse kasutaja ja ta oli ka prostituut, tegelikult olid nad mõlemad prostituudid, mulle ei meeldinud elada sõltuvuses naisest, aga ta meeldis mulle niivõrd, et ma elasin koos temaga. Tol ajal kasutasin ainult kokaiini, ma ei leppinud väga hästi sellega, et ta kasutas heroini ja kokaiini, aga ma hoidsin seda suhet, ta meeldis mulle ja Zé Tó ja Ana olid samuti narkomaanid ja kurioosum selle loo juures on see, et ma ütlesin alati Zé Tóle, et jäta hobune, ma ütlesin alati, et ma ei kasuta heroini, Hiljem jäin vanglas sõltuvusse ja sel ajal, kui olin Vale de Jude'is, oli rasta, tiquinho, olid head ajad, oli palju materjali turul, st oli palju narkootikume ja Vale de Jude on lugupeetud vangla, kus paljud mehed, kes on mõistetud maksimaalsele vanglakaristusele ja alati

See oli ohtliku vangla maine, seal oli alati juhtunud mõrvu, seega oli see vangla raske maine.

Kuna turul oli palju materjali kõik tahtsid müüa, et saada rohkem materjali, siis algab delfimi ja pinóquio vaheline vaidlus, tegelik oli vanglas rahvusvahelise narkokaubanduse eest, ta oli juhtfiguur ja kuna mehel oli juba registrisse kantud vanglates põhjast lõunasse Portugalis, siis algas jälle see, mida ta ei tahtnud näha ega teada. Pinocchio maksis hugole suure koguse narkootikume, et ta delfimi peksaks, ta sattus sellesse ja ründas meest riietusruumis vägivaldselt, kõik sellepärast, et ta oli armukade. delfim müüs suuremaid pakke ja nende omad olid nõrgemad, seepärast maksis pinocchio delfimi peksmise eest.

See oli sündmus, mis ei olnud väga meeldiv, kuid tuli ka aeg, kuna mul oli juba sisemine register ja olin juba mitu karistust kandnud, hakkasid mul probleemid tekkima, mind hakkas taga ajama üks isik nimega marcão, ta oli vanglas oma venna mõrvamise eest, Ja kuna mul oli vaja iga päev suitsetada, hakkasin tegema kolleksioone ja ühel neist kolleksioonidest ilmus Marcio, ta ei tahtnud lasta mul raha võtta, ta arvas, et tal on õigus, kuna ta oli seal olnud rohkem aastaid kui mina, ta pani mind üles, teisisõnu ta tahtis vältida, et ma ei võtaks kolleksiooni raha, sest tal oli ka raha saada. Meil oli sõnavahetus, kus ta näitas füüsilist jõudu, kuid midagi ei juhtunud, ma lahkusin oma rahaga, kuid see oli vaenlase võitmise algus, ma isegi mängisin jalgpallimängu, kus võitnud meeskonna jaoks oli kaalul tubakakogus,

ta mängis vastasmeeskonnas, ma leidsin end mängimas grupiga, mis oli tulnud linhost, minu koosseisu kuulusid toni gaivota, jorge, zé tó ja luís ja me olime sportlased ja me oskasime mängida, me tahtsime võita, isegi kui selleks pidime vastast alahindama ja nii juhtuski, me kaotasime, me kaotasime mängu, sest ma olin kihlveo juht, ma olin oma televiisori pantinud ahnuses, et võita mahtu, olin pantinud selle ramonile, mustlasele, tal oli juba pikk rekord, ta oli löödud mees keskel, kuna ma ei tahtnud kaotada, ütlesin, et ma ei maksa, nad läksid minuga närvi ja nõudsid tubakamahu, kuid nad vaikisid, siis oli see mees marcão, kes ütles pidevalt, et ta tahab mahti ja ma nõustusin, sest mul ei olnud õigus, see oli olnud mänguplaan, ma olin sportlane, ma võitlesin alati mõistuse eest ja vältisin probleeme, kui pidin neid vältima. Ma jätkasin, kuid see poiss püüdis mind jätkuvalt provotseerida; Ühel päeval pidin minema puuseppakursusele, sellepärast olin ma sinna läinud, juutide orgu, sel päeval juhtus vältimatu, valvur läks mu kambrit avama, ma jäin harva kambritesse, aga sel päeval olin pettunud, ma ei olnud piisavalt narkootikume suitsetanud, ma olin minemas läbi reelingu, et minna alla kursusele ja kui ma möödusin, ilmus suur marssal, ta pörkas mulle vastu, sest kuna ma olin pettunud ja kuna oli olnud eelmine ma ei kõhelnud, ma viskasin löögi ja ta reageeris, aga tal ei olnud mingit võimalust, ma olin teda juba uurinud, ta oli võitleja, aga ta oli meeleheitlikult provotseerida, mis juhtus, see oli sensatsiooniline, ma mõtlen, ma ei kandnud mingit karistust, sest tiiva juht oli sel päeval seal, Edward, see oli tema nimi, umbes kahe meetri pikkune mees, füüsiliselt tugev, ta oli aus mees, ta oli sirge mees ja ta jättis selle nii.

Ma jätkasin muidugi alati tähelepanelik iga rünnaku tema poolt, kui ma sain teada, et ta oli võtnud aega, et provotseerida mind ja kui selline ma võtsin ettevaatusabinõud, mida meil kõigil on instinkt, terve mõistus on tituleerinud naiste kuuendaks meeleks, kuid ka meestel on see. Kuues meel on ettenägematu, see on teadmine, kuidas mängida ja teadmine, kuidas olla ja austada, pärast seda ei juhtunud midagi, ma püüdsin järgmisena provotseerida, kuid see ei õnnestunud, sest minu tuum oli tugev, seda kinnitas Hugo rasta, üks kõige lugupeetud meestest ajal, mil ma elasin kloostri, ma ainult ei pidanud teda esimeseks, sest esimene, mina; kõik, mida ta õppis, julgus, mida ta näitas, mul oli juba julgus ja ma olin juba läbinud, ma imendasin, ma imendasin julgust, et seal oli sõdalane, lojaalne mees, luuletaja, mees, kellele meeldis luule, kuid isegi selles olin ma parem kui ta. Mulle meeldis teda kuulata, ma kirjutasin mitu värssi, üks neist oli pühendatud talle, ma olin parim, ma olin karismaatiline tegelane ajal, mil ma jooksin, ma olin osav, ma olin tugev, ma olin ohjeldamatu, mul õnnestus isegi keskel, kus ma elasin koos ülejäänud vangide rahvaga, ma sain palju kinni, aga nad olid kõik rahulikud inimesed, inimesed, kes töötasid, aga mitte mina. Kui ma lõpetasin töötamise ja võtsin kursuse, muutusin selleks, kelleks ma ei tahtnud saada, pimeduse lõviks, ma naasin linoole, siis edenes kõik minu kasuks, sest ma olin naasnud majja, kus ma olin juba olnud ja domineerinud, seal oli minu olemuse kinnitus, selle domineerimise taassünd, mis mul juba oli selles majas, sest ma olin säilitanud austuse, seda oli raske närida, siis otsustasin otsida lihtsamaid viise, et ellu jääda neist rasketest, mis ma juba olin leidnud.

See on keskne vangla Lissabonis, seal majutati kõikvõimalikke, elus eksisteerivaid kuradi poegi, mõned

läksid kuritegevusse juhuslikult, teised läksid kuritegevusse selleks, et

teadvus, oli alati hea ja hea tegur, ma ei kartnud midagi muud kui ennast, sest ma olin juba kõike teinud, alates sellest, et olin hea, sõber, kaitsja, lepitaja, see, kes mõistis kõiki olukordi, mis olid kibedad, mida ütlesid need, kes oma tundeid minu peale tuulutasid, sest ma tundsin suurt kaastunnet, ma olin võtnud ühtsustunde ja ma ei tahtnud sattuda pettumustesse. Ma läksin oma teed, et saada tingimisi vabastust, kuid oli veel aega, enne kui ma saaksin nautida tingimisi vabastust, ma tegin otsuse, et ma ei kavatsen teha midagi, mis kahjustab mind, vaid ma töötan selle nimel, et saada vabadus, see kõik muutus keeruliseks, sest ma seisin silmitsi hästi struktureeritud käsuga, mida suunas, kuid ma oleksin võinud võita kõik selle suunaga. Tol ajal ma ei nõustunud, et motiiv, mida see suund võttis, oli nii jäik, et see oli autoritaarne režiim, sest ma ei kavatsenud seda režiimi aktsepteerida, ma tahtsin kiiremini vanglast välja tulla, kuid see muutus veelgi raskemaks, kuid ma jätan selle hiljem lugejatele, et nad saaksid aru kogu teekonnast, mida ma ei väsi kunagi kordamast, raske närida, hästi see oli manuel t. ülemineku ajal; direktor, kelle olin leidnud, asendati joão g. mees, kes oli tulnud Aomenist, endine kohtusüsteemi inspektor, mees, kes oli juba läbi elanud Aomenis loodud maffia rünnaku, mis kandis hüüdnime 24-karahviline maffia.

Ta kannatas katse, ta põgenes, aga ihukaitsja tapeti, ta läks üles, ta tuli linlaste administratsiooni, sirge mees, ma meeldisin talle, kui ta mind nägi, ta saatis mulle sõnumi, et ta usaldab mind, aga ma ei kutsunud

sest ma olin teadlik olendi muundumisest, ma pidasin ennast skorpionikuningaks, kelle veres on mürk, ma ei kutsunud teda ja kuna ma ei kutsunud, siis ma kaotasin.

See algas miinimumkaristusega eluasemekambris, see oli karistus, see ei olnud karm, seda peeti normaalseks karistuseks seltskondlikus rütmis vangla sees, kuid minu jaoks muutus see õudusunenäoks, ma ei aktsepteerinud sellist karistust. Vangla direktor João G. Ta tuli minu kambrisse, et minuga rääkida, mind aidata, ma ei võtnud sellist abi vastu, ma olin kahtlane, et ta uskus, et tal oli õigus, ta nõudis vastutasuks otsest koostööd, mida iganes ta tahtis teada, ma ei olnud nõus sellega, sest ma ei olnud kunagi nõus nendes teenustes koostööd tegema, kuid see oli tema tõestus sellest, kui hea mees ta oli. Sellest karistusest tuli kõige hullem, ma olin võtnud kaks psühhotroopset ravimit, minu akna juures olid: jahimees, chibanga ja piranha, see oli jahimees, kes andis mulle kaks psühhotroopset ravimit, möödus üks teenistuse lõpetaja, ta oli mees, kes oli viinud mind sellisesse karistusse, sampaio oli tema nimi. Kuna psühhotroopsete narkootikumide mõju oli veel minus, siis vihastas mind, kui nägin sampaio minu kambri ees möödumas, ma lõhkusin kogu kambri, panin patja põlema, lahkusin, kui valvurid läksid mulle appi, ma põgenesin, läksin õue, võtsin kepi ja kaks kivi ja olin kirjutanud oma paremale käele, kättemaks, julm iha. Sel päeval olin valmis tapma, valvurid või kes iganes sattus mu teele, kuid nad olid targad nagu alati, nad tulid minuga rääkima, neil ei olnud muud võimalust, sest nad teadsid, et ma olen vihane ja neil oli terve tiib, et mind kaitsta, kui ma nii kuulutan, kuid ma ei jäänud üksi, sest ma ei osanud võidelda ilma õigeks olemata, mõne tunni pärast leppisin lunastusega, see on periood, kui me lõpetame läbirääkimised ja et ma ei järgiks liiga palju, ma leppisin

et nad andsid mulle 20 päeva distsiplinaarkambrit, see on lonkav, sest siis kohtasin alfredo m, psp, endine goe, ta oli kelm, ta kasutas ära riigi, et alustada oma funktsiooni maffias, ta oli kõva mees, sest ta oli olnud keskmise raskusega poksi meister, ma tundsin teda hästi, ja see oli siis, kui ma langesin distsiplinaarkambrisse, mul oli episood, mida ma ei tahtnud ja mis oleks võinud võtta tema elu, sest tal oli juba eelnenud mustad, kes olid läinud täitma distsiplinaarkaristusi, See oli vapper aeg, ma juba teadsin, mis juhtus juhtunust ja ma olin juba öelnud valjusti, et ma ei saa sellist numbrit, et teda peksti, sest juhtkond oli kahtlane, see oli maffia kõik mustad, kes langes karistus ja oli toime pannud või võtnud mõne karistuse tulemusena lugupidamatuse tõttu valvurite või teenuste, töötajate või juhtkonna, maksaks läbi Alfredo m., ta oli olnud endine psp, endine politseinik, ta tundis paljusid neist ja ma teadsin teda juba sellisena, kuid kuulutades valjusti ja rääkides otse mereväelasele, andis ta mulle kepi, ma langesin karistusse, ma teadsin, et alfredo m. tuleb minu juurde, kuid siis ma eksisin. Nad üritasid mind tappa, kui ma läksin riietusruumi vanni, neil ei õnnestunud, koos temaga oli veel kaks politseinikku kaitstes, kes ei saanud minu vastu midagi teha. See oli siis, kui ma näitasin oma elamise põhjust, see oli sisendatud küsimusega, et ma olen bairrista, sest ma juba olin, ma elasin naabruses.

Ma kaotasin varakult oma isa, sain varem täiskasvanuks ja see mõjutas minu hilisemat elu. Seal on see, kogemus on tuleviku ületamine, kasvatuse eluviis langeb sellele peale ja kui see on raske, oleme sunnitud saama karmimat kasvatust, see toob varakult kaasa midagi sellist, mida ilmselt keegi ei taha soovida.

See oli sel ajal, et ma olin juba läbinud faasi marcão, see oli sel ajal, et ma hakkasin tahtma rohkem põhjus, see pidi olema otsus tasandil kaaslane ja suunas, kuid ma teadsin, et keskel, kui see tungib järelevalve, mis koosnesid valvurid ja ülemused, sain, Mul õnnestus omandada ja sekkuda teise olendiga, kuid kes ei olnud rohkem kui minuga võrdne olend, mõnikord on küsimus võimaluste kohta, ma otsisin, otsin ja püüan saada Lusitani hinge, ma olen Lusitani metsiku rassi järeltulija, see on juba käskinud maailma, on ilmselge, et pärilikkus on olemas. Mõnikord me esitame järgmise küsimuse, miks me oleme olemas, kes me oleme, kus me elame, need on küsimused, mis toovad kahtluse elamise, kuid me teame, et me peame võitma, see kõik oli programmeeritud nii, ma jätkasin, minu vangla tee, hiljem pärast marcão võitlus järgnes välimus rühma, mis moodustasid järelevalveteenistuste nimetatakse vangla valvurid, Ma püüdsin head poisid, ma püüdsin kõike, kuid ausalt öeldes nad tahtsid ka ainult elada, nad ei tahtnud kunagi mulle kahju teha ja ma tahtsin ignoreerida, seal see on, varakult ma ei õppinud, et sa ei saa alati võita, ma olin ebasoodsas kohas, kohas, kus elu ei olnud midagi väärt, mul ei olnud huvi hinnata inimese tõelist tähendust, mis ei ole teenida.

Ma teenisin, ma teenisin kõike, mida pidin teenima, ma olin kuulekas, ma teadsin, et poliitilises võimuses, sotsiaalses võimuses, repressiivses võimuses on alati üks asi, sa pead oskama andestada. Ma oleksin võinud olla nende poolt tunnustatud kangelane, ma läksin tagasi juutide orgu, kuni mind kursuselt välja heideti, ma läksin tagasi juutide orgu, Linhó leidsin sama ülemuse, sest nad olid see, mida ma ei tahtnud leida, ma mässasin kõige ja kõigi vastu kõige eest, mida ma olin läbi teinud, see tehti nii, ma elasin kõige, mida ma võisin

mis tuli teha, et kõike üle elada, sest vaenlased olid võimsad olid kõikehaaravad masinad, neile anti hüüdnimi piraaja, see tähendab, et kõike tuli üle elada, oli diplomaatiline osa, suhete loomine, see tähendab, meil on pedagoog, meil on assistent, psühholoog, arst ja jurist, mida see meile väärt on, kui tõesti pole midagi öelda. Lihtsalt elades hetke asjaolude hetke, nad on lihtsad inimesed, kes rahuldavad end oma rõõmuga ja mul on olnud armastusi, platoonilisi armastusi, mis saavad olema, sel juhul mees, mul olid juba kõik elurõõmud, ma armastasin naist, kes jääb ikka veel minu vaimus minu hinges minu elamises, see oli intensiivne kirg, kõige kestvamad suhted, mis võivad eksisteerida, mis on pikenenud. Armastus, lõbu, olendi armastamine on vajadus armastada olendit tema naudinguga, et ellu jääda. Lugu läheb otse viimasele asjaolule olemise, kõik juba teadsid mind, nad tahtsid mind proovile panna, ma seisin silmitsi kõigega, millega pidin silmitsi seisma, alates kõige hullematest õudusunenägudest, mida me õpime enne magamaminekut, need on lood, mida isa ja ema räägivad, et me saaksime elada harmoonias ja heaolus, et heaolu saaks valitseda ja me saaksime säilitada olemise alguse pärimuse kingitusi, kõik, kuigi see on neeldunud suuruse poolt, tohutult suur, kui me räägime ühendusest, võrdsusest olemise õiguste võrdsusest. Meile kõigile on usaldatud missioon, see püsib, see jätkab kasvamist, ma jätkan selle kasvamist, jõuga, tegutsemishetkede täpsusega, selleks pean olema täpne. See on andestusega, ma jätkasin elu nii, nagu pidin jätkama, ja ma tabasin ausaid, ausaid inimesi, see kõik oli suurepärane, ma tabasin inimesi, kes olid kõigeks võimelised, nad olid kindlalt otsustanud, et

kõike, sest mul oli mõistus elada nagu neil, aga nad tahtsid olla targemad, ma ületasin neid kõiges, ma oskasin nende nutikust ühendada minu tarkusega, nad olid terased, aga nad tahtsid alati olla rohkem kui mina, aga ma ühendasin nende nutikust, ma oskasin mängida, ma mängisin ka nende teadmistega koos minu omadega. Ma elasin edasi eraldatult, kinnistunult, see oli raske aeg, ükskõik kui palju ilu ma nägin, ükskõik kui palju kaastunnet ma pidin omama, ma teadsin, et tee oli üks, lahkuda. Ma ei tahtnud kunagi kellelegi halba teha, ma lihtsalt soovisin, et nad laseksid mul elada, ma läksin siis lahingusse, mis oli pidev, sest nad olid kõik tugevad, nad olid kõik olendid, aga mind ei huvitanud see, ega mul polnud midagi pistmist ülejäänud looga, mis edasi läks. Ma olin karm oma kaaslastele, kõigile neile, ma ei valinud kedagi, ma tahtsin lihtsalt säilitada vangla hierarhiat ja seda tegin, nad kõik kuuletusid mulle, kui ma tahtsin, aga ma lasin neil ka elada, see oli minu tee, narkootikumid minu jaoks suitsetada ja nad võisid hästi käia, olid mõned, kes hüüdsid mind lõpetada, sest tee oli julge, raske tee, mida vangla sees võtta, mul ei olnud muud valikut, see oli ilma põgenemiseta, võita või surra. See kõik oli tehtud hukkamõistmise eest, mida ma kandsin, ma suutsin kõigest hoolimata leida raske tee, ma teadsin, et ma võin karistuse keskel välja tulla, ma võisin teada, et ma võin ka karistuse lõpus välja tulla, ma pöörasin kõik ümber, see tähendab, et ma ei muretsesin, sest mul oli hästi, mul oli vangla all, see oli kõik minu kaaslased, see oli siis, et ma muutusin vihasemaks, et tunne on, ma teadsin, et mul on liitlasi. Jälgisin kurja teed, mind tõlgendati sellisena, ma arvasin, et olen lõvi, kuid olin sõltuvuses herooinist, raske asi, mida teha, tarbida. Ma läksin võitlusesse, võitlusesse, millel pole võrdset, ma astusin vastu: kohtunikud ja õpetajad ja assistendid, pea

valvurid, ma sain nendega paar korda kasu, kuid neid ei olnud palju, kuid neist ei piisanud, et öelda, et mul on hästi, sest järelkontroll tõi mulle probleemi, kõige suurem probleem on, kas ma olen või ei ole, kas ma tahan või ei taha, see tähendab, kõik, mida me võime püüelda, oli kõige jätkamine, olin õppinud, parem veel, olin elanud olukorda pärast isa ja ema lahkuminekut. Mu isa oli sõjaväes, ema ei töötanud sel ajal, siis tuli ta tööle koristama kuraatorit ja kabraali, ta töötab seal siiani. Mulle meeldis mu ema, ma ei õppinud elama oma isaga, ma mõtlen, ma elasin, aga ma olin alati kahtluse all, sest ta ei olnud hea iseloomuga, ma mõtlen, tema iseloom oli ebastabiilne, ta oli sõjaväelane, ta täitis funktsioone Portugali riigis, ma tahtsin rohkem, ma mõtlen, rohkem kui see, mida ta ehitas. Kuid pärilikkus oli loodud, paremini selgitada harjumust, kui me oleme väikesed, me alati arvestada, kes annab meile, see on see, mida kõik filosoofid ütlesid, lähenemine eeskujule vanemad, sest eeskujule, mis on antud meile, kui me oleme sündinud, et eeskujule järgida, kes pani meid maailma, sel juhul on see globaalne juhtum, võttes isa ja ema, see oli töö järelendus minu üleskasvamiseks. Minust sai see, mis ma olen, tagasihoidlik, rahulik olend, kes teab, kuidas elada, mind peetakse tüübiks, see, kes kõnnib ja peab toituma, minust sai tõeline metsaline, ma ei seisnud kunagi enam samamoodi vangla ees, minust sai kõigi olukordade täiuslik tapja, sest ma pidin elama, ja nad teadsid, et olen valmis tapma, et elada, nad valisid nagu alati tõelist tüüpi, seda, kes domineerib kõigis olukordades, ma vandusin endale, et ma ei tee neile haiget, kui nad ei tee mulle haiget. Ma läksin edasi, raevukalt, alati valvsalt jälgides iga liigutust või reaktsiooni, olgu need siis

kes nad olid, globaalsel tasandil kaaslased, suunas tasandil kõik, mis hõlmab kogu olemist õigluse maailmas, kõige selle eest maksin hinda, mida oli raske maksta, kõige selle eest oli kõik pandud minu sünnimomendisse, kõik tundsid mind ja ka mina tundsin neid kõiki, see oli mängu täiuslikkus, see oli liit, liit kes elab ja on igapäevases kontaktis elanikkonnaga, iseseisvalt, olukorrast sõltumatult; kui tiiger, kes ma olin, ma ei osanud andestada, nad tegelikult kartsid mind, nad olid minu suhtes lugupidavad, see ei olnud midagi teha, me räägime vanglast, me räägime paljudest asjadest, see hõlmab väärtust, mida on raske teenida, vabadust, kui me ei pea läbima raskemaid olukordi elu sõltuvustest, harjumused, mis võivad tuua liialdusi, kui me räägime tarbimisest, me oleme tarbimisolendid, sellisena muutusin ma võitmatuks metsloomaks, ma nimetasin end lõviks, ma võitlesin minusuguste metsloomade vastu, veelgi karmima tarkusega, kuid ma ei osanud andestada.

Ma teadsin, et ema poegi oli palju ja elukogemused olid erinevad, mõned olid olnud heade inimeste pojad ja teised olid olnud halbade inimeste pojad, nagu kõik see, mida ma tahan kinnitada, et ühiskonnal on anda, nad lasevad identseid olukordi kõndida, tegemata midagi, igaüks peab olema hästi, me elame ühiskonnas, kus kõik tahavad hästi, aga see on teiste nägemise ilu, Lähedus, kui sa tuled hea, ma võtan sind hästi vastu, kui sa tuled halb, ma võtan sind halvasti vastu ja sa võtad kõik kaasa, kõigest minu halb olemine, kuid ma tean ka, et ma pean kõndima, ma ei saa olla nii kõva, nad on rohkem kui emad, ma pidin ka austama, ma rakendasin reegli, et kõik oleksid hästi, teades, et kuritegevus püsib ja vajadus on suur, lasin end kaasa viia sündmuste, ma sain selle

nimega narkomaan, see, keda kõik põlgavad, kuid mul oli väärtus ja mind tunnustati, keegi, keegi ei oleks mind halvustanud, hoolimata sellest, kui nõrk ma hetkel olin. Nad kõik tunnustasid ja austasid mind, nad tahtsid minust rohkem, ma pidin olema eeskujuks, ma pidin olema lahkem, leplikum ja kiindumuslikum.

Ma maksin selle eest, et ma ei näidanud neile seda, mida nad minust näha tahtsid, ma olin kõva, ma olin ebaviisakas, ma olin kõike oma otsuse nimel, ma oleksin võinud rohkem teenida, ma oleksin võinud isegi kõiges rohkem kasu saada, ma meeldisin neile, nad isegi rääkisid mulle oma unistustest, aga minust sai see metsaline ja ma tahtsin olla. See oli tingitud olukorrast, milles ma elasin, kinnipidamisest, isolatsioonist, mul olid ka naised, see kõik oli allutatud platoonilise armastusega, ma armastasin neid, ma armastan neid.

See kõik oli hetke elamise küsimus, mul olid suured platoonilised ja armulisemad kirgad ka kontaktide tekkimiseni, aga ma vältisin alati kellegi elu rikkumist, et saada ilusat naudingut, ma ei leidnud selleks vajadust, ma olin juba kinni, ma ei rikuks kellegi elu, kui nad ei rikuks minu elu. Ma jätkasin armastust, ma jätkasin armastust, nagu ma ainult teadsin, kuidas olla, nad olid kõik, nad kuulusid minu armastuse juurde, sest nad armastasid mind, siiralt, nad austasid mind, see olin mina, kes ei elanud hästi, ma olin vangistatud, ma teadsin, et ma pean võitlema, et vallutada kõik, mis ma olin kaotanud, vabadus, kuid see oli siis, et ma ei osanud lõpetada, direktorid, assistendid, kasvatajad ma oleksin mõistnud, aga ma pidin ka lõpetama, lõpetama kõik, varastamine, narkootikumide tarvitamine, teiste elu häbistamine, aga ma olin alati hea, ma ei väärkohelnud kunagi, ma ei peksnud kunagi kedagi, kui mul polnud selleks põhjust ja isegi kui oleks, siis oleks mul raske seda teha, inimkonna enda pärast, ma võtsin alati vastu

võttes arvesse moraalset väärtust, iga stseeni väärtusi, sest ma olen ka olend, aga nad teadsid, et nad saavad suurima metsalise, keda nad on kunagi kohanud, aga see kõik oli minu poolt programmeeritud, sest ma tahtsin seda nii, ma jätsin nad ootuses, hirmus, et nad kaotavad. See kõik oli otstarbekuse küsimus, see oli otstarbekus tõusta, tarbida ja domineerida, ma mõistsin seda varakult, isegi enne vanglasse sattumist, need olid rasked tunnid, päevad, mis ei läheks kunagi mööda, aastad, mida pidin täitma, ma domineerisin, sest pidin kontrollima olukorda, mis pidi järgnema, ma sain isegi mängida, kuid see nali läks mulle maksma. Sest mängiv ahv, mängiv ahv oli ahv ema tussis, ma surin mängus, sest ma teadsin, kuidas domineerida. Ma olin päeva harjutuses, ma tahtsin natuke treenida ja ma pakkusin talle, et ta tuleks ja treeniks minuga, see oli nõrk figuur, see oli lihtsalt lõbu pärast, ma pigistasin tema kaela, ta kaotas oma meeled, kuid sel hetkel tundsin endas pinget, mida ma ei tahtnud teha, kuna mulle näidati, ma mängisin, ma vaatasin teda, ma tõusin üles ja ta kõndis minuga, ma ütlesin talle, kas kõik on korras, ei olnud vastuolulist vastust, kuid kui ma vaatasin teda, sain ma tunne, et midagi on tõesti juhtunud, sest ta kaotas oma meeled. See oli liigne enesekindlus, ma ei teadnud oma jõudu ja seal algas põrgu, mis mul juba oli, ma tõusin üles ja vaatasin teda ja ütlesin talle:

- Oled sa korras? Ma olin juba mures.

Ma näitasin talle alati kaastunnet hetkeks, ma ei tahtnud talle haiget teha, ma vaatasin teda, ma tahtsin lepitada kogu kurja, ma olin teda koolitusest valesti mõistnud, see oli minu poolt üle jõu käiv, ta lõpetas enesetapuga, see kõik oli lootuses, et ühel päeval juutide orus.

Ma lootsin, et orus juutide ma elada, see oli

lihtne diversioon minu jaoks, see tähendab, see oli treening, milleks ma ei olnud valmis, minu jõud oli tipus, ma domineerisin, sest ma teadsin, kuidas domineerida, aga kuna elul on oma hind, siis maksin vanglas kõrget hinda selle eest, et olin liiga palju mees, ma istusin kuni 5/6 karistusest, see tähendab, et iga vang, kelle karistus on pikem kui kuus aastat, saab kasutada 5/6, see on seadus.

Aga meil on lause keskosa, umbes 2/3 ja siis 5/6. Ma pääsesin välja 5/6 ja see kõik oli programm minu biograafia hüvanguks minu elu taganemises, suletud, ma tegelesin heade inimestega, inimestega, kellega ma pidasin läbirääkimisi, kes olid osa juhtkonnast, inimesi, keda ma võin isegi armastada, kui ma tahtsin, siis tubakast ja ma tundsin tohutut vihkamist nende inimeste vastu. Nad olid inimesed, kes ei tähendanud mulle midagi, vaid ainult juhtkond, sest nad täitsid ülesandeid. Oli üks asejuhataja, keda ma väga hindasin, ta oli esimene naine, kes võttis minult väljakutse vastu, olin talle lojaalne, kuid hiljem arvasin, et ma eksisin, ta oli see, kes keeldus mulle minu esimesest ajutisest vabastamisest 10-aastase vangistuse jooksul. Ta ei hinnanud mind ja nõudis minu narkotesti, kuid ma olin liiga nutikas, et mõista, et see peatub seal, mulle anti ajutine vabastus pärast minu kohtunikule esitatud taotlust. Ta andis mulle neli päeva ajutist vabastust, tingimusel, et mind kuulab ära politsei, ja nad käskisid mind seda teha. Ta andis talle neli päeva ajutist vabastust, mida pikendati tingimusel, et ta teeb narkotesti, teisisõnu, manööver, nad teadsid alati, ja ka mina alahindasin teda mitu korda, kuid ma austasin teda alati, sest ta vääris minu austust. Nad olid olendid, kes täitsid oma parimat funktsiooni, kuid juhtus, test oli positiivne opiaatide tarbimise suhtes, see tähendab heroini, kanepi, hašiši tarbimise suhtes, kuid ma

mängisin enda kasuks, kui ma panin

Ma palusin oma arst ana f. ravimit, sest see oli all, või üle tulise vaidluse, et ma otsisin tema abi, kõik, mida ta oli aidanud mind, ma palusin teda ravimit, nimega tramal, see oli hetk, kui ma tundsin, et mul oli liitlane, arst ana f. Või tramal süüdistatakse opiaatide asjaoludel rutiin, see oli olukord, kus ma oleksin puhas. Ma olin süüdistanud opiaatidest, narkootikumide sõeltestis, ja see oli siis, et ma kombineerisin 2+2, teisisõnu, ma olin puhas narkootikumide sõeltestist oma arsti kaudu, ta aitas mind, edastas dokumendi, mis kinnitas küsimust, narkootikumide sõeltest, kuna ma olin kaevanud otsuse, mis oli tehtud, minu õigus oli kaevata, ma kaebasin ja palusin kõrgeimat asutust, kohtunik karistust täitva kohtu, See on kõrgeim instants, et vangid saadetakse vabaks, eelis kasutades keskel karistuse 2/3, oli lahing, ma füüsiliselt ründasin vangivalvurit, see ei olnud, sest ma tahtsin, ta otsis minu kui vangi kuulsust, austatud, kuid ma ehitasin ka seda austust, austust, austades ma teadsin, et ma ei saa mängida süsteemi vastu. Süsteem valitseb iseenesest, sest seal peab olema sotsiaalne kord, kõik, mida võib tahta, heaolu, otsused olid mitmekesised, mul oli kõik, kõik minu käsutuses, et saaksin nautida 2/3 karistuse keskel, kuna minu kuulsus oli suur valvurite ja kaaslaste seas, oli valvureid, kes tahtsid mind ka vaidlustada ja kõik psühholoogilisel ja füüsilisel tasandil ja kõik muu, mida saab mõelda, sest ma teadsin, et see võib juhtuda instantsidel, mida ma pidin järgima, kuulamised on kutsutud ka 2/3 ja 5/6 karistuse keskel, taotlus põhinesid

minu raporti puhastamine kanepi sõelumise küsimuses; Aga kuna ma olen sotsiaalne olend ja ei ole kunagi vanglas elanud, pidin ma suhtuma ülejäänud vanglaelanikega ja ütlesin kohtunikule, et ma ei tarbinud sel ajal midagi. Otsus minu ebakindla väljapääsu kohta lükkus edasi, sest see oli jõulude ajal ja kohtunik pidi olema kaks nädalat ära, st jõulupühad, kuid tal oli õigus ja ta andis mulle peaaegu kahe ja poole kuu pärast ebakindla väljapääsu. Kuid ma sain sellest üle ja pidasin hästi vastu kuni prekaarsest lahkumise päevani, ta andis mulle neli päeva pikendatud prekaarset puhkust, mis sai edukalt lõpetatud. Kuid see pidi olema minu jaoks raskem teema, sest pidin olema rohkem lugupidav ja hoiduma probleemidest, kuid niipea kui ma sisse sain, kaks kuud pärast minu prekaarset aega, oleks keegi tahtnud mulle vahele tulla ja see juhtuski. Ma sattusin kaklusse, kus poiss oli natuke halvasti koheldud, aga mul oli õnne, et ta oli üksikisik, mehe repertuaariga üksikisik, meid lukustati kambritesse, uurimise korraldusel, sellega kuulati meid ära, ma saatsin talle paberi, kus vabandasin, et ta ei satuks minu teele, seda polnud vaja. Meid kuulati ära, ülemus, kes meid ära kuulas, oli saksa lambakoer, tema hüüdnimi, alguses ei tahtnud ta poissi ära kuulata, sest ta ütles, et see ei saa olla, see ei saanud olla nali, sest ta oli püüdnud mind noaga lüüa. Siis õnnestus tal aktsepteerida

Poisi versioon ja ta helistas mulle ja ma ütlesin talle sama versiooni, et see oli koolitus, nali, et see oleks võinud halvasti lõppeda, ta ei võtnud ka väga hästi vastu seda versiooni, mida ma talle ütlesin, et kuna ta oli pekstud valvur, tal oli juba mitu aastat teenistust ja tegemist "casdatrolas", see on nimetus, mis antakse neile, kes on juba mitu aastat vanglas, minuga ega poisiga ei juhtunud midagi, nad võtsid meid karistusest välja.

Ma jätkasin normaalset elu, hakkasin veelgi rohkem probleeme vältima, suutsin edukalt võtta veel neli ajutist puhkust, ja siis juhtus see jälle, märts 2007, mul oli 11 päeva aega võtta järjekordne ajutine puhkus, aprilli alguses olin ühe inimese narkootikumidega petnud, st andsin talle liiva päris kraami asemel, ta tuli minu juurde, ma ei saanud teda lüüa, muidu oleks mind seekord karistatud, mind oli juba hoiatatud, ma lihtsalt kaitsesin ennast ja see oligi kõik.

Aga probleem ei tule kunagi üksi, ma lasin selle läbi, see juhtus selle põhjuse tulekuga, see avanes, mis ei oleks võinud avaneda, jälle riga, aga seekord ma ei pääse sellest, nad löiksid mu ebakindlaid ja see juhtus. Ma kutsusin ühe indiviidi oma kambrisse, et saada teavet, sest sellele indiviidile ei meeldinud minu viis, ja ma olin vandunud mehele, kes andis mulle teavet, hullu nunno, tõeline sõdalane, ta nautis samuti prekariaati nagu mina, ma olin vandunud talle oma vennapoja eest, et ma ei tee midagi, et ma tahtsin ainult teada nime, ma nõudsin terve päeva lubadust, et ma ei tee midagi, me olime peaaegu kambrite sulgemise ajal, ma kutsusin indiviidi oma kambrisse ja küsisin, miks ta räägib midagi

Ma teadsin, et hull nunno ei valetaks mulle sellises olukorras kunagi, ta oli üks neist meestest, keda ma alati austasin, sest ta oli ka tõeline sõdalane. Ma ründasin teda ja just siis astus valvur minu kambrisse ja nägi meest elutult põrandal, sest ma lõin teda, aga valvur ei näinud midagi, ta nägi ainult mehe kukkumist, ta ei saanud midagi öelda, ilma et oleks seda näinud, aga see mees oli rott, see oleks minu olukorda raskendanud, Aga isegi siis teadsin, et ma ei pääse sellest, sest ma ei olnud kunagi kellegi kohta reedetud, ja nad tahtsid mind karistada, juhtkond, ülemused tahtsid mind kõige eest karistada, sest ma ei olnud kunagi vaikinud nõudmistest, mida vangid esitasid, et midagi nõuda. Mind peeti alati selliseks, nende põhjuste või võitlusvormide õhutajaks ja siis anti mulle viis päeva karistus, ma istusin neid kambris, see oli kergem karistus, ma kaitsesin end väitega, et inimene oli end halvasti tundnud ja kukkunud ja ta ütles oma versiooni, et teda oli tõesti pekstud ja see juhtus ajal, kui minu 2/3 oli kohtumõistmise ees. Mul oleks hea võimalus pääseda välja, ilma et mulle midagi halba juhtuks, st ilma distsiplinaarkaristusteta vahepeal. Aga seekord pidin ma oma 2/3 ärakuulamisel oma süütust tunnistama, ma ütlesin arstile, et ma olen süütu ja et ma ei ole kedagi rünnanud, et seda ei võetaks arvesse, ma tundsin end selles olukorras kahjustatuna, aga ma ootasin otsust ja otsus katkestas minu lahkumise võimaluse 2/3 juures ja ma saaksin ainult otseselt kasu uuest hindamisest, minu 5/6 karistuse hindamisest, st ma oleksin kohustatud lahkuma 5/6 juures, sest seadus soosib mind seal, antud juhul soosib mind, ma lahkuksin niikuinii 5/6 juures, aga ma oleksin

Karistus määrati mulle märtsis, ja mind kuulati ära sama aasta mais, tingimisi vabastamise kohtuistungil. Karistus anti mulle märtsis, ja mind kuulati ära sama aasta mais, tingimisi vabastamise tunnustamiseks, 2/3-lõike otsus polnud veel tulnud, ja see oli siis, et mu elu oleks võinud muutuda veelgi keerulisemaks, ma tundsin end ahastatult, kurvalt, kuid ma teadsin ka, et suurem osa minu süüdimõistmisest oli juba möödas. See oli siis, kui juhtus järjekordne olukord, seekord valvuriga, see oleks võinud olla olukord, mis oleks võinud mööduda, kui see valvur ei oleks rääkinud minuga karmilt ja karmilt, ma ei allunud tema käsule, ma lõin teda näkku, ta oli minuga üksi, kuid ilmus teine valvur, ta liitus kiiresti oma kolleegiga ja nad liitusid minuga, et mind rünnata, ma ei löönud teda enam, nad lõpetasid ka kiiresti ründamise katse, nad palusid mind vaid minna haigla ooteruumi, nad tulid minuga rääkima, küsisid minult, mis oli juhtunud, ma ütlesin neile, et midagi ei olnud juhtunud, ma lihtsalt ei olnud järginud käsku, sest kuna valvuril oli veel veri suust, nad teadsid, et see oli olnud agressioon mingil viisil, alates lihtsast agressioonist kuni juhusliku olukorrani ja seda ma ütlesin neile, mul ei olnud mingit põhjust valvurit rünnata, ma isegi rääkisin temaga hästi, ma ütlesin neile ka, et see oli olnud õnnetus ja seda ma alati väitsin.

Nad panid mind uurimise ootuses lukku, helistasid juudi valla julgeolekuosakonda, helistasid vastuvõtule. Aga ma olin nõus minema oma teesiga edasi, et see oli tõesti õnnetus, ma ei saanud tunnistada, et see oli tahtmatu tegu, ma oleksin kaotanud.

Nii et ma pidin oma argumendi aluseks võtma asjaolu, et kui ma tahan seda teesi edasi viia, siis pidi valvurite vahel olema vastuolu. Piimavaht oli see, kes mind ründas, aga ta ei kirjutanud ka kunagi, et ma tegelikult teda ründasin, see, kes sellest teatas, oli teine valvur, kes oli viinud sinna poisi, kes oli kaitsealune, ta oli käinud ka haiglas, see on rutiin, kui kinnipeetav on kaitsealune, teda peavad saatma valvurid, ma tegelikult tean, et ta nägi, mida ma tegin, sest ta oli kõike näinud, seega oli ta see, kes teatas sellest, et mind karistatakse distsiplinaarkaristusega, mis viis mind ka kohtusse.

Aga päeval, mil mind kuulati ära prokuratuuris, sain teada, et oli esitatud juhtum väidetava agressiooni eest valvuri "leite" vastu, kuid isik, kes mind sel päeval saatis, oli valvur oliveira, valvuri ajalugu minuga, oli sõprus, mille lõin vanglas, käisin arvutitasemel kontorirakenduste kursusel, mul oli monitor nimega lina, ma armusin temasse tahtmatult ja ka sellele valvurile, oliveirale, meeldis ta ja ta võttis tema lõikuse. Ta teadis, et ta meeldis mulle ja mina meeldisin talle, nii et sealt algas side, ta võitis minuga sõpruse, ta võis minust halvasti rääkida, et tahaks temaga koos olla, ta hakkas minuga rohkem rääkima ja ta kuulas minu avaldusi avalikus teenistuses ja kirjutas üles kõik, mida olin öelnud, ma säilitasin teesi, et see oli olnud õnnetus, sest ma ei kujutaks kunagi ette, et see valvur aitab mind, ta sai mind meeldima, pärast seda sattus ta Monsantoosse, vanglasse, mis oli ümber ehitatud tavalisest vanglast kõrge turvalisusega vanglaks, see oli seal 2007. aasta mais, et vangla avati, vahepeal läksin ma Monsantoosse, sest pidin ootama, et protsess areneks, keerukas vangla oli tehtud, et majutada

terroriaktid, vägivaldsemad kuriteod, kuritegelikud organisatsioonid, meid jälgitakse pidevalt, pidevalt, sest me elame rangemas režiimis, st alguses olid kõik vangid käeraudadega kinnipeetavad, et nad saaksid kambrist lahkuda, neil oli ainult üks tund puhkust päevas. Aga ma läksin sinna alles 2008. aasta mais, ma võtsin ka seda režiimi, et olin pikka aega kambrisse suletud, aga ma ei saanud enam käeraudu, ma sain režiimi, mis ei ole avatud, aga meil oli muid tegevusi, meil oli jalgpall, käsipall ja jõusaal, me võisime ka raamatukogus käia, aga see kõik oli vaheldumisi, see ei olnud kõik ühel päeval.

Ma läksin vastama ja kaitsesin uuesti sama väitekirja, kuid kui ma väljusin kaubikust, et minna kuulamisruumi, näen, et valvur leite, solvunud pool oli koos valvur oliveira ja ma olin kaugel sellest, et mind ootab ees ilus üllatus, kui ma hakkasin kuulama valvur leite avaldust, kuulsin väitekirja, mida ma olin kaitsnud, kui mind küsitleti avalikus ministeeriumis, ja siis ma tundsin, et valvur oliveira oli mind aidanud. Kohus ütles ka, et nad ei olnud veendunud, et see oli tõesti õnnetus, kuid nad tegid seda, mida nad pidid tegema, kui ei ole tõendeid vastupidise kohta, ei saa kedagi süüdi mõista. Mind mõisteti õigeks ja minu advokaat oli samuti suurepärane, kuna ma olin oodanud kohtuprotsessi Monsanto kõrgema julgeoleku vanglas, nad tegid hinnangu, mul oli täpselt kaks kuud aega vabaks minna ja nad viisid mind üle

i.p. De Alcoentre, ma olin selles vanglas juba aega veetnud, mind viidi sinna üle pärast mitmeid kaebusi, mida olin vanglas teinud, see on avatud režiimiga vangla, mida nimetatakse koloonia vanglaks, kui ma kaks kuud vahele jäin, saadeti mind tagasi

seal, et minna tänavale, läksin välja.

Ma tahtsin tõesti olla avatud vanglas, sest ma veetsin Monsanto poolteist aastat ja ükskõik kui palju okupatsioone meil seal ka poleks, on see väga suletud režiim.

Seda oli raske ületada, isegi mul, kellel oli juba palju kogemusi nendes vanglates ja just seal Monsanto loobusin herooinist, sinna oli võimatu narkootikumide sisenemine, sest sinna ei pääsenud toit ega midagi väljastpoolt, visiidil oli klaas, mis ei lubanud füüsilist kontakti, aga ma ütlesin endale alati, et kõigest kurjast, mis minuga juhtus, oli mul kasu ja ma loobusin heroini tarvitamisest.

*** lõpetamine *** Pink

floyd - me ja nemad " me

ja nemad " me ja nemad

Ja lõppude lõpuks oleme me ainult

tavalised mehed Mina ja sina

Ainult Jumal teab

See ei ole see, mida me valiksime ettepoole ta hüüdis tagantjärele ja esireas suri ära

Ja üldine istus ja jooned kaardil liikusid küljelt küljele mustad ja sinised

Ja kes teab, mis on mis ja kes on kes Üles ja alla

Ja lõpuks on see ainult round 'n round ei ole te kuulnud, et see on sõnade lahing plakati kandja hüüdis

Kuule poeg, ütles mees püstoliga, seal

on sinu jaoks ruumi sees.

"ma mõtlen, et nad ei tapa sind, nii et kui sa annad neile kiire, lühikese ja terava šoki, siis nad ei tee seda enam. Mõistad? Ma mõtlen, et ta pääses kergelt, sest ma oleksin talle peksa andnud - ma lõin teda ainult üks kord! See oli ainult erinevus.

Arvamus, aga tegelikult... ma mõtlen, et head kombes ei maksa ju midagi, eks ole?"

Alla ja välja

Ei saa aidata, et seal on palju seda umbes koos,

ilma et

Ja kes eitab, et see ongi see, mille pärast

võitlevad? Väljaspool teed

See on hõivatud päev

Mul on asju meeles, et tahan tee ja viilu hinna eest "

Vanamees suri

Copyright © pink Floyd

Fragments i

Suletud ja eksponeeritud jäises põhjas vana lina ootab ülesrullimist kerge põlenud oranžides toonides tekk soojendas nii palju kui unustatud hinge, mis nõuab ja talub elektrifitseerivat külma lahtise, sidumata fiktiivse ja eksistentsiaalse mälu, heli levib soojuse rütmi lahti aeg tungida mina ja uurida ilma soojuseta sooja jahtuvat maailma,

atmosfäär ei olnud sama kera veeretab nurka kallutatud punkti all ookeani pinnal, sisemusse kõrvetava magma džunglisse uurides ja muljet avaldades muljetavaldav vaba aja ja ei ole muud moodi öelda on sõnad, kuumad sõnad või väga külmad, nagu väga külm sünge surnukeha igavesti külm kuum unistus allikast ja orust, jõgi ilma naeruta sandistatud lootus ootab, et kohtuda ja näidata seda, mis varitseb ja vihjab, et luua aeglaselt ja näidata seda, mida ainult kujutatakse ilma distantsita ja nõuetekohase võrdsusega problematiseeritakse kogu küsimus kuum väga kuum, isegi kõrvetav heli kitarr, mis vibreerib janu kultuuri, kus selle viljad on sündinud ja rohkem või vähem arukas ilma hukatuseta lahendada olukorda nüüd eksistentsiaalselt peatunud, mõjutatud haiguslikkus sõnade, mis edastavad kurtuse vaikuse, et öelda hoolt kõige ettevaatlikum, mis on tõsta kahtlust ütlemata, kuid tõhusalt edastatud, tunda ja kirjutatud. Kogu tõde on see, et ei ole tõde mõtte ja tegevuse vahel ja viis leida ennast läbi käitumise, mis tekitavad kunstlik ja manöövrid juhile ise, ja ta leiab end alistunud illusiooni sõna ilma tähenduseta, kuid ütles mõistusega, see on uskumatu, kuid iga vorm on aluseks tegu puhas õnnetus aegsasti näha kasvav ja teada, mida teha olukorda, mis puudub mingi mõttes kirjeldus ise, nägemus või mõistus, ütleme sageli seda, mida me ei mõtle ja ei näe, et on teada, kuidas teha ja õppida teistelt ja märkidega võrdne või sarnane või vormis lisamine siin on näide missiooni mis tahes abstraktse mõttes ebarealistlik vorm oli tegelikult ühtne totalist kui killustatud, kuid ühendatud iseloomu maailma, mis on sarnane ja kuna meil on alati sarnasus, kuid mitte selle võrdsus võib olla

sügav põhjus ja kaotanud oma võõrandumine, siin on iseloomu viis olla ja tunne soojuse, mis pärineb sama selle sisemuse võiks olla sarnane maalikunstnik vormi raami nii sirge kui arhitekt, absoluutse mitte lõplik põhjus, et suhteline mis tahes allutamine või allutamine kujuteldava lihtsa reaalsuse, kus tuli välja loomulikkus tarkus ja teravus ilma tähtsust, kantud tulevik, et kõik on puhta, kui reaalsus raske mineviku teadvustamata ja oluliselt teostatud oma metsikus kogemus sõna, mis alati kujutab ette laostumise pilt siin on hetk tabanud tähelepanu relvastatud killud siin on liitumine teadliku olevikuga tungib mulle on kirjutada, kõikvõimas ei ole selge nii sirge kui jooned horisondi, kus päike loojub ja peidab uppunud ja magama ta nägi ennast lüüa, kuid kunagi kahetses, sest see oleks sündinud uuesti ja oleks kõige heledam, sest see oli ainus, päike hoiab meie kogemus helge ja energiliselt seab liikuma, kus kõik üksikasjad on kirjeldatud vähimagi tundlikkuse lihtsalt juhtuda ja meelde iga sõna oma tähendusega ja hoida vaikuses oma kannatlikkust, tume arusaam, ei projitseeritud, kuid vähendatud tahes mitte-ratsionaalne instinkt, olend, mis tungib mulle ei ole mina see ehitab ennast ja säilitab sambad nagu Achilleus, alati praegune väljamõeldud maailma, mis esitab end meile, ilma et keegi oleks tähelepanelik need spioonid mina on minu kiitused kuulsus, karm reaalsus, ainult kütta veduri mootorid, kus me teeme seda väga hull ja sügav reis, kus tunnel, ei pruugi näha uuesti nii sisemuses oma pimedas koos väljumise, et pilt ja helendav lõpp, ootab ainult lõppu

mis motiveerib ja ajab meid ja purunematu jõud midagi põnevat nagu midagi usaldusväärset, raske teada ja kunagi õppida see oli võrk, mis murdub aga moodustavad veebi uuesti, see oli vastupidav ja justkui õnnetus jutustus, oli sügav lask, mis tappis ta noorena, aluseks viha, kuid kunagi ükskõik kelle või tema meelest või mis tahes inimesi, seega intelligentselt ütles ta kõigile inimestele, et me kõik oleme meie summa, ja et rohkem erinevaid ja sarnaseid inimesi võrdne tulla, et tema algne iseloomu, tegelikult on nukk mis tahes tegu ja tükk, mis esindab, kadunud reisi ruumi kirjad kunsti luua ruumi enda surma tahes lõpp-punkti, kulminatsioon oli kunagi lõpp, suremine meile kunagi juhtub ainult juhtub neile, kes meid tunnevad ja kui me sureme me kunagi ei tea, et see oli sõna, mis ei olnud lõppu, kuid lihtne ja geniaalne veidi keeruline nagu rebane, mis tahab toituda mõõtmatu nälg, mida on õppida, ja tahab alati rohkem teada, selles peitub allikas pikaealisuse, kunagi teada, mida ei juhtu, ja veel valvatud minevikus oli ronija ja liigutas usku oma mäe, ja piirid on ainult algus kuristiku nooruse suhtumine, ületab igasuguse kõrguse ja kui me laskuda ja näha, kui palju me oleme juba jõudnud vallutamisel lihtsalt teada, natuke rohkem olla ja kunagi ei taha kaotada ja me kõik suudame lennata mis tahes punkti, kus me kunagi langeda, sest me õpime lendama ja kujutada kõike, kuid kõik on sõnad fragmendid, ideed ja mõtted. Sügavad veed nii sügavale kunstide illusioon vihjab teema ilma kindluseta mereõhk kerkib ja justkui võluvael kerguse energia ja sentimentaalne leotatud ja õrn veidi rohkem lisandus, mis pärineb ühest hetkest eksimatult ja kunagi võitmatu, sest

Tema võit oli alati tema lüüasaamine ja mida muud võiks ta õppida, kui olla lihtsalt järjekordse lahingu kaotajaks, milles ta ei ütle midagi ja tunneb selle libedat maitset, kellele ta andis võidu, sest meile piisab sellest, et me õpime ja oskame elada koos kõigega, mis meid tagasi lükkab.

Fragmendid ii

Sukeldunud, uppunud, eemal trepikoda niriseb metallastmed puhastuslapp, ämber põrandal, marmorist ruudud, seintel ühendatud neljaks, tilk-tilk langeb ja sügavuses, kergelt, keegi raputab põrandal matt valgust, abitu, üks ummistunud pind valguskiir varjude mõjuga, peegeldub klaasist nägu, pilk puruneb, üks sukeldumine, laevahukk, esile kerkib poi, mis päästab mind lämbumisest, hullu, põgenemine ja kadunud tähtede ja tühja kuristikku vooruse vahel suhtumise mõttes, kannatuse ja olemise täiuses, enne hirmu, siis lasen klaverist alla laskuval teel lennates üle asfaldi klaver oli maas ja siis kõlas esimene heli, esimene pilt heli sügav kaja tühjuse kaja ujuva uime vees, lõpuks ma hüppan, täiega mo liikumise ja kõik, mis puhub ja lohiseb, et illusioon tuhmunud, see oli teistsugune, hetkeks ookeani sügavus, vedel ja soolane kirjutamine pliatsi ilma värvita, see oli näitleja etendus kulmineerub kingituse peos, mis teeb mind õnnelikuks püksiriiul voodil, voodi läikis priskelt ja teistmoodi, see oli pilt ilma maastikuta, kõik sissehingamisest, tajumise muutumisest, ja transmutatsioon oli ilmne, ei pisaraid, ei linke, ei norme, ilma millegi puudumisel kõik mitte midagi, lugu, mis ei kasva ei ilmu, vaevalt jutustab ennast ja me oleme seotud, tõde, ahelad ja tabalukud kõikjal

rihma, sihtmärgi ja üks on uimane nagu nool ilma käeulatuses, silmus sõlme läinud kirjutus, ebakindel, hägune kirjutus, mitte kunagi kustutatud, kõik, mida üks nägi tahtnud ja kes on alati tahtnud omada, ja sügaval sisimas oleks ainult olend, lõikab ja lamineerib karmi habemetsa, üks vunts, üks juuksekarv, üks ja veel üks igast näost, puudutus, igast maksejõuetusest oma patt, oma ajatusest praeguseni ja vaata, see kokku üks ja ainult lina oma ämbris, tilk ookeanis, seotud niit ja rikutud ja rebenenud kiri, lõigud ainult tekstid paberil särava öö tehtud hetkest kiirgav ja soe päike, helendav plaat ja peegel näha teisiti, siis valguse illusioonist, tilk, mis kukkus maapinnale ja kõik ilma ei, siis tuleks välja pinnale lugemine hellus, kus muhvitud riie sukeldumine ulatub põhjuseni ja kõik tuleb küsimus, heledus tunnetuse intensiivsus olukord ilmneb, et pärast rüvetatud ja aheldatud see muutub vaba tahtest või märgistavatud aken suletud kardinas näeb oma lava teatrit plank, päästja, vaata õnne, päästetud, siis liival välja sirutatud, ma nägin maad ja elasin, sellest hetkest sukeldumine, kogu uhkus hõõgub ja me laskume maailma põhja, lihtsa laulu nägemisest, muutu see rahuloluks, äkki löök, nägemus, me kõik elasime reaalsus üks teiste seas eelaimus midagi, mis juhtuks ja õnnestuks spasm vabastatud ja ärganud olemusele, mis tunneb ja lüürika sonett kunagi täiuslik riim lahti, jooksis üks fraas, et faas, nii kus me läheksime ilma lahkumata ja kus me olime ilma sisenemata, rida salapärase kadumine tolmu mustuses punkt tõde illusioon kogu kujutlusvõime siis plahvatab komeet, ja sellel planeedil elada

see ei ole alati jama, kahtlase alusega intriig oli seatud, plaan ei katkesta siis ma kuulen neeldunud häält ja laulusõnade ulgumine on ajaloo hunt, täiuslikkusest kuni hävinguni sisaldas rakett tähes mere ääres nii kummaline, mis oli juba öeldud ja ma hakkan minema mööda redelit alla, tühjuse lõhe üks samm tilk, siis oli metallkaitsed automaatselt ja ainult jalg jões, paljajalu ja külm, kõik mis ei tundu on olla kõik kaob ja hääbub. Kõik universaalne on selline ja selline, siis ainult keel, suu avanenud suu janus suudlusel vaatad, et suudlus ja soov, hammustus sinu pilk, kui reisil sinu paat tõmban kõrvale ja nägemine tõega asi, mis ei ole ebareaalne, vaid kujutus, su peenikesest ninast soe tunne, ja lendab ja vallutab pluuto, südamega kivi tiigis elu eraldatud portree ei ole alati pildistatud vaata hullumeelsus läks vaimse mõistuse läks punkt, kus kõik loodud ja alates lahtine suudlus ootab siduda, jõuga ainult olemasoleva, veendumusega, alati seotud sinu südamega tahtmine pumbata ja voolust kujutab ette voolu, kus kast oli neli seinat ja pilk hõõgniit ilma põhjusega ootab, et süüdata jõud, mis ei karda, ei võida ega kaota, see on tahtmine luua ja ebamäärasest merest pintsliga maalida kogu tähestik iga värvi, selle silbi ja jõuga, kulmineerub tahtmine minna ja minna ja lasta ennast minna ennekõike ehitada loss kivisse veeuputuse alla ja jõe voolus kanda kõike edasi, ennekõike oli mul midagi mõttes, väga erinev samast ja lihtsast jutustusest teekonnast, heli virtuoossusest, mida ei nähta, vaid paljundatakse, nii et ma ronisin veel ühe astme ikka redelil kõndisin tagurpidi ettepoole sammu ja hõljumist ja ainult üks katse ronida iga sammu oma kindla ja veendunud õhku kujutades klaveri, mis murdus sisse

põrandal tõrva see oli ainult võti, ja see ei olnud dodo ega ré see oli usku uskuda alati jagamine olemise ja saada ainult veel üks lõhnastatud hetk kuuma maastiku särava mere ma näen sind armastav, minu sukeldumine, sa olid minu poi laevahuku minu paat pestud lapiga, mis puhastab klaver paigaldatud elutoas, kus keegi ei tahtnud olla ja ma ainult tahtsin oli siseneda seal siis ukse see oli väljapääsu kõike, mis kujutab ette ja kunagi süveneda, see oli soov, et sa siduda südame ja oma paari, see kõik pump ja siis turbulentne, see on vähem mõistlik ja tegu pommitamise see oli juba sündmus sõja rahu kõik ühendas mitu mõttes a lahkuma minna ja laiendada, mis tuli tagasi ja siis lind, mis laulab ja lummab ainult täna õppinud oma muusika kirjad, kõik tellitud ilma koordineerimata ülesanne oli tuua ja lõpuks karta mitte uskuda ja lõpuks mitte tagasi see reis kõik muidugi oli juba sügavus tilk katusel, akna avanemise ja külma, pimedas teo fakt, ei ole kunagi juhtunud, kuid teatatud ja väidetavalt leiutatud arvata, et tekkimine oli ainult lasta auru, et vesi oli ainult janu oma suudluse soovis ainult puudutada sind ja klaver oli osa plaanist puudutada sind noot, mis vallutab sind terav tunne tera ilma lõiketa oli tugev kirjutamine, mis ei löö juba tundis sidet öösel vaba tähtede reis üle tuleviku, mis ei jõua, olevik erineb minevikust ja see oli löök, see oli ainult lugu, mis rüvetas kõike ja lõpuks jättis, mis tuli pluutost kirjutada ainult armastust ühe südame kahe seina vahel võimatu hüpata, kus tara liikus midagi ära, avatud ringis, ristkülikukujulise ruudu, mis sõlme, et tihedus, raputada tolmu ja näha klaveri mängimine ainult oma teha ja pimedas ruumis pildi

pildistatud, filmi poolt rulli, väikesed pildid, fragmentide varjundites näen, et see oled sina, kes peegeldub tükis, kus kõik tuleb kokku, sest ma tahan sind, peegeldub minu pildis, ainult sina oled peegli raam.

Tavaline

Kuidas saada välja sellest valust, mis kastab ja teravdab kannatusi ühe ja ainuõige valu. Üks pilk oli piisav, et ilma tappa, problematiseerida ja iga pisar on avastatud süda sukeldunud ja rüvetatud, siis tekib vool, mis teeb mind hulluks ja aheldab mu randmed ja kogu impulss on hukkamõistetud haige ja tenebroos hing see tolm, mis raputab meid lõhub läbi meelte ja rohkem kui füüsiliselt kõikehaarav hingeauru see tormiline juur võõrandumine on leitud ühes labürindis, mind, keda vedas voolu uppunud apaatia veel ühe päeva, purustas ahel, mis pigistab mind, lõdveneb peaaegu kiireloomuline hetk, igaüks ootab allegooria elu, transporditud bukoolilistest hetkedest.

Põleb tõrvik, see süttib, siin on hõõgumine ja see süttib leek, mis sinu eest põleb mu vaene süda, lahtine hobune, mis ootab taltsutamist, ma naudin kõike, mida tunnen, sest tunda sind, nagu ma tunnen sind, selles lõpmatus ajas, mis ristub ümbritseva minevikuga ja mis tähistab iga elatavat elu.

Meie taasühinemine pulbitseb maagiliselt vaid sind vaadates ja sinu emalikku nägu nähes, õrnuse ja helluse tunne ainult tõstab kogu mu kibeduse, ma pean ainult elama ja alati sind nägema kuni surmani, huulte kuum liigutus sensuaalsuseni, läbipaistev õnn nagu tuntav embus, mis ootab elamist, tugev liit üle kõige, mis ületab sinu tahtmist,

ma soovin, et sa oleksid õnnelik nagu väike laps juur, mis on külvatud, kasvatatud ja tugevdatud sõprus on kõige õilsam armastus, las mu süda lööb sinu rütmis.

Isa häda oli isa maagiline hetk suurim õppimine alati lootust suurim armastus, millel on laps armastust suurem ainult ema armastus laps on hiiglane alati tähelepanelik ja intelligentne isa ja poeg minu poeg plahvatab mulle rõõmu tunne, emotsioon, kiindumus, armastus ja kiindumus, on jõud, mis viitab meile igavene rõõm, soov kiindumus, jagamine, õppetund ja õige õpetamine nii ülevoolav õnn, mis üks meist püüab olla igavesti noor õpipoiss algaja isa. Ma tahtsin sulle öelda, kui väga ma armastan sind, kuidas ma tunnen sind, kuidas iga hetk muretsemine küsimus ja ainult natuke rohkem, sest sa paeluvad mind. Sinu sära on minu jaoks alati ekstaasi kujutis raamis, kuhu me mõlemad sobime, kuid sa oled alati kõige ilusam. Kaugel sa tulid lihtne sündi mõelda ainult, et täita sind, kuidas sa rikastad mind, sa oled hullumeelsus tõeline hellus

Tear

Ühel päeval, kui mul oleks pisar, ma paneksin selle sulle näkku, et sa enam kunagi ei nutaks.

Unenägu tahtsin sukelduda intensiivselt, ärkasin keset aastaid kestva une merd, unes kõndiva unenägija, öö hinge, et hämaruses tungib vari sisse ja äratab pimeduse puhta ja toore illusiooni, kõige igavest ärkamist ja nägemist, mis sügav uni see üks päev on - ärgata ja uskuda müüti unistades alati jõuda ja jõuda veel vaid üks tükk, olla lõpmatu joon oma jälgedega...

Paar

Ma tahtsin suudlust rahulikku und, mis tuimestab meid ja me ihaldame seda kõige rohkem ehk sa ei taha teada magusust, mis on sinus ja milles sa ütled pehmeid sõnu, mis meid värskendavad südamelöögi südamepekslemist, mis kujutab sind tihedalt, põimunud ja mitte kunagi lahti Ma olen vool sinu soontes, mida su süda pumpab Ma olen õhuhingamine kerguse ja selgusega rütmiliselt mitte kunagi kannatades või halvasti pekses Ma olen nagu vihm vees ja kivi liivas Ma olen sinu, see, kes ei lase lahti ja kes kohe maitseb sind ilma sind maitsmata vaata ma olen sokk, mis otsib oma paarilist saapa sukeldunud lahti, mis ootab sidumist ja sidumist, mida ma ei lahuta kunagi, sest sa oled mu paarilise kinga, keda ma armastan armastada.

Elu

Igaveses hoidmises paneb ta end sinna ja siis ei ole võimalik sellega silmitsi seista, seda vältida või sellega manipuleerida, see on teisitimõtteleja hirm, kes kihutab ja kulmineerub ühe punktiga paralüüsis loomismeele, kujutlusvõime või lihtsalt maalida õitsev joon roheline tooniga ja haarata elu selles toonis elamise ja õitsemise, siin on see marker, mida sa alati tahtsid välja tuua, ela intensiivselt

Amar

Vaata, peagi leiab ta end taas, soovist vallutatud, ta läheb ja pörkab soolase ja ujunud mere kividele, süveneb ja sukeldub, ja siis tõuseb ta välja

Vaikselt ja abstraktselt ujumise kaudu saabuv külm nägi mind allikaveega seotud, ja lääne sai

läbida teisele poole miski ei ole raske lihtsalt kunagi astuda sama sammu ja liikuda edasi lase oma südamel mängida muusikat, mis kutsub sind tuul, meri ja maa vallutada lihtsalt armastust.

Seina

Kui see juhtuks, ei teaks ma, et see puhub külma, rahutu meel, külmunud, profaniseeritud, müüdnud ja hing, see puhas relv sentimentaalsuse ilma tee, seotud keha, mis hallutsinatsioon ja läheb edasi kunagi saabub, sest hing ei peta, huvi üleolev, kuid ta on puhas, seega ta silmapaistvalt paljastab end suletud ringis, pooleldi avatud nii, et koos allutamise illuusioga ja tulevad mõõtmatuses tekib äike ja kõik peatub hetkel heleduse mõju, kuid haigus vaimu need vajadused keha ja et teadlikult sukeldub meid kuristikku meie enda olemise ja hõljub, jääb ja nagu lisa, mis häirib hingeseisundid ja vaimu haigus on kasvajas kantud valu ja justkui hooletu mõju ja mõju neile, kes on meetri ja kõndimine on hinge, vaimu kohtumine. keha rühmitatud elava, kus kõik destabiliseerib tegurid või sest keha ei suuda enam kanda haava vanuse või haiguste vaevusi ja siis see vaim ise ja meie isekus tulevad meie tahtmist, kuid häirib hinge ja see maksimaalselt eksponent mõtlemise toimib vaim rikutud ja tunginud puhas, kõva tugev kui sein ei suuda alustada.

Mõttele

Vedeliku kujutlusvõime valatud, lekkinud võlu uppunud ja sügav hullumeelsus ta kannab sõbralikult läbi talade harmoonia ja keha

maagia tungib ja tungib teadliku alateadvuse maailma ilmingute vaata, et elu muutub ilu puhas hingamine ja lõpmatus muutub nähtav piir ja laieneb sõnade vahel tunded ja tegutsemine ilma muutmata oma mõtlemist provotseerida mõtlemine ja alati kujutleda üleolevat olemist, mõtlemist ja tegutsemist muuta.

Sõprus

Hämaruses hämaruses näha kõike toimuvat varjualune kaugel kujuteldava vaenlase, lahing läheks läbi vaherahu, meelerahu, tagasi rahu, öö oli langemas, ja ma hakkasin tundma, et puudutus, et tunda pehme naha tahte ja energia sõprus ilma vanuse puhas žest kiindumuse tugevam kui iga kirg või armastus ja mida iganes pesa lihtsalt puudutus pöidla ja lihtsalt ette kujutada, mida oli tunda ja läbis praeguse kogu energia.

Õppida

Pimestatud, lummatud ja valatud puljongiga, tegelikult tõesti ülekoormatud või solvunud, kuid istunud, olekus valvel, ilma minimaalse minimalismi tunnetuseta, vaata, see keerleb läbi kogu linna, siis segaduses või valesi mõistetud, ma ei tea, kas see oli otsustatud, kuid kõik on meile mõistlik lihtsa rõõmuga kirjutada teile nõudmata taotlusel, kui see juhtub kõik, mida sa tundsid ja nägid jääb ja kaob, aga ainult vaadata, lugeda ja kirjutada tõlgendada, omaks võtta transportimine ja õpetamine ja õppimine, siin kasvab hingamine tuule jõuga, ja siis kaob, lennates 7 merd, pannes maha, mida öeldi öeldud, siin ma sukeldusin, läksin sügavamale, kõik sõber sõber, et jagamatu sõber ja veel ei olnud nähtav oli hoiatus, üks

mõte talendist, mis lendab, jookseb, rändab ja kujutleb seal ja ei ole seal, kuid alati tunnistajaks, tuleb tagasi, et sündida see, mida ühel päeval kõik ainult mõtlevad, sest täna, nüüd on tulevik ja raske kirjutamine naudingu lihtsa puff ja ennekõike luua ja kujutleda ja uuesti luua ja tagasi oma kohale, mille eest ta ei olnud kunagi lahkunud, kuid seal, ma juba vaatan kella, täpselt kohal ja faktid tunnistajaks, vaadatakse ja originaalne tunne, naudingu, mis tuleb hellitades ja pimestades nii tavaline nii banaalne, ainult ja lihtsalt koitmine ja ärkamine kui ka pimenemine ja öö valgustamine maagiliselt ja pragmaatiliselt see oli hõljumine ja sõudmine paadis põhjaga, kriiskav ja helendav kurss see oli tema, et üks ainus punkt, tagasipöördumisega ja meri nii raske ette kujutada see oli tohutu ja tohutu raevu ookeanide, et mille poole läheb salajane reis ilma varjata see oli ruutkera kolmnurk ümberpööratud kui püramiidi sarkofaagi vaimu läbitungimatu hinge nagu unustatud elav, juhtub kohast pilt leht, mis ei kuiva, selle kastmine pliats ja kirjutamine meie planeedi iga antenn, satelliit või lihtne traat, mis hoiab kontakti teise planeediga ja me reisime nagu puud, millel sünnivad oksad ja aedniku lilled, mis säravad kogu päeva on nagu säravad kuuvalgus oli toimumas ja siis veel üks hüpe veel üks hüpe, et näha last sündimas ja eelkõige näha teda kasvamas ja õppimas ja mõistmas kõike, mida ta jälgib ja muundatud tegu, mis lapse keeles on pehme nahk laste ülemvõimu suhtes vanemate ja tänu õpetamise kahekordse kooskõla jälgimise õppimise ja õppimise ja teadmise nagu kaksik, mis on paar, kus õppimine on vastastikune väga minu ja sinu ma kutsun teid välja, me kasvame ja

alati õppides tundma ja palju elades.

Ma tunnen kannatusi, mis takistab mind näha ma tahaksin olla tõeline käitumine alati lojaalne, kuid nagu kurb kloun ma olen vale naeratus, rõõmu sisemine ei kuuletuma välise Ma tunnen ujuv, mis paneb mind lahkuma normaalne koht oleks reisida ja jääda punkti, kus üks on kaugel oma nägemine Ma tunnen abysmal lai samm, ebaloomulik nähtus, kuid nagu metsloom see tunneb metsikus ja kiirusega, ta tõmbab, kägistab ja tapab, nagu oleks mingi loomupärane jõud ette määranud, et see ei õnnestu hetkel ja ette ja teekonnal jäljetult jääb pilt vastik, vihkav ja tõeliselt patune vaata vanduma taevas temperatuuril aeg, värskel, rõõmus ja rahulik mari tuleb ja ütleb, et peatus õitse ja kasvata, et vägivaldne impulss on vaid halb hetk kõik metsikus kulmineeruda ja täiustuda äkki lase mitte midagi või peaaegu midagi sind häirida ja puhtaim impulss ütleb sulle, et tee müra õhku ja pane sind mõtlema ma võidan kõik ilma kartmata, ilma kunagi õppimata mitte elada lõksu see viha, mida sa omad ei ole sinu, oma inimlikus eneses sa näed, et head teod teevad sind täht maa peal kardina langemisel ma palun sind mängida klaverit, sest mul on plaan me läheme lahkudes, kui sa jõuad kunagi takistada sind saavutad ennast ja lendad tasa ja üle tormipilve on mitmeteguriline seisund, mis paneb meid rebima vihma õrnast ja niiskest maapealsest näost rahulikuks lugemine tundub olevat oletus arhitektuur ilma inseneri võimuses oleval arhitektuuril, viitab fantastilisele, kättesaamatule realistlikule, sest meil on kõik jõud, mida me usume, eriti seal oli tume ümbritsev klaas, kuid suitsus toonides absoluutselt läbipaistvad väärtused on nagu lilled peavad neid pidevalt kastma ja mis on seeme kasvab meeles olla erinev võrdsest võrdsest

et meil kõigil on instinktid ja metsikus inimese hinge peale õige maagilise joogi on peadpööriv tunnel, mille sissepääsu näeb valgus ja mille lõpp on rööbastelt rööbasteta kaevu kõik, mis meil on puhtast haaratud ja hukatud.

Vaata, keegi ei võida teie maailmas tunneli on läbipääsu elada valgus sissepääsu ja valgustada oma teed, sest see, mida meil on elu joon ja see on läbi viia.

Sügav armastus kannatas armastus tundis ka unustatud sügaval pooleldi kadunud kahetses ja elas.

Mask elavad lõpuks nagu lõpuks ja kõik finaliseerida, vaata, et kindel, midagi nii kindel kui see, mis on midagi ebakindel pluss väike ja pidev joon piiri, mis ei lase meil ette näha lõpmatus, seega nagu jooned meil on kaks punkti tõusev ja ainus lõpmatus ainult nägu surma aeglaselt saabub nagu hingamine kõik, mis oli tunda, lõppes, sest kunagi nägi teine nägu, kuid lõpuks maski tenebrous.

Suveniir

Sinu eest ma kannatasin sinu eest ma tundsin koos sinuga ma armastasin koos sinuga ma elasin koos sinuga ma ei armastanud kunagi teist ma suudlesin sinus ma nägin sinus ma sisenesin armastusse mida ma alati mäletan ma ei tundnud kunagi nii palju kannatusi mitte midagi rohkem tahtsin surra sinu eest läbi minu sinu eest ma kirjutasin nii palju ma kannatasin ja ei surnud kunagi ja sinu eest ma ei kaotanud kunagi ma ainult tundsin.

Armastaja teatud hetkega tundus kaugel ainult üks päev eemal armastusest kellegi juba armastaja.

Peegeldused

Oodates, et midagi sünnib peeglis on mina ja minu peegeldus, kui hea on peegeldada ainult ja mitte ainult oma pilti ka see lihtne peegeldus ilma peeglita edastati.

Selge öö pimedas öösel, selge nagu koidik, kus laulud sinu võlu poolt muutuvad nagu lendava linnu tõeline vile ja kõik püüdlevald vabaduse poole .

Kirjutamine

Ma... ja suurim vara, mida ma võin omada paber ja vastupandamatu pliiats ennekõike püüdlen ma ainult mõtte poole

Surm

Ma surin! Jah, see oli lõpu algus algus volte ilma kibeduseta, kuid ka ilma helluseta see oli teekond, mis tehti ilma pildita ja ilma julguseta vastandades väiksemat ja suuremat oli aeg lahkuda või jääda siia, kujutades kõike ja mitte midagi aegajalt ta lahkuks ja läheks äärmusesse, mis ütleb, et ma ei karda, ega ma ei värise teekond on tagasipöördumine selles maailmas, mis kastetud sügavale ilu, et kõik, mis mul on, on kõik ja kõigest, ma ei taha midagi, sest kui ma lähen, ma ei võta midagi, see on see, mida ma mõtlesin.

Kuristik Ma olen kuristikul, kus kuristik on lõpp.

Oodates ja ta kõndis niimoodi, soovides ja soovides, hüpeldes, hüpates ja suitsetades, kõndides ilma sihtkohta minemata. Ärevus varieerub vanusega, kuigi inimene elab alati väga ärevalt, midagi oodates, me tahame alati midagi, kõik meis sekkub tahtmatult kui meie enda tahe.

Trepikoda

Ma istusin maha, võrdsustasin seda, kuid tulemus ei olnud ligilähedane sellele, mida ma ootasin, ma läksin trepist alla liftiga ja valguse ja pimeduse ja tiheduse vahel manööverdas see oma tahtmise järgi, nii et see läks üles ja tuli aeglaselt alla, mitte kunagi kukkudes.

Peakorter

Alates pisarast, intuitsioonist või hävitusest, et mõte on ilus neelamine külmkapi sööklast ja tuuakse kohale janu ja kõik on küllastunud ja suurepärase eksistents.

Ei soovi lõpetada, lõpp on, kuidas selles tuleb ma kuulen sõnu kaugemale ma nägin seda hirmuäratavat kui võitja taas kord ma ei taha minna ja nii ma eksisteerin ja jään lühikeseks

Sun

Mis juhtus Ma tundsin hommikul õrna kurbust, mis tuli koos õhtuga Ma elasin, taaselustasin ja olen uuesti sündinud Ma olen ta võimas päike.

Uuestisündida suitsukardinas vaata, et ta sünnib seal ilma sündmuse pärgamendita vaata, et see oli hetkeline ja tahvel liigub ära ja piisab vaid ühest elust, sest pilt on lihtne näha iga hetk oma pildi ja olla uuestisündinud

Vaadates parfüümi, hullumeelsuse lõhn, hullumeelsuse piinamine mõtte kõik sidumata ilma sugulaseta, südame orbust, ühe armastuse valu nii paljude teiste eest, mis valutab pilku ja tapab iha ja igatsuse kulmineerub vaid veel üks hetk, üks hetk, mis tuleb sellest sinu mõttest, me ilmselt kõik eksisteerime mitte ainult voorusekujutisena, vaid funktsioonina välimuse või seisundi mõttes ei sure hetkel kõik need

füüsiline olemasolu ja äkki kõik kustub, või see võib kulmineeruda.

Elu suremise kaudu

Elamise või suremise vahel? Vabandust, kas see on valik? Ilmselt, kes ei ole ennast tapnud? Me kõik oleme hetkeks elamise lõpetanud. Me kõik, eranditult, arvame, et me sureme ja siis elame, see on naeruväärne vastuolu.

Leaver

Kallis sõber ... Ma kirjutan liiga kaugele...sa olid kadunud...mu väike sõber...täna õhtul mu hing...nutab sinu järele! Võta mu südame võimalus...palun andesta mulle mu sõber...mu vabadus...kadunud ära taevas... Sind võeti...tagasitulek on rõõm...nii vaikne... Vaikus, pooleldi kes olid surnud...andestatud...viimane sõna...

Katkestatud

Kui mu hing minus aurustuks, ei jääks järele muud kui salajane, fantaasiale võõras rusu. Tekkinud allakäigust, hõljub veel ühe, konkreetse hetke tühisus.

Et olla

Heli, suu tuum, pehme puudutus, värv üks unenägu, mis lummab ühes hetkes, ainulaadne meeleheitlik ja inspireeritud teravusest, ilma distantsita, ilma piirideta lõikamine lämbumine, ületab kujutlusvõime selles maal-veri pildis, punetavast valust ja põletikulisest meelest, mis ei oma mõistatust, vaid reaalsust, nägemust. Kui teisele me ühineme ja näeme, kuidas uskuda heakskiitvast ja julgustavast pilgust eksistentsi, võltsitud,

ümberpööratud ja peegeldatud.

Kogu sellest murest, mida ma tunnen, et ma pean kuuluma kellelegi, ilma hirmuta kaastunnet, hullu, ilma kirgita ja puhta hingega sõlme ilma ahelata, kuid omavahel põimunud ja ühendatud, ühest meelest, soovides ja lõpuks omades, ja lõpuks ei ole midagi...

Puudumine

Kui ma puudutaksin ja näeksin teie maailma, oleksin ma räpane, ilma tummade tundlikkuse puudutusega, vähemalt uskuma, et keegi ületab minu reaalsust. Minu lihtne kurbus on nagu kõik õnn saavutatav kui saavutamatu. Maagiliselt, ilma irooniata ühe päeva ütlen sulle, puuduta mind tunne, kuidas sa vaatad mind ja sa näed, kes ma ei ole ja mis ma olen sinu kõrval. Põlevas tikus see põletab valu, mis on minus, kui kõik põleb. Ma ei võtnud sind kunagi ära, sinus ütlen, et sa kannatad, sest ma ei jätnud sind kunagi ja tea, et ma armastasin sind ja ma armastan sind alati...

Joonis

Ma armastan sind rohkem kordi kui mu süda suudab lüüa

Ma hingan välja | sa hingad sisse | sama õhku |

armastuse ma olen kõik värvid, et maalida sinu

maailma...

Minu jaoks, sinu jaoks ja nende jaoks, kes

mind armastavad Üks päev

Sa istutasid täna juurt minu südamesse, see puu...

Selle nimi on armastus aadressile a elu
kunagi, saab ära rebida, sest see elab minus

Trafo

Saldo of jõud säravad mis muudavad
reaalsust.

Juhatus elektrikilp käsud . positsioone e
sihtkohad universaalse ahela kohta.

Päikesevalgus

Valgustage soolestik

Maise olemuse varjutused.

Helendavad purskkaevud langevad nagu tilgad maapinnale
selles elu ja valgustuse purskkaevus.

Majakas

See otsib lakkamatult ja pööraselt kõrvalekallete liikumist.

Elektrijuhtumid

Närvid mürarikas vilkuma koos südame
elektritõmbed.

Elektromagnetilised lained

Lainelised mõtted käivad edasi-tagasi ümber lainete ringi.

Elektrivool

See vool voolab läbi mu keha ja viib mind laineringi

Elektriimpulss

Ma olen raputatud poolt impulsid mis
ringlevad alates elektriliselt.

Tõe valgus

Tõde särab eredalt, kui selle avastab

impulss.

Blackout

Ole vait. ... hääled piinatud poolt
valgusküllane olemistunne.

Valgusküünal

Valu põleb

Sulanud vaha kogunemine.

Elektrilised ukсед

Nad avanevad pehmelt, kui neid puudutada, kuid sulguvad ilma, et neil oleks aega avaneda.

mootorrataste kettsaagid

Lõika tumeda energia elujõulised vihkamisjuured.

Electrocuted

Elektrilevi helendavas suitsus, mis kustutab mälu.

Elektromagnetiline turbulents

Nad keevada aadressil mõtetes tormiline lõpmatu
elektromagnetism.

Elektrifitseeriv kiir

Kuidas üks ray elektrifitseerivmis halvab a
energeetilist meelt.

Kurjad tuled

Iga on on a valgus kuratlik valgus
elektrifitseeriv välgutab.

Vilkuv valgus

Vilkuvad tuled vaevavad mind

Katkematu voolu kulgemine.

Läbipaistmatu valgus

Läbipaistvad tuled valgustavad imelisi olendeid pimedas valguses. Elektrilised juhtmed

Elektrijuhtmed jooksevad läbi mu keha, mis vibreerivad energiast. 10. elektriline vooluahel

Ronin üles ja liigun kümnenda elektrikatkestuse suunas ning seal on parandamatu voolukatkestus.

Elektriline kukkumine

Kukkunud tramm aadressil ... sõnad of
ecstasia e tundeid.

Kerge lõikamine

Lõikav ja helendav kaja,

Särava valguse haarab murduv hääl. Säravat hämarust

Relampeja varjutab kõndivaid olendeid silmade orienteerumisega.

Fluorestsents

Nad õitsevad ja langevad nagu äike igas suunas ja igas suunas.

"hägusus"

Välk lantseeriv hägusus o rõõm Teiste tundmustest ja pilkudest.

Hõõglampide

Teie hinges ristuvad sügavad kaared, mis hoiavad elektroodi - dünaamilised, hõõguvad löögid.

Elektritarbed

Nagu toon, mis toob mulle meelde tunnete vastuolud, mis nõuavad tugevat ja otsustavat valgust.

Videvikusära puudumine

Ma mähin end pehmelt oma olemuse teravatesse tuledesse, rõõmustan pehmelt välkudest.

Meenutused

Ma ärkan valgusküllases päevas, valmistun pimedusest välja tulema ja jagan valguse jõuga jõudu ja energiat kogu tähtede kogukonnale.

Ohtlik valgus

Nad ähvardavad neid toibuvaid tuled, mis meid piinavad ja lasevad meil ohtu ette näha.

Kohaloleku valgus

See valgus, mis saadab sind bukoolilistel hetkedel ja ei suuda sellele vastu astuda, hirmutab sind salajaseks.

Punane tuli

Intensiivne punane valgus ja närvikiirendi.

Šokk

Ilma impulssideta levivad teravad, saastavad mõttekäigud.

Ettevõtte valgus

Valgustunud o mis mitte kui annab e ega
tunne kerge seltskonda.

Thunderbolts

Äike krigiseb ja puruneb janune rõõmuhääl. Võimas valgus
Võimsad tuled mõistavad võõraste elu häältega
õpetamiseks hukka

Kiired

Kuidas rays võimas e lacerating et lõigata
võimatuid sõlmi siduda.

Jäätunud valgus

Nad on varjutanud teadvuse, millesse tungivad mahukad
valguskiired.

Hele valgus

Intensiivselt valgustades udu helendav kosmiline must
valgus

Nagu sügav, tungiv kosmos, mis rahustab hinge unustust.

Valguse jõud

Valguse tervendav jõud valgustas meeleheite eesnaahas
mõistuse niidid, ma olen talle tänulik. See valgus juhtis mind
igapäeva elu ekstaasi voolu poole, valgustas mulle ebatervet
ja ebamõistlikku tulevikku, sest siis jah, äike müriseb minu
peale ja välgub nagu dünaamiit, mis on riisunud surnuaegsest
naudingust.

Siis jah, tema valguse ja liikumise poolt paranesin ma ja

tuli välja ranguse ja täpsuse kalorsest soost. Aga ma ei tea, kas see valgus valgustab mu minevikku, sest ma kardan, et selles ei ole valgust, mis kulutab energiat. Seega on kaks poolust, kaks äärmuslikku energiat. Ja mind tabas see positiivne ja tervendav, mitte aga see tume ja kummitav. See valgus pärineb tunnete selgusest ja ratsionaalsusest, mis on vahetu ja impulsiivne, üleminekuta ja läbipaistmatute meelte hämarusest, mitte sisseehitatud või naelutatud tunnetest. See valgus on tugev, see on intensiivne ja põletab oma kiirtega kõiki, kes sellele vastu seisavad, liituvad valguse, meelte vastu.

Enam ei ole energiat ja impulsiivset jõudu, haarake oma annet ja jõudu nagu sinine kiir, mis lõikab ja tuulutab teid elamata lämmatustest ja pahatahtlikest ja tungivatest mõtetest, mis ohustavad meid nagu varjud, millel ei ole valgust, et neid toita. Seega tahan öelda, et sinus on valgus ja sinus on äikesed, tormid, energiad ja valgus, sisuliselt selge valgus ja puhas oma kõige primitiivsemal kujul tuli, et tuli, mis läbib meid ja toidab meid ja mõnikord põletab meid, nii on elu tehtud mööduvatest ja vastanduvatest tuledest, mis on vastu just selle põhjuse või energia mõttes, mis annab meile jõudu ja elujõudu, et taluda selle tuhmunud vapustusi ja ilma jõuta, mis süüdistavad end ja leiavad põhjuste vabandusi oma kaasamist, ei ole valgust ilma energiata ja kõik on energia, kõigel on oma valgus ja liikumine ja vool, see on olemus ise, mis hirmutab meid ja nii sageli seab meid silmitsi kummaliste süüdistustega, mida me ei mõista, sest need ei ole suunavad ega julge pörkuda teise energiaga, vaid püüavad pigem kustutada selle valgust, kuid see on olemas ja justkui ilmutab end, ta tungib nägemismeelde ja näitab meile mõtte selgust läbi aegade vaikuse, ja justkui vaikides karmistab ta arvamust ja naudib kuulsusetut võimetust, mida teised edastavad läbi

negatiivsed või positiivsed energiad. Kuid on tõsiasi, et sinise kiirte valgus hirmutab, kuid tervitab selles energias neid, kes tahavad end transportida ja seda valguse kiirusega, kohese, sekundi, sekundi murdosa, hetke kiirusega, ja hetk on hetkeline, nii et ei ole mingeid kärpeid pildis ega kõige naeruväärsemas käitumises, sest kõigil on õigus energiale, olgu nad siis positiivse või negatiivse mõjuga. Teisest küljest toimub musta faiska rebiv mõju tundlikkuse neutraalses pooluses ja seda kannab elava energia hullumeelsus, mis januneb naudingut ja heleduse järele, nii et ma soovitan teil kasutada oma energiat, et teid tabab valgus ja see hägustab põlevat naeratust nagu tuhk, ilma soojuseta, kuid meeletu, kui see on ärritatud. Teisest kvadrantist on meil sinine kiir, mille häirimatu mõte on jõulukuusetuled ja rõhutatud, mis viivad meid hajameelsusele. Sinine kiir tunneb oma teed, suunda, orientatsiooni ja tal on eristusvõime, et raamistada energiad ja footoneid, võimalikke lühiseid, kuid elujõuline ja impulsiivne ta liigub alati mitte valguse, vaid sinise kiirte kiirusega. See on see energia üleminek, mis seisab silmitsi mitte purskuvate, vaid takistavate pragmaatiliste energiatega, mis takistavad meid kogemast hetkelist, äike segab ja mõjutab silmapaistvalt helilaineid, mis tekitavad ülehelikiirust, kuid mitte nii võimsat kiirust. Kuna otsene vastasseis ja rõhutud valgusküllased tihendavad läbipaistmatuid valgusi, mis moonutavad seda, mis on reaalne ja näib ebareaalne, kuid on ka fiktiivseid valgusi, mis on kujutlusvõime valguse jõud.

Sinine kiirgus

Vihane sinine kiir tungib minu olemusse, mis on täis energiat, mis võrsus eelarvamuste ja sallimatuse määrdunud poorides, kuhu see sinine kiir jõuab.

Laservalgus

See laservalgus on läbiv ja tungib nähtamatult isegi nähtamatusse ja märkamatusse. See on nägija ja meisterlik valgus nägijale endale võõrastes eeldustes ja ristteedel. Märkamatu ja süütu põhjustab see oma kiirte kaudu mõtete ja eelarvamuste imemise mürgiga mürgile endale ja selle vastumürgile.

Valgustus pööningul

See suits läbistab valguse, mis on mässitud mälestuste räbalatesse, mis on lahtistes peades lahtise suuna ja tegevuse, tegevuse, mille mootorid jahutavad aeglase ja massiivse kooskõlastamata meele meeletu mõtlemise ešeloni. Läbistades hetke tegevusetuse, muutub see entusiastlikuks ja jagab end aju ja põnevate tulede vahel rändava elektrivoolu stiimulites. See intensiivistub kehamassis ja jagab hüpnootilist ja halvavat valgust, nagu nexuseta riimivate sõnade vallandamine. Need loft tuled sisenevad igasse pähe eklektilise juurega tiptasemel tehnika. On neid, kellel on väikesed ahvid, teised lihtsalt pööningud, teised pööningutuled, mis varjutavad peasissekäiku, ma soovin, et ma saaksin tungida pööningutele mälestustega, mõtetega, lühikeses elus, mis on elatud ilma suurte põhjusteta, kuid mälestustega. Mälestused, mis valgustavad pööningut igavesti ja mõned on alati avatud või suletud kirstus.

Välg

See soojeneb ja pimeneb ja muutub vaikseks ja vaikseks, kuid kriiksub ja müra, kui see juhtub, on hingetuks ja ülevoolav, mis nakatab elamise ja kohaloleku raevu teiste tulede ja valgustuste või isegi lihtsa mööduva, kuid silmatorkava pimeduse ohkamise ja

mis murrab kõige elektrilisema vaikuse. See välg, mis kustutab teie teadvuse, mida tähistab kõnekate urine väljastamine ja mis kiirustab tegevust, jättes tähelepanuta võimaluse tundmise, et olla liikumatu hetkel, kui teine välg langes selles maailmas. Valguse tuhk, need tuhkad, mis märgistavad teid ägedate ja tugevate rauade kuumusega ainult ühest löögist, on saastunud mineviku ja kõikehõlmava tuleviku valguse tühkadest, mida te ei unusta ja mis mässavad teie vastu. See lõikab sind ära hetke impulsi ja levib aeglaselt, pisaraten ja tulvil käskides sind kontrollida ennast, ja viskab sind valguse lompi, mis uputab mälu kontaktsete sõnade ja valab välja oma valgusejanu. Leegitsevad on magnetilise keha põlev tuhk, mis suitseb ja vilgub sinu südames, mis põleb iha millegi järele, mehelik ja mehelik või siis naiselik ja sensuaalne, see kahesugune isiksus solvab sind nagu kahesugune isiksus, mis ei allu ei ühele ega teisele poolele. Need valguse tuhkad soojendavad sünget ja kergemeelset ning on oma soojuses vihma kaitse, mis neelavad ja levivad üle mandrite ja aegumatu ruumi.

Lõbususe valguses

See valgus, mis tungib meisse ja kingib meile luksuslikke arusaamu ning viib meid lugematute masendavate naudingute ja istuva naudingute keemia ärevuse juurde, kuid mitte krustis, vaid teiste inimeste naivistlikele nägudele trükitud naivistlikele nägudele, mis valgustavad olemust või tunnet või emotsiooni. Emotsioon, mis tunneb imelist ja hiilgavat naudingut ja leevendab kokkutõmbumist, mida tunneb liigne nauding, liigne, mis suunab meid ümber teistele meelte ja naudingutele. Mis puutub naudingute valgusesse, siis see areneb ja toitub pahedest, mis ei ole

taganeb ja ei võnkuma ja pörkub hullu juustega eitamise rõõmuga.

Hüpnootiline valgus

Valgus hüpnootilises näos tunnetavad tunded, mis lasevad meil ette näha selle valguse sõltuvuse soovi, mis viib meid dünaamiliseks ja usub, et valgus on olemas. Selle poolt oleme võetud ilma krediidita ja ilma võlgadeta, stagneerunud nagu hüpnootiliste olendite hüpnootiline elu, kes on sõltuvuses hüpnootilise naudingu allikatest. Sõltuvused, mis rabelevad läbi juuste ja kulmude, mis on laetud tagasihoidlikkusest ja tühisusest. Transtsendentne see valgus, mis viib meid uutele väljakutsetele, mis on võrdsed mõtetes erinevad reaktsioonid, reaktsioonid need mõõtmata ja puhtad, mis seisavad silmitsi puhta sooviga, et valgus, selle võimuses olla toidetud ja juhitud lahtised kivid, mis tulevad kokku nagu savi kuumutamisel.

Hele valgus

Intensiivselt jaguneb see valgus liikumisest võõrandunud kehade vahel ja kõigub kahe kerge tee vahel valguse poole, kuid ilma elektrivooluta on ta iseenesest piisav ja elab meid toitva ja arendava süsteemse hüpnootilise kibeduses ja õuduses. Kuid teadlikult on see valgus nii intensiivne, et see kustub ja ise edastab jõudusid isegi siis, kui see kustub.

Psühheedealne äike

Psühheedealsed ained põimuvad vapura äikese mürasse, mis toetab ja suurendab ebanormaalsust, mis tuleneb sellest, et meid katab see psühheedealne äike. Noh, siin, kui me likvideeriksime koherentse valguse, ilma potentsi ja kaaludeta, oleks see ainult ettekäändeks musta äikese ebanormaalsusele, mis puurib ja viriseb

kõige kummalisemas ja sügavamas mõttes mõistuse neeldumise, sest see on kustunud, krigiseb ja liigub ilma vähimagi saladuseta, nähtavasti psühhedeelsete tulede maailm, mis vaevab neid, kes tahavad selles eksida või nautida eelarvamuslikke, stagneeritud kalduvärvidega toonitud võpatusi, ilma loomise tahte või pelgalt andumiseta. Mõttefragmentide vaimust läbi imbunud, killustunud on tõepoolest kõik need, kes kujutavad ette teist, häiretest kaugel maailma, mis ärritab meid nagu silmade kriimustamisel või lihtsalt silmade pilgutamisel. See teistest liikumistest võõrandunud liikumine hõõgutab ja pulbitseb meeled, mis on kaugel ja unustavad lihtsat tõsiasja, mida tähendab olla liigutatud või ärritatud. Äike on psühhedeelne ja peletab vaimud eemale, ilma et need ilmneksid, sest neid ei ole olemas, see on paralleelne reaalsus, mis on kuulujutt ja leppimatus nagu moorumees, ja siin ei sööda keegi kummalisi isiksusi ja kognitiivseid eeleksistentsi, kuigi seda tegelikult ei eksisteeri. Seega on kõik, mis on ebareaalne, aegumatu ajalugu, kuid tal on, midagi, tal on hirm, hirm, mis kistab meid 5 dimensiooni horisondile, polügoonilisele ja lineaarsele, kuid mis ei ole vastuvõtlik või isegi vastuvõtlik mis tahes jälgedele, jälgedele, mis esindab transtsendentse ja apoteootilise mõtlemise poolsfääri. Ideed ei õitse ega kasva abstraktse mõistuse filamentides, vaid juba nähtud ja kaunistatud tegelaste impulsid, imitatsiooni ja hetkega kohanemise liikumised, kuid kõik teadlikult ja minimaalselt kalkuleeritud. Ilma arvutusteta on äike reaalne ja ettearvatu, nii et see on nii ehedat spontaansust, et on absurdne mõelda mingist muust psühhedeelse energia allikast. Möödunud aegade pead nirisevad ja mürisevad ja te olete juba kollasteks lehtedeks tuhmunud ja bibliofiilide poolt söödud, ning ilma

igasugune püsivus hirmutab mälu vananenud ning tehtud ja võltsitud oma mõõtu. Ümbritsetud mõõteriistadest, õnnitlevad sildistavad abeksinid end ja naeravad abessinia tondid. Need, kes elavad mineviku valguses, manitsevad, need, kes surevad väljaspool, tungivad taevakehade silmapaistva faktina juhtumisse, vahetutesse. Kuid kõik on helendavad asjad, rohkem või vähem intensiivse valgusega, kuid need on energeetilised kiirgused, mis ei sobi kokku minevikuga, isegi mitte eelmise hetkega. Seetõttu kiirgavad mineviku tuled kahjulikke kiirgusi, mis aga ei pimesta ühtegi helendavat ja kiirgavat valgust, mida tahetakse süüdata igal hetkel, impulsi või hetkega. Sest minevik ristub oleviku, hetke, impulsi, sekundi või murdosa, kuid ei mõjuta selle energeetilist voolu ega heledust. Seetõttu oleme alati õigel ajal ekstaatilise voolu võimsa, heleda valguse jaoks, mis lõikab tuulega läbi seniste naudingute, millel puuduvad kavatsused pöörlevate liikumiste ümber valguse tegemise või valgustatuse naudingu, sest kindel on intensiivse voolu jõud või pinge, mis vallandab elektrilise impulsi, mis lihtsa pilgu kaudu edastab oma mineviku valguse, vähem intensiivne valgus, möödunud elude kiirgused, kuid mis ei juhi valguse põhimõtet, mis vallandub maskeerimata valguse impulsi liikumisest, mis elab sekundist, hetkest, lihtsast klõpsust piisab ja see on kõik, valgust tehakse lõikavas ja ohtlikus pilgus ja põletab kadeduse ja vihkamise pilke, mis lihtsalt roomavad ümber mineviku tulede ja klammerduvad taevakehade kiirgustega. Noh, kiirgused on kiirgused ja see on saastumine, seega ei ole midagi tugevamat, kui süüdata oma valgus hetkes, igas hetkes kogu vooluga ilma

Kiirgused, sest ükski valgus ei ole tugevam kui teine, küsimus on tõesti kiirgustes, ja ärge andke mulle neid kaasasündinud valgusi, sest igaühel on oma puhas valgus, mis januneb tahte ja kujutlusvõime ning puhta arengu ja loomise energia järele. Valgusmaagia, mille valguses on värvid, mis peegelduvad päikesepaistelise, energilise kollase varjundites. Tegelikult ei ole palju valgust, on ainult allesjäänud ja tasakaalustatud eksistentsi fookused, mis on objektivierimine, mis ei ole vaadeldav. Nii et seda ei ole olemas, see ei ole reaalne, see on selle võimsa kiirte vili, mis viitab meile teadvusele. Aga mis kurat on teadvus? Mis on tegelikult teadvustatud või teadvustamata, see on barjäär, mida ei saa materialiseerida, ükskõik kui palju mõtet on ja kui palju me mõistame, et me kõik liigume selle hetke poole. See dekadents, et materialiseeritakse etteantud tõkkeid ja ületamatuid hoovusi väidetavalt, kuigi tegelikult ei ole tõkkeid tegelikkuses olemas. Kõik on seega kujuteldav ja reaalne või ebareaalne me kõik elame selles samas illusioonide voolus, teiste vaimude janu, mis ei mõjuta meid tegelikult, sest on olemas või tegelikult ei ole tõkkeid soovide ja teadvustamata valguse vahel, mis on alati olemas teadvuses ja mille me reserveerime ainult endale, sest me mõtleme vooludest, kuid ka siin ei ole voolusid ega impulsse, on kujuteldavad kosmosealused taevased olendid, kes elavad, nagu on öeldud mineviku valguses, enamuse poolt, kes arutasid, et valgusel peab olema võim või mõõt, kuid veel kord, kes nad on, et sekkuda valgusesse, valguses ei puututa, jälgitakse valgust ja jäädakse vaatama, kuni see kustub.

Loomulik valgus

Ei ole midagi loomulikumat kui see selge ja loomulik valgus, sest see on loomulik, et see vastab. Kohanemine, vasturääkivused,

konfliktid, pelgalt järeleandmised, mis toimivad hoiakute ja teadlike, kuid mitte nii sügavate probleemide akumuleerijana, sest need on loomulikud. Loodusliku ja valguse vahel ei ole vähimatki kokkupõrget, nii et loomulik kaasab meid ja paneb meid tundma end kergelt ja rahulikult, sest kõik on normaalne ja loomulik. Õhk, loomulik rõõm, mis kaasab meid, see, mis lööb ja jookseb ja ennekõike puudutab, õrn puudutus neile, kes hindavad kerguse puhanguid.

Tuumaenergia valgus

Võimas energiaallikas kiirgab meile transformatsioone, psühholoogilisi mutatsioone, mida me siis peame ennast sellest tuumaenergiast mõjutatuks. See elujõuline energiavalgus kasvab mutatsioonide transtsendentse olemuse helendava mõju juures ja mis tegelikult ei kannata neid, vaid imbub, nagu paabulind, impulssidesse, mida tajutakse ja mis viivad meid tegutsema. Impulss, mis on dünaamiline ja selge plahvatuslikest kiirgustest. Seega on meil maksimaalne eksponent oma energijõus, nad on tuumaagendid, mis korrigeerivad ja murendavad valgust, mida on võimatu tasakaalust välja viia, sest see on maksimaalne eksponent muundumisjõu. Ja ei ole midagi tugevamat kui muundumine, see muutus, mis meid kiirguse suhtes tõstab ja potentseerib.

Psühhotroopsed tuled

Justkui maagiliselt või harmooniliselt maanduvad ja hõljuvad ning peksavad oma tiibu need psühhotroopsed tuled, mis meid lumuvad ja vahetavad reaalsuse, mida me soovime hea soovina, kuid õnnelikult halva ettekuulutuse vastu, kui me sellest maailmast tagasi pöördume, kus see nagu ajamasin viib meid reaalsest mõõtmest eemale ja viib meid fantaasiamaailma, ebareaalsesse või naudingute maailma. Seega on olemas kolmas dimensioon, mis koosneb meelte

tegevusest ja tumedast energiast

kui ette kujutada teiste hullude perspektiivist reaalsuse rüvedad hapniku ja voolu psühhotroopilised tuled, mis saavad maad erinevates perspektiivides ja meelevaldsetes mõõtmetes ja mis jahvatavad neid, kes hoiavad tagasi sporaadilisi episoodide. Ei mingeid vastandusi maailma või tuledes või reaalsuste vahel, sest loodus ise on tuled.

Thunder

Justkui kibe ja helendav murdumine, vihastab äike, mis toidab maa ellujäänute amorfse ja läbipaistva valguse. Pagulased taevakehade kibeduses valavad nad kontrollimatut raevu, mida võimendab see valguse ja võimu laava. See põletab ja toidab selle olendi valgust, kes laseb end nende rüvedate pimeduse pimeduses, kus puudub valgus ja alistav jõud, vallutada ja laseb end soojendada energeetilise äikese magma poolt ja potentsialiseerib valguse õnne. Valguse õnne valguse helendavates kiirtes olemise ebaharilikele olenditele.

Generaator

Armastuse tekitaja või armastuse generaator!

Mis toidab seda mitte-virtuaalset lihalikku iha ja seda läbipaistva suudlemise ja janunemise emotsionaalset sidet, mis on oluline emotsionaalsete ja elektriliste sidemete energiatega arendamiseks. See generaator toidab egosid ja isiksusi varjatud nägudega igapäevases kujutamises nagu hommikusöögi või õhtusöögi võtmine või vesi, mis toidab igapäevaelu energiat. Ilma maskide või rebivate mõteteta mahutame tegelikkuses armastuse energiat või armastuse elektrifitseeriva ja lõikava energia läbitungivate ja esinduslike pilkude ja üksinduse energiat, mida üks elab, mida toidab kaabel, mis ei katkesta kunagi, a

parandamatu energia, kuid tõsi, alati! Alati elektrifitseerib iha janune pilk ja mingi kannatlikkus, mida leiutavad päevade monotoonsus ja kalduv nägu, mis ei esinda selles elektrilises keskkonnas midagi, nad on lahtised niidid. Julge kujutlusvõime sünnipärase ja ohjeldamatu mootoriga reaalsuste, kuid hetkelise kontakti lämmatusega. Vältimatu kontakt mootori elu, see mootor reaalsuse konsensuse konsensuse olemise ja mitte olemise kohalolu, kuid võõrandunud teistest reaalsustest peaaegu tajumatu teadvuse soovile, kuid see on olemas! See on alati olemas vahetu võimaluse mõttes, seetõttu ei saa vahendid olla vesised, vaid libiseb vahendite ja kättesaadavate vahendite genereeriva armastuse mõtetes; kuna genereeriv armastus on alati seotud ja otsimas mis tahes muid vahendeid, mis ei ole virtuaalsed ja kontrollitud just selle tingliku olemisega, siis ei saa ta siis võõranduda naudingutest, mida ta genereerib, ja paljuneb neis alati kohalolevates nägudes, mis on hingetükk, mida sa alati tahtsid lämmatada. Sest te ei saa võõrandada ühtegi energiatükki, sest energia on üks ja multikultuurne oma rahulolu mõttes, rahulolu, mis arendab erinevaid reaalsusi, sest me oleme virtuaalsed ja kujuteldavad, ainult teiste juuresolekul või peeglissee peidame neutronenergia vaimu uut reguleerivat energiat, mis on need tõelised valguse loomad. Valguse draakonid võivad valgustada!

Elektrivool

See vool, mis meid igapäevaselt läbib ja elavdab, annab meile jõudu ja säravate ja kõndivate olendite miimikat, jah! Andantes, sest selles võib olla valguse või haige ja paraneva rõhumise jõud, mis astub vastu dualistlikule ja rõhuvale reaalsusele. Ära ole

Selle asemel toituge positiivsusest ja keemiliste ja antikeemiliste ahelate transtsendentaalsusest, mis toidavad uuenduslikkuse ja realiseerimise vaimu, realiseerimise, mis on isiklik ja ülekanndmatu nagu frenetiliste kiirete söötjad, mis ei paku naudingut, kuid mis tõmbab meelt mõtte magnetiliste lainete ja selle edastamise poole. Mõtete edastamine on reaalne ja magnetiseeriv ning arendab vooluringe, mida keegi ei saa eitada, ja nendel vooluringidel on vool, mis levib rõhutud aistingute ja naudingute ajatuimas õhus, sest me kõik oleme algselt välise energiatega beetablokeerijad, kuid mis võimendavad meie elujanu. Need impulsid mõjutavad seega meie mõtetegevust ja mõnikord tekivad või arenevad mõttekonfliktid, kuid nad võivad tuua elektrilist õnne, mis koos väravate erutusega viib meid välise reaalsuse juurde.

Sinine valgus

Tugevatest emotsioonidest vallandunud sinine valgus ületab sillad ja trepid ning imbub tunnete jõudu, millest ta toitub ja arendab seda vaimset potentsiaali. See tervitab oma ülitudlike kiirtega ilu läbipaistvuse ilu kõnekas sõprus, mis igatseb midagi sinisemat, tugevamat, intensiivsemat, ja arendab meis tähtkujusid, millel on sügavad tunnete ja võõrandumise hargnemised selles Hertzi laines. See vägi mõjutab viltu meeled, mis on eemaldatud sinise, türkiissinise varjundites elamise tunnetusest, mis mõjutab sügavat ja kestvaid sõprust, see kannab endas ilu armastava hulluse ja naudingu maagilisi kiiri

haruldane ja elavdav sinine. Hämaruse intensiivsuse filamentides areneb see ja edastab tervitavat ja kaitsvat energiat kurjuse ja naudingute aug- nia ja vaikimisega, ei, see ei ole mask, mis meid eksitab ja viitab abstraktsele mõtlemisele, see on pigem tugev sinine valgus ja intensiivistab reaalselt ja kujuteldavat naudingut, kuid mis mõjutab ja mõjutab alati neid, kes end selles kannavad ja jäävad piirideta sisemise ja kestva sõpruse jaoks. See armub ja justkui mõistusest eemaldatud, kuid emotsioonide toiduks teeniv, see tuleb ja toob naudingut ja iha, see nauding on kaloriline ja tungib kõigele ja see on meeletu põnevus selle sinise valguse juures, mis lamab ja rullub üles energiatega akumulatsioon, mis aja jooksul tühjenevad, kuid ei kao praeguses tulevikus, see tähendab, et see kaitsev valgus on alati olemas ja ei lase meil areneda kontrollimatu helendava naudingu tasandil.

Elektrikaabel

Vibreeriv ärevuse vool, jookseb läbi kehade läbi elektrikaablite, mis toidavad lootust ja midagi uut ja kummitavat, mis jätab meid liikumiste staatiliseks, kuid kiirendatud ja ärevusega mõtlemisega. Liigutustest halvatud, tõuseb pinge, mis raamib meid tegelikkuses ning kontrollitud ja mõõdetud liigutustega laskume mõtte treppidest alla, kus see ühendab meid üksteisega. Selles mõtete eskalaatoris kategoriseerime käitumist, nägusid ja liikumisi ning sobitame end elu hetkede laskumisel ja tõusmisel, valgus toidab eskalaatorit, mis peatumata viib teid XXI sajandil kehtiva reaalsuse hullustesse, energiatesse, maagiatesse, fantaasiatesse, kõigesse näilise harmooniaga, kuid olge ettevaatlikud astmetega, kõik ei lähe läbi elu eskalaatori, on olendeid, kes ronivad trepist ülespoole

kes tõusevad ja eelkõige keegi toetab neid, kas sellest piisab või on see tasakaalu küsimus. Jõudude tasakaal on põhiline liikumiste ja laskumiste ja tõusude tasakaal iga olendi tasandil, kuid kõik ei vääri laskumist või toetamist tõusul, pingutus ja püsivus on põhiline, tõuse siis ohvrimeele, ilma vigastusteta või peatusteta ja see viib teid mõtlema olendi valguse juurde. Ilma tasakaalustamata väliseid jõude, mis võivad anda teed, sammud on kindlad ja toidetud lootuse kaablitega jõuate kõige olulisemale elektri kaablile eluringile, sellele energiale, mis toidab maad.

Purskuv valgus

See langeb ja pritsib, lahjendab ja laieneb võitmatu soovi valguse hargnemises, sest see on illusioon nagu kõik valgusest pritsivad pilgud, mis hiljem lagunevad, kui nad puutuvad kokku välise reaalsusega. Kingitud pahatahtlikkuse ja võltsitud sporaadiliste hullumeelsuse episoodidega kihiseva iha nagu armastus, mis laieneb ja saastab, hõivab kõik mõtted ja laseb end valitseda ja olla valitsetud, see on elavdava energia vahetus, kihisevus, mis ei kustu kunagi, valgusküllane sisu on olemas.

Valgustatud taevas

Pole midagi tugevamat kui soov saavutada valgustatud taeva täiuslik tasakaal, sest just tähed annavad sellele elu ja liigutavad mõtteid ja ideid või fakti soovist konkreetseks. Ei ole midagi ilusamat kui tähtede energiast valgustatud taevas, mis nõuab pidevat vastastikust mõju tähtede vahel, ja tähtede jõud on ainulaadne, nagu ma ütlen, ei ole midagi tugevamat kui hing, mille valgustatud taevas on tahte ja soovi muutuste ja

interaktsioon ja tähtede puudutus magnetiseerivad mõtteid. Energia lekkimine

Mind hirmutab see, kuidas energiad kaovad leegita suitsuks, mis ei taha tõlgendada kosmilist reaalsust. Ma olen pettunud, kui elulised energiad surutakse alla kohanemisega ja tunnete kristalliseerumine on kahtlemata poliitilise korrektsuse mask. Oo puhta energia hing muutub maagiliseks ja lenda üle meelte, millel ei ole impulsiivset voolu tõe faktide ja pideva mutatsiooni asju, muutus on etapid ja tsüklid, mida kõik läbivad ja arenevad, kuid mitte kunagi hirmu ja tunnete kannatuste teel. Vabastage ennast ja laienege ja kannatage eelkõige elu mutatsiooni, seda muutust, mis meid ajab.

Elu valgus

Nad uputasid hullumeelsuse kirgi. Miks, instinktiivselt me armastame ja tahame, et meid armastataks kirgi ja pettumused sillutavad teed erinevatele illusioonidele. Hõlmatud ja armunud ma keskendun ja keskendun kogu tõeliselt armastamise metoodikale, see läbib igasuguse valetamise. Alasti armastatud olemise tegevusväljas seisame silmitsi tõelise olemise identiteediga, seetõttu nõuab armastamine meilt sügavat teadlikkust sellest, miks meid armastatakse ja samas on vajalik dihhotoomia, et me tahame tagasi anda ja ka armastada, see dialektika eeldab, et $1+1=1$, kui loogiliselt ei saa keegi midagi nautida. Seega loogiliselt $1+1=2$, õige, kuid käitumine ei ole produktiivne, kui tulemuseks ei ole hoiakute ja väärtuste ja käitumise tehniline sidumine üldiselt, seega siis on üks positsioon keset armastuse elu. Arusaadav ja see on

et tõde, ainus nauding allikas, või individualistlik olend tahab teist tegevust, kusjuures tegevuse all mõistetakse tõelist vabadust. Noh, siis ma ei ole piisavalt elanud, et läbida järgmisi etappe, kas loogiline või ebaloogiline on mitme teie otsustada, ma ei taha olla täiesti kindel, seega kujutan end aeg-ajalt eesliks, ja tänapäeval on raske eesleid, on kunstlikke eesleid, kes petavad, kuid need, kes tõeliselt panevad end mõnikord sellesse rolli, tehke oma järeldused. Ma ei ole siin selleks, tegelikult ma kardan hullu asju ja hoiakuid, mida ma ei tee, sest hull on hull ainult teatud tingimustel ja teiste poolt hinnates hull, mis tihti sõltub "elupaigast". Sellest mõttekäigust veidi kõrvale kaldudes tahan öelda, et ma olen hull, ma eeldan, et olen meeldinud mitmele inimesele ja seetõttu ei ole me kunagi täidetud, me tahame rohkem armastust ja rohkem ja rohkem... miks nii palju armuambitsioonid, nagu ma olen seda väljendanud. Ma võtan selle tagasi, öeldes järgmist, me kõik oleme vabad tegema hullumeelseid asju armastuses, me oleme haavatavad ja sageli manipuleeritud. Me tahame uskuda, et see on tõsi, et me armastame, miks, sest meid on armastatud, see tunne, mis äratab kiindumuse ja käivitab elutarkuse, armastuse akt ja selle armastuse edastamine selgel ja spontaansel viisil, öeldes, et ma tahan, sest mul on õigus olla armastatud, siis armastame üksteist ja anname valgust elule läbi ühiste ja südamlike jõupingutuste teel ilma pisarate ja valuta. Nautige imelist olemust, mis annab teile maksimaalset põlvnendenergiat. Valgus taastoodab end kiirte kaupa, mis valgustavad päikesesüsteemi ennast, uskuge mind. Mitte kunagi ei saa te kaugel horisondil tabada armastuse valgust, see levib läbi kontakti, stimuleerige neid taaslustavaid energiasid. Ja tehke võrrand kasvama ja olema $1+1+1+1+1+\dots=$ rohkem lõpmatuseni. Noh, siis

Armastuse valdkonnas on magnetilised jõud, võrgutav jõud ja meelitab sooviga kohtuda, ja rahuldada soov või lihtsalt nautida.

Energiaühendused

valgus : soojus : päike : jõud : eraldatus : sülg :
suudlus : jagamine : tunne : rõõm : pidu : sünnipäev :
aastad : vanus : vanadus : kannatlikkus : visadus :
vallutus : ohvrid : valu : ravi : arst : tervis : elujõud :
energia : võimsus : impotentsus : frustratsioon :
kannatused : kukkumine : pearinglus : peapööritus :
hull : haigla : haiglaravi : puudus : soov : tahe :
tahtmine : võitmine : võitmine : võitmine : lahing :
sõda : surm : kaotus : kadumine : puudumine :
üksindus : mõte : loomine : leiutamine : valetamine :
julm : ebamoraalne : karistus
: karistus : noomitus : trahv : politsei : kaitse :
turvalisus : stabiilsus : tasakaal : tasakaalustamatus
: ebanormaalne : haigus : psühhiaatria : abi : ravi :
kliinik : süstimine : õde : morfiin : ravim : illusioon :
pettumus : ärevus : närvilisus : pinge : võitlus : võitlus
: võitleja : võitja : võistlus : võistlus : võistlus : adrenaliin
: hirm : kartus : kahtlus : ülekuulamine : küsimus :
vastus : uudishimu, huvi ; rahulolu : nauding : orgasm :
tunne : kohusetunne : vastutus : süü : süüdi : süütu
: süütu : vaba : vabadus : vabadus : õiglus : ausus :
tõde : siirus : läbipaistvus : nähtamatu : ebareaalne :
olematu : kujutlusvõime : kujutlusvõime
: loovus : unenägu : uni : puhkus : rahulikkus :
paigalolek : peatus : märk : sümbol : joonistus: pliiats :
kummi : rehvi : tee : reisimine : transport : rong : niit
: nõel : nõel : nõel : õmblemine : operatsioon :
sekkumine : muutus : üleminek : samm:
skaleerimine : klassifitseerimine : indekseerimine :
terminid : sõnad : laused : dialoog : suhtlus : väljendus

:

demonstratsioon : esitlus : sissejuhatus : eessõna :
eessõna : raamat : leht : puu : loodus : tuul : õhk : meri
: tuli : maa : päikesesüsteem : energia : valgus :
võimsus : sinine kiir :)

Energia taaselustamine

Ela rahulolematus rahuloluga

Heaolu valgus

Ma olen kõik värvid, et maalida oma maailma

Paralüseeriv valgus

Midagi paneb meid peatuma, kui me ei taha jätkata, kuid miks lõpetada, kui see on tegevus, mis avaneb ja tekitab emotsioone, aistinguid ja stiimuleid, miks, kui keegi reageerib ja reageerib meile, tegevus mu sõbrad, kannatlikkus ja intelligentsus, et mõista teist, kes on vastamisi. Siin on küsimus, miks vabastada energiat, mis halvab meid nagu lapsed ilma vastuseta. Julgus mu kallid sõbrad, sõna on tellimus, et hinnata ja kes on kohtunik mõistuse, kes on normaalne ja ebanormaalne ... keegi! Meil kõigil on usk ja mul on usk neisse, kellel on usk, nii et kahtlus tahtmise ja kõiketeadva ja praeguse soovi suhtes jääb, kuid nagu harf, mis vihjab ja petab, edastab sireenide helisid hallutsinatsioonilise kaja. Mitte midagi muud kui lõdvestuda ja kuulata meil on 2 kõrva ja suu kuulda kaks korda rohkem kui me räägime ja vaikus on tegevus ja mitte naiivsus või kontrolli puudumine, vähesed vastu vaikusele peate proovima see võib olla isegi piinav, kuid see vastab paljudele subjektiivsetele ja seltskondlikele küsimustele vaikus on tumm, kuid võib töötada täiuslik relv kontrollimatu iha impulsiivsus ja soov nii rahuneda ja kuulata kuulata vaikust teie sees!

Kui ühel päeval oli välk

Kui ühel päeval tekiks kiirgus, kas see oleks hävitav, hirmutav, lärmakas, halastamatu või oleks see helendav, ilus, särav ja energiline... Igal kiirel on erinevad omadused nagu inimestel, erinevad tegutsemisviisid, erinev valgus, see on iga kiir/olend unikaalne ja eksklusiivne. Noh, kui ükskord oleks üks kiir, siis oleks see vähemalt originaalne. Igal kiirel on oma tegutsemisvorm, nagu ka inimestel, igal hetkel ilmneb see tegutsemine murdosa hetkest. Meil on kiirel/olendil tegevus, me võime muuta selle suunda ja sihtkohta. Seoses saatuse ja esimest korda ma kutsun Jumala nime, ühel päeval tulid vestlusele uskumuste ja usku koos ühe järgijaga Koraani, mis rääkis mulle järgmise loo, mida ma kirjeldan: nad annavad teile täringumängu käed ja paluvad ägedalt Jumalalt, et sa saad maksimaalse tulemuse ja sa said minimaalse tulemuse. Lugu võib kokku võtta, aga kes viskas ikkagi täringut? Aga peale selle loo tahan ma teile öelda, et meil on tegevus ja meil on kiir/olend, mis tegutseb meediumiga ja igaüks viskab täringut oma energia/kuju/käitumisega.

Elu valguses lõpetanud isa õpetused

Ma tänan oma isa ka selle panuse eest minu õpetustesse... natuke kõike... nii me kujuneme... kui me oleme tähelepanelikud elu suhtes... Selle suhtes, mis meid ümbritseb ... tundlikkusega kõige suhtes...

Peegeldav valgus

Ma arvan, et ma lähen

hulluks Bright hommikul

Kui hea on ärgata minu maailmas, kus laulab kanaarilinnu lauldes, o kala a swimming e a puua hapnikuga.

Tutvuge minu kaaslastega: pintas kanarbik, kes võlub oma lauluga. Nutikas kala, mis ujub ja libiseb üle vee. Ja amatsooni bonsai, mis hingab ja inspireerib. Peale nende kolme särava ja inspireeriva olendi minu maailmast, hoian akna all veel ühte maailma gloobust, mis koondab maailma sellisena, nagu see oli 20 aastat tagasi, kui veel eksisteeris näiteks Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liit. Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liit oli veel olemas. Mul on ikka veel kaks roosi kõrbes, kaks komponeeritud aeg kõrbe liivaterades, mis panevad mind idealiseerima ühtset gloobust, gloobuse all on need roosid, üks oma algses värvitoonis, mis tähendab minu jaoks püsivust ja teine värvitud tugevates rohelistes toonides, mis sümboliseerib minu jaoks lootust. Selles minu maailmas kirjutan, kujutan ette ja tunnen end justkui häirimatult. Täiuslikus soojas õhkkonnas ja helge hommikuga kirjutan mõnele armastavale hingele, kes tahab siin kujutleda vennaliku liidu roosi.

200 päeva "tavalise" filipe mouraga

Ma ärkasin tavapärasest teistsuguses reaalsuses ja selle raamatu kaudu avardasin oma olemust kirjutusalasid.

Mõtlen selle üle, kuidas mõte edastatakse, ja võrdsustan seda valguse ja selle jõuga.

Kuna me kõik mõtleme erinevatest vaatenurkadest, siis on olemas vool, mida järgida.

Hingel on hetked, mil ta on häiritud. See, kuidas me ennast vaatame, ei ole alati naiivne.

Energia laieneb. Halva käitumisega vaevatud meeled jäävad püsima.

Hääled kõlavad üheskoos valjemini kui üks hääl.

Sõnad on väljenduskunst.

Sellest hetkest alates saab olema inspiratsioon. Südamelöögil on oma rütm, mis laieneb läbi veenide.

Repressioon toimub varjatult.

Kõigil on oma q. Me kõik mõtleme kurjuse peale. Mõnikord sunnivad nad meid vait olema.

Me kõik mõtleme. Mälestused ei ole alati olemas.

Ärge praktiseerige vihkamist, sest see on halb. Kõik ei saa õigel ajal võimalust.

Mõnikord kannatame me ainult sellepärast, et me laseme sellel kannatada. Meil kõigil on sõnavabadus.

Pole midagi ausamat kui tõde. Mul on mitu väljendusvormi.

Hea olla tähendab olla tasakaalus.

Tasakaal on rutiinide tsükkel. Närvilisus on tasakaalustamatus. Inimestele meeldib kommenteerida.

Meil kõigil on puhtus. Päike on energiaallikas.

Universaalne armastus tekitab kaastunnet. Ebanormaalne on see, et midagi ei juhtu. Me kõik unustame, kui tahame. Alati on mitu vaatenurka. Palju ideid, vähe veendumusi.

Mõned asjad on parandamatud. Igaüks on allutatud ebaõiglusele. Armastus on rõõmu allikas.

Alati	ainult e	kaitstud.	On olemas inimesed
	kes mitte	nagu	mõelda.

Teadvus on latern, mis valgustab meid.

Meil kõigil on sõltuvused. Mõnikord on meil hirmud. Me kõik räägime jama. Ma ei kirjuta kellegi jaoks.

Meil kõigil on midagi, mida me ei taha mäletada, aga hea on teada, kui me oleme kurvad ja seda alati tunnistada ning mitte midagi varjata.

Meil kõigil on haavatavused. Me kõik tunneme rõõmu millestki.

Kui võimalus koputab, avab see ukse. On tunne teise suhtes. Keegi ei kuulu kellelegi ja seetõttu on kõigil õigus särada.

Sõprus on alati hea algus sõber teine mind.

Järgige oma instinkti, mida näete positiivsena.

Meid kõiki saab armastada ja armastus on valguse generaator.

Kui meid armastatakse, peame seda tunnet austama.

Armastage üksteist ja suurendage sündimust. Alati sõnadega risticsõnaga. Kahtlemata antagonistlik lause, kuid oma loogikaga kannatuste vältimiseks. "mis vanadel inimestel ei ole mitte tarkus, vaid mõistlikkus" nii et kuulge!

Me kõik tunneme head ja kurja ning hoiame oma käes otsust, kas olla hea või kuri. Hullumeelsus on mingi mõistuspärasus. Tõesti teadmine on oluline ja kui võimalik, et olla lõpetanud elu kooli. Ma muudan end teie, minu ja nende jaoks, kes mind armastavad. Muutus evolutsiooni jaoks.

Elektrifitseerivad ühendused !! Ma tunnen! Ma mõtlen! Ma tajun! Ma taban! ja ma paiskan energiat välja kogu päeva!
Valgus tõmbab valgust! Võimsus on teadmine! Teadmine on õppimine! Õppimine on avastamine ja tunnetamine!
Tundmine on peegeldamine! Pildistamine on õppimine!
Mõistmine on mõistmine! Mõista iseennast!

Mina olen, sina oled, tema on, meie oleme, nemad on!
Me kõik oleme mina!

Ja mina olen need! Ja nemad on meie!

Ja kes me ikkagi oleme? Me oleme, sest me oleme olemas!

Me oleme olemas, sest meid on loodud!

Loomine läbi kontseptsiooni! Elu valgus!

Loomise valgus! Kujutlusvõime ja reaalsus!

Dualism selle vahel, mida me soovime ja mis on tegelikult!
Faktid, mis on reaalsuse tõlgendus!

Reaalsus, mis meid ümbritseb! Elupaik, milles me oleme loodud!
Keskond, mis muudab meid!
Ümberkujundamine/muutus! Innovatsioon ja muutus!
Muutuste tsüklite etapid! Ülemineku etapid!

Üleminekutõkked!

Tsüklite ületamine ja raskuste ületamine!

Raskused loodud ja kujuteldavad või reaalsus!

Raskused/probleemid alateadvuse ja teadvuse vahelises suhtluses!

Teadlik e realiseerimine!

Teadvustamata e projektsioon!

Enda projektsioon!

Olemasolu!

Ma olen olemas, seega oleme olemas! Me

oleme üks mina! Üks maailm!

Maailm, mille "mina" on muundunud meieni! Me tegutseme selles maailmas ja nende peal me!

Ma tegutsen teie osa all! Sa

oled nende kohal!

Nad on maailm! Olendite

maailm!

Olendid, kas nad on või ei ole! Elusad või elutud! Tekitavad valgust, püüavad valgust! Valguse energia!

Võimaldab energiat! Võimsus on soov! Soov on soov! Tahta on tõeline!

Kõik on suutnud jõuda o reaalne! Real on faktid ja käitumisviisid! Käitumine on tegevus!

Tegevusé vastus aadressile maailmale! Maailm aadressil tegevus on ümberkujundamine!

Ümberkujundamine on muutumine!

Muuda é reaalne! Muutus é a soov püsiv! Me oleme püsivalt soovide taga!

Soove võib rõhuda! Mitte kõik, mida me soovime, ei ole maailmas! Rahulolematus!

Sest seda, mida meil ei saa olla ja mida ei ole olemas! Ebareaalne olematus! Mitte-oluline mõtlemine! Mitte-tegelik kättesaamatus! Saavutamatu meeleheide! Meeleheitel kannatused!

Kannatada selle pärast, mida ei

ole olemas! See, mida ei ole

olemas, tõmbab iha ligi!

Kui me soovimeo midamitte
mine jõuda

olemas! Ei

õnne! Õnne soovide täitumine! Õnnetus Saavutamata
soovide täitumine! Saavutamatu!

See tekitab depressiooni!

Depressiooni psühholoogiline seisund realiseerimata.

Mitte realiseeritud, mitte faktiliselt ebareaalne!

Maailmas on olemas ebareaaalsed faktid! Jõud ja faktid, mida
eeldatakse kui maailma, mis on kättesaamatu!

See ei ole saavutatav, see on vaimne! Vaimne on enese
tunnetamise viis! Me kõik elame vaimuga!
Vaim/eelsoodumus

Motivatsioon on midagi, mis ajendab
meid! Impulss tegudele!

Tegevus teiste suhtes! Tegutsege, tegutsege!

Teised neid, nemad mind! Mina vs. nem mina (maailm)!
Sotsiaalne maailm!

Õppekäitumine! Teadmiste omandamine! Tegelik faktide
tundmine! Teadmised kui relv! Teadmiste edastamine!
Minu, nende ja meie, maailma vahel! Maailma tundmine on
selles olemine!

Meie oleme teadmiste maailm! Meil kõigil
on teadmisi!

Teadmiste jagamine on õppimine!

Õppimine on koos elamine! Koos elamine on suhtlemine!
Suhtlemine on suhtlemine! Suhtlemine on suhtlemine!

Interaktsioon on tegutsemine maailmas!

Akt aadressil o maailma é
transforming! Ümberkujundamiseks
maailma teadmiste kaudu on evolutsioon!

Areneda tähendab olla teadlik!

Et teada é teada muuta! Transform
teadmisi maailmaks! Multikultuurne tarkuste
maailm!

Lõpmatu tarkus!

Lõpmatu kättesaamatus!

Targaks olemine on utoopiline! Utopia on soov
saavutada! Tahtmine!

Tahe on sisemine jõud!

Sisemine tugevus on mina! Mina muudab maailma!

Nad muudavad maailma. Nad on maailma muundumine!

Meie oleme need, kes muudavad maailma! Läbi mõistuse!
Mõistuse õiglus!

Õiglus võrdsed õigused! Õigused ainult sellepärast, et me
oleme ise! Kohustus enne neid!

Me peame olema maailma suhtes

õiglased! Tegutsege teadlikult ja lähtudes

sellest, mis on reaalne!

Tegutsege teadlikult ebareaalsete faktidega!

Ebareaalsete faktide kujutlusvõime

Kujutlusvõime - looming! See, mida ei ole olemas, on
loodud! Kujutlusvõime loomisjõud! Oskus luua on vabadus!
Vabadus on teadmine! Teadmine on tõlgendamine!

Tõlkida tähendab eeldada! Oletada on kohustus!
Kompromiss on pakt! Pakt on vande andmine!

Vandumine on

lojaalsus! Lojaalsus on

tõde! Tõde on üks!

Uno olen mina!

Me oleme üks maailm! Me

oleme nemad, meie, teie.

Olendid.

Kasvamine on olemine. Olla

on olemas. Olemasolu on

tõeline fakt.

See on reaalsus, et me oleme olemas ja me oleme

maailm! Elavate ja elutute olendite maailm!

Maailma muudavad mina, teie ja nemad. Maailm

areneb!

Areneda tähendab olla teadlikum!

Olla teadlik tähendab omada teadmisi!

Teadmine on teadmine!

Teada on kogeda! Kogeda on tunda! Tundmine on teadmine!

Me tunneme seda ainult siis, kui me seda

kogeme! Me kogeme seda ainult siis, kui

me seda tahame!

Valikuvabadus kogeda seda, mida me tahame! Õigus,

kohustus, mida tuleb austada!

Me ei taha, me ei tea!

Ei tea ei tea muuta meid! Teadmised

ostetud!

Maailma erinevate isiksuste jaoks!

Sa ei tea, sa tahad proovida, küsi teist minult! Valimised on võetud minu ja nende kogemustest!

On olemas asju valesti et algusest peale muud on juba kogunud!

Ja see, et nad ei ole head, on üldtunnustatud! Terve mõistus elutarkus! Elutarkus!

Jagatud kogemused!

Omandatud teadmised! Interaktsiooni kaudu, interaktsioon on transformatsioon!

Maailm on interaktsioon!

Maailm on meie! Maailm on mina, sina, meie, sina, nemad! Jaga, sõprus!

Sõpruse kaasosalus!

Ühised väärtused!

Sama mina mitmes sõlmes. Ühiskond on meie. Meil kõigil on sõber! Meie vahel saame tegutseda!

Tegutsedes omavahel, mõjutame me teda!

Ta maailma! Affektatsioon maailma! Ümberkujundamine!

Transformatsioon uus mina, meie, nemad, sina! Uus maailm. Uus reaalsus.

Soov

Anna mulle suudlus... nagu need, keda sa tunnend?! Anna mulle varjatud suudlus, nagu need, mida me teineteiselt röövisime, kui iha kasvas anna mulle pehme suudlus nagu

need

sa tead! Meigo doce a saber a ti! Ma annan sulle
suudluse minu Insomniac

Ma ei maga, sest ma ei taha magada, ma tahan elada. Siin on takistus, mis ei lase mul magada. Ma seisan silmitsi unetuse

Cartoon hundi vari oli kadunud, kuid leitud. Kaitstud, kuid ainult omal valikul. See toidab oma osavust keemiliste tahkete ainete ja impres- siooni h₂O. Puhtuses vari ise sukeldub seiklusteks ja oli maandumine, karikua. Nagu hunt oli kaitstud, kuid ainult hoiakuga, sukeldub näilisse üksindusse. Täna ma kirjutan koos caricua. Hunt seisab silmitsi oma maailma ja ma tõlgendan seda. Sõltumatu sõber ei ela ilma oma metsiku, kuid heategevusliku iseloomu tõeline algaja elu, embrüo in caricua kus ma lõpetanud on veri noorte lojaalne, aus ennekõike kartmatu iseloomu, äge oma oluline, kuid lojaalne ja sõber ja lugupidav tema kaaslane ja sõber. Nii truu kaaslane reisimine ja kaastöö alati tõlgendada kiindumuse ja vaikuse. Ma elasin piisavalt vähe, et teada varjud caricua tänavatel ja c^a. Aga ma nägin julgust hunt ja ta loodud side vaikne usaldusisik sõber ja kohustuslik nagu tema vabaduse. Kui üks asi oli hundil olemas, siis see oli vabadus, aga ta oli üksi, üksi! Ja vaba! Varjuhunt särava energiaga väljaspool inimlikku olemise viisi. Oma haukumistega kehtestas oma sõltumatuse metsikusest geneetilisest olemusest. Otsustasin jagada vastavat turska vaimselt ja üksi jõuluõhtu hundiga või veel parem varihundiga karikatuurselt, et samal ajal vaba üheskoos vennalikult seotud ühe roa ja vastava joogi. Kas me oleme valikuliselt üksi? Loomulikult oleme vabad mõtlema, nagu loodus meid kujundab. See oli kingitus

minu jaoks see jõulud hunt caricua, kuid ta metsik poolt kaasasündinud geneetilise keskkonna tõmbab oma kromosoomide mõttes vaba riigi puhtuse oma olemus. Salapärane nagu eluviis, kuid toidab janu elada ja nautida oma üksildast külge, kuid vaba igasugustest piirangutest või sundusest.

Mina ja varihunt oleme sõbrad, kuid ebatraditsiooniliselt tegutsevad teiste sundimisest, me oleme emakeele poolt vabad ja nii me kasvame ja indutseerime seda, mida nad meile sisseimbuvad. Havanna klubi on sisuliselt hullumeelsus sama revolutsioonijanu ja võtta üle meie olemus, siin on vaba, kuid üksildane pakt koostöö koerainstinkt.

Kogu lugupidamise juures, lubage endale ja mulle! Mida te arvate minust ja mina sinust? Ma olen teile tänulik, et te mind loete, ehk mõistate mind!

Üleminek osa kaalutlused kui olete juba lugenud mind olete juba võtnud oma elações vähemalt eloquent kingitus lahti pakitud seaduslikul tunnil juba mass kuke või mängu kuke siin on kohutav küsimus!?

Mõtisklus kommunikatiivsele ekstaasile, mis on arusaadav minimaalsele ja lihtsale kaja vaikusele, mis meid distantseerib. Teod on valusad sõnad isegi lihtsas tagasilükkamise kirglikkuses. Füüsiliselt ületamatu takistus, kuid mitte helendava olendi hormonaalse ja vaimse keemia poolt. Taevalikud kehad tungivad meieni armastuse-perfekti õitsenguks. Otsides armastuse küüsi, sest rikkus seisneb mitmekülgsete olendite mõistmises ja alati millegi lisamisega sellele vaatepunktile. Veel üks lisa, veel üks suurendada seda soovi kaastunde ja õrnuse järele, mis pagendab meid esindusliku enesehinnangu sisse

sotsiaalne keskkond. Ühe ja jagamatu mina vaatenurgast vaadatuna ei ole ükski tahe liitunud, ükskõik kui palju tahteid ringis ka ei tekiks. Seda kuldset ringi, hea usu, truuduse ja austuse, ennekõike kohusetundlikkuse, liitu ei eksisteeri. Me oleme puhtad ja metsikud oma käitumises, ja miski ei ole isekam kui mina, mis just sellepärast, et ta on selline, tungib alati oma seisukohaga teise sisse. Kui mõistus süttib lihtsast ideede vastasseisust, tuleb meil pöörduda terve mõistuse poole. Millal me peaksime järele andma või ego teisele vahele panema. Pole midagi banaalsemat kui tagasi lükata seda, mida me ei taha, see on lihtne. Armastada ja armastada on jah tunda teist ja mitte mina. Konstruktivne suhtumine sideme meid olendid, kannatab harmoonia, mis poolt elava koos teiste olenditega. Imponeeritud instinktiivne käitumine me mõtleme ainult iseendale, siis iseendale ja muide jälle iseendale. Konfliktid, sest üks on mina transformeerunud mina ja kunagi ei tea täpselt, kui palju mina'd tuleb taluda, enne kui teisele järele anda. See on mingi meie juurde tulemine, mis alati avaneb. Tähelepanu oma mina, millega mina mas- nägema ja millisel tasandil me isekus oleme. Noh, enese soomusrüü saab ühel päeval nii puruks, et olemas on olemas olevad sina, kes on rohkem mina kui mina, mis purustab soomusrüü. Ja milline on siis see, kui seista peegli ees ja olla ainult peegeldunud mina, mis on olemas, sest kõik mina'd on purustatud maailma mina'de poolt. Sest me jääme üksi, ja siis, kui me tahtsime olla üksi ainult erinevate mina'de isekuse tõttu mina'de vastu. Üksindus see sõna, mida palju enesearmastust on, kuid mis ei ole tekitanud mingit armastust mina pluss sina. Armastus: mina ja sina omnia vincit amor armastus võidab kõik.

Ai se su sabes e quisesses ai que su sabes e nunca deve porque esta ansiedade perdulária porque é saudade e é

séria vens de lá para cá I nao vejo nem dá como seria
perfeito seria um feito que tu viesses e trazesses

sa ei too ega ilmu oi kui valus tahta ja ei saa aga sa ei saa ega taha ma soovin kohtumine ühel hetkel on nagu see elu on väga värviline värvid mul on palju mis annavad mulle punkti sa peaksid olema siin minu lähedal ma ei näe aias roosid õitsevad ja langevad valged kroonlehed kaovad igatsus ja soov kunagi üksi, ilma dumpinguta ma olen siin sa oled seal ja ma tahtsin sind siin sinu ilusad ja pruunid silmad on nagu oliivid merest et kui ma mõtlen neile ainult sa paned mind mäletama et ma ärkasin üles, Ma ärkasin ma lahkusin pimedusest ilma igatsuseta ma leidsin end ja ma pakkusin kirk ja soov kõik ma nägin ja mäletasin tugevad suudlused, tugevad embused kõik ma andsin ja sain ja ei küsinud tekkis olemise uuestisünd ja ei küsinud olla koos armastusega ilma valuta ma nägin, soovisin, oli ja mäletasin kõik mida mulle anti oli kõik mida nad ei suutnud enam nõuda anti armastust, hellust, kaastunnet kõik kirge see sõna mis kunagi ei ütle vaba südamele ja ootab anda mida ei ole isegi küsitud seal on annetus on tõde on anda, küsimata või nõudmata kui sa ei kuule ei küsi, anna otsi labidas ja leia eliksiir aare, et ei ole võrdset, ainult aare, mis ei ole kuld on kestev armastus sa teadsid hästi mida ma tahtsin aga ma ei öelnud sulle sa nägid, et oli midagi sügavat, midagi mida ma nägin aga ei tõlkinud see oli vägi, ilma et see oli sündida, ilma et see oleks sündinud, nägemata see kasvas minu sees nii et see meeldib mulle ja sulle ma kirjutasin, ja ma ei näinud mis kasvas minu sees oli armastus see oli midagi, mida ma tahtsin, kuid ei olnud, kuid ihaldasin enamgi veel armastasin, kuidas mulle meeldis näha seda kasvamas õhtu saabudes kõik toimub ilma hirmuta, ilma värisemata ilma hirmuta magama jäämise eest soojendades üksindust nagu käsi südame all sa olid seal, akna juures ma ei näinud sind, kuid ma teadsin, ma tundsin, et parfüüm oli tema lõhn sandlipuu ja jasmiini ma kuulasin, kuid ei kuulnud aga ma mõistsin, et seda ei olnud seal ja tunnistasin eile oli see sama, kuid täna oli teisiti ma nägin, lõhnasin ja kuulasin see

oli ees

ees ilma võrdseta, see oli midagi erilist, see oli valus ja see oli mulle oluline hingata ja sisse hingata ma hingasin sinu eest, ma ei näinud sind, ma ei tundnud sind ja see ei olnud lõpp, sest sa olid seal, kaugel, kuid kohal ma palusin mungal näidata mulle ees, tulevikku ja ma arvasin, et sa olid seal lõpus, aknast vaadates ilma sind nägemata, ilma sind andmata ma viisin sind mere juurde ma andsin sulle teada mereõhu lõhna niiske hingamine ja rõõm oli see mida ma nägin meri, liiv, niiske, õhk ja jah sinu hingamine.

Ma süüdata, et mõtlik sigaret ja nautida harmooniat vahel olemise ja mõtlemise objekt teeb mind rändama ridade vahel ja voolu mõtte objektiivsete ideede ja suhtlemist kirjaniku ja lugeja vahel kunagi lugeda traat nõia, mida ma kirjutasin, et kummaline, kuid ma tean, et keegi loeb, miks nad meeldib, jõuab, mida ma tahan edastada või on see midagi ebamäärane sigaret läks välja ja ma arvan, et minu jaoks on ...! Ma ei tea, kuid ma kirjutan, kui üks vorm vaimne ja intellektuaalne vabastamist on hea minu jaoks soovin, et need, kes loevad mind on õnnelik ja hästi valinud teise tüüpi kirjalikult viimasel ajal olen rohkem konkreetne mitte nii palju valgust ja energiat, kuid armastuse ja mõistmise sihtkohad, meeles armastuse vociferate sõnu hellalt keegi, kes tahab lugeda midagi armastav, mõistlik ja ma olen avatud käed armastusele usaldusele ilma konfliktideta ja tahtmata olla ambivalentne minu sõnades olen otsesem ja konkreetsem ma tahan jõuda tunne, et tunne, mis ühendab lugeja kirjanikuga sugulusi nii et ma tahan olla see, mis ma olen alati olnud spontaanne, kuid kutsuv sõbralik sõnu kooskõla tähtede vahel, mis tulevad kokku ja moodustavad lauseid alati koos ühendus, ja väga realistlik ma ootan mõtlik sõnu, meditatiivne lauseid sorry, kui ma panen teid mõtlema, kuid on hea mõelda, isegi kui see on umbes absurd, sest see on midagi, mis on olemas lihtsalt öelda, et ma ka eksisteerida

see lihtne viis või temperament läbi tavalise filipe moura kõigile ebatavaline, kes loevad mind, sest see ei ole tavaline nii palju kannatust lugeda, mida ma kirjutan ja ma tunnistan, ma loen vähe, kuid kui ma teen seda ka teeb mind mõtlema ja siin on minu väljakutse lugeda ja jätkata lugeda ja mõelda. Ma olen tänulik ja õnnelik, isegi kui see ei ole mõtlemine, et keegi mõtleb ka mõtteid! Võib-olla sa ei tunne seda, ma tunnen seda, nagu vihm kivi siseneb augud kõnnitee on ühendatud all liiva ja maa kõva ja nõudlik ühendus ei ole koht, ei ruumi ega üks rohkem kivi siin on tõhus suhe kivi, maa, liiv me kõnnime nende peal nii on suhted külmade kivide vahel liiva või mullaga või ilma, kuid ühendab müürsepa käsi, mis ühendab neid ja täiustatud armastus peaks kogu maa peal olema ühendatud nagu kõnnitee kivid müürsepp on mees, kes ühendab mitu kivi ja ei ühenda kivisüdameid vaid tundeid, mida saab vormida iga teise tükiga me peaksime olema tükikomplekt, mis koos talub iga raskust ega aja kulumine ei julge hävitada kõnniteed, millel me kõnnime nii on inimesed kannatavad liiga palju koormust kuid kui nad on ühendatud mõju on vähem ühendatudsa teine tükk armastusega on liiv ja maa, mis ühendab meid ilma hapruse, ainult kulumine minimeeritud kui kõik tükid on koos ja hästi sillutatud inimene täiustab oma kivi ja ühendab teised kokku nad on tugevad ja moodustavad pika ja tugeva tee kogu maailmas see on midagi, mis ühendab meid nagu lego ja see on purunematu kindlus kõik ühendatud ja ilma vigadeta kui iga kivi kannatab kulumine midagi muud kui liiva panna neid paika kivid nagu inimesed on aeg elu nagu kivid inimene on asendatud tänu kulumisele ja aeg elu seal on väikesed kivid, suured ja nii edasi mõned, mis sobivad looduse poolt teised

mis on vaja lihvida nii on inimene maa peal on vormitud sobivad õigesse kohta visualiseerida puzzle, kus kõik tükid sobivad nii kõik inimesed on koht ja ei ole vähem oluline kui teised, mis on puzzle ilma tükki moonutatud pilt me kõik oleme vajalikud maailmas planeedi Maa vajab kõiki mehi ja naisi keegi ei ole midagi, kõigel on oma viis olla ja ühenduda teistega siin on tohutu puzzle maa kus me elame ja oleme omavahel seotud ilma seda teadmata aga me kõik mängime oma rolli puzzle's mõned sirged, teised kõverad, kuid see on loomulik, et kõik sobib ju me tahame tee see kõnnitee on harmoonia olendite vahel, et kõik teevad koostööd sama eesmärk armastuse ja ühendus paaride vahel kuidas me saame määratleda end, kui teised ei näita end tunda ja ei ütle tõde tunne on olemas on midagi jagada ja kui see valutab elada ka jagada kulusid, kuid miks ei lahendada kõike ilma probleemideta, sest me valetame ja on fantaseeritud tunded on meie nägu meie nägu ja kui sa armastad kedagi peaks näitama nägu, nagu see onkui sa näitad nägu nagu see on vabandust, kui ma olen nagu ma olen, kuid ma näitan, kuidas ma olen ja nägu näidata ja minu nägu ei müüda mitte selle eest, et on liiga kallid, sest raha ei ole kunagi ostnud mind ega ma tahan olla müügiks ja veel vähem osta keegi, kuid üks asi on kindel, ma olen vastu euro kasuks nagu mitte kroon nad ütlevad, et ostab kõike, sest ma ei ole kuningas ja ei taha kroon ma tahan, kuid nagu koos tunnete kannatustega, sest kui sa ei kannata ei ole olemas ja kui sa ei kannata müüdi osteti on õnnelik, sest ta on raha ma ei näinud nagu näitab kõike ja see võtab nagu eeldada, et me ei ole piisavalt hea ja me peame olema piisavalt hea, et eeldada, etme oleme, sest me ei ole piisavalt head keegi ei ole piisavalt hea, sest ühel päeval asendas kroon näo ja see

see oleks kroon ilma näota sama valu sama kirglikkus see oli armastus kirg see oli meie kujutlusvõime meie üleviimine kujuteldavast tegelikku ma olen kirgile truu armastusele kirglikkusele ja isegi valule selle eest sinu hiilgus ma olen olemas ja ma olen näitleja meie maailmas sa oled vaikiva filmi näitleja aga meie läbikäik on romantiline filmivõtmine mis intoneerib laulu "siin on meie kirglikkus armastus ilma valuta" sa võid olla ma olen sa oled siis me oleme mõlemad me vaatame ja näeme sama perspektiivi sama suund sama tulevik meie nurk sama ruum sobib kõik võtab kõik ma projitseerin idealiseerida lõpuks töotan sama tee läbi sama tee ma hingam ja hingam sa alati hingadkui sa kartsid tulevikku oli raske näha sind kannatada ilma valutamata sest sa ei olnud haiget see oli elu sa tead, et jah ma ei tea kas jah sest ma kujutan ette ja kujutlusvõime ei ole usaldusväärne aga ma tean, et jah me oleme koos isegi kui lahus lihtsalt siin olla ma suhtlen sulle vastan ma tean kus sa oled sa ei tea kunagi kas ma olen siin ja seal ma olen alati seal sinuga ma jätkan ilma teadmata sest ma ainult kujutan ette aga ma kujutan kõike head ilma piirideta ei ole takistusi oleme sa ja mina alati siin ümber koos või eraldi oleme ühendatud, ma vajan sind ja sa vajad mind sa tegutsed ma reageerid sa naerad ma naeratan sa räägid ma kiidan heaks sa vaatad sa näed sa märkad ma nõustun me oleme alati kooskõlas kuidas ma tahan sind kuidas ma ihaldan sind ainult suudluseks ma reisin ma jooksen ma lendan ma alati komistan aga ma ei kuku ega saa haiget sa oled ravi minu soovile ma luban ma kohtun sinuga ja avastan kõik ja ma ei tea midagi sest ma olin juba ette kujutanud kuidas tulevik oleks ma nägin sind ja tundsin sind tundsid sa tundsid mindsind ja ma tundsin sa tundsid mind ka sest sa lugesid mida ma kirjutasin ja mida ma tundsin oli see et ma tahan sind enda lähedal alati ma ületan mässu aga ei ole lahingut vabandust kirjavigastuse eest keegi ei ole süüdi sest sa tahad näha isegi ilma vaatamata ma tean et ma kujutan ette

näete, et keiserlik vallutus on reaalne ja see ei olnud kujutlusvõime, see oli pettusetu vaatepilt.

Nullus või nullus siin on see, et keegi ei lahku mängust kui keegi saavutab selle mida ta tahab ta tunneb end ajutiselt õnnelikuna sest ambitsioon on vallutada ja siis jälle vallutada nii et ta on õnnelik saavutamise üle ja pettunud sest ta on saavutanud ja tahab alati midagi rohkemat ja nüüd ma olen õnnelik aga siis ma mõtlesin teise soovi nüüd siis härra Geenius anna mulle mitte kolm soovi vaid arem soovidest ja nüüd härra Geenius ei kao ma tahan midagi rohkemat ilu taga on iseloom see jõud mis ajendab meid alati järgima isiklikku ja teostatavat idealismi nii et üks kaitseb individuaalse käitumise ja sotsiaalse ideaaliga. Ilu taga on iseloom, see jõud, mis sunnib meid alati järgima isiklikku ja teostatavat idealismi, seega kaitseme käitumise ja sotsiaalse individuaalsuse ideaali, mu kallid sõbrad, see erinevus, mis tähistab käitumist ja materialiseerumist vastavalt ideele, mõttele, viisile olla kooskõlas, seega otsides, või jõuda uhkuseni see loodusjõud, mis võimaldab meil olla see, kes me oleme unikaalsed olendid ja generaatorid just selle põhjuse, mille järgi igaühel meist püüdleb olla eriline, oh ärge uskuge, ühel päeval olete juba langenud me talume seda, kuid me ka armastame ja võitleme seistes usuga langedes ilma tahtmata langevad ilma langevarjuta kõik lahti süütundeta ilma vabandamata ja üles! Sinu roheline, sinu pruun sinu lummas printsess sinu hing on põlema pandud ma tahan sind, nagu keegi kes tahab elada, hingata rõõmu sinu värvid ravivad mind mu valudest sinu sära on minu võlu sinu ilusad ja armsad juuksed löövad seal luua sidemeid südame juurte vahel tappa üksinduse ma õnnitlen end tänulikuna selle kire eest see käsi see puudutus see naeratus mis viib mind paradiisi poole

Ma nägin sind, ma vaatasin sind, ma märkasin sind, ma vaatasin sind jälle, ma märkasin sind jälle, sa meeldisid mulle

Mulle meeldis see, see oli armastuse žest.

Sa olid selline ja sa ütlesid mulle jah ma nägin, et see ei olnud nii ma küsisin sinult, kuidas sa oled ja sa peaaegu nutsin ma tundsin kurbust ja sa palusid, et sa ei oleks selline ma küsisin, ma olen õnnelik ma olen nagu sa kui ühel päeval leiad end eksinud mõtle minust kui lähtepunktist mõtle, et elu on kaart ja et sa leidsid mind ja ma ütlesin, et tere tulemast alusta reisi siit ja et midagi sul on juba konto minuga ja et sa oled mind oma peidus anna mulle suudlus ja kõik saab olema ilus.

Kujutada ilma loomiseta kirjutada ilma lugemata kuulata ilma kuulata õppida ilma meelde jätmata siin on moto on teema näha ja tunda ja lasta lahti tähtedes sõnades sõnades lausetes luuletustes minuga kõik on teema täna tunnen end aktualiseeritud moderniseeritud ilma minevikuta kuigi ma mäletan ma unustan ja teen kõik uuesti olevikus tunnen arusaamist tõde tunnen vanust näos vaatan silmadesse ja näen ilma ironiata või demagoogiata olen spontaanne olen faktiline, täpne ja aktuaalne täna oli nii unusta see unusta tee nii nagu oleks kui ei oleks eelmist hetke See tuleb seestpoolt vaatan väljastpoolt mäletan ma olen olemas ja näen ennast praegu hetk on juba läinud see on juba läinudma vaatan praegust nagu hetk hetk sündmus mitte mineviku vaid nüüd ilmus peaaegu tekkis see sõna tegu üksiku fakt soov tahte viimaks rõõm lihtsalt kirjutan midagi ei öelnud vaid vastas nägemus selle päeva ja kirjutamine sündis energia rõõm inimene kes elab oma päeva-gapäev hõljab ja peaaegu haihtub selge ja rahulik vesi mis jookseb mööda õrna nagu on pisarad mis jooksevad mööda sinu nagu tüdruku daami naise mis mõnikord eksleb ja ei tea hästi mida ta tahab aga igatseb olla nii magus kui kirss on kirjad on sõnad mõnikord nii

rumalad teised nii selged nad tulevad seestpoolt hõõgumisega ma ei tea, kas nad teevad furoori, aga ma tunnen haava põlemist teekond sinu intiimne see on pöördpunkt läbipääs sinu maailmas ja ma näensügava pilguga ma tean mida sa tunnend ma tean mida sa kardad ma tean mida sa tahad nendel pärastlõunatel nendel üksilduse öödel on kirm seal on soov sa sulged silmad sa tunnend sa kardad sa tahad ja ma mõtlen sinu õnnelikule ja innukale naeratusele mis ootab kedagi vaprat nad võtavad nad varastavad nad tungivad, kuid ei võta mind, mis on sinu meie unistus meie kohtumine jõe kaldal ma naeratan sa mängid kiviga vee all, mis liigub ja liigub kivi on kõva, kuid sina ja vesi on puhtad suurima hulluse omanikud kui ma istun ma mõtisklen ma kirjutan ridade vahele kujuteldavasse kohta nagu kala akvaariumis kus midagi ja mitte midagi aga ei väsi hingata hapnikuga ja otsin vabadust ujuda üks päev ilma akvaariumita, et teda hoida ja siis unistada tere ma näen sind seal ma küsin kuidas sa oled ma olen enam-vähem sa ütled ma kuulan ja mõtlen mida rohkem ma näen aias kohta sinu vähem ma näen liiga palju kunagi vähem ma näen ja tunnen mida muretsed ja ei vabasta oma positiivset ja loomingulist meelt aga see ei olnud kunagi negatiivne see oli konstruktiivne ma joon kohvi ma kaotan usu keegi haarab mind ma tunnen küünist mis kaitseb mind keegi kes ei unusta mind kunagi ja ütleb mulle sa oled seal jah ma tahan sind õnnelik õnnelik ja rahul nagu kogu aegsa õnnelik ja rahul nagu kõik teised on see mida ma soovin selle rahvastiku arengus nii on kirm ma vaatasin ette nägin sind kohal see oli lummas see oli maagiline kõik mida ma tahtsin olid sa ainult sa ainult mina ja sa kui õnnelikud me olime ma vaatasin vihma mis langes ja ühendas meid märjad ja armunud me kõik olime üle ujutatud need tilgad maagia ja kõik mis edastati oli rõõm alati kui ma tunnen kui ma kirjutan see on midagi ma näen ma mäletan ja ma näen sind alati ees tulevikus ja olevikus ma tahan-

sa igavesti alati kui ma mõtlen näen sind minuga naba nabani huuled huulte vastu keha kehaga ühendatud rohkem kui sõbrad alati see oli midagi mida ma nägin ja ei öelnud see oli midagi mida ma tahtsin ja tundsin midagi tugevat ühendus ilma kannatusteta panin sind oma kujutlusse see oli loomine midagi ilusat kollastes toonides nagu päike ei kustu kunagi ja kiirgab energiat kogu päeva kui ma kustutan valguse muutub see pimedaks kõik hämaraks ma sisenen sellesse dimensiooni seal on pime põhjus seal on pimedus seal ei ole mingit põhjusta minu kujutlusvõime see oli loomine midagi ilusat kollastes toonides nagu päike mis ei kustu kunagi ja mis kiirgab energiat kogu päeva kui ma kustutan valguse muutub see pimedaks kõik on hämar ma sisenen sellesse dimensiooni seal on pimedus seal ei ole põhjust seal on kujutlusvõime tühjusest tühjusest mida ei saa näha kõik projitseeritakse pimedusse kujutatakse seinale takistused tuuakse alla hullemad kui telgitagused etendus algab ma lülitan valguse sisse kardin tõuseb kuni kui

Ma lähen unistades sa mõtled aga sa ei mõtle nagu midagi ei ole sama mõistus mõtleb erinevalt inimestelt inimestele sa mõtled ma mõtlen ka hästi! Me mõtleme ja tegutseme alati ainult üks olend juhtuda nagu ma näen pimedus ma olen reisija mitte valguse armastus niikaua kui ma olen terve ma tunnen kehaosad magavad emotsioonid murduvad tooniga heli mis ütleb mulle lõdvestuda rõhutatakse ja neelatakse kõrva ma ilmun uuesti ei magama aga võibolla on parem unustada midagi et leevendada pinget pulss ma olen peatunud seotud reguleeritud võibolla on juba möödas ma vabastan ennast ja olen vaikne aga alati on lahendus küsimusele ma ei reageeri vaid tegutsen ma võtan olukorra üle siin on hea võimalus lõpetada kannatused.

Ma arvasin, et nägin unes ärkasin ja nägin sind unes see tundus nagu muinasjutt sa olid see kes oli rohkem võlu rohkem ilu rohkem printsessi õhku sa olid minu

inspiratsioon see ei olnud kujutlusvõime see oli sinu rüütel
sinu sõdalane sinu eest mul oli igasugune tegevus ilma
soomuseta kaitses südant sa olid unine sa avasid suu sa
uinusid ma mõtlesin sinust nõjatudes oma küljele

lamades ma palusin suudlust sa andsid talle soovi ma soovisin olla sinuga ma leidsin end unistamas sinuga ma näen sind rahulikuks lille kroonlehe su parfüüm võrgutab mind viib mind sinu kohtumine ma saan uimane ja segaduses me oleme sinu katusel näeme tähti ma toetun sinu vastu ja isegi eksin sa paned mind naeratama sa paned mind tundma see on nii hea lasta mind minna kaugemale ei ole kedagi sa oled nii hea üks rohkem kui tuhat või parem lõpmatu see on nii ilus mida ma tunnen sind rohkem on võimatu tunda see on lasta ennast minna sinu eest sinu maagia sinu rõõmu.

Sa oled nii armas sa oled beebi, kes juba kõnnib üles sa oled nii armas sa oled sõber ma tahan sind minuga sa oled naljakas sa oled parim sa oled suurim sa oled kõik mida ma tahtsin ja soovisin ilusat poega sa oled väga armastav sa oled väga naeratav sa oled sümpaatne sa oled suurim rõõm sa oled minu poeg sa oled minu maailma ulakas ulakas poiss sa oled sa tiago mu poeg sa oled minu poiss mu armas ja lahe laps sa oled suurepärane kogu päeva sinu naeratus, su naeratus, su rõõm on vaimustav energia midagi puhast sa hüppad üle seina sa hüppad üle aia sa tuled minu juurde kommi sa tuled ja annad mulle oma pudingi sa oled nii armas nii tore kogu päeva sa oled alati naeratav ja valmis minema tänavale, aeda sa oled poiss kelmikas mulle meeldid sa ja sulle meeldin ma tahan et sa teaksid et ma tahan sind alati enda läheduses näha

Ma reisin pilvede all ma lendasin taeva all ma olin planeetidel Marsil ja Jupiteril Marsil otsustasin sind armastada ja Jupiteril tahtsin sind ja siin on minu olemus lendas pliiatsist planeedile seal oli jõudu seal oli energiat seal oli rõõmu see oli midagi mis edastas see oli armastus lille kujul sellel oli päikese jõud see liikus nagu päevalill see oli oma tahtmine lakkamatult otsides midagi põletavat see oli unistus see oli vallutus see oli eesmärk kõik kirega ilma

mõõtmata see oli suur see oli imeline see oli hämmastav

viimaks väga armas vaatasin aknast välja märkasin horisonti läksin silmadega üle mäe vaatasin ette nägin sinu tähte see oli heledalt särava tõstsin silmi nägin kuud see oli minu ja sinu see oli maastik see oli teekond nägin sind reisimas üle maa ja mere all ma olin sinuga kaasas me reisisime me vallutasime üksteist üle maa ja mere all see oli ainult kuuvalgus.

Saudade on tahta on ihaldada on armastada on mõelda on tunda on igatseda on soovida sind siin on soovida kohtumist on armastada sind on alati sinust mõelda on tunda sinu kohalolekut.

Ma tunnen nagu luua midagi, kuid see on väga ebamäärane kujutleda luua ja muuta kirjalikult keegi lugeda ma ei tea, mida, kuid ma tean, miks, kuid mul puudub inspiratsioon ma pean võtma seisukoha, et seista silmitsi selle olukorraga, et kirjutada ja midagi lugeda ma hakkamõtlema üritab lasta ma loobuda, sest see ei ole lihtne saavutada.

Kui oli päev rääkida seiklusi või ebaõnnestumisi ainult ühel päeval ega 1 aasta täna pärast 1 aasta ma näen 50 päeva on 365 päeva aastas 7 päeva nädalas 24 tundi päevas siin on natuke 50 päeva hetki nende 365 aasta mõned päevad nädalas ja mõned minutid 60 24 tundi korda lõpuks, elada hetk!

Ma olin abstraktselt ma olin läinud sinna ma tulin ma olin imbunud natuke väändunud see oli natuke imelik aga see ei olnud unenägu ma olin ärkvel valmis veeretama täring oli otse ees

vastavalt sellele, kuidas mõistus töötas, kujutasin ette ja eelkõige oli see midagi, mida ma lõin, ja siis pidin ma elama oma olemisega ja see on elamine ja olemine.

Teate, mida? On asju, mis muudavad asju, see on juba midagi ja asi, mis oli asi provotseerib n asju aga millal? Kui see muutus ja see oli tõesti asi, mis oli juba midagi, noh, elu asjad!

See oli udu nende all, kes lendavad see oli õhk lihtsalt hingata see oli soov võita kartmata see oli kuuvalgus mere ääres ma olin kapten mul oli kõik käepärast reisi pardal pilt võitnud lahing ilmus see oli saavutus.

kui ühel päeval juhtuks see oh mis rõõm, keegi ütleks ma sulen ukсед, avan aknad ja lendan kartmatult paradiisi all on neid, kes alateadlikult teevad otsuseid ma jäädvustan end vastastikusele kokkuleppele seal on lahtised noodid, atmosfääris väga kuumas kohas on lilli, seal on astelpaju tahad sa seal on märg maa, niiske laes, hämar ja abitu lamp hoiab kinnipinge tõuseb seal on vaearikkad hetked, isegi rasked aga keegi aga keegi ei teadnud mida ainult üks mõistis ja mõistis kuidas olla üksinda rahvahulgas siin on üks asi aga elada ilma olemata ja ennekõike tahta elada ma naeratasin hetkeks ma nutsin kahetsusest ma kirjutasin mida ma ei mõistnud aga ennekõike ma tundsin ma nägin kõike ja mitte midagi ma vaatasin sest siis ma nutsin ainult sest ma andsin ennast ja ei jätnud sind kunagi aga ma ei tea midagi ja siin ongi parfüüm mis laienes ja süütas teravat valu kirm oli aeg öelda ei lihtsalt sest siis oli midagi olemas midagi liikus soontes veri voolas mõnikord kaugelt südamest mis ei pumpanud see oli lihtsalt selleks et aimata kuidas kirm lööb tugevalt ja võimsalt isegi vaese inimese hinges üle kõige see oli inimesed ja oli mõistus sest ta kardab midagi ta tunneb lõpuks on alati lõpp ja algus ma arvan et ma väärin seda

see ei ole minu jaoks ega sinu jaoks see on mõlema jaoks, sest me armastame ja ka tagasi lükata midagi, mis lõpeb midagi, mis on sündinud õitseb ja kasvab, mis kõik ühel päeval olemas ja sekundiga kadunud see oli nagu see kõik, mis juhtus mitte ainult, sest üks tahtis elada üks päev ja veel üks hetk alati muutumatu ilma väga oluline see oli hetk see oli aeg tagasilööks see oli ja lõpetas olemise see oli piisavalt uskuda mõnikord uuesti sündida, kui ma võiks vaadata ja mitte ette kujutada see oli tõde õrnas eas, mis on täpselt see näitabkui tegu üks tegu vallutades südame vili kujutlusvõime see oli ühendus ilma midagi või keegi ei ütle mis juhtus oli midagi ma kartsin kõik mis värises ei olnud asjata see oli nagu keegi käest mopiga mööda on alati keegi poolel ei sest siis tuleb öelda jah isegi mõelda ei see ei ole õige aga jah on ei ja see on alati olnud nii kunagi ei taha aga mõnikord teeb jah muutuvad ei siin on siirus võitleb vabaduse eest tegutseda tõega ei on ei ja jah sest ma ei ole ja ma ei ole lihtsalt sellepärast et tahan olla elus sest ma olen olemas ja ma olin juba siis kui ma arvasin et ma olen lugeda laieneda ja kirjutada magada ma jooksin kõndides ja olin paigal ma olin liikumises vaba ja targa mõtlemise vili ma olin tähelepanelik liikumisele ma kõndisin ja kõndisin ainult sellepärast et ma armastan ma olen isegi kui ma ei ole selles maailmas armastav ma ei usu ebausku ma usun inimesesse ja tema leiutistesse ma usun inimesesse ja tema leiutistesse küsimused oletused ettekujutused illusioonid olla koos ionide või prootonid isegi luua raketid valgus on energia ja et üks ei näe, kuid toodetud ilma juhita läks ja sai see oli mees oli nii vulgaarne oli ainult kujutleda ja luua oli mõttes mitte kuues meel nagu öeldi, kuid see oli nii reaalne, et see juhtus, kui ta tahtis.

Kui me elaksime hetkede kaupa, olgu nad siis

kõnekas või isegi soe, keegi ei ütleks, et armastus on valu, mis teeb haiget, kujutage ette armastust ilma valuta, sest mis iganes see ka poleks, see vajab kirglikkust, mille hõõgumine on pikem, kui te kujutate ette, et tõde on armastamises ja andmises, isegi kannatamises, isegi mitte nägemises, kuid eelkõige tundmises ja valu tekitamises, et armastada, isegi mitte nägemises, kuid ennekõike tahab kaitsta oma armastust valu eest, kaitse, mis loob suhte, mis tuleb tunnetest armastan ilma põhjuseeta, sest siis valu tuleb südamest oma pilgul näen ma merd, mis lihtsalt vaadates paneb mind armastama ripsmeid lööb liiva pisarad veerevad lainetes näen liivaranda kallastega komistan tähti hüüe, tera nii et mu süda on toidetud.

Kui ma kannatasin see oli, sest ma ei näinud või ei mõista, mida ma kogesin naeratus päevalill rõõmustama ja kaunistama ennast päikesekiirte vabavabasta ennast ja näita oma ilu mis lämmatus mis hullumeelsus mis hirmud igaühel on natuke see oli midagi mis liigutas ma ei näinud kuidas see juhtus see oli piinamine pikk hetk kuidas ma võisin nüüd nägema sosinat see ei naerda sest keegi nägi meest kes hetkeks võpatas lihtsalt sest ta vaatas ja jättis seal mida keegi ei märganudki miks oli vaikne ma kannatasin midagi ma elasin ja kannatasin kuidas ma tundsin öö oli külm ma tagasi tee ääres kõike ja millegagi ei keegi ei olnud kunagi olnud üleval aga kui keegi ma langesin kui teie silmis nägin kindlust ma tegutsesin selgusega ja oli osavus kurbus nüüd, et ebakindluse eest sa ei tegutse, sa olid vale siis ma vaatasin lakke ja kõik tundus mulle hüljatud oh milline valu oh milline kurb ja murelik nägemus vaata mind hiilgav tunnis, et ma lähen põrandale ainult sellepärast, et ma kukkusin ja ma laskusin alandlikkus kõik mis on olemas inimkonnas vaikus häiriv hääl häiriv vaikus kellegi jaoks mis ei ütle muutub õnnelikuks ma ärkasin päeval, et ma kaotasin minu jaoks ütles, et see ei olnud rõõmu

mida ma tundsin ja kõik ühel päeval homme saaks paremaks oli see, mida ma tahtsin lihtsalt, sest seal on mees saab kurblikuks

Üksinduse pimeduses siruta käed ära ära ütle vennale, sest ei ole asjata puudutada oma südant, kui see oleks ainult üksi ei oleks säälnu

Nendel kividel istun ma kirjutan sulle, mida ma ei unustanud kunagi sinu naeratust sinu seltskond oli midagi, mida ma alati tundsin, kui olin üksi, aeg-ajalt mõtlesin sinule, kui ma tundsin end hästi, kui ma sind lihtsalt mäletasin.

Iga kord kui ma unistan ärkan ja vaatan ennast ja küsin endalt, kas see on tõesti nii nagu ma kujutasin või mõtlesin või kas ma lihtsalt reisin unes midagi ei ehita midagi ei muutu see on vale arusaam nii et ma harva unistan see on frustreeriv ärgata ja kõik on sama ilma muutusteta, lõpuks unistades või mitte unistades jääb kõik samaks.

Kurvas ja inimvaenulikus öises keskkonnas, vaikes ja vaikivas, väga vaikivas, on siiski üks täht, üks kuu, mis paistab ja valgustab isegi kõige metsikumas ja jubedamas keskkonnas, on lootust, keegi usaldusväärne, üks olend, kes julgustab meid ja tõmbab ülespoole, sõber, keegi, kes vaatab meid ükskõikselt ilma usuta ei vaata meid armastusega tekitab meile valu kuidagi ei usu, et on sõber ja kes vaatab ainult oma naba ta ka ühel päeval tunneb erinevust, kes on sõber sõber ja tunneb usku armastuse isegi valu tunnis, mis ühel päeval inimene saab olema keegi ei saa öelda, kui nad ütlesid, et see oli ilma teadmata, sest inimene alati teeb midagi muud juhtub oli juurdunud tema eluviis, alates sünnist kuni kasvamiseni ja lõpuks surmani kõik, mida inimene tegi keegi ei osanud ette näha ja isegi mitte

teadis, miks ta seda tegi, see on inimene ja tema olemus.

Ma nägin sinu pilgul teatud sära midagi pani selle paika see oli intensiivne ja sellel oli põhjus see oli armastuse põhjus ma vaatasin uuesti see sära jätkas see pilk vallutas mind see sädeles nagu sädelev ja tugev täht mis haaras mu tähelepanu see oli ilus tunne see oli kirglik tunne kui ma näen kus ma tahan olla ma tahan et sa minuga samale teele lähesid see on kirjutatud sellele pärgamendile et sa oled minu õla sõber keegi kellega ma tahan olla alati ja alati ma igatsen seda kohta et me vallutame oma kuuvalgus ja sama täht alati särab.

Ma ei mõista või isegi lihtsalt ei tea see oli piisav, et mõista mõista, et teada siis jah ma võiksin väita, et ma oleksin valgustatud, mis juhtus ma olin kaugemale, mis juhtus ma lihtsalt tahtsin teada, kus see algas ja lõpuks lõppes ma tahan, et sa tead, et vaatamata kõigele, mis võib juhtuda, mille lõppu ma ei saa ennustada, et ma ei unusta sind ja et sa võid alati loota meie armastust igas olukorras, sest see ei ole ainult kirg ma vaatasin pimedas nägin sügavale öösel oli aeg lõõgastuda suurendada muusika raadios ja lase mul võtta öö on kaaslane me saame jagada kõige tundlikum tunne, sest ta hoiab oma saladusi hästi mulle meeldib kutsuda teda vaikne öö sest ta on alati hea kõrv kuid vähe räägib kuigi alati salakavalalt ja nii olen õnnelik.

Kuidas elada vangina kogu maailma puha vabaduse leevendada ärevust see vanglatunne paneb pingeid suurendama närvid vilguvad ilma teiste nägemata vaata millised sidemed on lõdvenenud meie peal mis on lahti seotud kuidas see on vaba ja loomulik millegi banaalsema või sensuaalsema suhtes isegi ma ei kujutanud ette kuidas see töötas oli

kirjutamine ja millel on midagi, mis kujutas ja esindatud minu olemine tavaline olemine tunne ja nähes mind kirjalikult kõike, mis läbis mõistus oli rõõm Ma loodan, et sa lugedes võrdselt.

See üksildane positsioon, individuaalne ja ilma sihtkohata, see desorientatsioon, mis surub meid unustusse kuni totaalse tunnetuse, hingamise ja uskumissoovi kadumiseni, see on see, millega igaüks seisab silmitsi elades, üks pilk, üks hingetõmme, sigaretisuits laieneb, üks hingamine teise järel, ma vaatan kella, minutid mööduvad, sigaret põleb aeglaselt millegi järele, mida ma otsin lakkamatult, sellest hetkest alates veel üks hingamine, sõna enne tunni möödumist ma loodan, et see sõltuvus läheb ära ühel päeval juhtus see, et pass of magic vilja pingutuse püsivuse positiivse suhtumise see oli midagi head või isegi erakordne see oleks originaalne, kui selline ilmus olemuselt tahavad ja on parem ja rohkem kui! Võitja ja ülekaalukas lõpuks vallutaja koidu vaikselt ööl kõik minu käes ilma saagita kõik illusiooniga järgmise tingimusega olla õnnelik või isegi väga õnnelik lihtsalt sellepärast, et ma tahtsin

Ja kuna kõik sõltub sellest, kuidas me tunneme asju täna, sel päeval mis tahes sajandil, olen ma eelsoodumusega õnneks elada seda, mida ma ei ole elanud kuulata seda, mida ma ei ole kuulnud ja olla seal, kus ma ei ole olnud. Noh, uuesti sündida elada, et muuta tavaline millekski peenelt ebatavaliseks on juba alateadvuses olemas, midagi, mis ei valeta meile.las ta hüppab ja las ta lendab kujutlusvõime mõttes las süda lööb tugevalt, et saavutada korraga see

Inimese ülim vabadus, kes ei hinda end oma tegude järgi - olla on elada vabalt.

Ühel päeval ma läksin liiga kiiresti ma kukusin ja jäin maha, nii et ma alustasin uuesti julgustust crash ja usaldust taastumine ma nõudis ja elas nagu ei oleks muud võimalust ma võttis aeglane, kuid kindel ja veendunud samm ma tagasi kõige hullumeelsem rassi maailmas rassi nimetatakse elu see oli tema jaoks, et ma võitlesin ja saavutasin eesmärgi olla õnnelik, et olla hästi paigutatud kodusirgel...Ma nägin et üksi võitlemine on vajalik vabadus ja see on üksinduse õde sest ma alustasin alati üksi seistes esimesest ja viimasest kohast. see on võimalik olla esimene ja viimane ainult siis kui me jookseme üksi. see oli võitlemise vaim aga me ei ole kunagi üksi ja meil on elu ees ja see on jooksmine elu eest ja olla esimene ja viimane kui me alustame tsükli see on loomulik et me alustame viimasena aga on punkte kus me oleme võitjad. see on elu esimene ühes kohas ja viimane teises aga kunagi ei peatu nii ei ole jooksjä elujooksus me oleme alati võitjad ja samal ajal kaotajad ja see on võitlus ja võitmine elus!

Ajendatuna vaba aega ma mõtisklesin, võrdsustada ja lõpuks võttis külge tegevus rahutusest inimene muutub õnnetuks kui ta ei ela üksi kui ta ei suuda taluda paigal olemist on vaja otsida õnne see tuleb seestpoolt sest inimene otsib midagi kannatamatult väljastpoolt tulevat hästi see rahutus teeb meid kurvaks kannatada üksindus ja paigal olemine tugevdab meid kui me suudame elada iseendaga me saavutame täiuse õnnelik see kes ei otsi midagi sest ta leidis ennast ei mõtle seda kui autistlikku eluviisi vaid suurim õnn on meie sees.

6t seal... 6t seal, kui sa ei küsi... 6t seal, kui seda ei ole...

Ma vajan... Et olla olemas, kui sa mind tahad... Et olla olemas ka siis, kui mind pole... Et olla olemas, kui sa mind ei tunne... Et olla olemas, kui sa helistad mulle... Et olla olemas, kui sa minust mõtled...# Ma olen olemas, kui sa kujutad ette # # Ma olen olemas, isegi kui ma ei taha olla # Ma olen olemas, kui sa armastad mind # Ma olen olemas, sest sa oled olemas # Ma olen olemas, sest sa unistad minust... ...ma mõtlen, et olen seal...

Kui ühel päeval nägin sind ja vaatasin sind ma ütleksin, mis huvitav tüdruk, sul oli midagi oma silmad säravad ja särava naeratuse sa olid naine, kes tahab ilus ja sensuaalne sa olid see, mis võrgutas mind ja et ma kunagi tahtsin lihtsalt, mida ma tundsin, et sulle meeldis maagia? See oli minu igapäevaelu.

Ühel päeval ma kujutasin kõik, et lihtsalt olla, ma ei tea, mida ma ütlen hiljem kirjutada oli erinev see oli tõesti hirmutav, et unistus on ja ei tea, mis juhtuks ma püüdsin kirjeldada, mida ei näe kunagi lõppes siin reis, et maailma vaikuse, mis eksisteeris ja et keegi kannatas ma arvan, et keegi ei peaks tegema lihtsalt seda, mida teised ei tee julguse puudumise tõttu ei tegutse, kuid tean, kuidas ignoreerida heaolu keegi, kes ei saa vaadata ja näha lõpetada suitsetamine ja mõelda! Ma kustutan sigareti, kokkupõrge algab kui ravi ülejäänud soov.

Ma kirjutan, et manada ja luua. Kahe minuti pärast algab kirjutamise tõde ja midagi muud, mis ei ole sina. Ma tunnen, et ma ei ole võimeline, teisest küljest tunnen sõdalane, mis on rohkem tõsi, vallutus. Sigareti kustutamisest on möödas 16 minutit, soov seda uuesti süüdata kasvab. Kõik möödub, kui tunned, mis toimub.

Ma mõtlen, et te peate ootama. Nõrkusest kuni võiduhimuni tuleb kõik nagu päikeseloojangul. Ma eksisteerin pidevas kontaktis sooviga. Ma mõtlen pool tundi pärast tundi näen ennast ja tunnen, kuidas ma tahan ületada aega. Reisisid sekundites, on minutid nagu raketid, mis tähistavad iga edasiminekut. Ma tunnen end kergelt, mõeldes sellele, milliseks kujuneb edasimineku, milleni jõuan. Seal on tagasimineku, sest seal on kättesaadav sigaret. Kell 35 minutit siin on tegu, mida ma tahan tagasi teha.

See oli mõtlemata, see toimis mehaaniliselt ja protseduuriliselt.

Mul oli see juurdepääs olukorra kustutamise käigus.

Ma paigutan end ümber hetkesse, loomingu spontaansusesse. Sõnad, fraasid koos tegevuse ja seosega. Kuulen raadiost, et plaan võib katkeda, mõtlen ja tunnen, et mul on põhja. Veel 45 minutit ja siin on veel üks sigaret, mõtlen, muidugi! Kõik, aga peaaegu kõik, paneb mind mõtlema ja sellega tuleb silmitsi seista.

See on tund, mille tulemuseks on 20 aastat 30, mis mul on.

Kuidas me elame 66% oma elust mõeldes 100%, mida 33% võib meile anda. See oli keeruline, kuid seletatud.

Kui ma tõesti püüdlen, pean ma võitlema ja õppima, kuidas täita

See ei ole lihtne, ma vaevalt, et ma enam kunagi "ühete" sigaretti suitsetan. See tuleb kell üks, ja ma järgisin marsruuti, mis ei ole projekt.

Loogiliselt öeldes suitsen ma olukorra üle. Minu loomus pidi sisaldama puhtust.

Möödus kaks tundi 03 minutit ja siis ma mõtlesin.

Mul õnnestub välja tulla, midagi toimib. Alustasin naeratades, mõeldes, et midagi tuleb välja.

Kõige lihtsam oleks olnud loobuda, kuid ma

kavatsesin sellele kindlaks jääda. Ma tugevnesin ja

kõik, millele ma mõtlesin, oli see, et ma võitsin.

Midagi mitte loomulik oli ebanormaalne.

Nagu Ma tahan mõtisklen, parim asi on justkui teeselda magamist.

Tahe tuleb, aga ma ei jookse ära. Ma olen ilma valguseta, kuid energia ei jää kunagi puudu.

Ma tunnen säravat jõudu, mis mind kunagi ei pimesta. Ma muutun, sellest ma ei kõhkle muutma kõike.

Ma lähen ja ma tean, miks ma lähen.

Vaikne, banaalne sigaret, midagi kõhklevat kui ärritavat.

Kui ühel päeval tuleb kajakas ma palun teda sind tagasi tuua mul oli see mida ma ei tahtnud kui ma ei tahtnud midagi ma kaotasin kõik kuidas ma oleksin ilma sinuta ma mässisin kirjeldust see kirk mul oli hiiglaslik armastus ja alati galopeeris kui ma mõtlesin sinust ma nägin mida ma kaotasin siin, sa seal kuidas ma tahtsin olla vulkaan nagu see raputaks su südant see hiiglaslik armastus, alati võidukas kõikjal ma tundsin, sügav soov tuli mu maailmast ma alati tahtsin sind, veel rohkem kui sa naersid pilk õnne oli tugevam kui kogu elekter, mida läbib kogu vool, mis meid seob ja ei lahuta kunagi ei olnud kavatsus juhuslik kokkupõrge kujutan ette silda jõe all, kus kõnnitee ei tähendanud enam midagi ma nägin vulkaani ja jooksin, ja peidus lugesin paberil sõnad magusad kui mesi tähed ei olnud jama oli tähendus ja olid maetud minevikku midagi,

mida tuul mõtles ja puhus, et nägu värvitud ongi

pintsel armastamata maalil sa olid see tulemuseks osa kunstist, mis oli maalitud lõuendile, see oli see, mis oli tema.

Joonis

Ma jooksin ära, ma jooksin, aga ta haaras minust kinni ja tõmbas mind, ta võttis mind kaasa.

Neetud kuju, mida te isegi ei näe, kuid mis paljundab ennast. Ta on äratundmatu kuju, mis kujutab endast ilmsikstegevuskogemust. Kuju muheles: sa kardad näotut meest!

Jah - vastasin ma mõningase hirmuga. Ära karda, sest ma eksisteerin ainult valguse juuresolekul.

Ma olen rääkinud valgusest ja energiast, kuid mitte kunagi mehest, kelle nägu ma ei tunne ja kes ilmub meelevaldselt ja jookseb minema, ilma et jõuaks tema kehani.

Vari on pimeduse olend, mis ei ela ilma valguseta. Kummaline oled sa vari, mis varjab end pimeduses ja vaikus. Aga sa tuled välja valgusest ja selle mütsiga, mida sa kannad näotult, mustalt. Ma tõusen taevasse, ma suurustan sinu pilgu ja metamorfse valguse moonutusega. Taevasesse naeran nagu keegi teine, naeran sultani ja segaduse õhustikuga, vastan musta taeva kiirusega ja tihendan end kristallilise ja terava vihma tilgale. Kuid näost ilma jäänud mehe jaoks tungib vesi mu kehasse ja mu enda trennikaitse ei leota. Sest see on tehtud varjust. Need kujuteldavad tegelased on minu poolt taasloodud, et peletada vaiksesse öösse need, kes põgenevad pimeduse eest ja otsivad valgust.

Ma olen ebaõnne varjusõber. Kogu

kurja kuju ei ole olemas.

See on kadunud nähtus.

Hüüd kui elulise naudingu vorm tõuseb välja hägustatud hingest,

Kaitsetunne teiste eest ja kohutav hingesumin.

See, kes tõuseb, ei lange alati, vaid tõuseb petturlusele jultumusele.

Mida te tegelikult näete, on tõus, mitte kukkumine kaljult alla.

Lainete kõrguses, kus roheline asub ja sinine tuhmub.

Punane ilmub hoiatusena teiste põhimõtete eest.

Pime, sünge, kergemeelne ei ole alati kohal, justkui teravdab meelegaheidet kriiskav, vaikne hüüatus.

Sõnades viidatakse üleloomuliku maagia kohtumisele, mis hõlmab kirge.

Ilma takistuseta, tähtede kaupa ehitatakse kirjanduslik sõnasein, tekib paratamatu fakt... kus voolab kirjutamine ja pisarad purunematu rahulolu, mille olemus ei vastandu, vaid justkui elustub ja kerkib esile antarktilise jää murdudes, mis tõrjub ise imeliste olendite seas olemise maagiat ja justkui tühjeneb põlevasse soovitulele, et hääldada seda, mis on ammu välja kuulutatud. Ta kirjutab ja tõlgib oma hinge loomismasina reljeefi. Ridade ja ütluste vahel on siin see, mida üks mõtleb ja teine kommenteerib.

Vertigo

Algus, kuristik, sest aeg ei ole kaduvväike.

Paralleelselt langeb halb algus, ma jahtun. Tippude peal tasakaalustan ja hüppan, sukeldun. Ma ei tühista ennast, ma hüppan ja kujutan ette pearinglust. Kiiresti ehmatab süda, millegi pärast kujutan ette reisimist. Esiplaanil nägin kogu elu sekundis, kui ma õhus liuglesin. See oli vabalangemine see kukkumine maapinnale löömine... märja asfalkatte poolt, mis paistab tee peal hingan sügavale õhk on jäine! Märjal asfaldil tunnen jahedat vett, mis paistab pimedas, meenutab mulle heledat ja helendavat taevast ja nii tugev oli see maa, tugevalt see kokkupõrge hävitaks selle, mis tuleb. Kell peatus ja jäädvustas oma mõttheetke. Kiirusega, mis oli suurem kui tuul, tuli ta piire keerutades ja end ümberringi keerutades ja läks üles, üles, tagasi eelmisele hetkele, nii et hiljem ei oleks ma nimetan seda sel põhjusel kõrguse languse, millesse ta kukkus, tõusis peadpöörivalt.

Uhkus tunne ma näen, kuidas teine kannatas keegi, kes tundis ja et teine ei näinud kunagi naha teiste ma loodan, et sa ei kannata kunagi vaimus abi ja vastastikune abi tõuseb teed on paekivid on need takistused, mis tõstavad uhkus on sündinud minus usk, sest maailm tuli võidelda lõpuni ja vaadata üle teid ja lõpuks olla ja minna sügavale kohtuda teiste ja tema maailma vehklemise kunsti on löögid tekitada kõik läheb läbi tunne löögi punktist mõõga võitlus kannatuste tahtmatult, mis edastab võimu võitnud ja võttes ja vaata, särab võitja ja kaotaja, kui langeb, tunneb valu, kuid tõuseb ja võidab on võitleja, kes võidab valu kujutab end viimases aktis ja vilksatab au võitja ja võitnud kõik, kes võitlevad väärivad igatsetud võitu.

Sel hommikul

See oli kergemeelne ja ahistav koidik polnud pisar mitte

väga kaugel mõõtmatu hüüatus, mis andis mõtet koitnud hommiku niisutatud näol juba öö oli eelnenud oli möödunud aeg tekkis kaebus ja ütles, et olla tähelepanelik päike, mis tuleb ja mis aurustub pisar, mis tilgub ja maailm pilvedega ütles naeratas lihtne üllatunud ma otsustasin, et mis tulebMa otsustasin otsustada, mis tuleb ma kavatsen kontrollida ja see tõesti test otsuse võeti see ei ilmnenud mitte millestki ma kavatsen õnnestub välja tulla põhjast tunne, et ma tundsin tunnet harjumuste tund umbes lahkuda julgus ja visadus toidab mind lootust kuristikku selgus ja udust ja petlik tuul ilmus tahe vallutada midagi, et ma jõuaksin.

Õnne oli käivitus ise aeg armastada ennast ja areneda võitlustes ja lahingutes ilma ebaõnnestumata see oli kindel lask järgmistel päevadel ma lõin kätt ma lugesin tundi, minutit ja sekundit ja vabastasin end, nagu võluväel oli see, mida ma nägin sel päeval õnnelik ja rahulolevam kui paljud inimesed see oli erinev see tuli meelest kindlasti see pidi juhtuma see pidi lihtsalt tulemuseks.

Veebi

Ma vaatasin tõsiselt oma ümbrust ma nägin maastikku ja see ei olnud kole ma vaatasin ühiskonda ma nägin võrku kus kõik aga kõik on seotud ja ma kujutasin ette ämblik oli krunt tõeline draama surm oli ämbliku külaskäik ja võrk oli tema jaoks mingi õhtusöögi mida ämblik võttis kes kannatas kõige rohkem ja kodus kõige vähem ta nõelas inimesi ja justkui paneks neid magama see sööja sai kõik ühel päeval unistasin et see kes suri tema võrku oli koleda ämblik surma lakkab olemast ja surelikkus alistub see oli unistus olla surematu ilma hirmuta võrku, ämblikust ja elust me kõik alistume, kuid see on meie endi asi moodustada

Kui on võimalik olla hea, et elu ei muutuks inetuks, et oleks tahtmine elada ja et ämblik ei oleks lõpp, vaid et see oleks ühiskonna/võrgu tsükli lõpp, mis on alati ehitamisel, siis selle võrgu ehitamine oli evolutsioon ja ämblikule ei ole lahendust, alles jääb võrk, inetu ämblik ja minu kujutlusvõime.

Luzes kohvik vahel vaevu kustutatud sigareti ja röstitud kohvi olen kohal selles ruumis on õhuline ja hästi külustatud koht, kus inimesed ilmuvad kõikjalt näen end tulevikus luua side selles ruumis, kus ma kirjutan ja on eesmärk, mida ma loodan saavutada umbes 2.000 tundi, millest umbes üks päevas pühendan end selles ruumis täpsemalt nimetatakse kohviku tuled, kus ma loodan valgustada ridade vahel minu igapäevaelu tunnen lõõgastav energia isegi kui see on hetkeks ma säilitada igapäevase protsessi kirjutamise pidev loomine, rambling, mõtlemine ja kirjutamine on midagi, mida ma leian põnev ja väljakutse meri ma kujutan ennast vahel merede minu maailma põhjas on elu! Ma sukeldun ookeani kirjutamise, kus ma näen tinti, mis tilgub luua vahel ilusad read tekstid, fraasid, luuletused või isegi lihtsad mõtisklused ilma suurema tähelepanu või kiirustamata, isegi pinged olemas jah kavatsused minu ookeani jahti kirjad harpuunid jõuda sügavale südamesse, et tunda erinevaid emotsioone, aistinguid, kuid oluline on sukelduda meie mere ja ennekõike armastust erinevate merede.

Süütan energia võimsuse laterna ja siis kustub valgustatud tühjus, täitumise tundega ärkab minus lõputu soov. Juhtub, et helendav leek valgustab pärastlõunat, mis möödub aeglaselt, väga laisalt, see on valguse ärkamine särava pilguga ja justkui sünnib vallutus teadmise juuresolekuga

hingata välja tihedat parfüümi, intensiivset ja nakkavat, lõhna, mida sisse hingates tunned rõõmu ja kui hea on iga päev hingata kunagi sama õhku naeratus naeratus naeratus, mis ei ole alati täpne, kuid mis teeb sind ilusaks diskreetne intiimne naeratus märk rõõmust ja hellitusest nagu oleks see võlu ajatu rõõm väga loomulik ja lõdvestunud kui sa naeratad targalt sära tabab mind, mis kavalalt ei valeta ja kui see puudutab mind on uimastavalt erinev ma jään veidi sügavale mõtlema hetkeks, kuidas õnn sünnib tegelikkuses rõõmsameelse naeratuse duaalsusest palju särava pilguga nagu ma olen mõnikord kogenud.

Fado a fado saatus, mis tähistab igatsus ilma kaugel vanus kõrbes, kuid väga lähedal janu näha teid soovile, et tahan ainult kuuluda teile, et tunda mitte kõike, mida ma tunnen ma kirjutan, kuid ma tunnen, mida ma kirjutan.

See on lihtsalt, kuid mitte vähesel määral see, mida mu süda kuuleb sõnu tuulega. Kui tuul võtaks sulle mõned sõnad ma kirjutaksin koos vihmaga, mida ma ütleksin sulle postkaardile ma joonistaksin pildi päikesest oma kiirtega ja ütleksin sulle, et sa oled minu energia ja et sinu jaoks paistab minu päike alati, isegi siis, kui sajab lund, ja et minu päike paistab alati, isegi siis, kui sajab lund.

Mõtlemine, mõtlemine ja tegutsemine või mitte tegutsemine ei ole väljendatud, inimene tunneb ja kuna on raske tunda ja mitte väljendada, siis mõnikord piisab lihtsalt olemasolust, kuid enne reageerimist mõtlema, justkui tunnetama, töötlemata ja teesklema, justkui kontrollima mõtlemist, tegutsema või mitte tegutsema kohe.

See on tunne pärast järelemõtlemist siis jah reageerimine, et me ei pruugi tunda ka me ei pruugi reageerida mõnikord

mõtte vaigistamiseks ja ainult kohalolekuks jäämiseks, mis tähendab olemist.

Takistus ei ole takistus väga näita võita ilma kartmata mõnikord tunneme valu, kuid see on oluline elada ja võidelda, et arendada end mõnikord see on kasvada ja õppida võitluses elu eest peame alati reageerida kaotuse, et ebaõnne ületada takistusi on maksimeerimine ise võitluses on maksimaalne rõõm vallutada ja anda meile õige väärtus, et ületada ennast ja saada väärtust õppimise kaotused ja lõpuks võita on sisuliselt elu.

Mere keeristorm vesi veeretab meres, liiv keerleb tilkhaaval tera tera kaupa tuul, mis veeretab maas, ma haaran ühe käega ookeani tilgad teise käega mere maastiku liiv on mõõtmatus uppunud käes lahti, vabaneb ja laieneb tunne, kes oli kõik oma käes, kuid mitte kõik ei ole ega kõik jõuab mõnikord põgeneb käte vahel, mida me hoiame südames ja tunneme käes kõik on emotsioon ja saak, mis tekib moodustades keeristormi.

Mitte et see, mida ma teile räägin, oleks tõsi, kuid see ei ole absoluutne vale!

Kaotuse põlev valu. Kus, aga kus sa oled, mida ma olen teinud?

Ma ei ole näinud unes, sest ma olen ärkvel ja ootan.

Sa tuled, sa päästad mind sellest mürinast, mis võtab mind ära, rebib mind, lõhub mind ja rikub mind ja ütleb, et sa ei ole! Kus ma olen, ma tahan rohkem, ma ei kannata lihtsalt olla ja hingata.

Ma kõnnin mööda rindeid ja siin on midagi, mis ei lase mind

edasi liikuda.

Sest ma käin edasi-tagasi, kus ma isegi ei ole või arvan, et olen.

Tahan ära joosta, lasen oma sigareti maha, see lööb vastu kive ja süttib.

Minu süda on nagu see sigaret, mis kustub, kuni ta tahab uuesti süttida, sina oled see, kes pingutab ja lahutab end. Sest ma ei taha, ma ei taha enam olla lahtine niit, mis seotakse kinni, ei pingutata enam.

Ma ei taha olla see, mida te minu kohta ütlete või ütlete, ma tahan olla see, mida ma tunnen.

See pime sõlm, kas sa ei näe, et see kägistab ja pingutab ja hävitab. See sõlm puruneb.

Kõik jõuab tagasi nulli juurde. Ma tahan olla lihtsalt 0 ilma igasuguse loogilise järelkajata, ma ei taha olla positiivne ega negatiivne, aga te nõuate, et ma pean tegema ja juhtuma.

Las ma. Miks

ma nutan?

Ma ei tea, aga pisar teab alati, miks ta langeb ja lahti läheb, ma tean ka, miks ma mõnikord teiste vigade pärast langen ja miks ma hoian kinni, laskmata lahti.

Ma tahan nutta, ma tahan lahti lasta. Seda kibedat tunnet, mis jätab mulle kuuma külma, millest ma värisen, aga see on seda väärt, et ma nutan ja naeran ja tunnen. Lõpp hoolitseb lõpu eest, kuhu saabub pisar mitte valatud, vaid alati silmapiiril ja tilgub näole ükskõiksuse pisar.

Ma mõtlesin, kuidas sa oled. Nii banaalne, nii nagu sa arvad, et sa oled muster.

Mind ei huvita, mida ma loen, ma tahan näha, mida sa ei suuda mulle anda ja mida ma vajan, ei ole sa.

Ma tahan mind. Ma tahan sind sellisena, nagu sa alati olid, nagu ma arvasin, et sa olid, või kui sa ei olnud, siis sa tegid end selliseks, nagu sa võiksid olla.

Ma olen mina.

Ma ei tea, kuidas ma seda lugu alustasin, ma arvan, et mõned tabavad, aga mul ei ole ka noolt ega vibu, rääkimata sihtmärgist.

Ma ei püüa tabada, ma ei taha isegi puntida, ma tunnen, et see, mida ma taban, olen mina ise, nool on mu südames kinni, sellepärast on mu valu. Üksildane süda, armistunud löögist, mis ei elusta seda, valu on liiga tugev, et tahtmist pumbata.

Ma ei ole vaba. Ma ei saa kunagi täiesti vaba olema, ma armastan oma vabadust, aga ma tunnen end seotud, sest ta armastab mind.

Miks nad mind armastavad?

Kas nad armastavad. Nad tahavad olla vabad ja kellegagi seotud. Ma tahan tunda end üksi ja märkamatuks.

Ma ei taha millestki aru saada, ma ei taha millestki mõelda, sest te tungite mulle kallale, ma tahan distantsi sellest, mis läheneb.

Ma ei taha armastust, mida nad ütlevad, et see on vabadus. Ma tahan lihtsalt lahti lasta sellest, mis minus on.

Ärevus, kaotus. Ta oli ja ei ole enam. Ma tuln hetkel ilma tunne, et sa lahkusid.

See olemus, et ta teeb ja teeb ära ja enamgi veel, et ta ütleb meile, mida me teeme.

Ma ei taha midagi teha, ma ei taha kaugele minna, ma tahan minna sinna, kuhu ma ei lähe.

Ma lahkun ja ei võta midagi kaasa.

Ma ei nuta, ma ei naera, ma ei mõtle, ma ei vaata ja tunnete, et ma ei ole surnud.

Milline tragöödia!

Ma lähen ja pean minema, ühel päeval annan ka mina alla.

Miks? Jah, ma küsin, miks see, miks see, aga ma ei taha mõelda sellele, mis on juba edasi antud.

Ma ei taha võidelda, ma ei taha olla nii palju nagu keegi, kes kunagi oli.

Hääl piinab neid, kes leinavad.

Oodake.

Ma lähen reisile, ma tulen ja lähen kannatlikult.

Mida ma saan öelda, et mul ei ole, mul ei ole palju ja mul on nii palju puudu.

tungib mulle olend, mis ütleb mulle, et ma ei taha enam. Ma ei taha.

Ma ei taha tagasi minna, ma tahan olla siin, kui muusika mängib ja tuul puhub.

Ma ei taha olla kurat, ma ei taha olla ingel, ma ei taha taevast ega põrgut. Ma tahan maad, kus kõik on olemas.

Ma ei taha lahkuda, ma tahan jääda sinna, kus ma olen, ma ei taha kõike, mis seal on, ma vajan lihtsalt ruumi, kus hingata ja mõelda.

Omaenda eksistentsi kujutamine ja loomine.

Ma tahan lihtsalt õhku hingata. Ma tahan, et ma oleksin lahti nagu õhk, mida ma puhun.

Ma nägin, ma haistsin, ma kuulasin, ma ütlesin teile ka seda, mida te ei arvanud, et te kuulete.

Ma olen teile nii palju rääkinud, aga mitte midagi või peaaegu midagi ei ole teid puudutanud. See oleks liiga palju sinu tähelepanu nõudmine, ei ole enam võrgutamist. Ma tahan sind toorelt näha.

Teate, ma kooriksin mõnikord oma nahka, et tunda, et ma olen elav liha ja et ma kannatan naha tõmbumise all, mis on raske kasvada ja end parandada.

Sinu jaoks olen ma elusas lihas, mis on täis jälgi ja haavu.

Ma ei tea, mida ma tahan väljendada. Aga midagi närib mind, sest ma ei soovi, vaid tahan.

Sisimas tahaksin, et mul oleks kõigest vähe või mitte midagi, sest see, mis mul on, ei ole mulle midagi väärt.

Ma olen üksi ja sa oled veel rohkem üksi kui varem. Ma kirjutasin, mis pärast lugemist näitab, mida minu olemus tahab edasi anda.

Ma tean, et see ei ole lihtne. Ma arvan, et palju jääb ütlemata, palju on ka seda, mida ei mõisteta.

Vastu võetud.

Ma tahan ägedalt tagasi lükata seda, mis mind vaesustab.

Triviaalsetel asjadel ei ole südames kohta, seal on liiga palju emotsioone.

See, mida me näeme lihtsa pilguga, võib märgistada meie südameid.

Ta ei kannata seda, ta, ei taha seda näha, aga ta tunneb seda, mida tema silmad näevad.

Ärge kunagi avage oma südame silmi, sest see ei pruugi enam näha ja kannatada.

Ma olen siin.

Kas sa näed mind? Ma ei usu! Kas sa tunned mind? Ma ei usu ka! Mida sa minus näed?

Hum, ma jäin siia, et sa ei unustaks mind, ma ei suuda taluda, et sa ei ole siin, sest see, mis meid ühendab, mõnikord lahutab meid, aga ma olen siin.

Ma ei teeskle, et

Ma kirjutan ja lasen sellel voolata.

See, mida ma tahan kirjutada, on kahtlemata pisar.

Kuidas ma kirjutasin pisara nagu see on, kurb, üksildane, märg, lahtine.

Lase mul puhastada su nutmine, su valu, su kurbus, su üksindus, see lämbumine, mis on üksinda olemine.

Lase mul su pisaraid lakkuda, ma tahan juua seda valu, mida sa tunned.

Üksinda, üksi. Minuga, see olen mina, ainult

mina! Milline ma olen, ma olen ainult mina.

See tunne laieneb tõeliselt tuntavaks valuks.

Kuidas on tunda, et see oleme meie. Mõtlemine iseendast tähendab, et minna kaugemale sellest, mis tuleb väljastpoolt.

Sissepoole pöördudes tean, et olen olemas, et olla teiste jaoks piisab, kui meid vaadata, kuid nad ei näe kunagi sama

Ma tahan lahtiseid lehekülgi, lahtiseid lehti, lahtiseid lauseid, lahtiseid lehekülgi, lahtiseid lehti, lahtiseid lauseid, ma tahan, et kõik tuleks lahti, ma ei taha midagi hoida, ma tahan end tühjaks teha, ainult nii ma areneksin, et kõik, mida ma kirjutan, kõik aurustuks, veel ühe lause valu, iga sõna oma valu, ma tahan kirjutada, et end vabastada. Ma ei taha kannatada.

Teine päev hommik, värske hommikune õhk, lärmakas ka. Ma tahan ööd, vaikivat ööd, kus ma näen pimeduses valgust, mida sa endaga kaasa tood.

Ühendame vaikuse ja pimeduse.

Teeme pimeduses valgust. Salmid, laulud, võlusõnad, maagia, luuletused, fraasid.

Ma tahan olla teie valgus pimedas öös.

Kui ma lasen end sügavate loodete süvenditesse, mängivad sireenide harfid valjult. Ma tahan jääda ja vaadata sind, ütlemata sulle, mida ma sulle kirjutan.

Et ma ei unustaks sind

kunagi. Mitte midagi!

Ma ei tahtnud midagi,

Nende sõnade eesmärk on null. Ma ei taha, et sa loeksid, ma ei taha ka enam kirjutada seda, mida ma tahan sulle ühel päeval öelda.

Aga nüüd tahtsin lihtsalt natuke mitte midagi.

Ma ei tea, kas te loete, rääkimata sellest, et saate aru, mida ma pean teile ütlema.

Ma tahan, et sa mõistaksid, et sa loed, jah, sa loed minu jaoks ja sealt edasi võid sa minule loota. Aga ma ei ütle kellelegi.

Ma ootan surma, et mind petta.

Surma? Surma ei ole olemas!

Ja see on alati olemas. Ma ei karda mitte surma, vaid sinu kaotamist.

Mitte, et midagi valus oleks, aga valu, et on ja ei ole, on olemise erinevus, kuidas saab see nii olla?

Ma ei taha midagi, sest ma tahan vähe ja ma ei taha midagi palju, ma ei taha midagi, ma kordan, mul oli kõik, kui ma ei teadnud ja nüüd, kui ma tean, mis on, ma ei taha midagi, kui ma lükkan tagasi, mis on ja mida ei ole, siis ma olen vaba, vaba kõigest, mis mind seob ja ma lasen lahti kibestumusest, sellest, mis on olla.

Piisab, ma tahan lihtsalt olla!

Kas ma võin olla lihtsalt mina? Jah, mina ja mitte midagi muud, ma ei taha ka seda mitte midagi. "ajatu"

See peksis ja peksis ikka ja jälle lakkamatult see peksis enneolematu vooluga anomaalia või haava siis ühel päeval see avanes ja ei avanenud enam kunagi see oli avanemine ja hetkega sulgemine kuidas ma ütlen seda, see oli minu, alati minu, aga lõpuks sinu ta, sinu ja minu ühesõnaga siis süda! Sügav kurbus on

See on iseenda tundmatus, tähelepanelik olemine ja õppimine koos oma sisemise minaga elama, ja vaata, kuristik on lõpmatu. Omada ja kuuluda on midagi, mis alati hääbub, justkui loobub.

Alati utoopiline ja vaata, olend sünnib, elab ja õpib ja kui ta tõesti mõistab, et ta teab hästi, et ta on liikunud kaugemale kõike ja oma olemust tundes, mis on muutunud?

Kõik minu maailmas muutub! Miks?

Miks ma olen valmis muutuma ja kõigega silmitsi seisma, kuid peaaegu kõik, mis tuleb minu maailmast, minu rumalast maailmast? See on mõistus, mis ütleb mulle, et käituda õigesti! Kas te kujutate ette?! Stratosfääri dimensioonis, ilma laienemise piirideta siseneb maagia pettumus ajatu kättesaamatus illusiooni enda tasandil alati tenebrous ilmumine tõelise illusiooni sõna juba välja öeldud pettumus; intiimsete konfliktide generaator lihtsa agoonia, mis ületab igasuguse harmoonia.

See on mõistatuslik, sügav ja tundlik, see on kirja pluss tähtede või liiga paljude tähtede, mitte piisavalt sõnade mittesiduv energia.

Siin on menhir, mis hakkab settima ja kirjutamisega on lühikese aja jooksul palju asju öeldud.

Asjata tulevad sulle asjad, paljud on need, mis lahkuvad sinust, teised ei ole seda väärt. Ütlema teile, et suurim on vapper võitleja, kuid ma "kasutan" teid, et vähesed on väärt, kuid need sees kõige väiksem sisemus näha väärtust, et ainult sa saad. Et elada, kasvada, õppida, ja taustal alati utoopiline väike teadmine.

Siin on päev, et õppida vähehaaval, et kirjutamine oli mõeldud selleks, et ühendada teadja tavaliste teadmiste teaduslikest teadmistest, et mõlemat saab seletada ainult sügava tarkusega, mis on lugemine

+

Ma alustan sealt, kus ma tahan lõpetada.

Suits laieneb minu toas. Ka läbi minu sisemuse, see on rikutud. Ma tahan koos sinuga ja teistega murda.

Kas ma saan seda teha?

Jõudu, jõudu ja tugevust, mis kummitab mind ja ütleb mulle, et liigu edasi ilma hirmuta!

Sa lõpetad enne minu päevi.

Kõik väljastpoolt ma lükkan tagasi, kuidas ma tunnen... ma ei tea, aga siinkohal jätan oma väikese loo, kui te olete sellel leheküljel, teid huvitas minu väike lugu.

See, mida ma teile nendel lehekülgedel räägin, on minu jaoks see, et leida tõeline olemus, mis elab minus, ilma välismaailmata.

Kuidas see võimalik on, näeme, kuidas ma kirjeldan oma lugu.

Hetkel ma ei liigu edasi, tegelikult ma tõmbun tagasi ja olen valmis edasi liikuma. Suitsu jätkub selles ruumis.

See lugu algab sealt, kus see lõpeb.

Mida ma tahan teile öelda, on võitlus kõige vastu. Vaatame, kas ma suudan jõuda lõpuni ja öelda, et mul on kõik ja ma ei tahtnud midagi, kui sisemise mina maksimeerimist.

Sa oled nüüd siin, mõne hetkega olen ma sigarettides võrdsustanud läbi loetud lehekülgede arvu.

Jätkame võitlust, see kestab nii kaua kui

Puhuge tundidele, minutitele ja sekunditele. See on läbi!

Ma alustan sealt, kus ma pooleli jätsin.

Ma olen valmis, see suits läheb läbi akna ja pääseb õhku, ma tahan olla see suits, mis on olemas ainult õhust.

Ma tahan lihtsalt õhku hingata

Ma tahan hõljuda ja kujutada ette, mida ma siin räägin. Ma teen seda, mida ma ei taha teha, ma hakkan ikka ja jälle samu vigu tegema.

Lahing, see on kaugel sellest, et seda ei ole veel peetud.

Mida ma tahan teile edasi anda, on tunded, olukorrad ja konfliktid.

Ja võitlus seisneb selles, et saada üle sellest olendist, mis ma olin. Ma tahan olla see teine, see kuju, mis mind kummitab.

Minu enda südametunnistus, mis hoiatab mind ja ütleb mulle: tõuse esile, võiduta ennast

Siin ma seisan paigal, kuid ma võitlen selle liikumise vastu, mida ma jälgin.

Vult minu, tule minu juurde. Vabasta ennast, avarda ennast, lase mul olla nagu sina minu kaudu.

Siin algab see, mida ma kavatsen olla. Mis kahtlused, edasi liikumine ilma taganemiseta, siin on kuju, mis mind jälitab.

Tehke, juhtuge ja sündige uuesti, et elada ja tunda. Ilma demagoogia ja illusioonideta, elage seda, mida te ei näe.

Sest ainult nii saate te edasi liikuda, püsti

tõusta ja öelda. Ma tahan olla see, mis ma

olen, ma olen mina.

Olend, kes ma olin, ja tegelane, kes ma veel olen.

Ma olen nii, nagu ma kujutan ette. Sellele, kes mind jälitab, ütlen, et mine edasi.

Vaata mulle otsa e mind vabastada ennast. By
lõpuks ikka veel on veel alustada.

Kõik, mida ma arvasin. Hoiduge sellest olendist, mis teid jälitab ja lõpuks on teie sõber.

Ma ei kahetse enam seda hetke. Piina lõppes, ta puudutas mind ja sosistas mulle: kas sa oled seal?

See on selle põhimõtte lõpp, millest ma siinkohal aru annan.

Praegu ütlen ma: piisab, tulge minu juurde ja ühendage mind kuni võiduni.

Vult minusse sa muutud. Võta mind! Sa oled minu lõhn viimast korda. Jah, sa lahkud.

Ei mina näitan ennast kurbkoos a sinu oma lahkumisega. Tegelikult Ma ootan teie lahkumist.

Minge nii, nagu tulite, lahkuge nii, nagu tulite. Ma ei taha sind, aga sa oled ülemäärane õnnetus. Sinu kohalolek on solvang.

Ma tean, et teie jaoks ei ole ma kunagi võitnud, vaid ainult kaotanud.

Sa oled nagu sigaretisuitsu sõber haiguse vastu.

Lahkuge ja minge, minge ära, sest kui ma tulen, ei ole mind enam seal. Nagu ma sulle ütlesin, ma kiirgun sinu lõhna, et lihtsalt minekuga... Ma saan teise maitse ja lõhna.

Võib-olla te ei tea, ega ole teil ka meeles, mida te olete esile kutsunud.

Nii kaua kui ma mäletan, olen teid tundnud juba paar

aastat. Piisavalt kaua, et nüüd siin on tahtmine

jätkata koos sinuga.

Ma karpi esialgu mõtteis teie juuresolekul, aga, õnnistus väiksemate hädade eest.

Sa oled objekt ja ma loome meie sideme, kuid matuse ja illusoorse naudingu mõnevõrra nõrkade elutingimuste jaoks. Ma julgen puuduse läbi. Sest ainult nii olla kerge ja loomulik, sest see, mis toidab mind.

Värske, rahulik, soe ja harmooniline on hüvitis.

Looduslik tuulest, mis jookseb nagu ilm alati oma põhja suunas. Meie vastu puhutud õhuvoolud on tormid, mis meile vastu vaatavad, miski loomulikum kui õhu enda suits.

Milles me leiame nii välis- kui ka sisemisest loodusest ahelatest vaba harmoonia.

See õitseb, kasvab ja settib vabanemise juurest. Tahtmine mitte kahelda meie kohtumises on just roosi aegade kõrbe liivad, mis kindel põhjus. Vabanemine pildi tavalise inimese, et ekstsentrilisus intiimne suhe, mis meid eemaldab. Me oleme erinevad, mina olen loomulik ja orgaaniline, sina oled kunstlik ja sünteetiline. Ilma aktita, et ma neutraliseerin, sa teed mind õnnelikuks.

Ma avan teile ukse, et te saaksite tulla ja minuga rääkida. Aga ma jätan selle lahti, et te saaksite varsti pärast seda lahkuda. Vult oled sa teadlik oma levikust, sa kulutad mu kannatust rahutusega. Sa oled ja oled väheoluline.

Meil kõigil on neid lollakaid faase, tavaliselt lapsena.

Aga kui meile kui täiskasvanutele öeldakse, et laske laps meis vabaks, siis oli mul ka halb

etapp. Ma lähen tagasi kannatliku rahulikkuse juurde.

Sa võid minna ja ma lukustan ukse. Ma tean, miks te tulite, aga ma tean ka, kuhu te suundute.

Kuristik on lai, laiem mõte sinust lahti lasta.

Jookske minust ilma, sulgege end ja plahvatage. Esimesest päevast alates on sinu sõna olnud minu lause, aga ära loe mind, kui järgmine kord ütled tere, ma olen siin, aga kindlasti on sinu teekond tagasipöördumine raskesse, kuid harmoonilisse reaalsusesse neile, kes tahavad lasta end vallutada, mis meil on, mida me otsime? Ainult üks sõna sinult, see on hüvasti.

Ja sa tulid, kaugele minema, jättes...

See oli viimane kord... igatsus tuleb murda. Pisar kukkus ja kustutas nutu.

Köis, mis mind pinguldab, ei ole sama, mis mind lämmatab. Sõlm mu kurgus, mida hoiab niit.

Te lämmatate mõistuse ja lämmatate südametunnistuse.

See, mida te pakute, on aeglane surm, mis tähendab noorendamist ja sellisel viisil kõndimist ja rääkimist, nagu me oleme teinud. See ei kustuta kunagi seda teravat valu, mis ühe rullitud löögiga lõikab kriipiva elu.

Kõrge mälestuses rebenev ja fantaasiarikas löök. See oli sinu dihhotoomiline kohalolu olemise ja mitte olemise vahel. Fotograafilistes hetkedes rännanud elu, mis talletab kõik ja ajab end hetkega välja. Sest sa elad minus väljaspool mind. Kustuta oma saatus ja ela murdosa.

See ajatu tunne levib järgmistel hetkedel. Nagu lendamine ilma kohast lahkumata.

See kohene et mittepeatub sest sa hingad

e kunagi

saate lõpetada, mis paneb teid hingama.

Elamine on sama tugev kui impulss hingata. Kuid lihtsalt hingamine ei ole elamine.

Kui te lõpetasite elamise, siis te ei lakanud hingamast.

Seega, see, mis meieni jõuab, on abitu pilt.

Ilma piirangute ja tagajärgedeta, järgmisse etappi. See, mis tekib igal hetkel teise olemisest, pühib meid eemale sellest, mis me tegelikult oleme, see illusioon kuristikust on elamise enesevigastamine, kui me oleme elus, see, mis meid liigutab, on see loodus, mis meid ümbritseb ja pidevalt ainult häirib meid, ma mõtlen, et kogu hetke neeldumine on pelgalt illusioon, kuna loodus peegeldab kõiki raame juhuslikult ja ülivõrdes üle iga inimese liikumise hetke.

Kõik, mis tekib enese vulto ümber, on väline, mis suurendab sisemust, kuid ainult häirimise tunnet kinni püüdes on suurem olemus, mis liigutab meid ema-loodus. Kui igal hetkel, vooruslik, vastuoluline tungib teile on assimileeritud hetkega meeles need sissekanded ei saa võrdsustada õppimise ja väljamineku tahes impulsi.

Mul on hea meel, et sa oled välja tulnud, tohutust ja kaugest mõttest. Ma tahaksin rääkida... Sa otsustad, sa manööverdada alati. Rollide ümberpööramine ütleb kinni.

Sõna lend on tegu. Kuidas sind ignoreerida ja ära viia.

Sa seal olete lendavad aadressil varju of
tuule varjus. Sestsa

te peidate, ilmudes, kui soovite. Kas sa ei näe?

Hakka tegelema of teise, teil on teinesõber
mis mitte o sinu lihtne õnnetus.

Kõik kerkib välja aurustudes.

See oli niimoodi, et kümneni lugedes sain aru, kui palju
avaneb pilguheit hetkeks tuleviku aknast ja näen ainult
viimast suitsu, mis laieneb ja kuidas tuleviku klõpsatus
muutub suureks ja tohutuks.

Copyright Filipe Sá Moura © 2009